

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

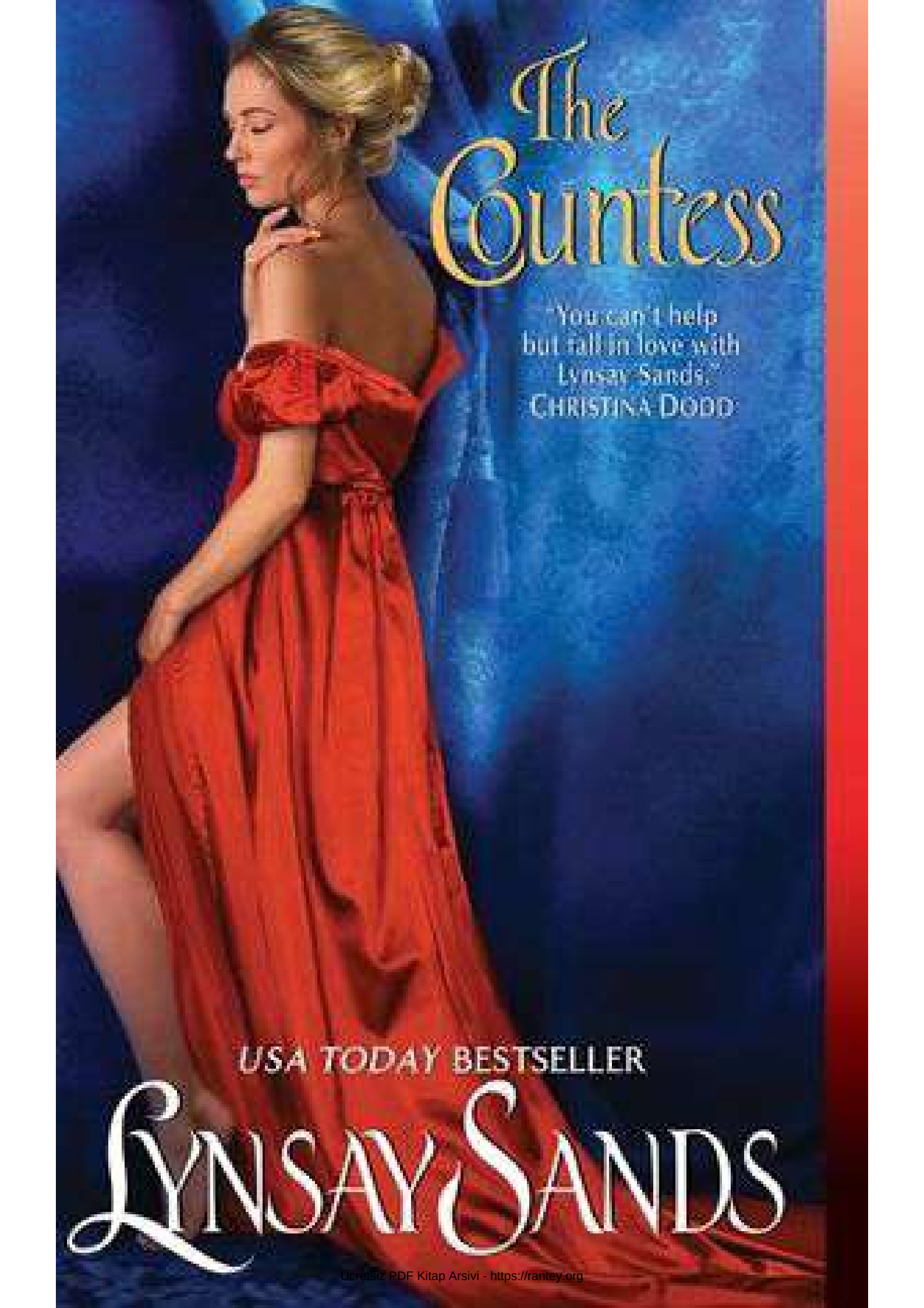
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The book cover for 'The Countess' by Lynsay Sands. The background is a deep blue with a subtle, swirling pattern. On the left, a woman with blonde hair styled in an updo is shown from the waist up, looking over her shoulder. She is wearing a vibrant red, off-the-shoulder gown with a full skirt. The title 'The Countess' is written in a large, elegant, gold-colored script font in the upper right. Below the title, a quote from Christina Dodd is displayed in white. At the bottom, the text 'USA TODAY BESTSELLER' is in white, followed by the author's name 'LYNSAY SANDS' in a large, white, stylized font.

The Countess

"You can't help
but fall in love with
Lynsay Sands."
CHRISTINA DODD

USA TODAY BESTSELLER

LYNSAY SANDS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Lynsay Sands

Kontes

 HarperCollins e-books

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası

Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Bölüm
Dördüncü Bölüm
Beşinci Beşinci
Bölüm Altıncı
Bölüm Yedinci
Bölüm Sekizinci
Bölüm Dokuzuncu
Bölüm Onuncu
Bölüm On Birinci n
Bölüm On İkinci
Bölüm On Üçüncü
Bölüm On
Dördüncü Bölüm
On Bölüm On
Altıncın Bölüm
Bölüm OYedinci
Bölüm OSekizinci

Çok Yakında... Mirasçı Lynsay

Sands tarafından
Telif Hakkı
Yayıncı Hakkında

Birinci Bölüm

Leydim?"

Christiana battaniyeden ördüğü kozanın içinde yan yatmaya devam etti. Sadece bir gözünü açarak üzerine eğilmiş olan yaşlı kadına baktı. Grace, hizmetçisi. "Hmm?"

"Kız kardeşlerin burada." Bu dört kelime ve arkasındaki aciliyet, diğer gözünün de hemen açılmasını sağladı.

"Ne? Londra'daki kız kardeşlerim mi?" Christiana yuvarlandı, oturmak için battaniyeleri ve çarşafları itti. "Ve bu saatte burada? Bu kadar erken aradıklarına göre acil bir durum olmalı."

Christiana yataktan kalkarken Grace, "Onları arabadan inerken gördüğümde ben de öyle düşünmüştüm," diye itiraf etti. "Bu yüzden seni almak için aceleyle buraya geldim. Çabuk olursan kocan onları göndermeden önce seni giydirip aşağı indirebiliriz."

Christiana şaşkınlıkla, "Dicky onları göndermez," dedi ve sonra kararsız bir ifadeyle, "Gönderir miydi?" diye sordu.

"Bunu başkalarıyla da yaptı."

"Kim?" Hizmetçi geceliğini başının üzerinden çekip çıkarırken, geceliğinin kumaşının içinden boğuk bir sesle korku ve şaşkınlık sesleri geliyordu.

"Leydi Beckett, Leydi Gower, Lord Ollivet ve Lord Langley ... iki kez." Grace geceliği Christiana'nın gözlerine uyan soluk mavi bir elbiseyle değiştirmek için arkasını döndü. Geceliği giymesine yardım ederken ekledi, "Ve Lord Langley'nin ilk seferinde beğenmediğini, ama ikincisinde kesinlikle öfkelenmediğini söyleyebilirim."

"Tahmin edebiliyorum," dedi Christiana iç çekerek, elbisesi vücudunu örtecek şekilde düşerken. Langley malikânesi, çocukluk evi olan Madison Malikânesi'nin sınırındaydı. Tek oğlu ve varisi olan Robert, onunla ve kız kardeşleriyle birlikte büyümüştü. Aileden biri gibiydi, hiç sahip olamadığı ağabeyiydi. Bir tür istenmeyen kişi gibi gönderilmekten hoşlanmazdı. "Neden bana söylemedin?"

Grace bir saç fırçası kaptı ve "Ne işe yarayacaktı ki?" demeden önce saçlarında gezdirmeye başladı.

"Hiç," diye mutsuzca itiraf etti Christiana. Kocasının dilediği kişiyi kapısından geri çevirmeye hakkı vardı, oysa kendisinin, öğrenmeye başladığı üzere, bu evlilikte çok az hakkı vardı ya da hiç hakkı yoktu. İçini çekti ve sonra yüzünü buruşturdu.

Grace saçlarını çekiştirerek Christiana'nın evlendiğinden beri taktığı ve kesinlikle tiksindiği o sıkı, matruşka topuzun içine soktu. Çirkin olmasının yanı sıra, bütün gün saçlarını bu kadar sıkı toplamak korkunç baş ağrılarına neden oluyordu ama Dicky bunun onun asi kişiliğine biraz sofistike bir hava kattığında ısrar ediyordu.

"Kardeşlerimi buraya ne getirmiş olabilir?" Christiana endişeyle sordu.

"Bilmiyorum ama önemli bir şey olmalı. Şehre vardıklarına dair bir haber göndermediler," diye belirtti kadın ve sonra geri çekildi. "İşte. Saçınızla işim bitti."

Christiana terliklerini zar zor çıkarmayı başarmıştı ki Grace kolundan tutarak onu hareket etmeye teşvik etti. "Gel, acele etmeliyiz. Haversham şimdiye kadar Lord Radnor'ı bulup getirmiştir. Umalım da yeterince hızlı davranmış olalım ve kocan onları henüz göndermemiş olsun."

Christiana onaylarcasına homurdanarak, kadın onu kapıya doğru koştururken durmasına gerek kalmadan terliklerini giymek için önce bir ayağının sonra diğerinin üzerinde zıpladı.

Christiana üst koridorda aceleyle ilerlerken Lisa ve Suzette'in endişeli seslerini aşağıdaki girişten duyabiliyordu ve kız kardeşlerini salona götürmek yerine girişte tutmanın kabalığına hemen kaşlarını çattı. Yine de Haversham'ı suçlayamazdı, uşak sadece Dicky'nin konuklarla ilgili emirlerine uyuyordu.

Ardından Dicky'nin sesi duyuldu, yüksek sesle ve kendini beğenmiş bir şekilde, "Korkarım *karım* hâlâ uyuyor. Onu görmek isteseydiniz bir kartla birlikte bir haberci göndermeniz gerekirdi. Böyle bir ziyaret için uygun bir zaman bildirebilirdim. Bu durumda, korkarım ki babanızın konağına dönmeniz ve o kartı şimdi göndermeniz gerekecek."

"Onunla konuşmak için yanından geçip gidemez miyiz Dicky? Biz onun kız kardeşleriyiz ve bu çok önemli." Suzette'in ses tonu çaresizlik, öfke ve şok gibi bir şeyin karışımıydı. Öfke hiç şüphesiz Dicky'nin kendini beğenmiş sözlerinden kaynaklanıyordu. Muhtemelen şok da öyleydi, Christiana kız kardeşlerinin şu anda karşı karşıya oldukları adamın düğünden önce karşılaştıklarından çok farklı olduğunu kabul ediyor ve biliyordu. Evliliklerinin ilk altı ayında onlarda da en az kendisi kadar kafa karışıklığı ve şaşkınlık olduğundan hiç şüphesi yoktu. Ancak onu endişelendiren bu çaresizlikti. Bir şeyler kesinlikle yanlıştı.

"Her şey yolunda kocacığım. Uyandım," diye seslendi Christiana merdivenlere ulaşıp aşağı inmeye başladığında.

Dicky hemen dönüp ona baktı, yüzü gök gürültüsü gibiydi. Öfkesinin kız kardeşinin sözlerinden mi yoksa kendisinden mi kaynaklandığını bilmiyordu. Dicky kendisine itaat edilmesini tercih ederdi, hem de hemen; Suzette'in ısrarından hoşlanmazdı. Bununla birlikte, kendisi gelmeden Suzette'in gelmesinden de memnun olmazdı.

Suzette ve Lisa'yı gönderebilirdi, görünüşe göre başkaları da vardı.

Christiana dudaklarını yatıştırıcı bir gülümsemeye zorlayarak merdivenlerden indi ve adamın yanına gitti. Adamın korkunç bir öfkesi vardı ve öfkeli olduğunda en acımasız şeyleri söyleyebilirdi. Hakaret ve eleştirilerle yaşamak zorundaydı ama kız kardeşleri onun bu kadar korkutucu bulduğu öfkeyle yüzleşmek zorunda kalmamalıydı. Christiana'yı tedirgin eden şey öfkenin kendisi değil, derinliğiydi. Öfke her zaman karanlık bir pelerin gibi etrafında dönüyordu. Tahrik edildiğinde yüzü kıpkırmızı kesilir, sıkı ve zalim bir maskeye bürünür, öyle bir öfke ve zehirle hırlamaya başlardı ki dudaklarından tükürükler uçuşur ve kuduz bir köpek gibi ağzının kenarlarında toplanırdı. Ayrıca duygularının derinliği yüzünden, sanki zorlukla kontrol altına alınmışlar ve her an patlayabileceklermiş gibi titreme eğilimindeydi. Christiana'nın en çok kaçınmak istediği şey de bu patlamaydı. O güçlü bir adamdı ve öfkesinin tamamen serbest kalması halinde ardında bırakacağı enkazı görmeyi hiç istemiyordu.

"Günaydın Dicky," dedi Christiana gergin bir sesle. yandan. Sanki her şey yolundaymış ve içinde kaynadığını hissettiği öfkeden kaçma dürtüsüyle savaşıyor gibi eğilip adamın soğuk, sert yanağını öptü.

Dicky selamına karşılık bile vermedi, onun yerine, "Ben de tam kız kardeşlerine sabahın bu saatinde davetsiz gelmenin ne kadar kaba bir davranış olduğunu anlatıyordum," diye tersledi.

"Evet, şey, aileye biraz müsamaha gösterilebilir, değil mi?" dedi Christiana ve kendi sesinde duyduğu yalvarış karşısında irkildi. Olay çıkarmaması için ona yalvardığı su götürmezdi ve kız kardeşlerinin yüz ifadesinden bunu anladıklarını anlayabiliyordu ki bu çok aşağılayıcıydı. Daha da aşağılayıcı olan, Dicky'nin bu yalvarışı görmezden gelmeyi seçmesiydi.

"Benim ailem asla davetsiz ve habersiz gelmez," diye hırladı ve kız kardeşlerini küçümsercesine alay etti.

"Tabii ki ailen yapmaz. Hepsi öldü," diye karşılık verdi Suzette ve Christiana endişeyle ona baktı. Sonra bakışları endişeyle dişlerinin arasından hava emen ve şişen Dicky'ye kaydı.

Yaklaşan patlamanın işaretlerini fark eden kadın hemen adamın koluna girdi ve "Neden gidip kahvaltının tadını çıkarmıyorsun ve beni kız kardeşlerimle baş başa bırakmıyorsun?" diyerek onu uzaklaştırmaya çalıştı.

Dicky kımıldamadı. Ayaklarını sağlamca yere bastı, kadının çekiştirmelerini duymazdan geldi ve sadece meydan okurcasına bakan Suzette'e kaşlarını çatarak baktı.

Christiana kısa bir süre gözlerini kapadı ve aptal kızı tokatlama isteğiyle savaştı. Evet, Suzette yeterince cesur davranıyordu ama bu savaşta kaybedecek çok az şeyi vardı. Dicky ona vuramaz ya da herhangi bir şekilde cezalandıramazdı. Bu

Christiana'yı kızın cesareti yüzünden cezalandıracaktı ... ve muhtemelen birkaç farklı şekilde. Christiana'ya yarım saat boyunca asi ve görgsüz ailesi hakkında atıp tutması yeterli olmayacaktı. Ayrıca büyük olasılıkla Suzette'in kötü bir etkisi olduğunda ısrar edecek ve Christiana'ya onu bir daha görmemesini emredecekti. Sonra da bu cezaya, servis edilen tüm yemeklerin Christiana'nın sevmediği yemekler olmasını sağlamak, bir bahaneyle onu erkenden uyandırmak ve sonra da ya iyi bir kitapla kıvrılmışken erken emekli olması için ısrar etmek ya da yorgun düştüğünde onu geç saatlere kadar uyanık tutmak gibi çeşitli küçük tatsızlıklar eklerdi. Dicky son zamanlarda onu kendi haline bırakmaya başladığında, muhtemelen birkaç gün boyunca Londra'daki her şey ve herkes hakkında onun cesaretini kırarak ve moralini bozacak şekilde atıp tutarken ona eşlik etmeye zorluyor, sonra da onu dışarı çıkarıp bir şeyler satın almasına yardım etmesi için ısrar ediyordu, sırf seçimlerinin kötü olduğunu söyleyebilmek ve onun yerine başka bir şey seçerek ne kadar zevksiz olduğunu gösterebilmek için. Bunların hepsi küçük cezalardı, ancak bir araya getirildiğinde ve uzun süreler boyunca devam ettiğinde onu bitkin ve böyle istikrarlı, küçük işkencelerle dolu bir hayattan umutsuzluğa düşürürdü.

Tüm bunların yanı sıra, Dicky eleştiri üstüne eleştiri yağıdırıyordu. Görünüşü, giyimi, konuşması, davranışları, aile üyeleri, zekası, saflığı, arkadaşları ya da arkadaşsızlığı. Uyumaktan başka bir şey istemeyene kadar sahip olduğu son özgüven kırıntılarını da yavaş yavaş aşındıran sürekli bir taciz damlası olacaktı. Onun için başka bir kaçış yolu yoktu. İntihar söz konusu değildi, boşanma da öyle.

"Baban nerede?" Dicky aniden havlayarak dikkatini tekrar elindeki konuya çekti. "Nasıl bir adam iki genç bekâr kadını yanında refakatçisi olmadan şehirde gezintiye çıkarır?"

Christiana, Suzette'in bunu yapmasını engellemek için hemen, "Bizi ziyaret etmek şehirde gezip tozmak değildir," diye itiraz etti. "Lütfen kocacığım, kahvaltınız soğuyacak. Neden yapmıyorsun?"

Dicky sertçe, "Kahvaltımız," diye düzeltti ve sonra içini çekmesine neden olacak şekilde gülümsedi. Birini cezalandırmanın bir yolunu bulmuştu. "Ama haklısın. Biz *davetsiz* misafirlerle vakit kaybederken hava soğuyor."

Dicky onu salonun yukarısına doğru sürüklemeye başladığında Christiana elini aniden Dicky'nin elinde buldu, "Karımın kız kardeşlerine salonu göster Haversham. Aşçının hazırlamak için çok uğraştığı kahvaltının tadını çıkardıktan sonra onlara katılacağız."

Christiana kız kardeşlerine yarı özür dileyen yarı uyaran bir bakış attıktan sonra kahvaltı salonuna girdi ve Dicky arkalarından kapıyı çarparak kapattı.

Dicky onu büfeye ve orada bekleyen yiyeceklerle götürürken, "Babanız böyle üç asi yaratık yetiştirdiği için utanmalı," diye homurdandı. "Biraz disiplin hepinizi daha iyi kadınlar yapmak için uzun bir yol kat ederdi. Ama kendisi de çok az disiplinli, değil mi?"

Christiana sessiz kaldı, sadece bir tabak aldı ve sunulan yiyeceklerden seçmeye başladı. Davasını tartışmaya çalışmanın sadece daha uzun ve daha öfkeli bir söylenmeyi garantilediğini uzun zaman önce öğrenmişti, bu yüzden sadece bir parça tost ve biraz meyve seçti ve arkasını dönmeye başladı.

Dicky, "Düzgün bir kahvaltı yapacaksın, karıcığım," diye tersleyerek onu durdurdu. "Tabağını bana ver."

Christiana, Dicky porseleni elinden kaparken dilini ısırды ve Dicky tabağına böbrek ve çiroz yığmaya başladığında kaçmaya çalışan iç çekişini yutmayı başardı. Christiana hem böbrekten hem de çirozdan nefret ediyordu ve Dicky de bunu biliyordu. Görünüşe göre ceza şimdiden başlamıştı.

"İşte oldu. Şimdi oturabilirsin."

Dicky'nin burnunun dibine ittiğı tabağı bir göz attığında, böbrek ve çirozun yanına çırpılmış yumurta da eklediğini gördü. Haşlanmış yumurtayı tercih ediyordu ama tabağı almakla yetindi ve masadaki yerine döndü. Ama bütün bu süre boyunca tabağı, yiyecekleri ve her şeyle birlikte adamın suratına fırlatacak cesarete sahip olmayı diledi. Ne yazık ki, hiçbir zaman bu kadar cesurca bir şey yapmamıştı. Adam evlenmeden önce ona böyle davranmaya cüret etseydi belki yapardı ama o zamanlar adam sadece cazibe ve iltifattan ibaretti. Bu davranış düğünden sonra bağılamıştı ve Christiana onun tavrındaki ani değişimden o kadar ürkmüş ve Çığırılmıştı ki kendini savunmakta ağır kalmıştı. Bu durum onu, sanki biri kafasına vurmuş gibi sersemletmişti. Şoku atlatıp kendini savunmayı düşündüğünde artık çok geçti, eleştiriler ve tacizler çoktan etkisini göstermişti ve tartışmak yerine kendini, eleştirdiğı elbisenin çok düşük kesimli olup *olmadığını* ya da renk tonunun kendi rengiyle çatışıp çatışmayacağını düşünürken buldu. Öz güveni sarsılmıştı ve zaman geçtikçe daha da sarsıldı. Artık onun yanılıyor olabileceğini düşünmek yerine, sadece onu yatıştırmaya, öfkesini yatıştırmaya ve mümkünse onu memnun etmeye çalışıyordu. Bir şekilde, onlar için çalışan hizmetçilerden daha az hakka sahip bir köle haline gelmişti.

Dicky masada ona katılırken, "Kahvaltını etmiyorsun," dedi.

Christiana boğazını temizledi. "Çok aç değilim."

"Umurumda değil. Çok zayıfsın. Ye," dedi Dicky kararlı bir şekilde ve ardından ekledi, "Diyetin berbat. Yeterince et yemiyorsun. Böbrek ve çiroz ye."

Christiana başını eğdi ve ağzına girenlerin tadına bakmamak için elinden geleni yaparak yemeye bağıladı. Ancak bu imkânsızdı.

Son lokmayı bitirip ayağa kalktığı için minnettar. "Ne yapıyorsun?"

Christiana durdu, gözleri kocasına kaydı. "İşim bitti, Dicky. Gidip kız kardeşlerimin ne yaptığına bakayım dedim-"

"Daha bitirmedim." Christiana'nın yüzünü şaşkınlık kaplayınca, "Ben kahvaltı ederken karımın bana eşlik etmesini beklemek çok mu fazla?" diye tersledi.

İsteksizce yerine oturdu ama içindeki kızgınlık ve öfke yeniden kıpırdanmaya başlamıştı. Asla birlikte kahvaltı etmezlerdi. Evliliklerinin ilk sabahından beri ya erkenden kalkıp kahvaltısını yapar ve Christiana daha uyanmadan evden ayrılırdı ya da ondan daha geç uyur ve kahvaltısını odasında tek başına yapardı. Christiana bağılangıçta bu durumdan endişe duymuş, karı kocanın birlikte kahvaltı etmesi gerektiğini düşünmüştü ama bir süre sonra bu rahatlığa minnettar olmuştu. Şimdi ise adama sadece kızgındı, çünkü adamın kız kardeşlerini daha fazla bekletmek için ona eşlik etme talebini bahane olarak kullandığını biliyordu.

Dicky yemeğini bitirmekte ağır davrandı ama sonunda tabağını itip kalktı. Sonra Christiana'yı salona götürmekte ısrar etti ve bunu salyangozların bile geçebileceği bir hızla yaptı. Adam salonun kapısını açmak için durakladığında Christiana dişlerini sıkıyordu.

"Chrissy!" Suzette, Christiana içeri girdiğinde rahatlayarak ayağa kalktı ama Dicky de onu takip edince birden durdu. Sonra da Dicky'nin Christiana'yı yavaşça bir koltuğa götürüp oturtmasını bariz bir hayal kırıklığıyla izledi.

"Yani?" Dicky kaşlarını kaldırarak Christiana'nın sandalyesinin koluna oturdu ve üzerine atlamak üzere olan bir yırtıcı kuş gibi ona doğru bakmaya başladı. Sonra da kız kardeşlerine yaramaz çocuklarmış gibi baktı. "Bu saatte buraya gelmenizi gerektirecek kadar acil olan şey neydi?"

Suzette'in bakışları önce Christiana'ya, sonra da Lisa'ya kaydı ve soğukkanlı bir gülümsemeyle tatlı bir yalan söyledi: "Önemli bir şey değil. Sadece Chrissy'yi çok özledik. Evliliğinizin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçti ve *söz verdiğiniz gibi* onu ziyarete getirmediğiniz."

Christiana, Dicky'nin bu azar karşısında kaskatı kesildiğini hissetti ve içini çekti. İşte onu daha sonra cezalandıracağı bir şey daha.

Dicky sert bir tavırla, "Ben bir kontum kızım, burada yapılacak işler varken taşrada gezip tozmakla vakit kaybedemeyecek kadar meşgul olan önemli bir adamım," dedi.

Christiana kız kardeşinin bağka bir şey söylemesini engellemek için, "Ah, Gimdi birbirimizi görüyoruz," diye mırıldandı. "Ve seni gördüğüm için çok mutluyum. Evden ayrıldığımdan beri olan her şeyi bana anlatmalısın."

Suzette, onu rahatlatmak şeklinde, ipucunu yakaladı ve hemen söze başladı

taşıradaki yaşamlarına dair masal üstüne masal anlattı. Suzette kimin evlendiğini, kimin evlenmediğini ve ne kadar önemsiz olursa olsun duyduğu her dedikoduyu anlatırken gözlerinde şeytani bir parıltıyla bu çabadan zevk almaya başlamış gibiydi. Lisa'ya gelince, Suzette gevezelik ederken endişeli bakışları giderek sabırsızlanan Dicky'nin üzerinde kalarak sessizce oturdu. Dicky aniden ayağa kalkarak, "O halde siz hanımları gevezeliklerinizle baş başa bırakayım. İlgilenmem gereken daha önemli konular var."

Bu görkemli notun ardından, içeri girerken izin verdiğinden çok daha hızlı hareket ederek yanlarından ayrıldı.

Kapı kapandığında Suzette "Tanrı'ya şükür," diye inledi, neşeli ve sorunsuz görüntüsü bir anda kayboldu. Öfke hemen onun yerini aldı ve öne doğru oturarak, "Neler oluyor Chrissy? Her zaman böyle mi davranıyor? Tanrım, sana kur yaparken hiç böyle değildi. O-"

"Sus," diye tısladı Christiana. Ayağa kalkarak hızla kapıya doğru ilerledi ve anahtar deliğinden dışarı bakmak için diz çöktü. Gördüğü tek şey boş salon olunca rahat bir nefes aldı ve kız kardeşlerinin yanına döndü.

"Evliliğiniz ne kadar kötü?" Christiana kız kardeşlerinin arasındaki kanepeye yerleşirken Suzette sessizce sordu. "Yorgun ve perişan görünüyorsun. Sana iyi davranmıyor, değil mi?"

"Boş ver onu," dedi Christiana bıkkınlıkla. Durumu hakkında kimsenin yapabileceği çok az şey vardı ve bunu tartışmak sadece acısını yüzeye çıkaracaktı. Bu konu hakkında düşünmemek daha kolaydı. "Neler oluyor? Siz ikiniz neden buradasınız?"

Suzette ve Lisa bakıştılar ve sonra Lisa geldiklerinden beri ilk kez konuştu ve "Babam yine kumar oynamaya başladı," dedi.

"Ne?" Christiana dehşetle soluk soluğa kaldı. "Ama Dicky son kumar borçlarını ödedikten sonra bir daha asla kumar oynamayacağına söz verdi."

Adamla bu şekilde evlenmişti. Babası, içki ve kumarla geçen sapkın bir gece yüzünden başlarını derde sokmuştu. Borcu karşılamak için aile yadigarlarını satarak toplayabildiği kadar para toplamıştı ama bu yeterli olmamıştı ve geri kalanını nasıl ödeyeceğini bilemiyordu. Alacaklılar tam kapıyı çalmışlardı ki, Dicky'nin suretinde talih yüzlerine güldü. Madison Malikânesi'ne Christiana'ya bir evlilik teklifiyle gelmiş ve içinde bulundukları zor durumu duyunca Christiana'nın evlenmesi karşılığında babasının kalan borçlarını ödemeyi teklif etmişti.

Babasının hakkını yemeyelim, Dicky onu Christiana'yı sevdiğine ikna edene kadar teklifi reddetmişti. Dicky onu o yaz yerel panayırda gördüğünü ve kısa bir süre konuştuğunu iddia etmişti, ama kız bunu hiç hatırlamıyordu. O da

Ayrıca büyüendiğini ve onun hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrendiğini ve öğrendiği her şeyin hoşuna gittiğini iddia etti.

Sözleri ikna ediciydi ve babası da etkilenmişti, ancak içinde bulunduğu zor duruma rağmen, bu birlikteliğe onay vermekle birlikte, bunun ancak Christiana'nın istemesi halinde mümkün olabileceği konusunda ısrar etmişti. Ne yazık ki Christiana'yı ikna etmek yeterince kolay olmuştu. Dicky yakışıklı, varlıklı ve bir konttu. Böyle bir adamın kur yaptığı her kızın gururu okşanırdı. Hem de ne kur! Erkeklerin en tatlısıydı, ona küçük gül goncası diye hitap ediyor, dokunaklı şiirler ve ölümsüz aşk ilanlarıyla ona romantizm aşıliyordu. Tüm bunlar, hayatını sadece kız kardeşleri ve bir komşu çocuğuyla taşrada sessizce geçirmiş basit bir kız için oldukça baş döndürücüydü ve hiç vakit kaybetmeden onun ayaklarını yerden kesmiş ve kabulünü kazanmıştı.

Christiana ne kadar saf bir aptal olduğunu düşününce yüzünü buruşturdu ve şimdi onun nedenlerini sorgulaması ve kararını vermek için daha fazla zaman istemesi gerektiğini anliyordu. Ama babasının kumar borçlarını ödemek için sadece iki haftası vardı ve Dicky'nin ona söylediği her söze aptalca inanmıştı. Dicky'nin onu sevmesi gerektiğinden ve bu coşkulu kur yapmasının başka bir amacı olamayacağından emindi. Sonuçta, başka ne gibi bir neden olabilirdi ki? Annesinin babası Baron Sefton'ın vasiyetinde kendisine ve iki kız kardeşine bahşettiği aşırı büyük serveti bilmiyor değildi. Bu bir aile sırrıydı.

Elbette evlendiklerinde ve adamın davranışları dramatik bir Gekilde değıştiğinde Christiana onun çeyizden haberdar olduğundan ve kur yapmasının asıl hedefinin bunu elde etmek olduğundan Gühphelenmeye bağlamıştı. Sadece adamın bunu nasıl öğrenmiş olabileceğini bilmiyordu.

"Babam böyle bir niyeti olmadığını söyledi," dedi Suzette mutsuzca ve Christiana'nın aklını bu yeni soruna geri çekti. "Olanlar yüzünden kendini çok kötü hissediyor ve borçlarını ödemenin bir yolunu bulmaya çalışıyor ama aklına hiçbir şey gelmiyor."

Christiana yüzünü buruşturdu. Son seferinde de kendini korkunç hissetmişti. "Ne zaman oldu bu? Peki nasıl? Londra'ya bile gitmedi ve Madison'ın yakınlarında gidebileceği hiçbir yer yok-"

Lisa sessizce, "Geçen ay Londra'daydı," diye düzeltti. "Bilmiyor muydunuz?"

"Hayır," diye dehşetle itiraf etti Christiana. "Neden beni görmeye gelmedi?"

Suzette ona, "Evet," diye güvence verdi. "Aslına bakarsanız bu onun asıl Londra'ya seyahat ediyordu. Dicky seni ziyaret için eve getirmediği ve gönderdiğimiz mektuplara yanıt alamadığımız için endişeleniyordu."

"Hiç mektup almadım ve her hafta sadakatle yazıyordum," dedi Christiana sessizce, midesinde yavaş yavaş yanmaya başlayan öfkeyle.

Kendi mektuplarına yanıt alamamak onu daha da yalnız ve depresif hissettirmişti. Şimdi Dicky'nin bir şekilde mektuplarının hiçbirinin gitmemesini ve karşılığında hiçbir şey almamasını sağladığı anlaşıyordu. Adam başka ne yapıyordu? Acımasızca merak etti.

"Piç kurusu," diye tersledi Suzette, birine tokat atmaya hazır görünüyordu.

"Babamın buraya geldiğini mi söylüyorsun?" Christiana onları eldeki konuya geri döndürerek sordu.

"Evet," diye mırıldandı Lisa, endişeli bakışları hâlâ öfkeli olan Suzette'in üzerindeydi. "Dicky senin terzide olduğunu söyledi."

Christiana mutsuz bir şekilde, "Bana söylemedi," dedi.

"Görünüşe göre Dicky onu karşıladı ve bir içki içmek için kulübe götürdü... ve sonra da oyun cehennemine," dedi Lisa.

Christiana dehşetle arkasına yaslandı.

"Babamın iki hafta önce eve dönmesi gerekiyordu," diye devam etti Suzette sakın bir sesle. "Gelmeyince ve hiçbir haber alamayınca endişelenmeye başladık. Konağa mesajlar gönderdim ama yanıt alamadım ve sonunda Lisa'yla birlikte Londra'ya gelip neler olduğunu öğrenmemiz gerektiğine karar verdik."

Kadın sustuğunda Lisa hikâyeyi yeniden anlatmaya başladı. "Şafak vakti Londra'ya vardık ve doğruca konağa gittik. Babamı kütüphanede bulduk. Fincanların içindeydi ve hıçkırarak ağlıyordu."

Christiana içini çekerek nefesini bıraktı ve teslimiyetle, "Ne kadar kötü?" diye sordu.

Suzette sıkıca, "Geçen seferkinden daha kötü," dedi.

"Daha mı kötü?" Christiana yüzündeki kanın hızla çekildiğini hissedebiliyordu.

"Geçen seferkinden daha az borcu var," dedi Lisa hemen. "Ama malikâne hâlâ ilk yanlış adımının yaralarını sarmaya çalışıyor ve hazır nakit yok, hatta satacak fazla bir şey de yok. Eğer babam parayı bulamazsa, borcunu ödemek için aile mülkünü satmak zorunda kalabilir."

Christiana dehşetle nefesini içine çekti. Bu geçen seferkinden de kötüydü. Lisa ciddiyetle, "Bu ortaya çıktığında mahvolacağız," dedi.

Christiana bunun doğru olduğunu bildiği için dudağını ısırды. "Parayı bulmak için ne kadar zamanı var?"

"İki hafta," diye yanıtladı Suzette.

"İki hafta," diye dehşetle nefes aldı Christiana. Zihni bir an için kilerdeki bir sıçan gibi sağa sola koşuşturdu ve sonra kararlı bir şekilde omuzlarını dikleştirdi. "Dicky ile konuşacağım. Mirasımdan biraz para almamız gerekecek ve-"

"Hayır, geçen sefer ödediniz. Tekrar ödemen adil değil," diye karşı çıktı Suzette ve sonra acımasızca ekledi, "Ayrıca, görünüşe göre hala ödüyorsun

babamın son yanlış adımı için."

Christiana, Suzette'in Dicky'nin kendisine nasıl davrandığını kastettiğini bildiği için bunu elinin tersiyle itti. Bu konuyu tartışmak istemediğinden, onun yerine önerisini dile getirdi: "Suzette, ödeme yapamazsın. Evlenmeden çeyizini talep edemezsin."

"Doğru," diye kabul etti. "Öyleyse evleneceğim."

"İki hafta içinde mi?" Christiana başını salladı. "İki hafta içinde uygun bir koca bulamazsın."

"Uygun olması gerektiğini kim söyledi?" Suzette kuru bir sesle sordu. "Dicky'nin uygun olması gerekiyordu ve bu pek de iyi sonuçlanmadı, değil mi?"

"Ama-"

"Üzülme Chrissy," diye araya girdi Suzette. "Benim bir planım var. Sadece işe yaraması için senin biraz yardımına ihtiyacım var."

"Ne tür bir plan? Ve ne yardımı?" Christiana endişeyle sordu.

Suzette hevesle öne doğru oturdu ve onun ellerini tuttu. "Her zaman toprak ve unvan zengini olup da umutsuzca paraya ihtiyacı olan Lordlar vardır. Benimle bir anlaşma yapacak kadar çaresiz birini bulmaya niyetliyim. Evlilik ve servetimin dörtte üçüne erişim karşılığında, dilediğim gibi kullanmam için dörtte birine erişimime ve kendi hayatımı yaşama özgürlüğüne izin vermeyi kabul etmeli." Genişçe gülümsedi. "Tek ihtiyacım olan, hemen çıkmamız için sponsor olman. Bizi balolara, çaylara, suarelere ve mevcut erkeklerle tanışıp onları değerlendirebileceğim her yere götürmelisin. Gerisini ben hallederim."

Christiana kız kardeşine baktı. Planı yeterince sağlam görünüyordu. Suzette'in çeyreğinin dörtte üçü hâlâ bir servetti ve bu anlaşmanın Suzette'i kendi evliliğinde olduğundan daha mutlu edeceği kesindi. Aslında Christiana, küçük kız kardeşinin böyle bir düzenlemeyi başarabilmesini bir an kışkırttığını hissetti. Suzette'in ricasına gelince, onun açılışı için sponsor olmak çok küçük bir istekti ve kesinlikle Dicky'yi Christiana'nın fonlarına erişmesine izin vermeye ikna etmekten çok daha kolaydı. Adam yemek, şarap ve kendi zevkleri için para harcamaktan memnun olsa da, iş ona toplu iğne parası kadar küçük bir şey vermeye gelince, yumruğu aniden kasıldı ve sıkıca kapandı. Elbette, Dicky herhangi bir şey söz konusu olduğunda ona hayır demekten memnun görünüyordu, bu yüzden onu kız kardeşlerine bir çıkış için sponsor olmaya ikna etmek de o kadar kolay olmayabilir, diye düşündü endişeyle.

"Chrissy?" Suzette endişeyle sordu. "Bunu yapabilirsin, değil mi?"

Christiana'nın bakışları küçük kız kardeşine döndü. Onun yüzündeki endişe ve çaresizliği görünce aniden doğruldu. "Kesinlikle yapabilirim. Dicky'ye bunu bir şekilde yaptıracağım," diye mırıldanarak ekledi kararlılıkla ayağa kalkarken.

Onunla hemen yüzleşecekti, diye düşündü Christiana kararlı bir şekilde odayı geçerken ve uzun zamandır ilk kez korkmadığını fark etti. Bu sadece Dicky'nin babasının kumar oynamasındaki rolüne kızdığı için de değildi. Bir şekilde ailesinin ona yazmaya çalıştığını ve geçen yıl hissettiği kadar yalnız olmadığını öğrenmek bile ruhunu diriltiyordu, tıpkı kız kardeşleriyle geçirdiği bu kısa zaman gibi. Eski Christiana sanki uzun bir uykudan uyanır gibi içinde uyanıyordu ve savaşmaya hazırdı.

"Ya hayır derse?" Lisa endişeyle sordu ve kapıya ulaştığında onu durdurdu.

Christiana dudaklarını bir gülümsemeye zorlayacak kadar durakladı ve sonra hafifçe dönüp bakarak, "O zaman onu öldürmem gerekecek, değil mi?" dedi.

İkinci Bölüm

Christiana genellikle Dicky'nin ofisine girmeye cesaret etmeden önce kapıyı çaldı. Ancak bu kez kızgındı ve kavgaya hazırды. Kapıyı çalmadı, kapıyı iterek açtı ve kararlı bir şekilde içeri girdi, "Konuşmamız gerek Dicky," derken sesi keskindi.

Christiana bunun çok güçlü bir başlangıç olduğunu düşündü. Dicky'nin bunu duymak için orada olmaması çok yazık oldu. Oda boştu. Adamı avlamak niyetiyle kaşlarını çatarak arkasını dönmeye başladı ama ateşin yanındaki sandalyelerden birinde birinin oturduğunu görünce dönüşünün ortasında durakladı. Sandalyenin arkasında oturan kocasının siyah saçlarını tanıyan Christiana kısa bir süre ters ters baktı ve adamın kendisini duyduğuna dair bir işaret bekledi. Hiçbir şey gelmeyince kaşları çatıldı ve öne doğru yürüdü.

"Beni görmezden gelemezsin, Dicky. Ailemin mektuplarını benden sakladığını biliyorum ve bir şekilde benim mektuplarımın da onlara ulaşmasını engelliyordun. Ve şimdi de babamı bir oyun cehennemine götürdüğünü öğreniyorum. Geçen sefer ne olduğunu bildiğin halde nasıl yaparsın? Evlendiğimizden beri bana çok kötü davrandın, ama böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim-"

Christiana adamın önünde durmak için odayı geçerken iyice öfkelenmeye başlamıştı ama azarladığı adama iyice bakınca durdu.

Dicky sandalyede arkasına yaslanmıştı, gözleri kapalıydı ve parmakları göğsünde idi, sanki kravatını gevşetmek istemiş ama bunu yapamadan düşmüş gibiydi. Hiç şüphesiz Dicky, Suzette'in "gevezeliğinden" kaçıp buraya döndükten sonra uyuyakalmıştı, diye düşündü acımasızca.

Christiana bakışları adamın yanındaki masada duran yarısı boş kehribar rengi sıvı şişesinin yanındaki boş bardağa kayarken, içkinin de muhtemelen yardımcı olmadığına karar verdi. Sürahiyi tanıdı, çok iyi, çok pahalı bir viskiydi ve genellikle sadece bir şeyi kutlarken açardı.

Kutlayacak neyi olabileceğini merak eden Christiana omzunu sıkmak için eğildi. "Dicky, sen!" diye soluk soluğa kaldı ve adam aniden oturduğu yerden kayarak yere yığılınca geriye sıçradı. Christiana eğilip onu sersemliğinden kurtarmak üzereydi ki kapıdan gelen bir hışırtı dikkatini Suzette ve Lisa'nın onu takip ettiği gerçeğine çekti.

şimdi açık kapıda duruyordu.

Suzette, Dicky'ye baktı ve sonra bakışlarını Christiana'ya kaldırarak alaycı bir ifadeyle, "Onu öldüreceğini söylediğinde sadece dalga geçtiğini sanmıştım," dedi.

"Çok komik," diye mırıldandı Christiana, kız kardeşinin espri anlayışını takdir etmemişti. "Adam sarhoş. Hizmetçilerden biri onun ne halde olduğunu görmeden kapıyı kapatın."

"Sık sık bu kadar erken mi içer?" Lisa kapıyı hızla kapatırken Suzette de odayı geçip ona katılmak için sordu.

"Bu kadar erken değil, hayır," diye itiraf etti Christiana. "Ama olması gerekenden daha erken başlıyor ve düzenli olarak olması gerekenden daha fazla içiyor. Merdivenlerden düşüp beni bir an önce dul bırakması için bana umut veriyor," diye ekledi kuru bir sesle ve sonra bu düşüncenin ne kadar acı ve zalimce olduğunu bilerek yüzünü buruşturdu.

"Sanırım yaptı," dedi Lisa sessizce, Dicky'nin secde etmiş halinin etrafında onlara katılırken. "Yani seni dul bıraktı. Nefes aldığını sanmıyorum, Chrissy."

Christiana şüpheyle Dicky'ye baktı. Dizlerinin üzerine çökmüş ve başını şöminenin önündeki halının üzerine koyacak şekilde öne doğru yığılmıştı. Sırtının hareket ettiği ya da nefes alıp verirken genişlediği görülmese de, bu şekilde iki büklüm dururken kesin bir şey söylemek zordu.

Christiana onun yanına diz çöktü ve Suzette'in biraz yardımıyla onu sırt üstü yatırmayı başardı. Sonra ikisi de bir süre göğsüne baktı. Hareket etmiyordu. Gördüklerine inanmakta güçlük çeken Christiana öne doğru eğilerek kulağını kalbinin üzerine dayadı. Sabit bir gümbürtü yoktu, hiç gümbürtü yoktu.

Gözlerini açarak tekrar kalçalarının üzerine oturdu ve adamın öldüğüne inanmakta güçlük çekerek öylece baktı. Dicky böyle nazik bir şey yapacak kadar düşünceli biri değildi.

"O öldü, değil mi?" Lisa sordu.

Christiana en küçük kız kardeşinin hâlâ sandalyenin yanında durduğu yere baktı ve belirsiz bir sesle, "Öyle görünüyor," dedi.

"Sizce onu ne öldürdü?" Lisa kaşlarını çatarak sordu ve sonra öneride bulundu: "Muhtemelen kalbiydi. Suzette onunla tartıştığında ne kadar kızardığını fark ettim. Çok tutkulu bir adama benziyordu."

Christiana yorum yapmadı, onun yerine bakışlarını kurtulmak için can attığı adamın üzerinde gezdirdi ve dudaklarından hüznü bir iç çekişin dökülmesine izin verdi. Evlendiklerinde ona aşık olduğunu düşünmüştü ama sevdiği adam artık yoktu, tören bittiğinde bambaşka birine dönüşmüştü. Bu adam geçen yıl boyunca aşkının son damlasına kadar onu boğmuştu.

Kontrolcü ve eleştirel tavrıyla. Yine de içinde bir kederin kıpırdadığını hissetti. Christiana, bunun muhtemelen onun olduğunu düşündüğü adam ve umduğu hayat için olduğunu kabul etti. Her şeye rağmen, onu kendisine kur yaptığı zamanki muhteşem Beyaz Atlı Prens'e dönüştürecek bir şeyler olacağına ve düğün günlerinde beklediği mutlu sona kavuşabileceğine dair bir damla umudu vardı.

Christiana bunun için *fazla* bir umut olduğunu düşünecek kadar aptal değildi, ama şimdi bunun için kesinlikle *hiçbir* şans yoktu. O artık bir duldu ve öyle kalmaya da niyetliydi. Kendini bir daha asla başka bir adamın ellerine emanet edemezdi, bu hayatta olmazdı. Christiana dersini iyi öğrenmişti.

Omuzlarını kararlılıkla dikleştirerek, "Sanırım hizmetçilere bir doktor çağdırmalarını söylemeliyim-" dedi.

"Hayır," diye araya girdi Suzette. "Eğer o ölürse yas tutmak zorunda kalırsınız ve bize ilk çıkışımızı veremezsiniz. Bizim de yas tutarken size katılmamız beklenir ve kendimizi kurtarmak için hiçbir şansımız olmaz."

Christiana Suzette'in sözlerindeki gerçeği fark etti ama çaresizce, "Ne yapabiliriz ki? O öldü."

Suzette talihsiz Dicky'ye ters ters bakarken Lisa şöyle bir öneride bulundu: "Belki de onu yatağına yatırıp hizmetçilere kendini iyi hissetmediğini söyleyebiliriz. Suzie'nin teklifini kabul edecek kadar çaresiz birini seçmesi için birkaç gün bile yeterli olabilir. Birine karar verip Gretna Green'e gittiği anda Dicky'yi yatağında ölü bulmuş gibi yapabiliriz."

Christiana mantıklı bir şekilde, "Suzie'nin koca aramaya başlaması için birkaç gün bile yeterli olmaz," dedi.

"Öyle," diye ısrar etti Suzette. "Bu gece Lord ve Leydi Landon'ın sezon açılış balosu var. Herkes orada olacak. Sen ve Lisa kadınlarla dedikodu yapıp kimin paraya ihtiyacı olduğunu öğrenebilirsiniz, ben de o erkekleri değerlendirip hangilerinin en çaresiz ve ihtiyaçlarıma en uygun göründüğünü bulabilirim."

Christiana kuru bir sesle, "*Davet edilen* herkes orada olacak," diye düzeltti. "Ve biz davet edilmedik."

"Öyleydiniz," diye karşı çıktı Suzette. "Leydi Landon bize öyle söyledi."

"Bunu sana ne zaman söylemiş olabilir?" Christiana kuşkuyla sordu. "Londra'ya daha bu sabah geldiniz."

Lisa geniş bir gülümsemeyle, "Lord ve Leydi Landon Londra'ya giderken uğradığımız son handaydı," dedi. "İkisi de çok iyi insanlar ve masalarını bizimle paylaşacak kadar nazikler. Konuşurken Leydi Landon size ve Dicky'ye bir davetiye gönderdiğini ve bu daveti ikimizi de kapsayacak şekilde genişletmekten memnuniyet duyacağını söyledi."

"Dicky, Landon'ların balosuna davet edildiğinden hiç bahsetmedi." Christiana

vücuduna baktı.

Suzette tiksintiyle, "Bu ne sürpriz," dedi ve adama ters ters baktı. Suzette'in ayağı da aniden durmadan önce adama doğru sertçe hareket etti ve Christiana kızın cesedi tekmelemekten vazgeçtiğinden emin bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Leydi Landon Hammond'ların balosunun ertesi gece olduğundan da bahsetti," diye duyurdu Lisa. "Bunun büyük bir eğlence olduğunu ve herkesin katıldığını söyledi. Sizin de davet edildiğinizi bildiğini söyledi. O ve Leydi Hammond görünüşe göre iyi arkadaşlar ve Leydi Landon, Leydi Hammond'a ne kadar hoş olduğumuzu anlatan ve davetinizi bizi de kapsayacak şekilde genişletmesini öneren bir mesaj göndereceğine söz verdi." Lisa memnuniyetle gülümsedi. "Bu iki balo arasında Suzie birini bulmalı, böylece sadece iki geceye ihtiyacımız olacak ve sonra Dicky'yi yatağında ölü bulduğunu iddia edebilirsin."

Christiana ona inanamayarak baktı. "O *artık* öldü, Lisa. Birkaç gün sonra ..." Sözünü bitirmedi, adamın kokmaya başlayacağını söylemek çok korkunçtu.

Suzette hemen, "Yatak odasının penceresini açıp soğuk havayı içeri alabiliriz," dedi. "Çürümeyi yavaşlatacaktır. Hatta buz evine gidip etrafını sarmak için buz bile alabiliriz-"

"Yüce Tanrım," diye dehşetle ayağa fırladı Christiana. "Bunu önerdiğine inanmıyorum. O bir insan, bir et parçası değil."

Suzette sinirlenerek, "*İyi* bir adam olduğu söylenemez," dedi. "Gördüğümüz kadarıyla sana iğrenç davranmış gibi görünüyor."

Lisa ciddiyetle, "Ve babamı oyun cehennemine götüren ve bu son yıkımı başlatan da o," dedi.

Christiana sessizdi, düşünceleri parçalanmıştı. Yerdeki adama, Lisa'nın endişeli yüz ifadesine ve Suzette'in çaresiz yüz ifadesine baktı ve ellerini sıktı. "İki gece," dedi sıkıca. "Bundan daha fazlasını riske atamayız."

Suzette rahat bir nefes alarak, "İki gece," diye kabul etti.

Christiana başını salladı. "Biz deliyiz."

"Çılgın Madison kardeşler," dedi Suzette ani bir sırıtişla.

Christiana gülümsemedi, kocasını yatak odasına nasıl çıkaracağını düşünmekle meşguldü. Bir de uşağını -diğer hizmetçilerden bahsetmiyorum bile- ondan nasıl uzak tutacakları gibi küçük bir sorun vardı. Bir başka sorun da kocasını, kokusundan bile içinde bulunduğu durumu ele vermeyecek kadar soğuk tutacak buzu nasıl geri getirecekleriydi ve sonra da çok kısa bir süre içinde davetiyeleri bulmaları ve üçü için de uygun elbiseler ayarlamaları gerekiyordu.

Yüce Tanrım, diye düşündü, bu işe yaramazdı ve onlar gerçekten delirmişlerdi.

Bunu düşün.

"Ayaklarını tut, Lisa."

Christiana, yerdeki adamın iki ucuna doğru ilerleyen kız kardeşlerine baktı. Gözleri endişeyle açılarak, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Suzette mantıklı bir şekilde, "Onu odasına götürmeliyiz," dedi. "Sen git koridorda kimsenin olmadığından emin ol."

"Ama-"

Suzette, Dicky'yi omuzlarının altından yakalayıp üst bedenini yerden kaldırıırken sabırsızca, "Kımılda," diye homurdandı.

Christiana gözlerini kısıtı ve ellerini kalçalarına dayadı. "Bakın bayan, geçen yıl Dicky'nin bu tür buyurgan saçmalıklarına katlanmak zorunda kalmış olabilirim ama bunun tek nedeni onun kocam olmasıydı. Artık o öldüğüne göre onun yerine bana bir hizmetçi gibi emir vermene izin vermeyeceğim."

Lisa tam Dicky'nin ayaklarını yakalamıştı ki bir gümbürtüyle yere düşürdü ve kolunu yatıştırıcı bir şekilde sıvazlamak için yanına koştu. "Chrissy, Suzie'nin bir şey kastettiğini sanmıyorum. Şu anda hepimiz biraz fazla heyecanlıyız."

Christiana gözlerini devirdi. Lisa her zaman barışı koruyan kişi olmuş, incinmiş duyguları yatıştırmaya ve savaşların patlak vermesini önlemeye çalışmıştı. Başını sallayarak Dicky'ye baktı. Gerçekten de iri yarı bir adamdı ve kolay kolay yerinden kıpırdayacak gibi değildi. "Onu bu şekilde alamayız."

"Ne demek istiyorsun?" Suzette, Dicky'nin üst bedeninin düşmesine izin verdi.

Christiana başını tahtaya vurunca yüzünü buruşturdu ama sabırla açıkladı: "Şu anda koridorda kimse olmasa bile, biz onu merdivenlerden yukarı taşıırken biri çıkabilir. O zaman ne diyeceğiz?"

Suzette kaşlarını çattı ve Dicky'ye nefretle baktı. "Adam ölü bile olsa tam bir baş belası."

Christiana aslında ağzının eğlenerek seğirdiğini hissetti ve bunun histeri olması gerektiğini anladı. Bunların hiçbirisi kesinlikle komik değildi. Gözleri tekrar onun üzerinde gezindi ve sonra yarı uzanmış halının üzerine yerleşti ve birden ne yapacağını bildi. "Onu halıya saralım ve üst kata taşıyalım. Böylece biri gelirse onu göremez."

"Neden bir halıyı sürüklediğimizi nasıl açıklayacağız?" Suzette şüpheyile sordu.

Christiana memnuniyetle, "Gül odasının geceleri soğuk olduğunu ve senin, Suzie, orada kalacağını söyleyeceğiz ve halının burada geçireceğin birkaç gece boyunca odayı sıcak tutmaya yardımcı olacağını umuyoruz," dedi. Bir kez olsun çözebileceği bir sorun olması güzeldi. Evliliğini nasıl düzelteceğini bulmaya çalışırken kafasını sürekli duvarlara vurmaktan farklı bir şeydi.

Lisa yavaşça, "Bu işe yarayabilir," dedi.

"Öyle olacak," diye güvence verdi Christiana. "Şimdi gel, onu halının üzerine yuvarlamama yardım et."

Üçünün birlikte çalışmasıyla, onu halının ucuna yerleştirmek ve ardından halının içine sarmak hızlı bir işti.

"Şimdi ne olacak?" Suzette onlar doğrulurken sordu.

"Şimdi onu yukarı taçlıyacağız," dedi Christiana kararlı bir ifadeyle. "Suzie, sen bu ucu al, Lisa sen ortayı al ve ben de bu ucu alacağım." Halının kendi ucunda diz çöktü ve kız kardeşlerinin yerlerini almalarını bekledi, sonra da "Üç kadar sayacağım. Bir, iki, üç."

Christiana halıya tutunuşunu sıkılaştırıp sadece bacaklarını kullanarak kendini ayakta durma pozisyonuna iterken son kelime neredeyse bir homurtuydu.

Kapıya doğru yavaşça yürümeye başladıklarında Lisa, "Tanrım, çok ağır," diye yakındı.

Kapıda durduklarında Suzette nefes nefese, "Halının ek ağırlığı yardımcı olmuyor," dedi.

Christiana sadece onaylarcasına homurdandı ve kapıyı hızla açmak için bir eliyle uzanırken kendi tarafını tutmaya yardımcı olmak için kalçasını dışarı çıkardı. Bu çok hızlı bir manevraydı, yine de halı kalçasından kaymaya başladı ve onu düşürmemek için zamanında zar zor yakaladı. Christiana rahat bir nefes alarak koridora çıktı ama Haversham'ın yaklaştığını fark edince aniden durdu.

Ne yazık ki Lisa ve Suzette onun bu kadar ani bir şekilde durmasını beklemiyorlardı ve arkasından yumuşak bir küfür ve biraz tökezleme geldi, ağırlık arttıkça neredeyse halıyı elinden çekip alacaktı. Tutunmayı bağıran Christiana omzunun üzerinden bakarak Lisa'nın halıyı tutamadığını ve halının ortadan sarktığını gördü. Bunu görmesine rağmen genç kadın hızla halıyı tekrar yakaladı.

Christiana iç geçirerek geri döndü ve önünde duraklayan Haversham'a gülümsemeye zorladı. Adam için şunu söyleyebilirdi: iyi eğitilmişti. Kâhya ağır bir halıyı sürükleyen üç kadını görünce gözünü bile kırpmadı.

Adam kibarca, "Yardımcı olabileceğim bir yol var mı leydim?" diye sordu.

"Hayır, hayır," dedi çabucak. "Dicky'yi halıyı ısıtmak için yukarı çıkarıyoruz. Yani Dicky'nin halısını odayı ısıtmak için yukarı çıkarıyoruz," dedi ve boğuk bir ses tonuyla kendini düzeltti, sonra da yalan söyleyemediği için geveledi: "Misafir odası. Çok soğuk olan gül oda. Suzie orada kalacak. O odada. Soğuk olduğu için halıyla ısıtacağız. Dicky zaten sıcak. Ateşi var. Odasında ateşi var, o yüzden halıya ihtiyacı olmayacak," diye neredeyse umutsuzca bitirdi.

Arkasından bıkkın bir iç çekiş geldi. Muhtemelen Suzette, diye düşündü mutsuzca. "Kız kardeşim koca bir aptal" iç çekişlerinden birine benziyordu. Christiana büyürken bu tür iç çekişlere sık sık maruz kalmıştı. Ama böyle iğrenç sesler için bir yaş sınırı olmalıydı. Bir insan evlendikten sonra bunlara izin verilmemesi gerektiğinden emindi.

"Anlıyorum," dedi Haversham yavaşça. "Sizin için yukarı taşımamı ister misiniz?" "Hayır!" Bu sözcük ağzından bir top mermisi gibi fırladı.

Kendini sakinleşmeye zorlayarak, "Başka bir şey yapmanı istiyorum," diye ekledi.

Haversham kibarca başını salladı, bekledi ve sonra sordu: "Peki bu ne olabilir?"

"Bu ne demek oluyor?" Christiana kararsızca sordu.

Haversham sabırla, "Yapmamı istediğiniz başka bir şey daha var leydim," diye açıkladı. "Bu ne olabilir?"

Sanki çok sıkıcı bir çocukla konuşuyormuş gibi yavaş yavaş konuşuyordu ama Christiana aptala dönüşmüşken bunun için onu suçlayamazdı. Adamı gönderecek bir iş bulmaya çalışırken, gerçekten de gizli kapaklı işler için yaratılmamış olduğuna karar verdi.

Sonunda, "Hizmetçilerden birini tavuk almaya göndermeni istiyorum," dedi.

Haversham'ın kaşları kalktı. "Tavuk mu?"

"Dicky için. O hasta," diyerek ona yalanını hatırlattı. "Ve tavuk çorbasının böyle şeylere iyi geldiğini söylerler."

"Evet, öyle," diye ciddiyetle kabul etti. "Önce yukarı çıkıp Lord Radnor'ın soyunup yatağa girmesi için yardımımı isteyip istemediğine bakayım mı? Korkarım uşağının da keyfi yerinde değil ve ona yardım edemeyecek durumda."

"Freddy hasta mı?" Christiana şaşkınlıkla sordu. Bu onlar için iyi bir şanstı. Uşağı Dicky'den uzak tutma sorununu çözmüştü.

"Ölümcül derecede hasta. Günlerce müsait olmazsa şaşırmam," dedi uşak ciddiyetle ve ekledi, "Bu arada Freddy'nin yerini doldurmak için Lord Radnor'a kendimi sunacağım elbette."

"Hayır," dedi Christiana hemen. "Demek istediğim, ne kadar hasta olursa olsun, kocamın giyinmek için yardıma ihtiyacı olmayacak. İyileşene kadar yatarak dinleneceğine şüphe yok. Eminim size ihtiyacı olmayacaktır."

"Hmmm." Haversham başını salladı. "O zaman ben de gidip tavuk alması için birini ayarlayayım ve siz hanımları kendi işinizle baş başa bırakayım."

"Evet, öyle yap," dedi Christiana rahatlayarak. Adam mutfak kapısında gözden kaybolana kadar bekledi ve sonra, "Gidelim," diye mırıldandı ve hemen tekrar ilerlemeye başladı.

Christiana aceleyle merdivenlere yönelirken Suzette, "Tanrı'ya şükür," diye soluk soluğa kaldı. "Hiç gitmeyecek sandım. Ve gerçekten, Chrissy, hiç yalan söyleyemiyorsun."

Christiana yüzünü buruşturdu ama gerçeği tartışmak istemiyordu, bu yüzden ölü kocasının yükünden kurtulmak için elinden geldiğince hızlandı. Merdivenlerin tepesine vardıklarında onlar da terlemiş ve bitkin düşmüşlerdi ama dinlenmeden ilerlemeye devam ettiler. Dicky'nin odasının kapısına ulaşmışlardı ve Christiana henüz kalçasını dışarı çıkarmış ve kapıyı açmak için halının üzerindeki bir tutamağı bırakmıştı ki bir sonraki kapı açıldı.

Christiana hemen telaşla etrafına bakındı. Ne yazık ki bu hafif hareket bohçayı kalçasından çıkarmaya yetmişti. Bohçanın kayıp yere düştüğünü hissetti ama bu kez onu durduracak kadar hızlı değildi. Daha da kötüsü, Suzette ve Lisa gafil avlandılar ve halıya tutunma güçlerini kaybettiler. Halı boylu boyunca yere çarptı ve sonra açıldı, kadın koridorda duraklarken Christiana'nın hizmetçisinin ayaklarının dibine ölü bir Dicky döküldü.

Dört kadın da adama baktı ve sonra Grace gözlerini Christiana'ya kaldırarak mırıldandı, "Sonunda onu öldürdün, değil mi? Zamanı gelmişti."

Üçüncü Bölüm

Şunu söylemeliyim ki Leydi Radnor, Suzette babanızın siyah saçlarına sahipken, üçünüz de annenizin yüz hatlarına sahipsiniz. Hepinizin bu kadar güzel olmasından gurur duyardı."

"Teşekkür ederim, Leydi Olivett," dedi Christiana, gülümsemesi ağzının genişlemesine neden olurken küçük bir sızıya da yol açtı. Ağrının nedeni bu akşam çok fazla gülümsemiş olmasıydı, ki bu geçen yıl pek yapmadığı bir şeydi. Bu ağrıyı, her şeyin daha iyiye gittiğinin bir işareti olarak görüyordu ve nasıl da değişmişti. Evlendiğinden beri hiç bu kadar eğlenmemişti.

Christiana Landon balosuna geldiğinden beri geçen son bir saati yeni keşfettiği özgürlüğünün tadını çıkararak ve diğer evli kadınlarla sohbet ederek geçirmişti. Görevini yerine getiriyor ve beklendiği gibi Suzette'in dans partnerleri hakkında dedikodu yapıyordu ama yine de sohbet etmek, gülmek ve eğlenmek için bolca zamanı kalıyordu. Bu çok güzeldi ve bir daha asla kimse tarafından bu kadar kontrol edilmeye ve ezilmeye izin vermeyeceğine yemin etti. Gerçekten de Dicky'nin bunu yapmasına izin verdiğine inanmakta güçlükle çekiyordu ve bunun tek sebebinin daha önce kimsenin ona böyle davranmamış olması olduğunu düşünüyordu ve bundan önce ailesinin desteği ve sevgisinden de yoksun kalmamıştı. Bu kombinasyon onun aleyhine işlemiş, kendisini yalnız ve korkmuş hissetmesine neden olmuştu. Ama bu daha önceydi, şimdi duldu, kız kardeşlerine kavuşmuştu ve bunun her dakikasının tadını çıkarmaya niyetliydi.

"Müzik sona eriyor. Suzette'in sıradaki dans partneri kim?" Leydi Olivett merakla sordu.

Christiana kadına gülümseyerek, "Danvers, sanırım," diye cevap verdi. Leydi Olivett, annesi hayattayken onun çok yakın bir arkadaşıydı ve Christiana ile kız kardeşleri buraya geldiklerinde onları hemen kanatları altına almıştı; Dicky'nin ona ne kadar kötü davrandığı, Christiana'yı ziyaret edip Londra'ya hoş geldin demek istediğinde onu geri çevirdiği düşünüldüğünde bu çok cömert bir davranıştı.

"Evet, sanırım haklısınız. İşte ona ve Willthrop'a yaklaşıyor," diye yorumladı Leydi Olivett.

Christiana dönüp kız kardeşine bakarken, kadın devam etti: "Danvers, Willthrop'tan daha iyi bir aday değil ama en azından genç.

ve yakışıklı. Yine de onunla fazla ilgilenmemesi konusunda onu uyarın. Maddi sıkıntılar içinde ve biraz da sınır tanımaz biri."

"Bulacağım," diye söz verdi Christiana ve bakışlarını dans pistinin diğer tarafına, Lisa'nın kıkırdayan bir grup bekâr genç kızın arasına yerleştiği yere çevirdi. Danvers, Lisa'nın hakkında bilgi bulması gereken isimlerden biriydi. Suzette'in dans kartındaki isimleri ikiye bölmüşlerdi; Christiana ve Lisa, erkekler hakkında bilgi aradıklarını daha az belli etmek umuduyla, her biri diğerini almıştı. Şimdi Lisa'nın Suzette'e önceden ayarlanmış hangi işaretleri vereceğini merak ediyordu. Ancak bakışları hiçbir zaman en küçük kız kardeşini bulamadı. Onun yerine, balo salonuna yeni giren bir adamın üzerinde aniden durdu. Bir yıllık evlilikten sonra bu adamı nerede olsa tanırdı. Dicky ... hayatta ve iyi durumdaydı ve çok ama çok kızgın görünüyordu.

"Lord Radnor! Karınız hasta olduğunuzu ve bu gece gelemeyeceğinizi söylemişti ama sonunda geldiniz."

Radnor Kontu Richard Fairgrave durakladı ve döndü, ev sahibi Lord Landon'ın yaklaştığını fark edince biraz rahatladı. Ama sonra adamın sözleri kafasına dank etti.

"Karım mı?" diye sordu, bakışları en yakın arkadaşına, hayatını kurtaran ve onu buraya getiren adama, Woodrow Kontu Daniel'a kaydı. Daniel çaresizce omuz silkmekle yetindi.

Landon neşeyle, "Evet," dedi ve etrafına bakındı. "O buralarda bir yerde. Leydi Radnor ve kız kardeşleri ilk gelenler arasındaydı. İşte orada," dedi zaferle ve balo salonunun sonunda toplanmış küçük bir kadın grubunu işaret etti.

Richard, minyon bir sarışının kendisinden çok daha yaşlı birkaç kadının oluşturduğu bir çemberin içinde durduğu yere baktı. Karısı olduğu anlaşılan kadın onu dinlerken ya da dinlemezken, yaşlı kadınların hepsi gevezelik ediyordu. Bunu anlayamıyordu. Gözleri dehşete benzer bir şeyle ona kilitlenmişti. Kaşlarının kalktığını hissetti, ama yavaşça ona baktı, aşırı zayıf olduğunu, hastalıklı denecek kadar solgun olduğunu ve pek de güzel olmadığını fark etti.

"Dediğim gibi," diye devam etti Landon, yüzünü ona dönerek, "bize bir rahatsızlık nedeniyle yatağa düştüğünüzü ve bu gece gelemeyeceğinizi söyledi. Yine de bana iyi göründünüz. Yine de sizi gördüğüne şaşırılmış gibi görünüyor."

Richard sessizce, "Eminim öyledir," dedi.

Adamın yüzündeki neşeli gülümseme kısa bir süreliğine kayboldu ve daha ciddi bir tonda, "Seni burada gördüğüme sevindim. Kardeşinin ölümünden bu yana içine çok kapandın. Seni topluma yeniden katılırken görmek güzel. Seni özlemiştik."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Richard, bu duygudan tuhaf bir şekilde etkilenmişti.

Landon başını sallayarak erkeksi bir tavırla onun sırtına vurdu ve sonra boğazını temizleyerek etrafına bakındı. "Sanırım diğer konuklarımla da ilgilenmeliyim. Git karına iyi olduğunu söyle. Şu anda bu kadar şaşırdığına göre seni ölüm döşeğinde sanmış olmalı," dedi Landon gülerek. "Korkarım biraz abartmış olmalısın, evlat. Bir dahaki sefere hanımını görmek için sıvışmak istediğinde, sadece bir iki kez burnunu çek ve öksür. Vebalıymışsın gibi davranmana gerek yok." Landon gülerek onun sırtına bir tokat daha attı ve kalabalığın içinde kaybolmak üzere arkasını döndü.

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Daniel ciddiyetle. "Mektubun gelene kadar malikânemdeydim ve sosyetedен ve dedikodularından uzak duruyordum, sonra da seni aramak için Amerika'ya gitmek üzere hazırlıklar yapmakla meşguldüm."

Richard sessizce başını salladı, gözlerini balo salonunun karşısındaki sarışından ayırmıyordu. Kıpırdamamıştı ama hâlâ duruyordu, yüzü solgun, gözleri ve ağzı dehşetle yuvarlaktı, sanki şeytanın ta kendisiymiş gibi ona bakıyordu.

"Şimdi ne yapacağız?" Daniel acımasızca sordu. "Burada olmadığı sürece George'un açgözlü, katil, piç kurusu bir sahtekâr olduğunu yüzüne vuramazsınız."

Richard bu sözlerin doğruluğunu anlayınca kaşlarını çatı.

"Daha da kötüsü," diye devam etti Daniel. "Burada, baloda olduğunu duyduğunda sürpriz yapma avantajını tamamen kaybetmiş olacaksın. Hayatta olduğunuzu bilecek ve çaldığı her şeyi geri almanızı engellemek için önlemler alacaktır. O

-Nereye gidiyorsun? Richard?"

Richard şimdi "karısına" yaklaşmak için balo salonunu geçiyordu, sadece yol boyunca sağlıklı bir bardak viski almak için saptı. Kadının yaşadığı dehşetin derinliği ve bundan kurtulamıyor gibi görünmesi, ona burada kendisinin bile bildiğinden daha fazlasının yanlış olduğunu düşündürüyordu ve Richard hepsini öğrenmek istiyordu. Bilgi doğru ellerde ölümcül bir silah olabilirdi ve Richard bunun kendi elinde olmasını istiyordu.

"Neden Christiana, Dicky'nin hasta olduğunu söylediğini sanıyordum," dedi yaşlı kadınlardan biri gruba ulaştığında.

Yanındaki kadın ona şüpheyle bakarak kararlı bir ifadeyle, "Bana dolu ve sağlıklı görünüyor," dedi. Şüphesiz, kadının ona verdiği isimle Christiana hâlâ sudan çıkmış balık gibi ona bakıyordu.

Richard bir an etraflarındaki kadın kalabalığına baktı, bakışları her birinin bir şeyler içmek ya da arkadaş bulmak için mırıldanıp uzaklaşmasına yetti. Yalnız kaldıktan sonra Richard tekrar Christiana'ya döndü. O yaklaştıkça gözleri daha da büyümüştü. Gözlerinin neredeyse kafasından fırlayacakmış gibi büyüdüğünü ve kadının konuşma yetisini kaybetmiş gibi görüldüğünü fark edince, bunun hiç de çirkin olmadığına karar verdi. Kadın öylece durmuş ona bakıyordu, öyle solgun görünüyordu ki bayılmasından ya da oracıkta ölmesinden korktu.

Kaşlarını çatarak viski bardağını uzattı. "Oldukça bitkin görünüyorsunuz leydim. Bu biraz renk kazanmanıza yardımcı olacaktır."

Kadının güçlü sıvıdan sadece bir yudum almasını bekliyordu, bu yüzden uzattığı bardağı alıp su gibi geri fırlattığında oldukça şaşırdı. Yine de umduğundan daha fazla işe yaramıştı. Kadının solgunluğu, solgunluktan daha çekici olmayan ani bir kırmızı akıntısının altında kayboldu ve sanki solgunlukla birlikte nefesi de alınmış gibi soluk soluğa kaldı. Ardından öne doğru eğildi ve çok şiddetli bir şekilde öksürmeye başladı.

Richard yüzünü buruşturarak bir eliyle boş bardağı aldı ve diğer eliyle onun sırtını sıvazladı. "Sanırım seni yudumlamam için uyarmalıydım."

Ya bu sözler ya da adamın sesi onu ayağa kaldırdı ve aniden adamın dokunuşundan sanki kirli bir yaratıkmış gibi geri çekildi.

"Yaşıyorsun," diye soludu ve viskinin sesindeki törpü, bu gerçek karşısında duyduğu hoşnutsuzluğu gizleyemedi.

Kadının kocasının ihanetinden haberdar olduğu çok açıktı. Richard nedenini bilmiyordu ama kadının bütün bu olaylarda masum olduğunu düşünmüştü. Ancak kadının, kendisinden birkaç dakika küçük ikizi George'un, kimliğini, unvanını ve servetini çalmak amacıyla onu öldürmeleri için adam tuttuğundan haberdar olduğu anlaşıyordu. Belli ki başarısız olduğunu öğrendiğinde pek de memnun olmamıştı. Nedense kadının bunu bildiği bilgisi onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Richard soğuk bir ifadeyle, "En azından hâlâ yaşadığımı bilmekten duyduğun dehşeti gizlemeye çalışabilirsin," dedi. "Hayatta kalmamın seni ne kadar az memnun ettiğini bu kadar açık bir şekilde göstermenin davana pek faydası olmaz."

"Ben-hayır, ben-siz-" diye kısa bir süre çırpındı ve sonra derin bir nefes alarak, "Bu biraz sürpriz oldu lordum. Bu gece evden çıkarken öldüğünüzden emindik. Yatakta öyle hareketsiz ve soğuktunuz ki ..."

Richard kadının kendisinden bahsediyor olamayacağını anladığında kaşlarının altında yükseldiğini hissetti. Bu gece bu kadının yakınında bile değildi. Yatakta

hareketsiz ve soğuk duran o olamazdı. George muydu-? Düşünceleri, yanlarından gelen boğuk bir soluk sesiyle son buldu. Döndüğünde kendini, karısı olması gereken kadının biri sarışın diğeri esmer iki genç versiyonuna bakarken buldu. Her ikisi de aynı

onu "karısı" gibi görünce dehşete kapıldı.

"Ama sen öldün," dedi genç sarışın sahte olmayan bir dehşetle. Christiana'ya dönerek şaşkınlıkla ekledi, "O ölmemiş miydi, Chrissy? Etrafına buz falan koymuştuk."

"Buz onun soğuk ölü kalbini canlandırmış olmalı," dedi esmer suratsızca, görünüşe göre diğer ikisinden daha çabuk iyileşmişti. Richard'ın kaşları

"Daha da acısı," diye ekledi.

"Suzette!" Christiana'nın nefesi kesildi. Ona endişeyle bakarak kız kardeşlerine yaklaştı ve mırıldandı: "Belki de biraz hava almak için dışarı çıkmalıyız. Lisa bayılacak gibi görünüyor ve sen Suzie, belli ki serinlemek için biraz zamana ihtiyacın var. Belki de bu kadar çok dans etmek seni aşırı ısıtmıştır."

"İzin verin."

Richard, "karısının" kız kardeşlerinin arasına girip her birini kolundan tutarken Daniel'a baktı. Adam belli ki onu takip etmişti ve bunun için minnettardı. Radnor Kontu'yla evlendiğini sanan kadınla konuşması ve kardeşinin ölü mü diri mi olduğunu öğrenmesi artık acıldı. Buzla mı paketlenmiş? Yüce Tanrım.

"İkinizin konuşabilmesi için hanımları dışarıda bekleyeceğim." Daniel, ikisinin de bu fikre pek sıcak bakmadığı belli olmasına rağmen Suzette ve Lisa'yı sertçe geri çevirdi. Sonra omzunun üzerinden bakarak anlamlı bir şekilde, "Bu tartışma için daha özel bir yer düşünebilirsiniz," dedi.

Richard bir an için diğer konukların hiçbirinin şu anda düzgün bir şekilde duyabilecek kadar yakın olmamasına rağmen, denediklerini ve kesinlikle izlediklerini fark etti. Ağzını sıkarak karısını kolundan tuttu ve Daniel'ın kız kardeşlerini götürdüğü yönün tersine doğru götürmeye başladı.

Christiana, Daniel'e eşlik eden kız kardeşlerinden daha istekli değildi. Ancak kız kardeşleri halkın önünde bir gösteriye neden olmak konusunda isteksiz görünürken, "karısı" görünüşe göre bunu umursamamıştı. Daniel onu ancak yarım düzine metre sürükleyebilmişti ki Christiana ayaklarını sıkıca yere bastı ve izleyen herkesin fark edebileceği bir şekilde kolunu Daniel'ın elinden çekti. Ayrıca ellerini sıkıca kalçalarının üzerine koydu ve onu odadan çıkarmaya çalışması için neredeyse cesaretlendirecek bir şekilde ona baktı.

Richard kısa bir süre etrafına baktı ve fark edilmeden gitmediklerini görünce kaşlarını çatı. Ağzı gerilerek "karısına" döndü ve kararlı bir şekilde, "Konuşmak için daha özel bir yere gitmeliyiz," dedi.

"Hayır."

Açıkça reddettiği için kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Hayır mı? Ama-"

"Evliliğimizin bu son yılında 'konuşmalarınızdan' yeterince nasibimi aldım lordum," dedi yüzünü buruşturarak. "Şimdiye kadar olduğum gibi uysal bir eş olmaya ve beni azarlayıp aşağılayabilmeniz için boş bir odaya kadar peşinizden gelmeye hiç niyetim yok. Ayrıca katıldığım bu *ilk balodan* ayrılmaya da hiç niyetim yok."

Richard en sevimli gülümsemesini takındı: "Niyetim seni aşağılamak ya da azarlamak değil, üstelik bu senin ilk balon da olamaz."

"Öyle olduğunu biliyorsun," dedi hemen.

Ona inanmayarak başını salladı. "Eminim sezon boyunca pek çok toplantıya katılmışsınızdır. Sen-"

"Mevsimim olmadığını biliyorsun," diye sözünü kesti, yüzünde kısa bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Hemen yerini öfkeye bıraktı. "Şimdi nasıl bir oyun oynuyorsun bilmiyorum Dicky, ama bu odadan seninle birlikte çıkmaya hiç niyetim yok."

Richard kısa bir süre tereddüt etti, neden bir mevsimi olmadığını ve eğer öyleyse kardeşiyle nasıl tanışıp evlendiğini merak etti ama sonra bunun şu an için önemli olmadığına karar verdi. Kardeşinin henüz yaşayıp yaşamadığını öğrenmesi gerekiyordu ve kadın onunla birlikte odadan çıkmayacağına göre, onları biraz yalnız bırakmanın başka bir yolunu bulmalıydı. Bakışları balo salonunda dolaşan insanların üzerinde gezindi ve sonra bir valsini başladığını fark etti. Kendi kendine başını sallayarak "karısına" baktı. "O zaman belki de benimle dans etme onurunu bana bahşedersiniz?"

Gözleri kısıldı. "Dans etmiyorsun. Sezon boyunca balolara katılmamak için bahanelerinden biri hep bu oldu. Düşünümüzde bile dans etmedin."

Richard yüzünü buruşturmamayı başardı. George'un her zaman iki sol ayağı varmış gibi görüldüğünü unutmuştu. Dans hocaları onlar çocukken elinden geleni yapmıştı ama George dans pistinde bir türlü zarafet gösterememiş ve sonunda dersleri reddetmişti. Gülümsemesini korumayı başararak, "Evet, şimdi elimden gelenin en iyisini yapmaya hazırım. Benimle dans etmeyecek misin?"

Adam elini uzattı ve kadın sanki bir yılanmış gibi kısa bir süre ona baktı, ama sonra içini çekti ve kendi elini biraz hevesle ve mırıldanarak, "Pekâlâ," dedi.

Her an fikrini değiştirebileceğinden korkan Richard onu hızla dans pistine götürdü. Kadının kendisiyle dans etmekten pek de memnun olmadığını açıkça belli etmesini ironik bulmuştu. Zengin ve unvanlı bir soylu olarak kadınlar konusunda *her* zaman belli bir başarı elde etmişti ama görünüşe göre Christiana ondan pek hoşlanmıyordu ve onun karısı olması gerekiyordu. Kardeşinin bu kadına ne yaptığını merak ediyordu.

Dans pistinin ortasına geldiklerinde, Richard dans etmek için onu kollarına aldı. Kız onun kollarında kaskatı ve beceriksizdi, yüzü sanki ona bakmaya bile katlanamıyormuş gibi dönüktü. Richard rahatlayacağını umarak ona biraz zaman tanıdı ama o tahta bir bebek gibi hareket etmeye devam etti, çenesi gergindi ve gözleri kaçış arar gibi sağa sola bakıyordu. Sonunda bu işi bitirmeye karar verdi ve "Yani kocanızın öldüğünü düşündüğünüzü mü anlamalıyım?" diye sordu.

Sözcükler ağzından çıkana kadar soruyu nasıl çerçevelediğini fark etmemişti ama Christiana onun "kocanız" yerine "kocanız" dediğini fark etmemiş gibiydi.

Kendisinden birinci tekil şahıs olarak bahsediyordu. Başını çevirdi, iri gözleri dehşetle onunkilerle buluştu ama sonra kendini zorla sakinleştirir gibi oldu ve yüzünü tekrar başka yöne çevirerek, "Öyle görünüyordun," diye mırıldandı.

"Ve bu ölüme cevabınız bir baloya katılmak mı oldu?" diye dikkatle sordu.

Kadının boynuna doğru yükselen utanç kızarıklığını gördü, ama yüzünü tekrar ona çevirdiğinde bu kızarıklık öfkeyle hafifledi ve kaşlarını çattı. "Ne yapsaydım Dicky? Yasa girme riskini göze alamazdık. Suzie bir koca bulmak zorunda ve bu *senin* hatan. Babamı o kumar cehennemine götüren sendin. Görünüşe göre şimdi yine kumar oynayarak yıkımın eşiğine geldi ve Suzie'nin bir koca bulup borçlarını ödemek ve skandaldan kaçınmak için çeyizini talep etmesi gerekiyor." Yüzünü acı dolu bir şaşkınlık kapladı ve sordu: "Geçen sefer neler olduğunu bildiğin halde onu nasıl böyle bir yere götürebildin?"

Richard'ın ona verecek bir cevabı yoktu. George'un neden böyle bir şey yapmış olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. İçgüdüsel olarak buna açgözlülüğün yol açtığını söyleyebilirdi çünkü George'un motivasyonu her zaman bu gibi görünüyor. Ancak Richard, Christiana'nın babasını ve ailesini mahvetmenin kendi zenginliğini nasıl artıracaklarını anlayamıyordu. Ayrıca Christiana'nın babasına "son kez" ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama belli ki iyi bir şey değildi. İç çekerek, yapabileceği tek şeyi söyledi ve sessiz bir şekilde, "Özür dilerim. Geçmiş göz önüne alındığında babanızı böyle bir yere götürmek hiç de iyi olmadı."

Christiana kocasının sözlerinden ve bu sözlerin ardındaki samimiyetten o kadar ürkmüştü ki, adım atarken tökezledi ve ona doğru düştü. Dicky onu dik tutmak için hemen göğsüne bastırdı.

"İyi misin?" diye sordu, onu yakınında tutarak ve yüzünü görmeye çalışmak için başını eğerek.

Christiana başını salladı ve kendini dengelemek için derin bir nefes aldı ama bunun pek faydası olmadı. O gün olanlardan sonra kahvaltıda beri bir şey yememişti ve şimdi o kadar hızlı içtiği içkinin etkilerini hissediyordu. Vücudundaki gerginlik azalırken bile düşünceleri yavaşlıyor ve biraz bulanıklaşıyordu. Bu onu daha rahatlatmıştı ama şu anda bunun pek de iyi bir şey olduğunu düşünmüyordu. Özellikle de şimdi o kadar yakın dans ediyorlardı ki, onun kokusunu içine çekiyor ve şaşırtıcı derecede baş döndürücü buluyordu, baharatlı bir erkek aroması onu tekrar içine çekmek istiyordu. Daha önce onun bu kadar güzel koktuğunu hiç fark etmemişti ama ona bu kadar yakın olduğu da nadiren olmuştu.

"Christiana?"

İsteksizce gözlerini kaldırdı, şaşkınlık ve kırılganlık içinde dönüp duruyordu

Onu.

"Kaşlarını çatmadığın zaman çok hoş oluyorsun," dedi aniden, sanki bu ifşaat karşısında şaşırmış gibi.

Christiana dudaklarının şaşkınlıkla hafifçe aralandığını hissetti. Bu, düşünlerinden bu yana geçen bir yıl içinde adamdan duyduğu ilk iltifattı. O kadar nadir ve o kadar beklenmedikti ki nefesini kesti. Ya da belki de viski yüzündendir, diye düşündü. Çünkü adamın ne kadar korkunç olduğunu unutturan ve sadece resmi kıyafeti içinde ne kadar yakışıklı görüldüğünü fark etmesini sağlayan şey kesinlikle viskiydi. Elbette Dicky'nin yakışıklı bir adam olduğunu her zaman biliyordu, en azından görünüşte. Yüz hatları güçlü ve keskindi, ama yüzüne mükemmel bir şekilde uyuyordu ve kısa, siyah saçları o kadar ipeksi görünüyordu ki bir kızın parmaklarını saçlarında gezdirmek istemesine neden oluyordu. Onu fiziksel olarak her zaman inanılmaz derecede çekici bulmuştu. Ancak, şu anda ona daha önce hiç görmediği bir endişeyle bakıyordu ve bu çekiciliğini on kat artırıyor, onu neredeyse karşı konulmaz hale getiriyordu.

"Bana böyle bakmaya devam edersen seni öpmek isteyebilirim," dedi boğuk bir sesle.

Christiana'nın gözleri hafifçe büyüdü ve bir an için neredeyse bunu yapmasını dileycekti ama sonra karşısındakinin kocası olduğunu hatırladı ve küçük bir "Ah canım" çekerek başını aniden başka yöne çevirdi.

"Ne oldu?" Dicky kaşlarını çatarak sordu.

"Sanırım bana verdiğin içki sağduyumu etkiliyor olabilir," diye mırıldandı, bir yıl boyunca karısı olmanın acısını çektikten sonra bu adamı nasıl çekici bulabildiğinin tek bahanesinin bu olduğunu düşünüyordu. Ayrıca, kendini biraz dengesiz hissetmeye başlamıştı, düşünceleri biraz yavaş ve karışık. Elbette, odanın birdenbire aşırı sıcak ve havasız olduğunu da fark etmişti ama bunun Dicky'nin kollarında olmasından kaynaklandığından şüpheleniyordu. Şu anda sevgililer kadar yakındılar; Dicky'nin vücudu her dans adımıyla Dicky'ninkine sürtünüyor, bir eli sırtında, kolu onu sarıyor, diğer eli aniden terleyen elini kavriyordu ... ve Dicky'nin kokusu burnuna doluyor, vücudunda geziniyor, ona doğru eğilmek istemesine neden oluyordu. İçkinin onu kesinlikle etkilediğine karar verdi acımasızca.

"Belki de temiz hava almanız için sizi dışarı çıkarmalıyım."

"Hayır!" Christiana içgüdüsel olarak bunun gerçekten de çok kötü bir fikir olacağını düşünerek hemen "Hayır!" dedi. Zaten kafası son derece karışık ve telaşlıydı ve herkesin içinde ona bu kadar yakın olmak yeterince zordu ama karanlık terasta, tepesinde parıldayan yıldızlar ve gölgeleri kovalayan tek Gey fener ıGıgıyken Hayır, Christiana yapabileceği en iyi Geyin aralarına biraz mesafe koymak olduğunu düşünüyordu, böylece yeniden doğru düşünmeye bağlayabilirdi. Ne yazık ki bunu yapmak için valsini sonuna kadar beklemesi gerekecekti.

"Emin misin?" Richard ona bakmak için geri çekilerek sordu. "Oldukça solgun görünüyorsun. Belki biraz hava almak seni daha iyi hissettirir."

Christiana sessizce ona baktı, bakışları onun yakışıklı yüz hatlarında şaşkınlıkla geziniyordu. Adam sanki bambaşka biriydi. Yüz ifadesi alışkın olduğu soğuk maske yerine nazik ve ilgiliydi ve kesinlikle davranışları geçen yıl evli olduğu adama hiç benzemiyordu. Daha çok evlendiğini sandığı adama benziyordu ve Christiana'nın çoktan öldüğünü düşündüğü duygularını harekete geçiriyordu.

"Neden bana iyi davranıyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla. "Sen bana hiç iyi davranmazsın. Neden şimdi iyi davranıyorsun?"

Dicky sanki kadın ona vurmuş gibi tepki verdi, başı sanki fiziksel bir darbe almış gibi geriye gitti ve sonra yüzünde kısa bir süre öfke belirdi. Sessizce, "Son bir yıldır davranışlarım pek nazik olmadıysa özür dilerim. Tek söyleyebileceğim kendimde olmadığım." Gözlerini kaçırdı, kaşlarını çattı ve devam etti: "Şu anda neler olduğunu açıklayamam ama bundan sonra her şeyin farklı olacağına ve seni korumak ve bu son yılı telafi etmek için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz verebilirim."

Christiana ona hayretle bakıyordu. Sözleri geçen yıl gördüğü umut dolu rüyalarından birinden koparılmış olabilirdi. Düğünden ve Dicky'nin davranışlarındaki korkunç değişimden beri duymayı arzuladığı sözlerdi bunlar ve şu anda rüya görmediğinden emin olmak için aniden kendini çimdikleme isteği duydu. Ama o bunu yapamadan Dicky dansa devam etmek için onu kendisine doğru yaklaştırdı. Dicky'nin kendisini müziğin ritmine bırakmasına izin verirken, zihni karışıklık içinde dönüp duruyordu. Bu, son bir yıldır birlikte yaşadığı adam değildi, ama evlendiğini sandığı adamdı ve onun sözleri aptal kalbinde bir umudun yeşermesine neden oluyordu. Belki de önceki davranışının bir açıklaması vardı ve buna neden olan her neyse artık sona ermişti. Belki de umduğu evliliğe sahip olabilirdi.

Ya da belki de kendini kandırıyordu ve umutları yeniden kırılacaktı, diye endişelendi Christiana. Ne yazık ki, her iki durumda da pek önemi yoktu. Adam hayattaydı ve onun kocasıydı. Bu da şu anda sahip olduğu tek şeyin her şeyin farklı olacağı ve hayatının evlendiğinden beri olduğu gibi devam etmeyeceği umudu olduğu anlamına geliyordu.

Dicky'nin eli neredeyse bilinçsizce, yatıştırıcı bir okşayışla sırtında bir aşağı bir yukarı hareket edince Christiana'nın dikkati dağıldı. En azından Dicky'nin bu şekilde niyetlendiğinden şüpheleniyordu ama onun üzerinde tamamen farklı bir etki yaratmıştı. Yatıştırmaktan ziyade, sırtından boynuna doğru ürperti gönderdi. Vücudunun verdiği tepkiyle kafası karışan kız, içgüdüsel olarak geri adım atarak aralarında biraz boşluk bırakmaya çalıştı ve birine çarptı.

Richard onu tekrar kendine çekti ve mırıldandı, "Özür dilerim. Dans etmeyeli uzun zaman oldu. Liderlik konusunda biraz paslanmışım."

Christiana çarptığı kişiden özür dilemek için omzunun üzerinden baktı ve sonra sert bir bakışla Richard'a döndü. Küçük kazada hareket etmek onun hatasıydı ama yine de suçu Richard üstleniyordu. Bu daha önce hiç duyulmamış bir şeydi. Dicky hiçbir şey için suçu üzerine almazdı. Aslında Christiana, kendisiyle hiçbir ilgisi olmasa bile genellikle her şey için suçu üzerine alırdı.

"Hayır, ben yaptım," diye itiraf etti, hataları için başkalarının suçlanmasına izin veren biri değildi.

Dicky başını eğdi ve eğlenerek, "Dans hocam buna kesinlikle katılmazdı. Her zaman erkeğin hatasıdır. Lider olan, sizi dans pistinde güvenli bir şekilde yönlendirmesi gereken kişi odur."

Christiana dilini ısırды ve hiçbir şey söylemedi. Kafası iyice karışmıştı ve bunun tek nedeni adamın tavrının tamamen değışmesi değildi. Kelimeleri kulağına söylemişti, nefesi dış kabuğunu okşuyor ve içinden ürpertiler geçiriyordu. Ayrıca küçük kazadan sonra adamın kendisini ne kadar yakınına çektiğinin de birdenbire farkına varmıştı. Şimdi ona yapışmış, göğüsleri göğsüne yaslanmış, bacakları ve kalçaları her adımda ona sürtünüyordu. Ayrıca elinin sırtında daha aşağıya kaymasına izin vermişti, böylece şimdi arkasının üst kıvrımını tepeliyordu. Tüm bunlar onda tuhaf hisler uyandırıyor, ürpermesine ve kendini ona daha sıkı bastırmak istemesine neden oluyordu. Hatta adamın elini biraz daha aşağı kaydırmasının ve kalçalarının daha sıkı birleşmesi için biraz daha bastırmasının nasıl bir şey olacağını merak etmek gibi çılgınca bir düşünceye kapıldı.

Kur yaparken bile ona karşı böyle fiziksel tepkiler vermemişti ve bu oldukça rahatsız ediciydi.

Richard kendini kollarındaki kadına tekrar tekrar bakarken buldu. Aralarındaki kısa konuşmadan George'un ne yaptığından haberi olmadığı, birlikte yaşadığı ve kocası sandığı adamın aslında bir sahtekâr olduğu anlaşıyordu. Sahte evliliğin son yılının onun için mutlu geçmediğı, kardeşinin ona kötü davrandığı da açıktı. Christiana da en az kendisi kadar George'un entrikalarının kurbanıydı ve ortaya çıkmak üzere olan ifşaatlar hiç de hoş olmayacaktı. Düğünün yasal olmadığı, George bir sahtekâr olduğu için aslında hiç evlenmediğı anlaşıldıkça skandal da peşinden gelecekti.

Bu düşünce Richard'ı yeniden öfkелendirdi. Aynı zamanda onu

onu korumak için elinden geleni yapacaktı. Söyleyebildiği kadarıyla Christiana bunların hiçbirini hak etmiyordu. İyi niyetle evlenmişti ama şimdi bunu engellemenin bir yolunu bulamazsa mahvolacaktı.

Bakışları onun sıkıntılı yüz hatlarında gezindi. Gerçekten de onu itici bulmuş muydu? Richard şimdi bunun sadece onu görünce yüzünde beliren şok ifadesi olduğuna karar verdi. Dans ettikçe kesinlikle daha çekici hale gelmişti. Daha önce yaşadığı ilk öfke patlaması yanaklarına doğal bir çiçek açtırmış ve gözlerinde neredeyse tutuklayıcı bir kıvılcım yaratmıştı. Babasını bir oyun cehennemine götürdüğü için onu azarlarken yaşadığı şaşkınlık ve incinmişlik, adamın onu rahatlatmak ve daha yakın tutmak istemesine neden olmuştu. Şimdi biraz telaşlı görünüyordu. Yanaklarına telaşlı bir renk gelmişti ve oldukça sevimli bir şekilde alt dudaklarını kemiriyordu. Bununla birlikte, adamın kollarında çok daha rahattı; vücudu, adamın dans pistine ilk götürdüğü sert tahta kadın yerine neredeyse akışkandı. Bu hızlı değişim onu büyülemişti ve kendini onun başka ruh hallerinin ve tutkuların etkisi altında nasıl görüneceğini merak ederken buldu. Örneğin, yatağında nasıl görünürdü, arzusu gözlerini yaşartırken ve güzel sarı saçları bir yastığa yayılmışken?

Aklından bu düşünceler geçerken Richard neredeyse farkına bile varmadan Elinin biraz daha aşağı kayarak kadının arkasına doğru kıvrılmasına ve onu kalçalarına doğru daha sıkı itmesine izin verdi. Etkisi oldukça şaşırtıcıydı. Christiana geri çekilmedi, ama nefesi kesildi ve titredi, kalçaları buluştuğunda gözleri kapandı ve ikisi de aralarında büyüdüğünü fark etmediği sertliğin farkına vardı.

"Koca mı?"

Richard gülümseyerek başını eğdi ve "Evet?" derken nefesinin kulağına değmesine kasten izin verdi.

"Adam kulağını ısırdı durakladı ve sonra biraz titreyerek, "Sanırım..." dedi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, tekrar kulağını ısırdı ve içinden geçen ürpertinin tadını çıkardı. Bu onu daha da sertleştirdi.

"Sanırım müzik durdu," diye boğuk bir sesle konuşmayı başardı, elleri adamın elini ve omzunu sıkarken bile.

Richard sustu, dişlerinin arasına aldığı kulak memesini bıraktı ve sonra doğruldu, etrafına bakındı. Müzik gerçekten de durmuştu ve dansçıların çoğu dans pistini terk etmişti, diğerleri de pisti terk etmek için yanlarından geçmeye devam ediyordu. Bakışları tekrar Christiana'ya kaydı, onun ne kadar kızardığını ve dudaklarını ısırdığını fark etti. Yine de Christiana onu kucaklamaktan vazgeçmemişti ve adam aniden dudaklarını dişleme isteği duydu, bu yüzden tekrar balkona çıkmalarını önermek üzereydi

aniden yanlarında biri belirlediğinde biraz hava aldılar.

"Sanırım bir sonraki dans için bana söz verildi."

Richard onlara yaklaşan adama boş gözlerle baktı. Onu hemen tanıdı. Robert Maitland, Lord Langley. Okula birlikte gitmişlerdi ve o zamanlar arkadaşlıklar ama daha sonra birbirlerinden uzaklaşmışlardı. Ancak Langley'nin şu anda ona bakışı hiç de dostça değildi.

"Ah, evet, neredeyse unutuyordum," dedi Christiana yüksek ve gergin bir sesle ve adamın yanına gitmek için kollarından kaydı. Adam neredeyse onu durdurmak için kolundan tutacaktı ama sonra vazgeçti. Eğer adam bir sonraki dans için onun kartında yer alıyorsa, onunla dans etmek zorundaydı. Aksini yapmak kabalığın zirvesi olarak kabul edilirdi.

Richard sertçe başını sallayarak yoldan çekildi ve çiftin dans pistinde biraz daha uzaklaşmasını izlemekle yetindi. Dans etmek için Langley'nin kollarına giren kadının ne kadar rahat görüldüğünü fark edince gözleri hafifçe kısıldı. Kadın ayrıca adama rahatlatma ve şefkat olarak tanımlanabilecek bir ifadeyle gülümsüyordu. Bu durum Richard'ın aralarındaki ilişkiyi merak etmesine neden oldu. Aynı zamanda içinden küçük, şaşırtıcı bir kıskançlık duygusunun geçmesine neden oldu. Dans pistinden uzaklaşmak için dönerken kendi kendine, "Saçma," dedi. Kız onun için hiçbir şeydi. Kendini onu korumak isterken buldu, hepsi bu. Bunun dışında onu tanııyordu bile.

"Kurtarılmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyordun."

Christiana zayıfça gülümsedi ve Robert onu dans pistinde dolaştırırken gözlerini ona dikti. Haksız da sayılmazdı. Kocasının büyüüne kapılmıştı, vücudu tamamen yabancı arzu ve isteklerin saldırısına uğruyordu. Aslında, Robert ortaya çıktığında balkonda temiz hava almak istediğini söylemesine yarım nefes kalmıştı. Sorun, bulmayı umduğu şeyin temiz hava olmamasıydı. Christiana, Richard'ın onu kollarına alıp öpebileceğini ummuştu. İçtiği içkinin üzerinde garip etkileri olduğu açıktı. Daha önce Dicky'ye karşı hiç böyle hissetmemişti, düğün gecelerinde bile.

"Evet, kurtarılmaya ihtiyacım vardı. Teşekkür ederim," diye belli belirsiz mırıldandı ve Richard'ın dans pistinin kenarında durup yanan gözlerle onları takip ettiği yere baktı. Richard'ın gözleri üzerinde gezinirken vücudunda bir sıcaklık izinin kaydığını hissettiğini düşündü ve o konuşurken başını hızla Robert'a çevirdi.

"Sonunda senin bir baloya katılmana izin verdiğini görünce şaşırdım ama mutlu oldum." Christiana yorum yapmadı. Dicky katılmasına pek izin vermemişti. Ancak,

O gün olanları ona açıklayamazdı. Hatta

Son birkaç dakikadaki olayları kendine açıklayamıyordu. Kocasından genel olarak hoşlanmaması ve nefret etmesi nasıl olmuştu da dans pistinde arzuya dönüşmüştü?

Aç karnına içtiği viski ve günün olaylarından kaynaklanan yorgunluğun bir araya gelmesinin kafasını karıştırmış ve onu şaşkına çevirmiş olabileceğini düşündü

. . ve çok yorgundu. Çok stresli bir gün geçirmişti ve Dicky'nin baloda ortaya çıkmasıyla daha da stresli hale gelmişti. Christiana ondan kurtulduğu gerçeğine yeni yeni alışmaya başlamış ve Dicky'nin ne söyleyeceği ya da ne yapacağı konusunda endişelenmediği o değerli saatlerin tadını çıkarmıştı. Ama şimdi Dicky hayattaydı ve Christiana birdenbire ondan daha önce hiç olmadığı kadar etkilenmişti. Christiana flörtleri sırasında bile ona karşı böyle hissetmemişti. Bir kez olsun onu öpmesini ya da vals sırasında istediği gibi kendisine yaklaşmasını istememişti. Aslında, kur yaptıkları sırada adama karşı hissettiklerinin bir kadının isteklerinden çok bir çocuğun hayalleri olduğunu fark etmişti. Flörtleri kalpler ve çiçeklerden ibaretti ve bir çocuğun sonsuza dek mutlu olma hayallerine yol açıyordu. Ancak şu anda dans pistinde hissettiği çekim çok daha çığ ve fizikseldi ve onu şaşkın ve hatta biraz korkmuş bıraktı. Daha önce onunla hiç böyle bir şey yaşamamıştı ama evlenmeden önce her ne kadar çekici olsa da, şimdiye kadar hiç nezaket ve ilgi göstermemişti. Bu gece onda farklı bir şeyler vardı ve kendi kendine ölümle karşılaşmasının onu bir şekilde değiştirip değiştirmediğini merak etti. Belki de artık her şeyin farklı olduğunu söylerken kastettiği buydu.

"Chrissy, Dicky'de farklı bir şeyler var."

Christiana gözlerini kırptırdı ve şaşkınlıkla Robert'a baktı. Sanki onun düşüncelerini okumuş gibiydi.

O daha konuşmadan ekledi: "Bir süredir bunu hissediyorum. O okula birlikte gittiğim adam değil."

Christiana kaşlarını çatı. Robert bu gece farklı olduğundan bahsetmiyordu o zaman. "Nasıl yani?"

"Son birkaç aydır üç kez seni görmeye geldiğimi ve her seferinde beni geri çevirdiğini biliyor muydun?"

Özür dileyerek yüzünü buruşturdu ve itiraf etti: "Sadece iki olaydan haberim vardı ve onları da bu sabah öğrendim. Özür dilerim. Umarım sizi ailemden biri gibi gördüğümü ve asla-"

"Önemli değil," diye araya girdi. "Mesele şu ki, benim tanıdığım Richard Fairgrave, beni göndermekten büyük zevk alan o kendini beğenmiş herife hiç benzemiyordu. Daha çok kardeşi George'a benziyordu."

Kocasının erkek kardeşinden söz edilince kaşları kalktı. İkiz kardeşlerden küçük olan George Fairgrave, Dicky ile evlenmesinden birkaç ay önce bir yangında ölmüştü. Başını yana eğdi ve kaşlarını çatı.

"Oh?"

Robert bir an sessiz kaldı, rahatsız görünüyordu ama sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı ve rahatsız bir şekilde sordu: "Doğum lekesi var mı?"

Christiana kaşlarını kaldırdı. "Gördüğüm kadarıyla hayır. Görmeli mi?" Yüzünü buruşturarak başını salladı. "Sol kalçasında küçük bir çilek var."

Gözleri büyüdü ve sonra kızardı. "Oh, şey, o zaman bir tane olabilir, ama onu hiç kıyafetsiz görmedim."

"Onu görmediniz mi? ?" Robert'ın sesi kesildi ve şimdi o da kızardı, görünüşe göre ne sorduğunu fark etmişti.

Öfkeyle kızardığının farkında olan Christiana dinleyen biri olup olmadığını anlamak için etrafına bakındı. Robert onları dans pistinde nispeten açık bir alana yönlendirdiği için çok rahatlamıştı ve kimse duyabilecek kadar yakınında değildi. Yine de kaşlarını çattı ve mırıldandı, "Bence konuyu değiştirmeliyiz. Tartışmak gerçekten uygun değil-"

"Hayır, uygun değil," diye sessizce kabul etti Robert. "Ve her zaman ne kadar yakın olsak da, bu konuyu açmazdım, ama bu çok önemli. Lütfen bu konuda bana güven. Eğer haklıysam, tehlikede olabilirsin."

Bu sözler karşısında kaşlarını çattı ve gözlerini kaçırdı ama sonra itiraf etti: "Benim yanımda hiç soyunmadı."

"Düğün gecesinde bile mi?" diye sordu.

"Düğün gecemizde kravatını bile çıkarmadı," diye utanarak itiraf etti ve sonra biraz kızgınlıkla, "Ve sen onun karısı değilsin, o halde bu doğum lekesini nasıl gördün?" dedi.

"Okuldayken bir grubumuz yakındaki bir göle çıplak yüzmeye giderdi. O ve ben de o grubun içindeydik," diye açıkladı ve sonra nazıkçe sordu, "Kravatını bile çıkarmadı mı?"

Sinirle başını salladı. Şu anda yüzü yanıyormuş gibi hissediyordu ve bunu tartışmamayı gerçekten tercih ederdi. Daha bitmemişti.

"Ve o zamandan beri de hiç yapmadı mı?" Langley dürttü.

"O zamandan beri hiç 'herhangi bir zaman' olmadı," diye itiraf etti Christiana fısıltıdan biraz daha fazla bir sesle. Bu onun utancıydı. Kocasını o kadar arzulu buluyordu ki düğün gecesinden beri yatağına uğramamıştı. Sık sık bu konuda çok mu kötü olduğunu ve Dicky'nin neden birdenbire ondan soğuduğunu ve ona bu kadar kötü davranmaya başladığını merak ediyordu. Ne yazık ki, evlilik yatağı konusunu ona açıklayacak bir annesi yoktu ve ne yapması ya da ne beklemesi gerektiğinden tamamen habersizdi, bu yüzden yatakta yatmış, kıpırdamamış ve iş bitene kadar neredeyse nefes almamıştı. Neyse ki çok çabuk olmuştu. Belki de ne yapacağını bilseydi her şey daha farklı olurdu.

Belki de bu gece dans ederlerken yaşadığı duyguları ve hisleri o zaman yaşasaydı farklı olurdu, biraz

kafasının içindeki ses konuştu. Christiana bu gece adamın kollarında hissettiklerinin küçük bir kısmını bile hissetmiş olsaydı nefesini tutarak ve kıpırdamadan yatacağını sanmıyordu. Dans ettiği adama dokunmak, onu öpmek ve ona her türlü şeyi yapmak istemişti.

"Doğum lekesi var mı diye bakabilir misin?" Robert sessizce sordu ve onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

Christiana bu öneri karşısında yüzünü buruşturdu ve "Gerçekten yapmamayı tercih ederim," diye itiraf etti. "Aslında ... şey ... yapmak zorunda değilsiniz."

Tereddüt etti ve sonra onun yerine şöyle dedi,

"Eğer o giyinirken ya da soyunurken odasına girecek olsaydınız, 'o zamandan beri herhangi bir zaman' olmadan ... şey ... sahip olup olmadığını görebilirdiniz."

Christiana bu öneri karşısında burnunu kırıştırdı. Dicky onun bulunduğu odaya izin almadan girmesinden nefret ederdi.

Robert ona, "Bu önemli," diye güvence verdi.

Kadın sessizce ona baktı ve sonra, "Doğum lekesi olmadığından şüpheleniyorsun, bu da onun Dicky olmadığına inandığını mı gösteriyor? Dicky'nin gerçekten George olduğunu mu düşünüyorsun?"

Langley özür dilercesine başını salladı. "İlk kez ziyarete geldiğimde şüphelenmeye başlamıştım ve beni geri çevirdi, ama ikincisi beni daha da ikna etti." Kaşlarını çatı ve başını salladı. "Sana kur yaparken yanında olmadığım için kendimi tekmeleyebilirim. Eğer George olsaydı ve o zamanlar onun etrafında biraz vakit geçirmiş olsaydım bunu hemen anlardım. Seni tüm bu sefaletten kurtarabilirdim. I-"

"Baban ölüyordu, Robert. Elbette o son haftalarını onun yanında geçirdin. Bunun için kendini asla suçlama, Dicky ile evlenmek benim seçimimdi," dedi kararlı bir şekilde.

"Dicky," dedi Robert tiksintiyle. "Richard bu isimden nefret ederdi. Ona bu şekilde hitap eden tek kişi George'du."

Christiana bu haber karşısında kaşlarını çatı. Richard ya da Richard olduğunu düşündükleri adam ona Dicky demeleri için ısrar etmişti. Kendisi Richard'ı tercih ederdi.

"George her zaman kendini beğenmiş küçük bir pislikti," dedi Robert ona acımasızca. "Okulda pek sevilmezdi ve sadece Richard'ın kardeşi olduğu için olaylara dahil edilirdi, bu da onun daha kötü davranmasına neden olurdu. Richard'ın ne kadar sevildiğini kıskanırdı ve büyük ikiz olarak Richard'ın babalarının ölümünden sonra unvanı kazanacak olmasından acı duyardı." İç çekti ve sonra sessizce itiraf etti, "Yangında ölenin Richard olduğundan ve George'un onun yerini aldığından şüpheleniyorum."

Christiana başını salladı ve "Ama yangında ölen gerçekten Richard'sa, George'un onun yerine geçmesine gerek yoktu. Zaten her şeyi kazanmış olacaktı."

"Bu doğru, ama ..." Robert başını salladı. "Sanıyorum ki bu

George için yeterliydi. O hala George olacaktı. Unvanı olsun ya da olmasın, tüm serveti elinde tutsun ya da tutmasın, kimsenin ona daha fazla saygı duymasını ya da onu daha çok sevmesini sağlamazdı ve sanırım kardeşinin en çok bu yönünü kıskanıyordu. Herkes Richard'ı sever ve ona güvenirdi. Unvanın ve mülkün varisi olmak Richard'ı hiç etkilemedi. Doğuştan nazik ve düşünceli biriydi ve herkes bunu biliyor ve takdir ediyordu."

Bu son sözler Christiana'nın kafasında yankılandı. Richard doğuştan nazik ve düşünceli biriydi ve bunu herkes bilir ve takdir ederdi... tıpkı az önce dans pistinde olduğu gibi. Az önce dans ettiği adam şaşırtıcı derecede nazik ve düşünceli davranmıştı ve o da bunu takdir etmişti. Ama adam son bir yıldır her iki özelliğini de çok az göstermişti. Evlendiği adam Radnor Kontu Richard Fairgrave miydi, yoksa onun ikizi George mu? Ve eğer George'sa, bu onun için ne anlama geliyordu? Evlilikleri yasal olacak mıydı?

Robert sessizce, "Doğum lekesi var mı diye bak," dedi. "Eğer yoksa, saat kaç olursa olsun hemen bana gel. Ondan sonra her şeyi ben hallederim."

Christiana mutsuzca başını salladı ve kocası ölü kalma nezaketini gösterebilseydi hayatın ne kadar kolay olacağını düşündü. Eğer kocası olsaydı.

Dördüncü Bölüm

Eğer ona biraz daha sert bakarsan alevler içinde kalacak."

Richard Daniel'ın bu yorumu üzerine yan tarafa baktı ve kaşlarını çatı. "Görünüşe göre odadaki her erkekle dans ederek benden kaçıyor."

Daniel eğlenerek, "Her erkek değil," dedi ve sonra neler olup bittiğinin farkında olduğunu kanıtlamak için, "Sadece Langley ve arkadaşları," diye ekledi. Langley görünüşe göre uzun zamandır aile dostumuz. Onu senden uzak tutmak için arkadaşlarını ve dostlarını görevlendirdiğine şüphe yok."

Richard kuru bir sesle, "Neden? Ben onun kocasıyım," dedi ve ekledi, "Ya da en azından onların bildiği kadarıyla öyleyim."

"Görünüşe göre nedeni bu," diye açıkladı alaycı bir tavırla. "Kız kardeşlerine göre, ona korkunç davrandığın için seni arkadaş olarak kabul etmekten utanmalıyımışım."

Richard kaşlarını kaldırdı ve Daniel başını salladı.

"Görünüşe göre onun için yaptığın en iyi şey ölüp gitmek olmuş. İki kız kardeş de senin beklenmedik dirilişinden yakınıyor."

"Hmmm." Richard tekrar "karısına" baktı. Müzik sona ermişti ve şimdiki partneri onu pistten çıkarıyordu. Dans pistinin kenarına yaklaşırken onun gerildiğini görebiliyordu ama sonra birden rahatladı, Langley onu başka bir dansa davet etmek için öne çıkarken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Anlaşılan Langley'nin arkadaşı kalmamıştı ve onunla ikinci kez dans ederek kaşlarının kalkması riskini göze alıyordu. Bakışlarını kısan Richard, "Bir aile dostu, ha?" diye sordu.

"Suzette'e göre bir kardeş gibi."

Richard homurdandı ve dikkatini tekrar karısına ve Langley'ye çevirdi. Adam karısını saygı duyulacak bir mesafeden tutuyordu ama onu koruduğu, ona bakışından ve tutuşundaki nezaketten belliydi. Bir kardeş gibi ya da değil, Langley başka bir adamın karısına fazlasıyla sahip çıkıyordu. "Başka bir şey öğrendin mi?"

"Kardeşinin bu sabah ofisinde bayıldığı ve büyük olasılıkla öldüğü gerçeğinden başka bir şey mi demek istiyorsun?" Daniel kuru bir sesle sordu. "Bunun şu anda seni endişelendirmeye yeteceğini sanıyorum. Eğer ölmüşse bu işleri biraz karmaşıktırır."

Richard dikkatini tekrar "karısından" uzaklaştırmayı başarırken

sonuçlarını düşündü. Kardeşiyle yüzleşmeyi, onu itirafa zorlamayı ve suratına bir yumruk indirmeyi dört gözle bekliyordu. Aslında, ona yaşattıkları için adamı öldüresiye dövmeyi planlamıştı ama eğer ölmüşse bu söz konusu bile olamazdı.

Daniel, "Eğer o öldüyse kim olduğunuzu kanıtlamakta güçlük çekebilirsiniz," diyerek Richard'ın sert bakışlarını üzerine çekti.

"Ne demek istiyorsun?"

"Son bir yıldır herkes ev yangınında ölen kişinin George olduğunu düşünüyordu. Görünüşe göre şu anda odanızda buz içinde yatan adam bunca zamandır sizmişsiniz gibi davranıyormuş. Kesinlikle biraz karışıklık olacak. Sizin George olduğunuzu, yangından sağ kurtulduğunuzu ve vasiyetinin onaylanmasını beklemeye gerek kalmadan tüm mirasın size kalmasını sağlamak için Richard olduğunuzu iddia etmeye çalıştığınızı düşünebilirler. Ya da senin sadece babanın yancısı olduğuna, ikizlere benzeyecek kadar şanslı olduğuna ve artık ikisi de öldüğü için açgözlülükle onların servetine ve unvanına sahip olmaya çalıştığına bile karar verebilirler. Ne de olsa George'un bir yıl önce gömüldüğü düşünülüyor."

Richard yüzünü buruşturdu. Aile kasasında gömülü olan adam, onu öldürmek için gönderilen suçlulardan biriydi. Adam onun boyu ve cüssesindeydi. Yatağında yanmış ve kül olmuş halde bulunmuştu ama kimse farklı bir şey söyleyememişti. Hepsi o olduğunu düşünmüştü ama Richard farklı olduğunu biliyordu ve aile kasasındaki haşaratları temizlemek, güvenli bir şekilde hak ettiği yere geri döndüğünde yapmak istediği pek çok şeyden sadece biriydi. Tabii oraya ulaşmayı başarabilirse, diye düşündü acımasızca.

"Kimliğinizi bir şekilde kanıtlamamız gerekecek," dedi Daniel, bunu yapabileceklerinden endişe duyduğunu belli eden bir ses tonuyla. "Ve sonra herkesin başına gelecek bir skandal var. Leydi Christiana bir yıl önce Radnor Kontu Richard Fairgrave sandığı kişiyle evlendi ve o zamandan beri onunla birlikte yaşıyor."

Richard sessizce, "Ama o ben değildim," dedi.

"Hayır. George'du ama ruhsatta ve sözleşmede sizin adınızı imzaladı."

Richard kaşlarını çatı. "Bu evlilik yasal olmaz. O ne benimle ne de George'la evli."

"Kesinlikle. Bu skandal kesinlikle onun ve kız kardeşlerinin sonu olacak. Onlar da bundan kaçamayacaklar ... ki zaten babalarının kumar oynayarak onları içine sürüklediği skandaldan kaçınmak için bu kadar çok çalışıyorlarken bu gerçek bir utanç."

"Christiana bundan bahsetmişti," dedi Richard iç çekerek ve bakışları Langley'nin kollarındaki kadına kaydı. "Suzette'in bir an önce bir koca bulması gerekiyor ki mirasını talep edebilsin ve onları babalarının kumar borçlarından kurtarabilsin. Christiana tüm bunlara benim ya da George'un sebep olduğunu düşünüyor gibiydi."

babalarını bir oyun cehennemine götürüyorlar." "Hmmm."

Ses tonundaki bir şey Richard'ın Daniel'a tekrar bakmasına neden oldu ve Daniel'ın yüzündeki ekşi ifadeye kaşını kaldırdı. "Ne?"

"Kadınların yanından ayrıldıktan sonra, size dönmeden önce biraz etrafı soruşturdum ve ortalıkta dolaşan bazı ilginç dedikodular var."

Richard gözlerini kıstı. "Ne tür bir dedikodu?"

"Görünüşe göre Radnor Kontu kasabadaki bazı kötü karakterlerle oldukça samimi olmuş; örneğin, bazı dikkatsiz lordların içkilerine ilaç kattığından ve onları sahip oldukları her şeyden mahrum bıraktığından şüphelenilen bir oyun cehenneminin sahibi."

"Christiana'nın babası mı?"

"Benim tahminim de bu yönde. Ve bu ilk kez de olmuyor. İlk sözde kayıpların arkasında da George'un olduğundan ve bunu Christiana'ya evlenme teklif edebilmek için adamı yıkımın eşiğine getirmek amacıyla kasten yaptığından şüpheleniyorum," dedi Daniel acımasızca ve sonra açıkladı. "Christiana ve kız kardeşleri Lord Sefton'ın torunları."

"Eski para çantaları mı?" Richard şaşkınlıkla sordu. Baron'un Kral'dan daha zengin olduğu söyleniyordu.

Daniel başını salladı. "Görünüşe göre mal varlığını üçe bölmüş ve evlendiklerinde devredilmek üzere kızlar için vakıflara koymuş. Ancak her şeyi bir sır olarak saklayacak şekilde ayarlamış. Torunlarının servet avcıları tarafından avlanmasını istemiyordu."

"O zaman bunu nereden biliyorsun?" Richard kuru bir sesle sordu.

"Çünkü Suzette az önce bana açıkladı," diye alaycı bir ifadeyle itiraf etti.

Richard gözlerini kıstı. "İkiniz daha yeni tanışmışken neden böyle bir şey yapsın ki?"

Daniel gözlerini kaçırarak, "Bunu sonra açıklarım," diye mırıldandı. "Şu anda önemli olan Suzette'in Dicky'nin bir şekilde çeyiz parasını öğrendiğini ve Christiana'yla evlenerek bunu elde ettiğini düşünmesi."

Richard kuru bir sesle, "Bunun böyle olduğunu görebiliyorum," dedi.

"Gerçekten mi?" Daniel kaşlarını çatarak sordu. "Merak ettim, ama senden kurtulup yerine geçtiğinde o kadar çok servet kazandı ki, daha fazlası için evlenmesine gerek olmamalıydı."

"Dünyadaki tüm para George için yeterli olmazdı," dedi Richard acımasızca. "Her zaman her şeyden daha fazlasını isterdi. Sanki ruhunun olması gereken boşluğu bir şeylerle doldurmaya çalışıyor gibiydi." Kardeşini düşününce kaşlarını çattı ve sonra Daniel'a dönerek, "Christiana'nın babasını ilk kez bu karanlık oyun cehennemine götürdüğünü görebiliyorum," dedi.

Onu yıkımın eşiğine getirmiş ve servetine servet katmıştı, ama şimdi neden onu tekrar oraya götürsün ki? Zaten bir kız kardeşe evlenmişti. Diğerlerinden hiçbirinin çeyizini talep edemezdi ve tek yaptığı muhtemelen herkesin başına bir skandal getirmektir. Christiana skandaldan kaçamazdı, bu da onu da lekeleyeceği anlamına geliyordu. Bunun kime ne faydası var?"

Daniel kaşlarını çattı ve başını salladı. "Bunu ben de merak ediyordum ama henüz bir şey bulamadım. Aklında bir plan olmalı ama bunun ne olabileceğini göremiyorum."

Richard bu gizem karşısında hoşnutsuzlukla kaşlarını çattı ve Langley'nin kollarındaki kadına baktı. "Yani adımı ve doğuştan gelen hakkımı geri almak için, kardeşim tarafından zaten kötü muamele görmüş bir kadını mahvetmek zorunda kalacağım."

"Ve muhtemelen Richard Fairgrave ya da bir Fairgrave olduğunu kanıtlamak için aylarca hatta yıllarca mahkemede savaşıacaksınız," dedi Daniel sessizce. "Ve sonra mahkemeler sonunda lehinize karar verse bile, tonda hala sizin bir sahtekar olduğunuzu düşünenler olacaktır."

"Lanet olsun George," dedi Richard yorgun bir sesle. "Her zamanki gibi ortalığı fena halde karıştırdı."

"Bir alternatif var," dedi Daniel tereddütle.

Richard ona dikkatle baktı. "Sakın her şeyi bırakıp Amerika'ya geri dönmeyi önermeyin. Leydi Christiana'yı ve ailesini mahvetmek gibi bir niyetim yok ama hakkım olan unvanımı ve yerimi de bırakmak istemiyorum. Sahip olduğum tek şey bu."

Daniel, "Bunu önermeyecektim," diye onu temin etti.

"O zaman alternatif nedir?"

"Sanki hiç gitmemişsin gibi tekrar yerine geçebilirsin," dedi sessizce.

"Ne?" Richard hayretle sordu.

Daniel, "George'dan adaleti sağlayamazsınız, görünüşe göre o öldü," dedi. "Dolayısıyla, onun yaptıklarını ifşa etmek sadece masumlara zarar vermeyi başaracaktır. Ayrıca, sadece devreye girip pozisyonunuzu tekrar alarak, kim olduğunuzu kanıtlamak için uzun süren bir savaştan kaçınabilirsiniz. Amerika'da kalışınız hiç olmamış gibi olacak... Tabii olmuşsa ve artık bir eşiniz varsa o başka."

"Benden nefret eden bir eş," diye mırıldandı Richard, bakışları söz konusu kadına döndü. Langley'nin söylediği bir şeye gülüyordu. Yüzü neşeyle aydınlanmış ve yumuşamıştı, neredeyse güzel görünüyordu, diye düşündü ve danslarını hatırladı. Dansın sonunda kadın ondan nefret ediyor gibi görünmüyordu. Aslında, onu balkona çıkarmayı başarabilseydi, öpücüklerine karşı koymayacağından emindi.

Daniel sessizce, "Senden değil George'dan nefret ediyor," diye düzeltti. "Ve kim olabilir ki

Onu suçlayamam. İkimizin de bildiği gibi adam piçin tekiydi. Ama sen farklı bir balıksın. Biraz zaman geçince öfkesini bir kenara bırakıp sana güveneceğini düşünüyorum. İkiniz iyi bir çift bile olabilirsiniz." Bir süre sessiz kaldıktan sonra ekledi: "Durum ne olursa olsun, unvanınızı ve konumunuzu geri almanız çok daha kolay olacak ve Christiana ile kız kardeşlerinin kardeşinizin davranışlarından daha fazla zarar görmesini engelleyecektir."

Richard kaşlarını çatı. Bu öneri haksız değildi. Ne Christiana'yı yok etmek istiyordu, ne de sadece kendi adına sahip çıkmak için uzun sürecek bir mahkeme savaşına girmek istiyordu. Bununla birlikte, dans pistinde birbirlerine verdikleri karşılıklı bir parça umut olsa da, geleceğini üzerine kumar oynayacak kadar azdı. Kadını tanımıyordu ve körü körüne böyle bir adım atmak konusunda isteksizdi.

"Ya onun bir cadaloz olduğu ortaya çıkarsa?" diye sordu sessizce. "Ya da acı bir buz kızı? Ya da uğraşmaya katlanamayacağım şımarık bir velet?"

"Hmm." Daniel söz konusu kadına baktı. "Bunlardan hiçbiri gibi görünmüyor ama zaten çok az kişi gerçek yüzünü toplum içinde gösterir." Konuyu bir süre düşündü ve sonra bir öneride bulundu. "Siz kadının gerçek yüzünü öğrenene kadar George'un cesedini birkaç gün tutabiliriz ve eğer onunla evli olma fikrini içinize sindiremezseniz, George'u ölü bulunması için yatağınıza geri bırakırız ve sonuçta yasal yoldan gideriz."

"George'un cesedi." Richard bu küçük sorunu hatırlayınca gözleri büyüdü. İşin tuhafı, Daniel bu öneriyi ilk yaptığında bunu hiç düşünmemişti.

"Evet," dedi Daniel kuru bir sesle. "Eğer öğrenmek için bir ya da iki gününüzü ayırmaya karar vererseniz, hanımlardan önce yola çıktığımızdan emin olmalı, konağınıza gitmeli ve onlar cesedin hâlâ orada olduğunu görmeden cesedi yataktan almalıyız."

Richard, "Bu işi hemen halletmeliyiz," dedi ve balo salonunda kapılara doğru ilerlemeye başladı.

"Yani, deneyecek misin?" Daniel arkasından aceleyle sordu.

"Başka ne seçeneğim var ki? Elimden gelse bir masumu mahvetmemeyi tercih ederim ama George'un günahlarını telafi etmek için kendimi sefil bir evliliğin içine atmak da istemiyorum. Önerdiğin gibi yapacağız ve cesedi bir iki günlüğüne ortadan kaldıracamız, bu arada ben de onunla evli olmayı hazmedip edemeyeceğime bakacağım. Olmazsa, yerine başkasını koyarız ve mahkemeye gideriz."

"Peki ya onunla evlenmeye istekli olduğunu fark edersen?" Daniel sordu. "O zaman cesedi ne yapacağız?"

Richard kuru bir sesle, "En ufak bir fikrim bile yok," diye itiraf etti. "Ama zamanı geldiğinde bunun için endişeleneceğiz."

"Woodrow'la birlikte az önce ayrıldı."

Christiana balo salonunda Dicky'yi aramaktan vazgeçip Langley'ye baktı. "Öyle mi yaptı?"

Ciddiyetle başını salladı ve ardından, "Dicky'nin George olduğu ortaya çıkarsa çok üzülür müsün?" diye sordu.

Christiana kaşlarını çatarak uzaklara baktı, dans pistinde kocasının kollarında geçirdiği o birkaç dakika aklına gelen ilk şeydi. Geçen yıla dair başka bir anısı olsa, hayır, hiç üzülmezdi, derdi ama bu... . İç çekerek basitçe, "Skandal korkunç olacak" dedi.

Langley onu dans pistinin etrafında döndürürken, "Evet, bunu hafifletebiliriz," diye mırıldandı.

"Nasıl yani?"

Robert o kadar uzun süre sessiz kaldı ki Chrissy onun cevap vermeyeceğini düşünmeye başladı, ama görünüşe göre bunun kaçınılmaz olduğuna karar vererek isteksizce, "George'un eski metreslerinden birini tanıyordum ve onun ... yapamayacağını söyledi," dedi. Durakladı ve utanmış görünüyordu, ama sonra, "Bunu sorduğum için üzgünüm Chrissy, ama evlilik düzgün bir şekilde tamamlandı mı?" dedi.

Christiana'nın gözleri bu soru karşısında inanamayarak açıldı ve yüzünü buruşturarak hızla konuşmaya başladı.

"Bunu sorduğum için gerçekten üzgünüm, ama eğer George hanımının önerdiği gibi bu görevi yerine getiremeyecek durumdaysa, o zaman bu dünyadaki tüm farkı yaratır."

Christiana boş gözlerle ona baktı. "Şey . . . Sanırım bilmiyorum," diye itiraf etti, şimdi kendisi de kıpkırmızı olmuştu. Çaresizce omuz silkti ve itiraf etti, "Zıfafa neleri içerdiğinden tam olarak emin değilim. Babam basitçe 'Sadece onun dediklerini yap, gerisini kocan halleder' dedi. Ben de onun dediğini yaptım ve Dicky'nin yaptığı şeyin zıfaf olduğunu düşündüm."

"Tabii ki," diye mırıldandı, gözlerini kısa bir süre onun gözlerinden kaçırdı, sonra boğazını temizledi. "Düğün gecenizde kravatını bile çıkarmadığını söyledin, peki başka bir şey çıkardı mı?"

Soruyu kısa bir süre düşündükten sonra, "Sanırım ayakkabılarını çıkardı," dedi.

Langley sabırsızca yüzünü buruşturdu. "Peki ya pantolonu? Onları çıkardı mı ya da en azından açtı mı veya aşağı çekti mi?"

"Sanmıyorum," dedi yavaşça.

"Öyle *düşünmüyor* musun?" diye sordu kuşkuyla. "Sen orada mıydın ki? Pantolonunu çıkarıp çıkarmadığını nasıl bilmezsin?"

Christiana yarı kızgın yarı mahcup bir ifadeyle kaşlarını çatı ve diğer dansçıların konuşmayı dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. Kimsenin onlara ilgi göstermediğinden emin olunca

"Yıkandım, pudralandım, önlüğümü giydim ve yatağa uzandım, sonra o geldi ve mumu söndürdü. Bir gümbürtü duyuldu, sonra ayakkabılarının yere vurduğunu sandığım bir ses daha ve sonra üzerime çıktı, ata biner gibi biraz sallandı, sonra yuvarlandı ve "İşte. Tamamlandı." dedi. Ayakkabılarından başka bir şey çıkarıp çıkarmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ama bana mumu söndürmekle üzerime çıkmak arasında daha fazla soyunacak zamanı varmış gibi gelmedi."

"Battaniyenin altında mıydın?" Langley sertçe sordu. Kadın başını sallayınca, "Peki o üstte miydi?" diye sordu.

Christiana onun yüz ifadesindeki artan heyecan karşısında dudağını ısırды. "Bu yanlış, değil mi? Merak ettim ama Dicky tamamlandığını söyledi ve soracak kimsem de yoktu, o yüzden ..."

"*Dicky*," diye mırıldandı tiksintiyle. "Richard'ın bu isimden nefret etmesine şaşmamalı. Ben de öyle." Nefesini bir hışımla dışarı verdi ve sonra aniden gülümsedi. "Bunun bir önemi yok. Ancak önemli olan, anlattıklarınıza bakılırsa, evliliğin kesinlikle tamamlanmamış olması. Sizi hemen bu gece bir doktora götürebiliriz. Sizi muayene edebilir, hala bakire olduğunuzu ilan edebilir ve evliliğinizi hemen feshedebiliriz. Yine de bir skandal olur, ama alternatifleriyle karşılaştırıldığında çok da büyük bir skandal olmaz."

"Bunun alternatifi, doğum lekesinin onda olmadığını ve aslında George'un kardeşi gibi davrandığını kanıtlamak olur ki bu da nikâhın geçerli olmadığı ve benim onunla evlilikten faydalanmadan yaşadığım anlamına mı gelir?" diye sordu sessizce.

Langley'nin gülümsemesi soldu ama başını salladı.

"Eğer o George ise ve kardeşinin yerini aldıysa, bunun farkında mısınız? Bundan kurtulmasına izin veremeyiz," diye nazıkçe belirtti. "Birine söylemek zorunda kalırız."

"Senin, Suzie'nin ve Lisa'nın bir skandal girdabına maruz kalması pahasına mı?" Langley acımasızca sordu.

Tereddüt etti ama sonra başını salladı.

Langley hayal kırıklığıyla, "Adalete karşı her zaman amansız bir inancın vardı," diye mırıldandı.

Christiana belli belirsiz gülümsedi ama sonra içini çekti. Evliliğin feshi, olası bir cinayetten, bir adamın adını çalmaktan ve günah içinde yaşamaktan kesinlikle daha az skandal olurdu. Ama eğer evlendiğini sandığı adam gerçekten George Fairgrave ise, sandığından da alçaktı ve durdurulup adalete teslim edilmeliydi. Yine de bunu kendisine ve ailesine mümkün olduğunca az zarar vererek yapmayı tercih ederdi ve adalet için gerçekten acelesi yoktu.

"Neden bir şey hakkında endişelenmeden önce neyin ne olduğunu bulmuyoruz?"

Başka," diye sessizce önerdi. "Doğum lekesi var mı yok mu bakacağım. Eğer varsa, o Richard'dır, muayene olurum, bakire olduğum kanıtlanır ve sadece evliliğin feshi için başvururum. Eğer bunu yapmaz ve George olursa, yine de muayene olur, bakire olduğumu kanıtlar ve evliliğimi feshettiririm, ama sonra ortalık yatıştığında onu yetkililere ihbar etmeyi düşünebiliriz," diye önerdi. "Bu küçük mesafe Suzie ve Lisa'yı korumak için yeterli olabilir ya da en azından skandal patlamadan önce onlara koca bulma şansı verir.

. . umarım onları korumaya yardımcı olabilecek güçlü ailelere sahip olan kocalar."

Langley bir an sessiz kaldı ve sonra isteksizce başını salladı. "Bir an önce ondan uzaklaşmanızı tercih ederim. Ancak, bunu senin yönteminle yapmak her açıdan en az zarara yol açabilir."

"Bence en iyisi bu."

"Evet, doğum lekesi olup olmadığına bakmak için olabildiğince hızlı ol, Chrissy. Eğer başarabilirsen bu gece yap. İçimde senin tehlikede olabileceğine dair kötü bir his var ve ondan ne kadar çabuk uzaklaşırsan kendimi o kadar iyi hissedeceğim."

Christiana nazikçe gülümsedi ve dans ederlerken kendisinininkini tutan eli sıkı. "Sen her zaman iyi bir arkadaş oldun Robert. Geçen yıl seni çok özledim."

Övgüyü başıyla onayladıktan sonra müzik sona erdiğinde ikisini de durdurdu. İkisi de bir an için odadaki insanları gözden geçirdi. Christiana kocasının dönmediğinden henüz emin olmuştu ki Langley mırıldandı: "Kocan dönmedi, çok yazık. Dönseydi onu sarhoş etmek için elimden geleni yapardım, böylece eve döner dönmez bayılırdı. O zaman sen sadece hızlıca bir göz atar ve o içkinin etkisiyle horlarken dışarı fırlardın."

"Dicky işleri nadiren uygun bir şekilde yapar," dedi kuru bir sesle, adam onu duvarın dibindeki boş bir koltuğa götürürken. Christiana koltuğa oturduğu için minnettardı. Bir süredir hiç durmadan dans ediyordu ve bir mola vermeye hazırdı. Ama sorumluluklarını unutmamıştı ve şimdi kız kardeşleri için etrafına bakıyordu. "Suzie ve Lisa'nın nerede olduğunu merak ediyorum."

Langley, "Onları arayıp bulacağım," diye söz verdi. "Size içecek bir şeyler getirmemi ister misiniz? Epey dans ettiniz ve susamış olmalısınız."

"Evet, lütfen. Bir içki kulağa hoş geliyor." Daha önce içtiği içkinin etkileri dans ederken dağılmış gibi görünüyordu. Ayrıca, adam ona punç getirecekti, ki muhtemelen içinde fazla alkol olmayacaktı. En azından katıldığı birkaç kır etkinliğinde böyle bir şey olmamıştı.

"Hemen döneceğim," diye güvence verdi ve oradan uzaklaştı.

Christiana hemen kalabalık balo salonunda Suzie, Lisa ya da kocasını aramaya başladı. Üçünü de bulmak iyi bir şey olacaktı. Birkaç dakika önce Dicky'nin dönmemesine sevinecekken, şimdi bunu umuyordu. Eğer dönerse ve Langley onu sarhoş ederse, doğum lekesinin onda olup olmadığını anlaması kesinlikle kolaylaşacaktı. Eğer bu gerçekleşmezse, Christiana'nın onun arkasına nasıl bakacağı konusunda en ufak bir fikri yoktu.

Bunun normalde evlilikte bir sorun olmadığından şüpheleniyordu ve buradaki herhangi bir evli kadına kocalarının poposunda doğum lekesi ya da başka bir ayırt edici özellik olup olmadığını sorsa, cevabı bileceklerini düşünüyordu.

"Sonunda dans etmeyi bıraktın!"

Kız kardeşleri aniden **k a r ş ı s ı n d a** belirince Christiana irkildi. Kaşlarını kaldırarak, "Sonunda mı?" diye sordu.

"Evet, sabaha kadar dans edebilirmişsiniz gibi görünmeye başlamıştı ve ikimiz de yorulduk ve gitmeye hazırız."

"Şaka yapıyorsun," dedi şaşkınlıkla ve Suzette'e "Muhtemel bir koca bulmak için sonuna kadar kalmayı planlamıştın," diye hatırlattı.

Suzette memnuniyetle, "Onu buldum," diye açıkladı.

"Şimdiden mi?" Christiana inanamayarak sordu.

Başını salladı. "Ve ben evlenme teklif ettim." "Kim peki?"

"Lord Woodrow. Daniel."

Christiana şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Bu ismi daha önce hiç duymamıştı. "Daniel Woodrow kim?"

"Sen ve Dicky konuğabilesiniz diye bizi biraz hava almaya çıkaran adam," diye açıkladı Lisa ve Christiana dehĖetle irkildi.

"Dicky'nin arkadaşı mı?"

Suzette ciddiyle, "O Dicky'nin arkadaşı değil," diye teminat verdi. "Emin misiniz? Onunla birlikte görünüyordu."

"Eminim. Dışarı çıktığımızda Dicky ile arkadaş olduğu için onu azarladım ve o da, 'Sizi temin ederim ki kız kardeşinizin kocasıyla asla arkadaş olmadım ve olmayacağım. Hatta bence o bir tarlaya götürölüp vurulması gereken aşağılık bir yaratık' dedi. " Suzette gülümsedi. "Ondan hiç hoşlanmıyor gibi görünüyor Chrissy, bu da en azından adamın iyi bir zevki olduğunu gösteriyor."

Christiana başını hafifçe salladı ama sonra itiraf etti, "Dicky'nin Woodrow'dan bahsettiğini hiç duymadım ve eve de gelmedi. Aslında bu gecedен önce onu hiç görmedim, o yüzden doğruyu söylüyor olabilir. Sadece ikinizi dışarı çıkardığında Dicky'ye yardım ediyor gibi görünüyordu."

"Sahip olduğu şeyleri başkalarının duymasını engellemeye çalıştığını söyledi.

kulak misafiri oldum," diye açıkladı Lisa.

"Ve o mükemmel biri," diye güvence verdi Suzette ona. "Toprak zengini ama iş o toprakları işletecek paraya gelince bir kilise faresi kadar fakir. Ve unvanı da var," diye ekledi ve sonra kaşlarını çatarak itiraf etti, "Unvanının ne olduğundan henüz emin değilim. Sadece bir Baron olabilir ama-" Kayıtsızca omuz silkti.

"Ve ona evlenme teklif ettiğini söylüyorsun?" Christiana sordu.

"Evet," dedi Suzette, kendi geleceğini eline almanın gururuyla gülümseyerek. "Peki, ne dedi?"

Suzette küçük bir iç çekişle, "Bu akşamı düşünmek için ayırıyor," diye cevap verdi ve sonra sabırsızca yerinden kıpırdayarak, "Sizi bilmem ama ben çok yorgunum. Çok stresli bir gün geçirdim. Neden konağa dönüp biraz dinlenmiyoruz?"

Christiana dudağını ısırdı. "Ayrılmadan önce kalıp birkaç adam daha düşünmek istemediğine emin misin? Eğer Lord Woodrow hayır derse-"

"Hayır," diye sertçe araya girdi Suzette. "Bu gece buradaki tüm adayları ayıkladık ve Daniel ilgilendiğim tek kişiydi. Geri kalanlar ya itici, ya kendini beğenmiş ya da babamdan daha yaşlı. Daniel hayır derse her zaman diğerlerinden birini seçebilirim ya da belki yarın geceki baloda başka birini bulabilirim, ama aksi takdirde . . ." Yüzünü buruşturdu. "Açıkçası kendimi yaşlı bir adama zincirlemeye hiç niyetim yok. Çocuk istiyorum ve en azından onları yapmama yardım edecek adamdan etkilenmeyi tercih ederim. Ayrıca, Dicky ölmedi, bu yüzden aciliyet ortadan kalktı. Bir koca bulmak için iki haftam var."

"Ah, elbette," diye mırıldandı Christiana ve bitkin bir halde ayağa

kalktı. "Onları sen buldun."

Christiana, elinde iki bardakla yaklaşan Langley'ye döndü. "Evet, aslında beni buldular ve gitmeye hazırlar."

itiraf etti ve ardından elindeki bardağa uzanarak "Bu benim için mi?" diye sordu.

"Evet," diye mırıldandı, Lisa'ya bakarken dikkati dağılmış gibiydi. Sonra kaşlarını çattı ve şaşkınlıkla Lisa'ya dönerek "Hayır!" dedi.

Ancak artık çok geçti, Christiana bardağı çoktan almış ve içindekileri hızla yutmuştu, gidebilmeleri için bitirmeye çalışırken zar zor tadına bakıyordu. Yuttuğu sıvının boğazından aşağıya doğru bir iz bıraktığını ve sıvı ateş gibi midesine sıçradığını fark ettiğinde bardağı indirmeye başlamıştı bile. Yine viski olduğunu fark etti ve sanki içindeki hava emiliyormuş gibi uzun bir nefes çekti. Bu nefesi derin ve kötü bir öksürük nöbeti takip etti.

Langley boştaki eliyle onun sırtına vurarak, "Özür dilerim," dedi. "Bu benim için viskiydi. Diğer bardak senin içindi."

Doğrulurken nefes nefese kalan Christiana bir bardak punç aldı,

Boğazını temizlemek umuduyla bunu hızla içti. Boğazından aşağı ikinci bir sıcaklık dalgası dökülürken gözleri inanamayarak genişledi.

Langley, "Ah canım," diye mırıldandı.

"Ah canım, ne?" Suzette, Christiana'ya endişeyle bakarak acımasızca sordu.

Robert iç çekerek, "Bu Naip'in punçuydu," dedi ve bardağı Christiana bir kez daha öksürmeye başladı. "Regent's punch?" Lisa Christiana'nın sırtını ovarak sordu.

"Rom, brendi, arrack ve şampanya ile biraz çay, ananas şurubu ve tat vermesi için birkaç malzeme daha" diye kuru bir şekilde açıkladı.

Suzette kuru bir sesle, "Christiana'nın tepkisine bakılırsa, içinde o diğer malzemelerden çok az vardı," dedi.

Robert yüzünü buruşturdu. "Leydi Landon genellikle gece ilerledikçe personeline bunu daha da güçlendirmelerini söyler. Balolarının her zaman bu kadar geniş katılımlı ve başarılı olmasının nedeninin bu olduğundan emin."

"Zekice," diye mırıldandı Suzette.

"İyi misin, Chrissy?" Christiana'nın ikinci öksürük nöbeti de nihayet dinmeye başladığında Lisa endişeyle sordu.

Başını salladı, nefesi hâlâ cevap veremeyecek kadar hırıltılıydı ama bunun doğru olduğundan hiç de emin değildi. İki içki onu fena çarpmış gibiydi. Tanrım, başı dönüyordu ve gözlerinin önünde noktalar uçuşuyordu ama bunun viskiden mi yoksa öksürük krizinden mi kaynaklandığını anlayamıyordu. Suzette, Lisa ve Langley'nin endişeli bakışları altında kendini toparlamak için bir an daha bekledikten sonra gülümsemeye zorlayarak, "Artık gitmeliyiz," dedi.

"İyi olduğuna emin misin?" Langley kaşlarını çatarak sordu. "Hâlâ çok kızarmışsın."

Christiana yüzünü buruşturdu ama başını salladı ve dikkatle çıkışı aramaya koyuldu. "Hepimiz yorgunuz. İyi bir gece uykusu bize iyi gelecektir. Ayrıca, eğer hatırlarsanız bakmam gereken bir şey var."

"O da ne?" Langley, "Belki de bunu başka bir geceye bırakmalısın Chrissy," diye önerirken Lisa sordu. İçkiye alışık değilsin ve bu doğrudan kafana girebilir."

Christiana başını salladı. "İlk bardak beni o kadar kötü etkilemedi, bu da nefesimi kesmek dışında etkilemedi. Bir şey olmaz. Ne bulduğumu size bildireceğim."

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?" Lisa sabırsızca sordu, endişeli ifadesi gerilmişti.

"Endişelenmene gerek yok," diye güvence verdi Christiana ona ve balo salonundan çıkmaya başladı. "Sadece Dicky'ye sormam gereken bir şey var."

Beşinci Bölüm

Pencere açık. Bu biraz iyi şans getirir."

Richard, Daniel'in mırıldanarak yaptığı yorum üzerine tırmanmayı bıraktı ve söz konusu pencereye doğru baktı. Biraz kurcalamak gerekmişti ama birkaç ağaca tırmandıktan ve birkaç odanın pencerelerini kontrol ettikten sonra, buranın ana yatak odası olduğu sonucuna varmışlardı. En azından öyle olduğunu umuyorlardı. Richard'ın hiçbir fikri yoktu. Kendi konağı onu öldürdüğü düşünülen yangında kül olmuştu ve George'un daha sonra satın aldığı bu yeni evin planını bilmiyordu.

"Muhtemelen cesedi serin tutmak için açık bırakmışlardır," dedi tırmanmaya devam ederken, açık pencereye doğru uzanan büyük ve kalın dala ulaşana kadar daldan dala tırmanarak.

"Orada kimseyi görüyor musun?" Daniel bir süre sonra dalda ona katılırken sordu.

"Yatakta biri var," diye mırıldandı Richard, odanın görebildiği kadarını görebilmek için boynunu bükerek. "Ama başka kimseyi görmüyorum."

"Yataktaki George mu?"

"Onu buradan emin olacak kadar iyi göremiyorum ama başka kim olabilir ki? Kızlar balodadır ve hizmetkârlar da üst kattaki odalarda uyuyor olamazlar."

Daniel homurdandı ve sonra umutla sordu, "O zaman gerçekten ölüp ölmediğini söyleyebileceğini sanmıyorum?"

"Hayır," dedi Richard bıkkınlıkla ve dal boyunca ilerlemeye başladı, keşke bunu denemeden önce üstünü değiştirmeyi akıl etseydi. Kıyafetinin dallara takılıp durması bir yana, beyaz gömleğinin yoldan geçen herhangi biri tarafından görülebileceğinden korkuyordu. Bu düşünce pencereye ulaşmak için tedbirli olmaktan çok hızlı davranmasına neden oldu ve neredeyse acelesinin bedelini ağaçtan yuvarlanarak ödüyordu. Neyse ki, dizi daldan kayınca Daniel onu sabitlemek için hızla uzandı, pantolonunun arkasından yakaladı ve maalesef pantolonu çok rahatsız edici bir şekilde kışına doğru çekti. "Yardımanız için minnettar olmakla birlikte, lütfen p a n t o l o n u m u bırakın," dedi Richard Nihayet konumundan emin olduğunda.

Daniel cevap olarak kıkırdadı ama elini bıraktı. "Buradan çıksak iyi olur.

Bu ağaç bizi görmeden önce."

Yapmaya çalıştığı şey bu olduğu için, Richard sadece homurdandı ve cesaret edebildiği kadar hızlı bir şekilde dal boyunca ilerledi. Kimsenin girmediğinden emin olmak için içeriye son bir kez hızlıca baktıktan sonra, kendini çıkıntıdan odaya doğru salladı. Daniel'in onu takip ettiğinin farkında olan Richard, hızla yoldan çekilmek için doğruldu ve birden kendini yatağın başucunda durmuş, yatağın sakinine bakarken buldu. Richard bunun bir aynaya bakmak gibi olduğunu düşündü, tabii kardeşi gibi ölümle ıslanmamış ve grileşmemiş olması dışında.

Daniel onun yanına gelerek, "Bence kesinlikle ölmüş," diye mırıldandı. "Bunun dışında yeterince sağlıklı görünüyor. Onu son gördüğümünden beri kilo almadı ya da dağılmadı. Acaba onu ne öldürdü?"

Richard başını salladı. Hiçbir fikri yoktu ve beklenmedik bir duygu dalgalanması yüzünden soruyu düşünemeyecek kadar rahatsızdı. Bu gece beklediği gibi bir buluşma olmamıştı ve bir yanı niyetlendiği yüzleşmeden mahrum bırakılmış gibi hissederken, bir yanı da ikizini kaybetmenin acısını yaşıyor gibiydi. George, unvanını ve topraklarını alabilmek için Richard'ı öldürtme çabalarıyla bir piç olduğunu kanıtlamış olsa da, onlar her zaman düşman olmamışlardı. Küçük çocuklarken yakın arkadaşlıklar. Ancak George yeterince büyüdükten sonra, sırf annelerinin rahminden ilk önce savaşıarak çıkmadığı için bir şekilde daha az önemsendiğini anlamış ve kıskançlığın düşüncelerini çarpıtmasına izin vermişti.

Yine de adam Richard'ın sahip olduğu son aile üyesiydi. Babaları tek erkek çocuktı ve anneleri henüz çocukken bir yangında ailesini kaybetmişti. George planlarından bu şekilde kurtulmuştu. Bu hileyi fark edecek hiçbir aile üyesi yoktu ve görünüşe göre Richard'ın yıllar içinde edindiği birkaç iyi arkadaşla arasına mesafe koymuştu. Herkes onun ikizi George'un sözde kaybının yasını tuttuğunu varsaymış ve bunu çözmesi için onu yalnız bırakmıştı. Richard'ın mektubunu alana kadar Daniel da buna dahildi. Daniel için Tanrı'ya şükürler olsun. O olmasaydı Richard hâlâ Amerika'da olurdu.

"Onu buradan nasıl çıkaracağız?"

Richard soruyu duyunca gözlerini kırıştırdı ve sonra dönüp pencereye ve ötesindeki ağaca baktı.

"Oh, hayır," dedi Daniel hemen. "George'un cesedini aramızda sürükleyerek o ağaçtan aşağı inmemizin imkânı yok."

Richard elini saçlarında gezdirirken George'a bakmak için geri döndü. "Sanırım onu merdivenlerden aşağı indirmemiz gerekecek."

"Peki yakalanmadan bunu nasıl başaracağız?"

Richard, "Hizmetkârların çoğu muhtemelen çoktan uyumuştur," dedi. "Çabuk olursak her şeyi halledebiliriz."

Daniel kuru bir sesle, "Doğru," dedi.

"Gel bakalım." Richard yatağın üstüne doğru ilerledi. "Ne kadar çabuk biterse o kadar iyi."

Richard ellerini kardeşinin koltuk altlarından geçirmek için eğildi, onu oturtmak niyetindeydi ama bu hareket yüzünü George'unkine yaklaştırdı ve durakladı.

"Ne oldu?" Daniel hemen onun yanına gelerek sordu.

Richard doğruldu ve geri çekildi. "Bak bakalım ağzından bir koku alabilecek misin?"

Daniel bir kaşını kaldırdı ve sonra George'un ağzına yaklaşarak içine çekmek için eğildi. "Viski," dedi hemen ve sonra kaşlarını çatarak ekledi, "Ve acı badem?" Şimdi yavaşça doğruldu ve kaşlarını Richard'a çevirdi. "Zehir mi?"

"Benim de ilk aklıma gelen buydu," diye itiraf etti Richard acımasızca.

Daniel alçak bir ıslık çaldı. "Cinayet. Bu hiç beklemediğim bir şeydi. Gerçi sanırım beklemeliydim. Yolunun kesiştiği tek kişinin sen olmadığını biliyoruz."

"Hayır. Christiana'yı geçti ve zehir bir kadının hilesidir," dedi Richard acımasızca. "Bir erkek onu şafakta kılıçla ya da tabancayla karşılardı."

"Zavallı kadını hemen asmaya kalkma," diye uyardı Daniel. "George'un bir düelloyu kabul edeceğini sanmıyorum. Ya da kabul edebilirdi ama o zaman da meydan okuyanı yatağında öldürmeleri için ayak takımını gönderirdi. Kendi postunu riske atacak biri değildi ve bahsedilecek bir onuru da yoktu." Başını iki yana salladı. "Bu gece öğrenebildiğim kadarıyla George da evden pek çıkmamış. Ölmesini sağlamanın tek yolu zehir olabilirdi. Ayrıca Leydi Christiana'nın onu zehirlediğini sanmıyorum."

Richard merakla ona baktı. "Neden onu savunmakta bu kadar acele ediyorsun?" Daniel omuz silkerek, "Ondan hoşlanıyorum," dedi.

"Kadını tanımıyorsun. Onunla konuşmadın bile," dedi Richard öfkeyle.

Daniel hemen, "Ama kız kardeşleriyle konuştum," diye itiraz etti. "Ve ikisi de çok hoş genç kadınlardı. Eminim o da öyledir. Aynı ailede büyümüşler."

Richard kuru bir sesle, "George ve ben de öyle,"

dedi. Daniel kaşlarını çattı. "İyi bir noktaya değindin."

Richard tiksintiyle başını salladı. "Haydi, onu hareket ettirmeliyiz.

Onu kimin öldürdüğünü, onu güvenli bir şekilde götürdükten sonra düşünebiliriz."

Richard George'u oturur pozisyona getirmek için geri çekildi ama adamın kaskatı kesildiğini görünce lanet okuyarak durakladı.

Daniel sessizce, "Hmmm, bir süredir ölü," dedi.

"Tamam." Richard sanki kasten zorluk çıkarıyormuş gibi George'a kaşlarını çattı ve sonra, "Sen ayaklarını al, ben de omuzlarını alacağım," dedi.

Daniel başıyla onayladı ve adamın ayaklarından tutarak onu yataktan kaldırmak için harekete geçti.

İkisi de cesedin etrafındaki buzu görmüştü ama George'un sıırıslıklam giysilerinden düzenli bir şekilde su damlamaya başlayana kadar bir kısmının erimiş olabileceğini düşünmemişlerdi.

"Geri, geri, geri," dedi Richard sert bir sesle ve hızla yatağın üzerine doğru geri çekildi.

"Kahretsin," diye nefes aldı Daniel yüklerini bıraktıklarında. "Onu olduğu gibi alarak evin içinde sudan bir iz bırakacağız."

Richard kısa bir süre kaşlarını çattı ama sonra yatağa doğru geri adım attı ve kardeşinin frakını omuzlarından çıkarmaya başladı. Anlaşılan kadınlar onu soymak için hiçbir çaba göstermeden yatağa atmışlardı. "Kuru bir battaniye bul."

"Nerede?" Daniel odanın içinde etrafına bakınarak sordu.

"Yatağın ayakucundaki sandığı dene," diye önerdi Richard, sonunda ceketi kurtarıp ıslak bezi yere atarken.

Daniel bir an sonra, "Anladım," dedi ve yeniden onun yanında belirdi. Battaniyeyi omzuna attı ve George'un soyunmasını tamamlamak için ellerini serbest bıraktı. Onu soyduktan sonra Daniel battaniyeyi yere serdi ve George'u hızla yataktan battaniyeye geçirdiler. Bu sefer sadece biraz damlattı.

"Sanırım yatağın mahvoldu," dedi Daniel alaycı bir ifadeyle, George'u battaniyeye sararak düzeltirken.

Richard yatağa baktı. Yatak suyla şişmişti ve kalan buzlar eridikçe daha da şişmesi muhtemeldi. Zaten ölü kardeşinin işgal ettiği yatakta uyumayı pek istemiyordu.

Her biri battaniyenin bir ucundan tutarak George'u birlikte kaldırdılar ve sonra yükleriyle birlikte hızla kapıya doğru ilerlediler. Richard daha sonra kapıyı açmak için elindekini bıraktı ama kapının kilitli olduğunu fark etti.

Daniel sessizce, "Herhalde hizmetkârları dışarıda tutmak için," diye önerdi.

Richard homurdandı ve bitişik duvardaki ikinci kapıya baktı, bu kapının Christiana'nın odasına açıldığından şüpheleniyordu. Umarım kilitli değildir. Elindekini tekrar aldı ve kapıya doğru başıyla işaret etti. "Bu taraftan."

Daniel hemen odanın diğer ucuna doğru geri gitmeye başladı. Elindekini bırakıp kapı kolunu denediğinde ve kapı döndüğünde ikisi de rahat bir nefes aldı. Sonra kapıyı iterek ardına kadar açmaya başladı, ama aniden durdu ve bunun yerine çekerek kapattı.

"Ne oldu?"

"Ateşin yanındaki sandalyede uyuyan bir kadın var," diye tısladı Daniel.

Richard tereddüt etti, sonra tuttuğu George'un ucunu yere bıraktı ve kapıyı hafifçe açıp kendine bakmak için ilerledi. Orta yaşlı bir kadın şöminenin yanındaki sandalyeye çökmüş, hafifçe horluyordu. Muhtemelen Christiana'nın hizmetçisi, diye düşündü Richard. Yüzünü buruşturarak kapıyı kapattı ve kısa bir süre alnını kapıya yasladı.

"Şimdi ne yapacağız?" Daniel sordu.

Richard doğruldu ve battaniyeye sarılmış kardeşine döndü. Eğilerek sert bedeni belinden yakaladı ve kaldırdı. Sonra doğruldu ve ayakları yere değmesin diye George'u biraz daha yukarı kaldırarak göğsüne yasladı.

"Onu bu şekilde taşıyabilecek misin?" Daniel endişeli bir fısıltıyla sordu.

"Son bir yıldır çiftlikte çalışıyorum Daniel, iyi olacağım. Ve bu ikimizin onu sürüklemesinden daha hızlı olacaktır. Hızlı ve sessiz olursak hizmetçiyi uyandırmadan odayı geçebiliriz." Richard bunun doğru olduğundan emin değildi ama umuyordu. Neyse ki Daniel bu konuda tartışmadı, George'u daha da yukarı kaldırmasına yardım etti ve onu poposunun hemen altından bacaklarının üst kısmından kavradı. Bu sayede Richard'ın bacakları her adımda George'a çarpmadan hareket edebiliyordu. George'u iyice kavradığından emin olduktan sonra, "Kapıları açman gerekecek," dedi.

Daniel başıyla onayladı ve tekrar bağlantılı yatak odasının kapısına yöneldi. Kapıyı içeriye bakabilecek kadar hafifçe araladı, sonra hizmetçinin hâlâ uyuduğunu görünce kapıyı araladı ve acele etmesini işaret etti.

Richard derin bir nefes aldı ve yüküyle birlikte hemen ilerlemeye başladı. Ancak odayı geçene ve Daniel kapıyı açıp onu koridora çıkarana kadar bir daha nefes almadı.

Daniel kapıyı güvenli bir şekilde kapattıktan sonra, "Tanrım, Richard, bir an için işimizin bittiğini sandım," diye soludu.

Richard ilerlemeye başlayarak, "Şimdi tek yapmamız gereken evden çıkmak," diye mırıldandı. Başka biriyle karşılaşmadan önce evden çıkmak için sabırsızlanıyordu ve ön kapı aşağıda aniden açıldığında merdivenlere henüz ulaşmıştı. Kalbi duracak gibi oldu, hemen geri çekildi ve şüphelenmeyen Daniel'a çarptı. Neyse ki adam ayaklarını tuttu ve hızla dönerek yoldan çekildi. Daniel kapılardan birini denemeyi akıl edene kadar ikisi koridorda koşuşturdular. Kapıyı açık bulunca Richard'a eliyle işaret edip onu takip etti, sonra da kapıyı çekip kulağını kapıya dayayarak durdu.

Richard, kardeşinin battaniyeye sarılmış bedenini göğsüne bastırarak karanlıkta bekledi ve sonunda "Bir şey duyuyor musun?" diye sordu.

"Konuşuyorlar," diye fısıldadı Daniel. "Sanırım hâlâ girişteler."

Richard yaklaştı ve söylenenleri daha iyi duyabilmek için Daniel'in arkasına geçti.

"Yemin ederim ölmüştü, Chrissy. Bu gece ayrıldığımızda üşümeye başlamıştı."

Christiana, Lisa'nın sıkıntılı sözleri karşısında yüzünü buruşturdu ama bir ayağını diğerinin önüne koymaya odaklandı ve sadece, "Geri dönmek için şeytanla bir anlaşma yapmış olmalı," diye mırıldandı.

Suzette ön kapıyı kapatırken, "Sus, hizmetkârlardan biri duyacak," diye uyardı. Haversham koridorun sonunda belirip aceleyle onlara doğru koşmaya başladığında sözler henüz dudaklarından çıkmamıştı.

Christiana adamı el sallayarak uzaklaştırdı. Yardıma ihtiyaçları yoktu. Ayrıca adamın kendisini bu halde görmesini de istemiyordu. İçtiği içkiler şu anda etkisini göstermeye başlamıştı.

"İyi misin, Chrissy?" Suzette onu sabitlemek için kolundan tutarak sordu. "Ayaklarının üzerinde hiç dengeli duramıyorsun."

"Ben iyiyim," diye cevap verdi Christiana ama iyi olduğundan o kadar da emin değildi. Kısa eve dönüş yolculuğu sırasında pek bir terslik fark etmemişti ama arabadan inmek için ayağa kalktığı anda dünya aniden biraz eğilmiş ve neredeyse arabadan yuvarlanacaktı. Neyse ki arabacılar kolundan tutmuş ve Suzie'nin şu anda yaptığı gibi onu sabitlemişlerdi.

"Korkarım Langley'nin verdiği o içkiler onu etkilemiş olabilir," dedi Lisa endişeyle ve dünya yeniden dönüp Christiana ona doğru tökezlerken diğer kolunu tuttu.

Suzette, "Herhalde iki içki onu bu kadar etkilemez," diye itiraz etti.

"Aç karnına iki kadeh içmek etkileyebilir," diye mantık yürüttü Lisa.

"Üç içki," diye mırıldandı Christiana.

"Üç mü?" Suzette şaşkınlıkla ona baktı. "Üçüncüsü ne zaman oldu?"

"İlk olan," diye düzeltti Christiana ve kaşlarını çatmak için durakladı. Açıklarken daha dikkatli konuşuyordu. "Daha önce Dicky'nin viskisini içmiştim." *Viski* "whiskey" olarak çıkınca kaşlarını çattı, ama sonra bunun önemli olmadığına karar verdi ve "Sorun değil, aslında iyi hissediyorum" diye itiraf etti.

"Ah canım," dedi Lisa.

Suzette sadece başını salladı. "En azından kendini iyi hissediyor, muhtemelen o iğrenç adamla evlendiğinden beri ilk kez. Geri dönmek için şeytanla bir anlaşma yaptığına şüphe yok."

Christiana parmağını Suzette'e doğru sallayarak, "Ben de öyle dedim," diye işaret etti. Ne yazık ki Suzette'in kolunu tutuşu buna engel oldu.

Lisa acıklı bir şekilde içini çekti. "Ne yapacağız Suzie? Onunla evli kalmasına izin veremeyiz."

"Merak etme. Ben hallederim," diye güvence verdi Christiana, neden hâlâ girişte durduklarını merak ediyordu.

"Nasıl?" Lisa kuşkuyla sordu.

Christiana umursamaz bir tavırla, "Bu işin *aslını* öğreneceğim," diye cevap verdi ve ardından kendisine çok zekice bir kelime oyunu gibi gelen bir kahkaha patlattı. Kız kardeşleri daha az etkilenmişlerdi ve sadece onun kahkahalarını izledikten sonra endişeli bir bakış attılar.

"Belki de onu yatağa götürsek iyi olur," diye mırıldandı Lisa. "Durumu giderek kötüleşiyor gibi görünüyor."

Suzette kuru bir sesle, "Evet," dedi ve onu merdivenlerden yukarı çıkmaya teşvik ettiler.

"Korkma Chrissy," dedi Lisa, üst salona ulaştıklarında tuttuğu kolu okşayarak. "Etkilerini atlatabilmen için seni sağ salim yatağına yatıracağız."

Christiana kollarını çekiştirerek, "Uyuyamıyorum," diye itiraz etti. "Dicky'yi görmem gerek. Dicky nerede?"

Suzette kuru bir sesle, "Artık asla içmeyeceğimi biliyorum," dedi. "Eğer zihnini o lanet olası adamı gerçekten görmek isteyecek kadar etkiliyorsa, o zaman bir damlasına bile dokunmayacağım."

Christiana şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Dicky'yi görmek istemiyorum."

Yatak odasının kapısına vardıklarında Lisa, "Ama az önce söyledin," diye itiraz etti.

"Öyle mi yaptım?" Onu odaya çağırdıklarında Christiana biraz şaşkın bir şekilde sordu. Sonra başını salladı ve "Şey, onu görmek istemiyorum," diye açıkladı.

Suzette kapıyı kapatırken, "Bu iyi," diye mırıldandı.

"Sadece poposunu *görmek* istiyorum," diye açıkladı Christiana ve kaşlarını çatı. "shee" çıktı.

"Ne?"

Christiana çığlık atan kelimeye kaşlarını çatı ve en yüksek çığlığın kız kardeşlerinden değil, ateşin yanındaki sandalyeden kendini dışarı atan ve görünüşe göre onun dönüşünü bekleyen Grace'den geldiğini fark etti.

"Ne ne?" Christiana, hizmetçi kız odanın öbür ucundan koşarak yanlarına gelirken, onların bu üzüntüsü karşısında şaşkınlıkla sordu. Her şey ona çok mantıklı gelmişti. "Nicky'yi yarı çıplak bıraktım," diye açıkladı ve sonra kaşlarını çatarak kendini düzeltti. "Dicky çıplak. Hayır, bu da doğru değil." İçini çekti ve kız kardeşlerinden kurtulup odanın diğer ucuna doğru ilerlerken bir elini genişçe sallayarak ekledi: "Ne demek istediğimi anladınız."

"Pek sayılmaz," dedi Suzette kuru bir sesle. "Neden bunu bize açıklamıyorsun?" Christiana kız kardeşlerine döndü, daha önceki iyi halini bulduğu için çok üzgündü

neşesi birden yerini derin bir depresyona bıraktı ve sonra kederli bir şekilde, "Dicky'yi hiç çıplak görmediğimi biliyor musun? Bir eş çıplak bir Nicky görmeli."

Suzette kuru bir sesle, "Ya da çıplak bir Dick," diye ekledi. "Suzie!" Lisa öfkeyle kızarak soluk soluğa kaldı. "Ne? Bu onun adı," diye belirtti Suzette.

Sözler yeterince masumdu ama kız kardeşinin dudaklarının kenarları neşeyle kıvrılıyordu ve Christiana kaçırıldığı bir şaka olduğundan emindi. Bununla birlikte, Dicky'nin çıplak poposunu görme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu ve odanın etrafında sallanmayı bırakmamasından dolayı biraz da sıkıntılıydı. Ona öyle geliyordu ki, odası daha önce hiç hareket etmemişti ve şimdi de etmemeliydi. Yine de gemilerdeki odaların hareket ettiğini duymuştu, bu yüzden belki de onu ev yerine bir gemiye getirmişlerdir, diye düşündü yatağının kenarına otururken. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Teknenin sallanmasını durdurabilir misin?"

"Ah canım, hasta mı olacaksın?" Lisa sordu ve Christiana onun bir iki adım geri çekildiğini fark etti. Lisa'nın hastalıklarla arası hiç iyi olmamıştı.

Suzette kuru bir sesle, "Muhtemelen öyle olacak," dedi. "Dicky'yi çıplak görme düşüncesi bile midemi bulandırıyor."

"Dicky'nin tamamı değil, sadece poposu," diye teminat verdi Christiana ciddiyetle. "Çileği bulmak zorundayım."

Suzette, "Bence mutfakta çilek bulma konusunda daha şanslı olursun, Chrissy'ciğim," dedi, şimdi açık açık gülerек.

"Pekâlâ, bu kadar saçmalık yeter," diye çıkıştı Grace bıkkınlıkla. Christiana'nın önünde durarak ona kısa bir süre endişeyle baktıktan sonra kız kardeşlerine dönerek sordu: "Onun nesi var böyle? İçki mi içiyor?"

Lisa hemen, "Hayır," dedi ve sonra kaşlarını çatarak ekledi, "Şey, evet, ama bilerek değil. Korkarım Langley ona viskisini yanlışlıkla verdi ve o da çok geç olana kadar ne olduğunu anlamadan içti, sonra bir bardak da Regent'in punçundan içti ve görünüşe göre daha önce bir viski daha içmişti, bu yüzden kombinasyon ..."

"Anlıyorum," dedi Grace iç çekerek ve sonra dudaklarında bir gülümseme belirdi ve başını salladı. "O zaman iyi bir gece uykusu onun sorununu düzeltecektir. Gel canım, seni bu elbiseden kurtaralım ve yatmaya hazırlayalım."

"Ama Dicky'nin çileğini bulmam lazım," diye itiraz etti Christiana, Grace'i durdurmak için çabaladı ama nafile.

"Sevgili çocuğum, artık Dicky için endişelenme. O öldü, unuttun mu?"

"Aslında değil," dedi Lisa mutsuzca ve bu sözler Christiana'nın çabalarının başarısız olduğu yerde Grace'in soğukkanlılığını durdurdu.

"Tabii ki öyle. O-"

Suzette, "Yaşıyor, iyi ve baloda boy gösterdi," diye araya girdi.

"Hayır," dedi Grace kesin bir ifadeyle ve hemen odanın öbür ucuna, ana odanın bağlantı kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı, içeriye baktı, sonra hızla kapattı ve yüzünde dehşet ifadesiyle onlara döndü, "Nasıl?"

"Şeytanla bir anlaşma," diye yanıtladı Christiana asık suratla. "Şimdi onu soymak zorundayım. Sence de ölü kalmalı değil mi? Kral bir yasa çıkarmalı, eğer öldüysen ölü kalmalısın. Ölü kocaların balolara gelip onları böyle mahvetmesi çok üzücü ... ve o zaman onun çıplak poposunu kesmek zorunda kalmazdım."

Grace bir süre boş gözlerle ona baktıktan sonra başını salladı ve tekrar onun yanına döndü. "Pekâlâ, siz kızlar yatağınıza gidin. Ben hanımımı yatağa götüreceğim."

"Ama yatağa gitmek istemiyorum. Uyuyakalabilirim ve Dicky'nin çileğini kaçırabilirim."

"Evet, evet," diye yatıştırıcı bir şekilde araya girdi Grace, onu ayağa kaldırdı ve elbisesini çıkarmayı hızla bitirdi. "Dicky'nin poposunu görmek istiyorsun. Ama şu anda burada değil, değil mi? O yüzden seni yatağa hazırlayalım. Elbise ya da gecelik giysen de onun poposunu görebilirsin, değil mi?"

"Sanırım," diye mırıldandı Christiana.

"Siz ikiniz gidin. Bunu ben halledebilirim," diye ısrar eden Grace, Christiana'nın dikkatini kız kardeşlerinin hâlâ orada olduğu gerçeğine çekti. Hizmetçinin sözlerine rağmen iki kadın gitmek konusunda isteksiz görünüyordu ve Christiana kalıp Dicky'nin poposuna bakmasına yardım etmek isteyip istemediklerini merak etti.

"Sanırım gittiler," diye fısıldadı Richard, koridorda birkaç dakika sessizlik hüküm sürdüğünde. "Fırsatımız varken harekete geçsek iyi olur. Christiana'yı yatağa yatırdıktan sonra kızlar şüphesiz kendi odalarını arayacaklardır ve burası da onlardan biri olabilir."

Daniel homurdanarak onayladı ve koridoru kontrol etmek için kapıyı hafifçe araladı. Görünüşe göre boştu, geri çekildi ve Richard'ın yükünü odadan dışarı taşıması için kapıyı araladı. Fazla uzağa gitmedi. Richard kapıdan henüz adımını atmıştı ki koridordaki bir başka kapı açıldı. İçeri dönmek için hemen odaya geri döndü, ama Daniel anlaşılan sesi duymamıştı, keşfedilme tehdidinin farkında değildi ve hala odadan çıkmaya çalışarak yolunu kesti.

Cesedin görülmesinden kendisinden daha çok endişe duyan Richard küfrederek George'u Daniel'e doğru itti.

Vücudunu. Ardından arkadaşını yüküyle birlikte odaya geri itti. Christiana'ya ait olduğunu düşündüğü odanın kapısının dışında beliren Christiana'nın kız kardeşleriyle yüzleşmek için dönerken bile kapıyı kapattı. İki kadın iyi geceler dileyerek odaya geri dönüyorlardı ve adam onlara doğru birkaç adım atana kadar ona doğru dönmediler. Her iki kadın da durakladı, gülümsemeleri soldu.

"Hanımlar," diye mırıldandı, kadınların yataklarını aramalarını geciktirmenin bir yolunu bulmak için beynini zorluyordu. Tercihen onları alt kata indirecek ve Daniel'a George'la birlikte evden kaçma şansı verecek bir şey. Bulabildiği en iyi şey, "İkinizi de emekli olmadan önce bir içki içmek için ofisimde bana katılmaya ikna edebilir miyim?" oldu.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi Lisa sert bir sesle yaklaşırken. Suzette reddetme zahmetine bile girmedi, sadece tiksintiyle homurdanarak onun yanından geçip az önce çıktığı odanın kapısına yöneldi.

"Seninle konuşmam gerek," dedi umutsuzca ve Suzette'in kolunu yakalayarak onu durdurdu. Kızgın gözlerini ona çevirip kolundaki ele dik dik baktığında, adam onu serbest bıraktı. "Kız kardeşine biraz kötü davrandığının farkındayım. -"

"Biraz mı?" Suzette kuru bir sesle sordu.

Richard, "Pekâlâ, çok fazla göt var," diye kabul etti ve George'un tam olarak ne yaptığını bilmeyi diledi. "Mesele şu ki, bu gece ölümle karşılaşmam beni bu hayatta neyin önemli olduğu konusunda uyandırdı ve Christiana'nın gönlünü almayı ve mümkünse ilişkimizi düzeltmeyi çok istiyorum. Bunu nasıl yapacağım konusunda bana tavsiyede bulunabileceğinizi umuyordum."

Bunun ilham verici bir numara olduğunu düşünmüştü ve aslında tamamen numara da sayılmazdı. Şu anda olduğu gibi hayatına geri dönecek ve Christiana'yı karısı olarak tutacaksa, George'un verdiği zararı onarması gerekiyordu. Elbette George'u kimin zehirlediği gibi küçük bir sorun vardı. Eğer suçlu Christiana ise, bu halledilmesi gereken bir meseleydi. Ancak şu anda asıl endişesi, Daniel'ın kaçmasına yetecek kadar uzun bir süre kız kardeşlerini koridordan çıkarmaktı.

"Bu konuda samimi misin?" Lisa sessizce sordu.

Suzette sinirlenerek, "Elbette değil," dedi. "Bir leopar beneklerini değiştirmez."

Lisa, "Christiana'yla evlendikten sonra iyi biriyken kötü biri oldu," diye belirtti. "Belki tekrar değişebilir."

Suzette ona, "Bu onun beneklerini değiştirmesi değildi," diye güvence verdi. "O benekler, onu kendisiyle evlenmeye ikna edip mirasına konmak için boyadığı sahte beneklerdi. Bunu başardıktan sonra onları yıkadı ve gerçek, kötü doğasına geri döndü."

Richard sessizce, "Ben çok zenginim, hanımlar," dedi. "Christiana'yla para için evlenmeme gerek yoktu."

Suzette'in gözleri kısıldı. "O zaman neden onunla evlendin?"

Bu onu şaşırttı. Buna nasıl cevap verebilirdi? George'un Christiana'yla çeyizi için evlendiğinden ve kendisinin onunla hiç evlenmediğinden şüpheleniyordu. Sonunda basitçe, "Christiana'yı ve onun mutluluğunu önemsiyorum," dedi. Ki bu doğrudu. Gerçekten önemsiyordu. Kardeşinin yaptıkları yüzünden onun acı çektiğini görmek istemiyordu. Ancak Suzette etkilenmiş görünmüyordu, bu yüzden devam etti, "Geçen yılki davranışım doğrudan kardeşimle olanların bir sonucuydu. I

."

"Oh," diye nefes aldı Lisa, yüzünde ani bir anlayış belirmişti. "Elbette."

"Tabii ki ne?" Suzette şüpheyle sordu.

"Anlamıyor musun, Suzette?" Lisa Richard'a acıma ve anlayışla baktı. "Kardeşinin ölümüne neden olan yangından sağ kurtulduğu için kalbinin derinliklerinde her zaman suçluluk hissettiğine şüphe yok."

Richard yüzünü buruşturmamayı başardı. George'un kendisini öldürmeleri için adam tutarken bir an bile suçluluk hissettiğinden kuşkuluydu.

"Chrissy ile tanışmak ve ona aşık olmak yaralı ruhuna merhem olmuş olmalı," diye devam etti Lisa ciddi bir tonda. "Ama sonra evlendiler ve buraya taşındılar, zavallı kardeşinin öldüğü konağın yanmış kalıntılarının hemen sokağında yaşıyorlardı. Her gün onun ölümünü hatırlıyor olmalı. Suçluluk duygusu geri dönmüş ve üç katına çıkmıştır, çünkü artık sadece kardeşi hayatta değilken hayatta kaldığı için değil, aynı zamanda zavallı ölü kardeşinin asla sahip olamayacağı bir aşk ve mutluluk bulduğu için de suçluluk duymaktadır." Büyük, ıslak gözlerle Richard'a baktı. "Ruhu işkence gördü, ruhu yaralandı, sevdiği kadına, Chrissy'ye saldırdı, onu tüketen suçluluk duygusuyla onun sevgisini ve ilişkilerini yok etti."

Richard gözlerini kocaman açarak genç kadına baktı. Davranışlarının kardeşiyle yaşadıklarının bir sonucu olduğu şeklindeki basit bir yorumdan bu kadar dramatik bir saçmalık çıkarması onu şaşırtmıştı. Bu kız roman yazmalı, diye düşündü ve sonra Suzette'in ifadesinin biraz yumuşadığını, şüphelerinin bir kısmının azaldığını fark etti. Görünüşe göre görüldüğü kadar sert biri değildi ve romantik bir yanı da vardı.

"Bu doğru mu?" Suzette sordu.

Richard boğazını temizledi, trajik olduğunu umduğu bir ifade takınmaya çalıştı ve mırıldandı: "Suçluluk duygusu bir insanın eşek gibi davranmasına ve en aptalca şeyleri yapmasına neden olabilir." Kendi evine girip ceset çalmak gibi, diye düşündü acımasızca, cesedi buradan çıkarmanın sorunlarının sonu olmayacağı aklına geldiğinde. Onunla ne yapacaklardı ki?

önümüzdeki birkaç gün için? Daniel bütün bunları başlatan o saçma öneriyi yaptığında Richard bunu düşünmemişti. Anlaşılan Daniel'ın da aklına gelmemişti. Ama tek başardıkları daha fazla sorun yaratmak olmuştu. Christiana'nın bütün bu zahmete degeceğini umuyordu. Katilin o ya da onun gibi bir şirret olduğu ortaya çıkarsa çok sinirlenecekti.

"Lütfen Suzette," dedi Lisa sessizce. "En azından onu dinleyemez miyiz?"

Yüzünde kısa bir savaş yaşandı ve sonra Suzette bıkkınlıkla ellerini havaya kaldırıp merdivenlere doğru döndü. "Pekala, ama sadece Christiana artık ona mahkum olduğu için."

Lisa gülümsedi ve Richard'ın elini tutarak onu peşinden sürükledi: "Christiana'ya kur yaparken her şeyin numara olmadığını biliyordum. Çok tatlı ve romantiktin, ona Rosebud diyordun ve onu hediyelere boğuyordun. Sana tamamen aşık oldu."

"Rosebud?" Richard mırıldanarak Suzette'in odasının kapısına baktı ve Daniel'in cesedi daha fazla sorun çıkmadan çıkarmayı başaracağını umdu. Lisa onu merdivenlerden aşağı çektiştirirken, "En çok bu lakabı severdi," diye güvence verdi. "Ona her böyle seslendiğinizde nasıl eridiğini herkes görebiliyordu. Kırılğan bir çiçek olduğu için ona böyle seslendiğini söylerdi, güzel ve tatlı kokulu."

Richard acımasızca, George'un kur yapma konusunda kendisine koçluk edecek biri olduğuna karar verdi. Adamın vücudunda romantik bir kemik bile yoktu ve kendi başına böyle bir saçmalık bulamazdı.

"Sabahın bu kadar erken saatlerinde içki içmeniz de suçluluk duymanızın bir sonucu mu?"

Lisa onu George'un ofis olarak kullandığı anlaşılan odaya götürürken Richard Suzette'in bu sözleri karşısında gözlerini kırıştırdı. Ateşin yanında, içinde boş bir bardak ve viski olduğundan şüphelendiği kehribar rengi bir sıvı sürahişi bulunan küçük bir masanın yanında duruyordu. Sürahiye baktı ve sonra ne söylediği hakkında hiçbir fikri olmayan Suzette'e döndü. Sonunda, "Bu kadar erken mi içiyorsun?" diye sordu.

Suzette sıkıntıyla gıdıkladı ve sürahiyi aldı. Kapağını kaldırarak kokladı ve burnunu kırıştırdı. "Bu sabah seni bulduğumuzda belli ki bu şeyi içiyordun. Üstelik kahvaltı saati de çoktan geçmişti." Böyle sefih eğilimleri olduğu için ona kaşlarını çattı ve sıvının bir kısmını boş bardağa döktü. Sürahiyi yere bıraktıktan sonra kadeh kaldırır gibi bardağı kaldırdı. "Christiana bunun en iyi viskiniz olduğunu ve sadece kutlama yaparken içtiğinizi söyledi. Peki bizim için kutlanacak ne var?"

Yüz ifadesi meydan okuyucuydu. Richard onun -ya da aslında George'un- tam olarak neyi kutladığını bildiğini düşündüğünden şüpheleniyordu. Ancak bunun ne olabileceğine dair en ufak bir fikri yoktu. Onun yerine, zihni George'un nefesindeki acı badem kokusuyla, kehribar rengindeki

sıvı tükettiği son şey olmuştu. Richard birden Suzette'in şu anda elinde tuttuğu viskinin kardeşinin zehirlenme nedeni olduğundan emin oldu.

"Gel de bize ne olduğunu söyle de hep birlikte kutlayalım," diye önerdi Suzette suratsızca. "Şu sıralar biraz iyi haber işimize yarayabilir."

"Hiçbir şeyi kutlamıyordum," dedi Richard sonunda, odanın öbür ucundan ona doğru ilerleyerek. "Kendimi iyi hissetmiyordum ve amcam her sabah bir yudum viskinin sağlığını için harikalar yarattığına yemin ederdi, ben de bir deneyeyim dedim."

"Yalancı," dedi tatlı bir sesle ve sonra sanki bunun bir önemi yokmuş gibi omuz silkerek bardağı dudaklarına doğru kaldırdı. "Ah pekala, şimdi yeni bir sayfa açmanı ve kız kardeşimi mutlu etmeni kutlayabiliriz."

"Hayır!" Richard aralarındaki son birkaç metrelik mesafeyi de hızla katederek, kızın zehir olabilecek bir şeyi içmesini engellemeye çalıştı. Bardağı kızın elinden alıp yere düşürmeyi başardı ama bardak yere düşerken içindekiler kızın elbisesinin ön kısmına döküldü.

Altıncı Bölüm

Ah Suzette, güzel elbisen!" Lisa öne doğru koşarak ağladı.

Richard bardağı almak için eğilirken, "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Üzerine dökmek istememiştim."

Suzette tiksintiyle, "Hayır, sen sadece değerli viskini içmemi engellemek istedin," diye tersledi. "Christiana başka kimsenin içmesine izin vermediğini söyledi ama benim içmem yerde içmemden daha iyidir, öyle değil mi?"

"Sizi temin ederim, evimdeki her şeye açığım," dedi, ağırbaşlılıkla doğruldu ve sonra yalan söyleyerek ekledi, "Sadece viskiyi öfkeyle içmenizi istemedim. Normal şartlar altında asla içmeyeceğinizden eminim ve çok sert. Doğrudan kafana giderdi."

Açıklamasından tatmin olmadığı belli olan kadın kuru bir sesle, "Evet, ama şimdi onun yerine göğüslerime gitti," dedi.

"Suzette!" Lisa şok içinde nefesini tuttu.

"Evet, öyle," dedi Suzette pişmanlık duymadan, sıırıslıklam olmuş bedenini göstererek. Sonra sıkıntıyla homurdandı ve kapıya doğru döndü. "Beni bağışlayın ama bu gece artık konuşmak istemiyorum. Ben yatmaya gidiyorum."

Lisa özür dileyerek, "Belki de bu konuşmayı yarın yapsak daha iyi olur," dedi ve kız kardeşini kapıya kadar takip etti. Orada duraklayarak, ona çarpık bir gülümseme sunmak için arkasına baktı ve ekledi, "Ama suçluluk duygusunun ve kaybın sana ne yaptırdığını fark etmene çok sevindim ve Christiana ile ilişkine verilen zararı onarmana yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım. Söz veriyorum."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Richard, Suzette bir viragoyken, Lisa'nın gerçekten ... inanılmaz derecede genç ve tatlı olduğunu düşünüyordu. Christiana'yla evli kalırsa ve onları gerçekten kardeş olarak kabul ederse, kızı kendi romantik eğilimlerinden korumaya yardım etmesi gerekecekti. Tanrım, George'un iğrençliğini açıklamak için uydurduğu trajik hikâyeye hâlâ inanamıyordu, hem de tek bir cümleye dayanarak. Kadınlar giderken başını sallayan Richard dikkatini elindeki bardağa verdi ve koklamak için burnuna götürdü. Acı badem kokusu olmadan sadece viski kokusu alınca kaşlarını çatı, sonra sürahiyi alıp onu da kokladı. Acı badem kokusu yok. Ne yazık ki zehir hakkında fazla bir şey bilmiyordu ve

kokunun tüketilene kadar kendini göstermeyebileceğini düşündü. Ya da zehirin kaynağı viski değildi.

Tedbirli olmak üzülmekten iyidir, diye karar verdi ve sürahiyi bahçeye açılan Fransız kapılarına taşıdı. Kapıları açarak dışarı çıktı ve şişeyi devirerek içindekileri çimlerin üzerine boşalttı.

Richard ofise geri dönmek için tam arkasını dönmüştü ki sol tarafında duyduğu şiddetli bir gümürtü onu durdurdu. O yöne bakarken, birkaç metre ötede çimlerin üzerinde aniden beliren bohçaya boş gözlerle baktı. Richard orada yatan yarı açılmış kardeşini tanımakta yavaş davrandı ama neye baktığını anladığında bakışları hızla yukarıdaki ikinci kat penceresine yöneldi. Bir adamın bacağının çıkıntının üzerinde belirdiğini görmek için tam zamanında gelmişti. Daniel. Adamla ilgili her şeyi unutmuştu. Belli ki arkadaşı, kadınlar üst kata dönmeden önce dışarı çıkmayı başaramamıştı ve şimdi pencereden kaçmaya çalışıyordu. Richard, elinden gelse yardım etmeye hazır bir şekilde bekledi ama diğer bacağı çıkıntının üzerinde belirmek yerine, mum ışığı aniden odayı doldurdu ve Woodrow'un penceredeki karanlık şeklini çerçeveledi.

Richard küfrederek aceleyle ofisine döndü. Aceleyle yanından geçerken boş sürahiyi masasına bıraktı ve sonra neredeyse Haversham'a çarpacak şekilde koridora fırladı.

"Lordum!" diye bağırdı uşak, aniden durdu. "Siz-"

"Evet, evet, daha iyi hissediyorum," dedi Richard zoraki bir gülümsemeyle, personele hasta olduğunun söylendiğini biliyordu. Adamın hâlâ aile için çalıştığını ve George'un onu işten atmadığını bilmekten memnundu ama şu anda ona ayıracak zamanı yoktu. Etrafında dolaşarak ekledi, "Affedersiniz. Merdivenlerin üstünde halletmem gereken bir iş var."

Richard Haversham'dan bir yanıt beklemedi, ama onu ağzı açık bırakarak, Daniel'i Suzette denen o viragodan kurtarmak için çaresizce koşarak üst kata çıktı. Oraya vardığında Suzette'in Daniel'in kafasına şamdanıyla acımasızca vurduğunu ve "davetsiz misafir" diye bağırdığını göreceğinden emindi. Bunun yerine, kapalı kapısına geldi, iterek açtı ve olduğu yerde durdu. Görünüşe göre ne arkadaşı ne de Suzette denen baş belası için endişelenmesine gerek vardı. İkisi çok tutkulu bir şekilde birbirlerine sarılmışlardı, aslında o kadar tutkuluydular ki ikisi de onun gelişini duymamış gibi görünüyordu. En azından Suzette

yoktu.

Richard tam ne yapması gerektiğini düşünüyordu ki Daniel bir elini Suzette'in sırtından çekerek onu uzaklaştırdı. Bir an tereddüt etti ama sonra bu jesti uymaya karar verdi. Daniel onurlu bir adamdı ve Suzette'e ya da onun itibarına zarar verecek bir şey yapmazdı. Ayrıca, panik havası dağıldıktan sonra birden George'un çimenlerin üzerinde yatan cesedini hatırladı.

Richard kapıyı yavaşça kapattı ve doğru kararı verdiğini anladı.

Daniel'in kapıdan boğuk bir sesle, "Suzette, artık durmalıyız," dediğini duyduğunda kararını verdi. Ben gitmeliyim. Bu şekilde odanızda bulunmam uygun değil."

"Oh, ama konuşmamız gerek ..."

Richard Suzette'in sözlerinin geri kalanını duymadı, Daniel konuştuğu anda kapıdan uzaklaşmaya başlamıştı, yakında George'un cesediyle ilgilenmek için ona katılacağını biliyordu.

Richard aşağıya indiğinde Haversham ortalıkta görünmüyordu, ama ilk seferinde de görünmemesi gerekirdi. Adam kırk yıldır, Richard ve George daha doğmadan çok önce aileyle birlikte çalışıyordu. Bütün iyi uşakların sahip olduğu vakur bir çekingenlikle görevlerini yerine getiren, çoğunlukla sessiz bir hizmetkârdı ama Tanrı aşkına, yaşlıydı. Uyuyor olmalıydı, ev halkının kendisinden önce yataklarına gitmesini beklemek yerine. Yine de Richard, George'un onun yaşını ya da zayıflığını umursamayacağını biliyordu. İkizi muhtemelen zavallı ihtiyar piç kurusuna herkes uyuyana kadar yerinde kalmasını ve kendisi ve Christiana uyanmadan önce kalkıp onlarla ilgilenmesini emretmişti.

O yokken kardeşinin başka neler yapmış olabileceğini düşünerek başını sallayan Richard, aceleyle ofisten geçip çimenliğe geri döndü. George tam bıraktığı yerdeydi, başı çözülmüş battaniyenin bir ucundan dışarı çıkmış, bacaklarının alt yarısı diğer ucundan sarkıyordu. Richard onu tekrar battaniyeye sarmak için zaman ayırdı, biraz zorlukla kollarına aldı ve sonra durakladı.

Suzette'in penceresi arka bahçeye bakıyordu ve ceset de oraya düşmüştü. Richard yüküyle birlikte evin etrafından dolaşıp Daniel'in arabasına gitmeyi tercih ederdi ama bu ahırların içinden geçmek anlamına gelirdi ki bu da atların kişnemesine ve hiç şüphesiz ahır sahibinin ne olduğunu görmek için odasından çıkmasına neden olurdu. Yüzünü buruşturarak, evin içinden hızlı adımlarla geçip ön kapıdan çıkmayı göze alması gerektiğine karar verdi.

Richard ofise geri döndü, giderken Fransız kapıları kapattı ve sonra salon kapısının çalınmasıyla durdu. Boş gözlerle kapıya baktı, tekrar Fransız kapılarına baktı ve sonra elindeki bohçayı masayla kendi arasında yere bıraktı. Masanın her iki tarafında da bir şey olmadığından emin olmak için hızlıca bir göz attı ve ardından "Evet?" diye seslendi.

Kapı açıldı ve Haversham ne bulacağından emin olmadığını gösteren bir ifadeyle içeri baktı. Richard, uşağın geçen yıl kardeşini burada ne halt ederken yakaladığını merak ediyordu. George'un kadınları aynı eve getirecek kadar küstah olmadığı kesindi.

Karısı uyudu mu?

"Ne oldu Haversham?" diye sordu sessizce.

Adam boğazını temizledi ve kapı aralığında doğruldu. "Emekli olmadan önce bir şey isteyip istemediğinizi merak ediyordum."

"Hayır. Teşekkür ederim. Yatağınızı arayabilirsiniz," dedi Richard sessizce ve adam kapıdan çıkmaya başladığında, "Hâlâ uyanık olan başka hizmetkâr var mı?" diye sordu.

Haversham durdu ve kısa bir süre düşündükten sonra, "Bildiğim kadarıyla yok, lordum... belki Leydi Christiana'nın hizmetçisi Grace hariç. O da muhtemelen hala buralardadır."

Richard, "Doğru," diye mırıldandı ve sonra ona el salladı. "Hadi git ve yat. Ve gelecekte Haversham, bu kadar geç saatlere kadar ayakta kalmana gerek yok, ama bunu yarın konuşacağız."

"Nasıl isterseniz," diye mırıldandı Haversham ve kapıyı kapattı.

Richard bir an bekledi, adama kapıdan uzaklaşması için zaman tanıdı ve sonra battaniyeye sarılmış George'u tekrar yukarı kaldırmak için eğildi. Yüküyle birlikte doğrulurken iç geçirerek Haversham'ın az önce kapattığı kapıya gitti, kısa bir süre dinledikten sonra kapıyı kırarak açtı. Salonun boş olduğundan emin olunca Richard aceleyle dışarı çıktı ve doğruca ön kapıya koştu.

Woodrow arabası yolda, bıraktıkları yerde bekliyordu. Şoför tüneğine çökmüş, çenesini göğsüne dayamış, belli ki uyuyordu. Richard araca doğru hızla

ilerledi, kapıyı açtı ve George'u iki koltuktan birine attı ya da atmaya çalıştı: kaskatı kesilmişti, hemen yuvarlandı. O da kapıdan dışarı çıktı. Richard tereddüt etti ama onu arabanın dışında asılı bırakamazdı.

Küfrederek etrafına endişeyle baktı ve sonra kardeşinin önce boynuna, sonra bacaklarına masaj yapmaya ve bükmeye başladı, ta ki onu bankta yan yatırabilecek kadar bükmeyi başarana kadar. Ardından battaniyenin yerinden çıkmadığından ve her şeyin örtüldüğünden emin olmak için bir an durdu, sonra doğruldu ve eve baktı.

Daniel'dan hâlâ bir iz yoktu. Adam neredeydi? George'la ne yapacaklarını çözmeleri gerekiyordu. Richard'ın kendisinin de cesedi önümüzdeki birkaç gün boyunca nerede tutacaklarına dair hiçbir fikri yoktu ve tüm bunlar Daniel'in fikri olduğu için arkadaşının bu konuda bir iki fikri olmasını umuyordu.

Birkaç dakika daha Daniel'dan haber alamadan geçtikten sonra Richard arabanın kapısını kapattı ve sabırsızlıkla eve geri döndü.

Christiana yatağının üzerindeki perdelere bakarak ve sallanmayı bırakmalarını dileyerek, "Aptal adam," diye mırıldandı. "Aptal Dicky. Aptal Earl Dicky. Aptal Earl Dicky."

Döner perdelere yüzünü buruşturdu ve mutsuzca içini çekerek Grace'in eve dönmesini bekledi, böylece onun poposuna bakabilecekti... ki bunu yapmak istemiyordu, kendini temin etti ve eğer o koca aptal bir Dicky olmasaydı bunu yapmak *zorunda kalmayacaktı*. Grace onu yalnız bıraktığından beri Christiana'nın vardığı sonuç buydu, çünkü açıkçası o iyi bir kadındı. Çılgın bir güzel değildi ama çirkin de değildi ve yeterince akıllı ve kibardı. Tanrım, adamın başının etini yememiş ya da taleplerde bulunmamıştı: tek istediği onu sevmekti. Ama adam iyi talihinin farkında olmayan koca bir aptaldı. Ya da en azından evlendiklerinden beri öyle görünmüyordu. Ondandır ona kur yaparken ... ve bu gece ...

Gözlerini kapadı ve dans pistinde geçirdikleri zamanı hatırladı. Onu kollarına alan ve böylesine ilgi gösteren adam, ona kur yaparken iltifat ettiği zekâ ve zevkten yoksun olduğuna iki kelimeyle aniden karar veren adamdan çok farklıydı. Onun nezaketinin *kendisini koruması* gereken bir sorumluluk olduğunu ve sosyal tırmanıcılar dışında kimsenin onu arkadaş olarak istemeyeceğini ilan eden adamdan çok farklıydı.

Yine de, bu akşam farklı bir adam gibi görünmüştü ve geçen yıl için özür dilemiş, bunu telafi edeceğine söz vermişti, diye hatırladı ve neredeyse kollarını tekrar ona doladığını hissedebiliyordu.

Gözlerini kapatan Christiana, adamın kulağındaki nefesini ve kulağını ısırtışını hatırlayınca ürperdi. Daha sonra adamın elinin poposunun üzerinde kaydığını ve onu kendisine doğru bastırıldığını hatırlayarak iç çekti.

Onun kendisini balkona çıkarmasını istemişti. Onun tarafından düzgün bir Gekilde öpülmenin nasıl bir Gey olduğunu bilmek istiyordu çünkü düğün törenleri sırasında dudaklarına kondurduğu üstünkörü bir öpücük dışında onu hiç öpmemişti. Bu Christiana'nın gerçekten özlediği bir şey değildi... ta ki dans pistinde onu kollarına alıp nefesi ve dokunuşuyla içinde böyle sıcak hisler uyandırana kadar.

Belki de umut vardır, diye düşündü. Eh, eğer o George değil de Richard'sa, diye hatırlattı Christiana yüzünü buruşturarak. Durumunun ne olduğunu ve tam olarak kiminle evli olduğunu öğrenmeye gerçekten ihtiyacı olduğunu kabul etti ve kendi odasıyla onun odası arasındaki kapıya doğru baktı.

Adam neredeydi? Tecrübelerinden onun yatmaya hazırlanırken içerideki gürültüleri duyacağını biliyordu ama henüz bir ses duymamıştı ve adam baloyu onlardan önce terk etmişti.

O sırada yatak odasının kapısının açılma sesi Christiana'nın dikkatini çekti ve Lisa'nın kafasını içeri uzattığını görmek için ona doğru baktı.

"Güzel, uyanmışsın," dedi genç kadın mutlulukla ve içeri süzüldü. "Ben de uyuyamadım. Çok mutlu ve heyecanlıydım."

"Ne hakkında?" Christiana merakla sordu, biraz çaba sarf ederek

Yatakta oturur pozisyona geç. Gerçekten, oda sallanmayı bıraksa her şey çok daha kolay olacak.

"Sen ve Dicky," diye duyurdu Lisa yatağının kenarına yerleşirken.

Christiana'nın Lisa'nın ne için mutlu ve heyecanlı olduğu sorusuna cevap verdiğini anlaması bir anını aldı. Bunun farkına varması yüzünü buruşturmasına ve tiksintiyle homurdanmasına neden oldu. "*Dicky*. Ugh."

"Oh, Chrissy." Lisa içini çekti ve onun ellerini tuttu. "Evliliğinizin son bir yıldır umduğunuz gibi gitmediğini ve ona kırgın olduğunuzu biliyorum ama her şey yoluna girecek. Söz veriyorum."

"Nasıl?" Christiana inanamayarak sordu. "Kör olmuş adam yaşıyor."

"Evet, ilk başta bu konuda hayal kırıklığına uğradığını biliyorum ama artık her şey düzelecek. Göreceksin, Chrissy. O seni seviyor." Lisa onun ellerini sıktı. "Seviyor, Chrissy. Sadece suçluluk duygusu ve kardeşinin kaybı yüzünden işkence görüyor. Son bir yıldır bu kadar kötü davranmasının nedeni de bu."

"Ne?" diye sordu inanamayarak.

"Anlamıyor musun?" dedi ciddiyetle. "Zavallı George, Dicky'nin evinde çıkan bir yangında öldü. Kendisinin de kurtulduğu bir yangın. Sonrasında bunun için korkunç bir suçluluk duymuş olmalı. Sonra seninle tanıştı ve bu her şeyi daha da kötüleştirdi, çünkü sana aşık oldu, seninle evlendi ve zavallı ölü kardeşinin asla yaşayamayacağı bir mutluluğun tadını çıkardı. Suçluluk duygusuyla yanıp tutuşmuş, hatta işkence çekmiş olmalı, zavallı adam."

Christiana gözlerini kıstı ve gevelememek için yavaşça konuştu. "Dicky işkence mi görüyor?"

"Evet." Lisa başını salladı, anladığına memnun olmuş görünüyordu.

"Yani bana işkence mi etti?"

Lisa gözlerini kırptırdı. "Evet, sanırım."

"Bu sevgi değil. Hayal kırıklıklarının ve suçluluk duygusunun acısını sevdiğin birinden çıkaramazsın." Başını iki yana salladı. "O beni sevmiyor."

Lisa şimdi kaşlarını çatıyordu. "Ama işkence görmüş, suçluluk duygusu içindeki erkekler her zaman sevdiklerine işkence eder ve onları incitir. Okuduğum kitaplarda bu hep oluyor. Kahraman işkence görür, suçluluk duygusuna kapılır ve kadına karşı korkunç davranır ama kadın iyi ve sabırlıdır ve sonunda hatasını anlayıp hatasını düzelttiğinde saf sevgisi ödüllendirilir."

"Yüce Tanrım," diye mırıldandı Christiana tiksintiyle. Bütün bunlar onun suçuydu. Lisa'yı saçma, romantik ve trajik hikâyeler yerine daha seviyeli okumalara yönlendirmeliydi. İç çekerek, "Bu gerçek bir kahraman değil, Lisa," dedi.

"Ama-"

"Üzgün olduğun için Suzie'ye ya da bana kötü davranır mıydın?"

"Ben ... şey, kısa boylu olabilir ve seni tersleyebilirim," diye belirtti.

"Ama bizi aşağılayıp kendimizi akılsız ya da işe yaramaz hissettirir miydiniz? Bize zevksiz olduğumuzu, unvanımız dışında kimsenin bizimle arkadaş olmak istemeyeceğini mi söyleyecektiniz?"

"Şey, hayır, tabii ki değil."

"Neden?"

"Çünkü seni seviyorum," dedi ve sonra gözlerini kırıştıtarak, "Anlıyorum," diye nefes aldı.

Christiana sessizce Lisa'ya baktı, Lisa onu Dicky'nin değişmiş olabileceğine ikna etmek yerine tartışmayı kazandığı için garip bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Bu, evliliğinin bir şansı olabileceği, onun öpücüğünü deneyimleyebileceği ve bunun onu sadece yakınlığı ve dokunuşu kadar etkileyip etkilemediğini görebileceği anlamına geliyordu. Eğer o George değil de Richard olsaydı, diye kendi kendine hatırlattı. Bu küçük olasılığı sürekli unutuyordu. Bu ve evliliğin hiç tamamlanmamış olması nedeniyle iptal ettirebileceği gerçeği. Elbette bu korkunç evlilikte kalmak istemiyordu.

"Ama Christiana, ona değişmesi için bir şans veremez misin? Kimse mükemmel değildir ve ben onun yaptıkları için gerçekten üzgün olduğuna inanıyorum. Ayrıca şu anda bu evliliğin içinde sıkışıp kalmış durumdasın."

"Bu onun poposunda ne olduğuna bağlı," diye mırıldandı, eğer George'la değil de Richard'la evli olsaydı ve o da üzgün olsaydı, belki ... diye düşündü. Ama gerçekten, evlilik hiç değişir miydi? Bir anlık nezaket ve dans pistinde ona sarılmak evliliğin düzeleceği anlamına gelmiyordu. Yoksa öyle miydi? Kafası çok karışık ve baloda o içkileri içmemiş olmayı diliyordu.

"Yine mi o?" dedi Lisa iç çekerek. "Ne?"

Christiana kararsızca sordu.

Lisa tiksintiyle, "Bu Dicky'nin popo işi," dedi.

"Dicky'nin çıplak poposunu görmek her şeyi düzeltebilir," diye ısrar etti Christiana, düşüncesi bile ruh halini hafifletiyordu. Eğer çilek yoksa, onun George olduğunu, soğukkanlı, katil bir piç olduğunu ve onu öpse de öpmese de evlilikleri için kesinlikle hiçbir şans olmadığını bilecekti. Elbette, eğer bir doğum lekesi varsa, o zaman işler daha da karmaşıklaşacaktı. Yine de evliliği iptal ettirebilirdi ya da bir şans daha verip belki onun öpücüklerini deneyimleyebilirdi ya da öpücüklerini deneyimleyip bir şans daha vermeyebilirdi. Her iki durumda da evliliği iptal ettirebilirdi, diye düşündü ve sonra çileği neden görmek zorunda olduğunu hatırlamaya çalıştı. Doğru ya. "Eğer çilek yoksa, George'la evliyim."

"George öldü," dedi Lisa sabırla. "Evlenemezsin- Ah, Chrissy." Christiana kıza baktı, neden aniden telaşlanmış görüldüğünü merak ediyordu. . . ve neden gözlerinin önünde iki tanesi daireler çizerek hareket ediyordu. Görüşünü netleştirmek için başını sallayarak "Ne?" diye sordu.

Lisa endişeyle, "Lütfen bana kendi hayatına son vermeyi düşünmediğini söyle," dedi.

"Tabii ki hayır," dedi hemen ve Lisa rahatlamaya başladı, sonra ekledi: "Dicky'ninkini bitiriyorum. Ya da George'unkini." George olsaydı ve yaptıkları ortaya çıksaydı kesinlikle hayatı sona ererdi. Tabii bu sadece Dicky'nin Richard değil de George olması halinde geçerliydi, bunu fark etti ve ekledi: "Belki. Bu sadece çilek olup olmamasına bağlı."

Lisa birkaç dakika boyunca dudaklarını büzerek ona boş boş baktıktan sonra boğazını temizledi ve ayağa kalktı. "Bence bu konuyu sabah daha net düşünebildiğin bir zamanda konuşmalıyız."

"Pekâlâ," dedi Christiana neşeyle ve Dicky'nin çıplak poposunu nasıl görebileceğini düşünmek üzere yatağına geri döndü. Birdenbire bunu mümkün olan en kısa sürede başarmak dünyadaki en önemli şey gibi göründü.

Yedinci Bölüm

Richard bir kulağını Suzette'in kapısına dayamış, içeride neler olduğunu duymaya çalışıyordu ki nasıl ilerleyeceğine karar verebilsin. Kapıyı çalıp Daniel'ı soramazdı, adamın orada olmaması gerekiyordu. Ama eğer odada skandal yaratacak bir şey oluyorsa, bunu kesinlikle yapardı. Suzette yasal olarak kız kardeşi değildi ama genç kadına karşı belli bir sorumluluk hissediyordu. Nihayetinde onun evinde, onun koruması altında kalıyordu ve Daniel'in Christiana'nın kız kardeşini ayartmak gibi bir şey yapacağını düşünmese de, bir şey onu tutuyordu.

Koridorun ilerisinde bir kapının açılması Richard'ın aniden doğrulmasına neden olduğunda, yumuşak mırıltıların sesini zar zor duymuştu.

İçgüdüsel olarak Suzie'nin kapısının önünde oyalanırken yakalanmamak için hızla kapıdan uzaklaştı ve Lisa Christiana'nın odasından koridora adımını attığında Richard sanki sadece kendi yatağına gidiyormuş gibi ona doğru yürüyordu.

"Ah." Geceliği ve sabahlığıyla yakalandığı için kızaran Lisa zayıf bir gülümsemeyle, "Sadece Chrissy'yle konuşmak istemiştin," diye mırıldandı.

Birbirlerinin yanından geçerlerken Richard "Elbette," dedi. Sonra odasının kapısına doğru ilerledi. Oraya vardığında omzunun üzerinden baktı ve Lisa'nın kendi kapısının yanında dudağını ısırarak onu izlediğini görünce gülümsemeye zorladı ve kapı kolunu çevirdi... ama kapı kolu dönmedi.

"Kilidi açmayı unutmuşuz," dedi Lisa usulca ve koridorda koşturarak ona doğru ilerledi. Gelirken ceplerini yokladı, sanki anahtar cüppesinin içinde olabilmemiş gibi. Yarı yolda dehşetle durakladı. "Anahtar Suzie'de."

Kız kardeşinden anahtarı almak için Suzette'in kapısına koşacakmış gibi geri döndü ama Richard onu engelleyerek, "'Sorun değil. Bırak uyusun. Ben Christiana'nın odasına gideceğim. Kapının kilidini yarın açabiliriz."

Lisa duraklayıp arkasına baktı, sonra kararsız bir ifadeyle öylece durdu. Hâlâ Suzette'e gidip Daniel'ı içeride yakalayabileceğinden korkarak hızla Christiana'nın odasının kapısına doğru ilerledi. Richard orada kısa bir süre durakladı, ama sonunda iyi geceler mırıldandı, kapıyı açtı ve Christiana'nın odasına girdi.

Elbette onun uyanık olacağını biliyordu. Ne de olsa Lisa az önce ayrılmıştı. Belki de bu yüzden onu hâlâ giyinik ve ayakta, belki de hizmetçisiyle sohbet ederken bulmayı umuyordu. Ancak odaya hızlıca bir göz attığında

Hizmetçi yoktu ve hizmetçinin ne zaman gittiğini merak etti.

Solundan yumuşak bir nefes sesi gelince Richard dönüp Christiana'yı yatakta gördü. Bir anda oturur pozisyona geçti ve balodaki yüz ifadesine benzer bir korku ve şaşkınlık karışımıyla ona baktı. Odasında görmeyi bekleyeceği son kişinin o olduğu açıktı ve kocası olduğunu düşündüğü için bu ona garip geliyordu. Bunu daha derinlemesine düşünmeden, dikkati yatağının örtüsünün kayarak geceliğinin bedenini ortaya çıkardığı gerçeğine yöneldi; ince bedenini daha dolgun gösteren dantelli, güllü, hoş bir şekerlemeydi bu. O anda tüm düşünceleri durdu ve kız battaniyeyi kapıp üstünü örtmek için çekene kadar beyni yeniden çalışmaya başlamadı, ancak düşünceleri biraz yavaştı, sanki pekmezin içinde hareket ediyormuş gibi.

Kadının yarattığı görüntüyü görmezden gelemeyeceğini anlayan adam, acı dolu bir "Ah" diye mırıldanarak ebeveyn yatak odasının kapısına doğru yanlamasına ilerlemeye başladı.

Kadın kaşlarını kaldırdığında, burada "Ah "dan biraz daha fazlası gerektiğini fark etti ve "Üzgünüm, sadece geçiyordum. Benim kapım kilitli. Diğerleri yani, koridora açılan kapı. O yüzden bunu kullanıyorum."

"Ah." Christiana'nın gözleri hafifçe büyüdü ve sonra çarşafı ve battaniyeleri bir kenara itmeye başladı. "Kapınızın anahtarı Shuzie'de. Ben getiririm."

"Hayır, hayır," Richard telaşla ellerini havaya kaldırdı ve biraz daha hızlı hareket etmeye başladı, kadının gerçekten çok çekici elbisesinin içinde daha fazla görüntüsü ortaya çıktıkça kapıya doğru bir yengeç gibi yanaştı. "Ben bu taraftan gideceğim. Sorun değil. Sen sadece-" Richard itiraz etmeyi bıraktı ve yataktan kalkmaya çalışırken onu yakalamak için ileri atıldı, bir ayağı yatak örtülerine dolandı ve öne doğru savruldu. Neyse ki yere yuvarlanmasını önlemek için ona tam zamanında yetişti ve onun yerine göğsüne yasladı. Sonra da "İyi misin?" diye soracak kadar geri çekildi.

Christiana sessizce yüzüne baktı, kendi yüzünde oldukça şaşkın bir ifade vardı ve dikkati dudaklarına odaklandı, dudaklarının dolgun olduğunu ve sanki bir öpücük bekliyormuş gibi hafifçe ayrıldığını fark etti. Aniden bunu yapmak, dudaklarını onunkilerin üzerine bastırmak ve dilini dışarı kaydırarak ağzını keşfetmek için çılgınca bir istek duydu. Güçlü viski kokusu burnuna ulaşmasaydı bu dürtüsünü gerçekleştirebilirdi bile. O anda kız kardeşinin adını gevelediği aklına geldi ve birden Daniel'la koridorun yukarısındaki odada saklanırken duyduğu konuşmayı hatırladı. Kadınlar Langley'nin Christiana'ya verdiği içki ya da içkiler hakkında konuşuyorlardı. Sert likör. Kadın sarhoştü.

"Şimdi poponu görebilir miyim?"

Richard bu tuhaf istek karşısında gözlerini kırptırdı. "Ne?" "Bunu yüksek sesle mi söyledim?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Richard'ın dudaklarından şaşkın bir kahkaha döküldü ve onu nazikçe uzaklaştırdı. "Sanırım yatağınıza dönmeniz en iyisi olacak leydim."

"Sen bana benimkini gösterirsen ben de sana seninkini gösteririm," diye teklif etti ve sonra başını eğerek, "Sanırım yanlış söyledim," diye mırıldandı.

"Evet, şey," diye tereddüt etti Richard, kadının dönüp geceliğini yukarı çektiği bir görüntü zihninde canlandı. İşin tuhafı, bu cazip bir teklifti. Başını sallayarak onu yatağa doğru itti. "Tercüme etmeyi başardım ve bu çok nazik bir teklif olsa da korkarım ki reddetmek zorunda kalacağım."

Uzun bir iç geçirdi, "Lisa ile her zaman işe yarar."

Bu onu durma noktasına getirdi. "Sen ve kız kardeşin birbirinizin poposuna mı bakıyorsunuz?" diye sorarken sesi kısılmıştı.

"Hayır, bizim nakış," dedi bıkkınlıkla, "Neden onun poposunu görmek isteyeyim ki?"

"Hiçbir fikrim yok," diye zayıfça itiraf etti.

Nefesinin altından "Aptal Earl Dicky" gibi bir şey mırıldandı ve şimdi kendi isteğiyle yatağa süründü, üzerine oturmak için dönmeden önce ipek kaplı poposu onun önünde kısa bir süre sallandı. Sonra ona bakarak kaşlarını çatı. "Yapmam gereken bir şey yok muydu?"

Richard boğazını temizledi. "Uyu. Sen uyuyacaksın, ben de şimdi kendi odama gideceğim."

Ama orada öylece durdu ve yatağının ortasında oturan, geceliğinin bir askısı omzundan yarıya kadar inmiş, böylece korsajı sarkarak bir göğsünün üst kıvrımını ortaya çıkaran kadına baktı. Onu gerçekten de itici bulmuş muydu? Kardeşiyle yüzleşme fikri onu strese sokmuş ve sağlıklı düşünememiş olmalıydı. O lanet kadını her gördüğünde daha da çekici geliyordu.

"Eminim yapmam gereken bir şey vardı."

Kadının endişeli sözleri Richard'ı kadının göğsünde görebildiği ve göremediği şeyleri düşünmekten alıkoydu ve Richard kendini dönüp yan kapıya yönelmeye zorladı. "Önemli bir şey değil, eminim. İyi geceler."

Yatak odasına girdi, kapıyı iterek kapattı ve sonra güçsüzce arkasına yaslandı.

"Şimdi poponu görebilir miyim?" diye mırıldandı inançsızlıkla.

Tanrım, bu kadın kesinlikle sürprizlerle doluydu. Şimdiye kadar gördüklerine bakılırsa, onunla hayat asla sıkıcı olmayacaktı. Tanrı aşkına, ölü kocasını buzun içine koyup bir baloya gitmişti. Elbette bu, kız kardeşlerinin mahvolmaktan kurtulmasına yardım etmek içindi. Skandal onu pek rahatsız edecek gibi değildi. Christiana bu geceki balonun onun ilk balosu olduğunu söylemiş, Daniel da konağa giderken arabada bunu doğrulamıştı. Görünüşe göre George ve

Christiana geçen yıl toplum içine hiç çıkmamıştı. Ne balolar, ne çaylar, ne suareler, ne akşam yemekleri, ne de oyunlar. Richard bunun nedenini biliyordu: George, kendisinin Richard olmayabileceği ihtimalini kimsenin aklına getirmemek için sosyeteden uzak duruyordu. Adamın bir ya da iki yıl boyunca toplumdan uzak durmayı, sonra da anılar solmaya başladıktan ve yakalanma olasılığı azaldıktan sonra geri dönmeyi planladığını tahmin ediyordu. Bu da Christiana'nın onunla birlikte inzivaya çekilmek zorunda kaldığı ve sosyalleşmek için sadece George'a bel bağladığı anlamına geliyordu.

"Zavallı kadın," diye mırıldandı kapıdan uzaklaşırken ve sonra kilitli ebeveyn yatak odasında sıkışıp kaldığını fark edince durakladı ... ve bunu kendi kendine yapmıştı.

"Lanet olsun." Az önce kapattığı kapıya doğru bir bakış attı. O tarafa gitmek olmazdı. Christiana uyanıktı ve onun için anahtarı almakta ısrar edecek ve bunu yaparken Daniel'ı Suzette'in odasında bulacaktı. Suzette'in itibarını kurtarmak için arkadaşının bir evlilik tuzağına düşmesini istemiyordu. İçlerinden birinin istenmeyen bir evliliğin içinde sıkışıp kalması yeterliydi.

Richard alternatif bir kaçış yolu bulmak için odanın etrafına bakındı. Koridora açılan kapının kilidini açmayı deneyebilirdi ama odada bu işi başaracak bir şey olmadığından şüpheleniyordu.

Bakışları sonunda pencereye döndü ve yüzünü buruşturdu. Görünüşe göre Daniel'la buluşup George'un cesediyle ilgilenmek istiyorsa, bu gece buraya gelirken odaya ilk girdiğı şekilde, pencereden çıkacaktı.

Kaderin oynamaktan hoşlandığı oyunlara başını sallayan Richard hızla yatak odasının penceresine doğru yürüdü. Daniel'la birlikte George'un cesedini odadan çıkardıklarından beri biri pencereyi kapatmıştı. Richard şimdi pencereyi yeniden açmış ve etrafına bakmak için eğilmişti ki, arkasından açılan bağlantı kapısının sesiyle aniden doğruldu. Ani hareket kafasını az önce kaldırdığı pencereye çarpmasına neden oldu.

Richard küfrederek başının arkasını tuttu ve Christiana'nın odayı geçip kendisine doğru geldiğini görünce acısını biraz dindirmek için başını ovuşturdu.

"şimdi hatırladım! Uşağınız hasta. Soyunmanıza yardım etmem gerekecek," dedi ve ona doğru dengesiz bir şekilde yürürken sesi çok neşeliydi.

"Uşağım mı?" Richard şaşkınlıkla sordu.

"Hasta." Sanki adamın hasta olması çok harika bir şeymiş gibi genişçe sırttı.

"Ah, evet, elbette," diye mırıldandı ve bu tür konularda çok daha dikkatli olması gerektiğini fark etti. Geçen yıl hakkında hiçbir şey bilmediğı pek çok şey olmuş olabilirdi. Bilmesi gereken insanlar

hatırlaması gereken ama hatırlamadığı konuşmalar. Çok dikkatli olmalıydı ve - Richard'ın düşünceleri pantolonunun arkasında bir çekiştirme hissetmesiyle aniden kesildi. Christiana onun arkasına geçene kadar ilerlemeye devam etmişti ve dar diz pantolonunu aşağı çekmeye çalışıyor gibi görünüyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla, yüzünü ona dönerek. "Soyunmana yardım ediyorum." Tekrar arkasına dolanmaya çalıştı.

Richard da onunla birlikte döndü. "Buna hiç gerek yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Saçmalama, Dicky. Bugün öldün sen. Kendini soymamalısın." Kadın, ısırarak için fırsat kollayan bir buldog gibi onun etrafında dönmeye devam etti ve Dick de onunla birlikte dönmeye devam etti.

Başı dönmeye başlayan Richard sonunda onu durdurmak için kolundan tuttu ve kararlı bir şekilde, "Teşekkür ederim, ama gerçekten idare edebilirim-" dedi. Kelimeler bıkkın bir iç çekişle son buldu. Kadın onu dinlemiyordu. Adamın pantolonunun arkasına ulaşmaya çalışmaktan vazgeçmişti ama şimdi koyu renkli, kruvaze mavi ceketini çıkarmaya çalışıyordu. Daha önce ağaca tırmanmaya çalışmadan önce düğmelerini çözmüştü. Tek yapması gereken paltoyu omuzlarından itmekti, şimdi bunu önden yapıyor, bunu yaparken de parmak uçlarında yükseliyordu. Ancak ayaklarının üzerinde pek sağlam duramıyordu ve sonunda ona yaslandı, dantelle kaplı göğüsleri adamın göğsüne baskı yapıyordu.

"İşte." Parlak bir şekilde gülümseyerek Daniel'in ona daha o gün aldığı pahalı paltoyu kenara fırlattı. Ardından Daniel'in altına giydiği beyaz, kapitone, tek düğmeli Marsilya yeleği üzerinde çalışmaya başladı. Bu kez düğmeleri çözmesi gerekiyordu ve Richard onu bu görevden vazgeçirmek için tekrar uğraştı.

"Gerçekten, Christiana. Bana yardım etmenize gerek yok. I-" İçkinin etkisiyle ayaklarının üzerinde biraz dengesiz durduğu belli olmasına rağmen, düğmeleri şaşırtıcı derecede hızlı ilikledi ve şimdi onu da omuzlarından iterken durakladı. Bu kez az önce çıkardığı giysiyi yakalamadı, yere düşmesine izin verdi ve öylece gözlerini dikip baktı. Artık kravatu dışında belden yukarısı çıplaktı.

"Aman Tanrım," dedi sonunda şaşkın bir ifadeyle. "Ne kadar büyük omuzların var."

"Evet, şey..." Richard yüzünü buruşturdu. Onu altı ay önce görseydi böyle konuşmazdı. Geçirdiği hastalıktan sonra acınacak bir gölge haline gelmişti. Neyse ki o zamandan bu yana yeniden kilo almıştı ve muhtemelen George'un hayatını altüst edip neredeyse sona erdirmesinden önceki halinden daha formdaydı.

Richard bu düşüncelerden sıyrıldı ve Christiana aniden parmaklarını pantolonunun ön kısmına kaydırdığında ona sertçe baktı. Onun

Daha önce arkadan yapmaya çalıştığı gibi önden çekip çıkarmaya çalışacaktı ama sonra önünde dizlerinin üzerine çökerken sadece kendini sabitlemek için tutunduğunu fark etti.

Adamın pantolonuna tutunduğu halde dengesini kaybedip öne doğru düştü ve kendini sabitlemeden önce başını adamın kasıklarına çarptı. Onu çok rahatlatacak şekilde elini pantolonundan da çekti. Kadın daha sonra adamın ayaklarından birine uzanıp onu altından çekince Richard şaşkınlıkla homurdandı ve arkasındaki pencere pervazına tutundu, kadın ayağını aralarından kaldırırken dik durmak için ağır bir şekilde ona yaslandı.

"Ne kadar büyük ayakların var, Dicky."

Richard yüzünü buruşturdu. Dicky isminden nefret ediyordu ve bunu ona söyleyebilirdi ama onun yerine yine homurdandı ve şimdi ayağını daha da yukarı kaldırıp ellerini serbest bırakarak ayakkabısının tokasını açabilmek için göğsüne dayadığında öne doğru kayarak kışının üstüne düşmemek için çıkıntıya tutundu. Richard öylece bakakaldı. Ayakkabılı ayağı bir sevgilinin başı gibi kadının göğüslerinin arasında duruyordu ve birden aklına yüzünün orada olmasını tercih edeceği gibi çılgınca bir düşünce geldi.

Ayakkabısı çıktığında aslında hayal kırıklığına uğramıştı, ta ki kadın artık ayakkabısız olan ayağını tekrar göğsüne yaslayıp çorapları üzerinde çalışmaya başlayana kadar. Richard hiç kıpırdamadan durdu, kadının göğüslerinin kıvrımlarının çoraplı ayağını nasıl kucakladığına bakarken zorlukla nefes alıyordu. Ayak parmaklarını oynatıp onları çevreleyen eti hissetmemek için kendini zor tuttu, ama sonra kadın hem pamuklu iç çorabını hem de üstteki ipek çorabı aynı anda aşağı indirirken dikkati bacaklarına çekildi, parmakları istem dışı bir okşayışla teninin üzerinde kayıyordu.

Çorapları tamamen çıkarmak için ayağını kaldırdığında Richard iç çekti ve sonra ayağının yere düşmesine izin verdi. Ancak hemen ardından diğer ayağını da aldı ve ilkinin olduğu yere koydu. Christiana bu ayakkabının kemerini çözüp çıkarmakta da aynı derecede hızlı davrandı ve sonra tekrar göğüslerinin çoraplı ayağının etrafındaki masum okşayışına ve parmak uçlarının bacağından aşağı kayışına katlandı. Her şey onun hoşuna gitmeyecek kadar çabuk bitmişti.

İşini bitirdiğinde iç geçiren Richard doğruldu, Christiana'nın artık görevini tamamladığını düşünceğini sanıyordu ama görünüşe göre öyle olmamıştı. Kadın pantolonunun önündeki kapalı düğmelere uzanmadan önce zar zor ayağa kalkmıştı.

"Christia-" Kız çalışırken elleri pantolonunun kumaşından kasıklarına değdiğinde, Richard öylece durdu, bu son kasıtsız okşayışın altında büyüdüğünü hissediyor ve bu konuda hiçbir şey yapamıyordu. Richard kızın ellerini tutup onu durmaya zorlayabilirdi ama açıkçası bunu yapmak istemiyordu.

Lanet olsun. B6ylesine masum bir dokunuş nasıl olur da onun 6zerinde b6ylesine sinir bozucu bir etki yaratabilirdi? Soyunmasına yardım eden bir uşak olsaydı kesinlikle b6y6meyecekti. Pantolonunu 6ıkardığında bu d6ř6nce kayboldu ve onun 6zerindeki etkisinin kanıtı, neredeyse y6z6ne tokat atmak i6in a6ılan pantolonundan fırladı.

"Aman Dicky, ne b6y6k bir-" Richard onu kollarından tutup ayağa kaldırırken, s6zleri irkilerek kesildi. Ağzına ulaşabildiği anda kendi ağzını kapattı.

Sekizinci Bölüm

Christiana, kocası onu dikleştirdiğinde şaşkınlıkla nefesini tuttu ve sonra ağzı onunkini kapladığında tekrar nefesini tuttu. Bu kesinlikle beklenmedik bir olaydı. Bekleyebileceği en son şeydi. Dicky onu düğün töreninden beri öpmemişti, hatta düğün gecesı sözde zıfıf sırasında bile öpmemişti. Ve kesinlikle onu bu şekilde öpmemişti. Bu ... ayak parmakları tahta döşemeye sürtündü ve Dicky'nin dili ağzının içine girip içinde zengin bir his uyandırırken dudaklarından küçük bir inilti kaydđ.

Basit bir öpücüğün bu kadar tahrik edici olabileceğini kim düşünebilirdi ki? Neden kimse ona bunu söylememişti? Ve neden şeytan onu daha önce böyle öpmemişti? Christiana her gece bunu dört gözle bekleyeydi geçen yılın çok daha az sefil geçeceğinden emindi.

Christiana'nın tutkudan sersemlemiş zavallı zihninin kaldırabileceğı kadar düşünme buydu ve bu düşünceler, içinde aniden canlanan farklı zevk noktaları tarafından tüketilirken zihninin uzak köşelerinde yüzmek üzere uzaklaştđ. Bu, heyecan seviyesi açısından önceki danslarının yüz katı gibiydi. Dudakları onunkilerle buluştuğı yerde karıncalanıyor, göğüsleri ona yaslandığı yerde karıncalanıyor ve içinde esniyor gibi görünen, onu kollarında gerinmeye ve sırtını eğmeye iten garip bir açlık vardı. Tüm bunlar dikkatini o kadar dağıtmıştı ki, adamın elleri üzerinde gezinmeye başladığında bunu fark etmedi bile. Sadece öpücüğün bir uzantısıydılar, kollarını yukarı ve aşağı doğru titretiyorlardı. Adam bir elini elbisesinin dantelleri arasından poposuna bastırmak için hareket ettirdiğinde, onu aralarında yuvalanmış sertliğe doğru daha sıkı itti, o da buna uydu, kendini olabildiğince yakınına bastırdı ve nether bölgelerinde neden olduğu tepki kaynağında tekrar inledi. Bu his o kadar yoğundu ki neredeyse kendisini dürtmekte olan sertliğe sürtünecekti ama sonra diğer elinin göğüslerinden birine gidip onu sıkmasıyla dikkati dağıldı.

Christiana, Richard'ın çıplak omuzlarını tutarken, Richard da onun yumuşak omuzlarını yoğuruyordu.

Boğazının derinliklerinden gelen uzun bir inilti, adam aniden geceliğinin kırılğan korsajını kenara çekip ona dokunurken bir nefesle son buldu.

"Oh, Dicky," diye bağırdı, adam öpüşmelerini aniden kesip

Ne kadar nefessiz kaldığına şaşırdı.

"Bana Richard de," diye mırıldandı, ortaya çıkardığı meme ucunu hafifçe çimdiklerken ağzını boynunda gezdirdi.

"Ah Richard!" diye bağırdı, tırnakları adamın omuzlarına batıyordu. "Oh lütfen."

"Evet," diye mırıldandı ve birden ağzı elinin yerini alarak kadının göğsüne yerleşti. Dudakları meme ucunun etrafında kapandı, emmeye başlamadan önce dili kısa bir süre üzerinde döndü, onu çekti ve ondan küçük zevk miyavlamaları çekti.

Christiana adamın elinin poposunda hareket ettiğinin, onu sıkışığının ve yapmak istediğı gibi onu sertliğine sürtmek için tutuşunu kullandığının belli belirsiz farkındaydı, ama ona saldıran tüm hislerden o kadar bunalmıştı ki, hepsi azgın bir arzu fırtınası ve milyonlarca istek içinde eriyordu. Onun kendisini tekrar öpmesini istiyordu ama bunu yapmak için göğsüne yaptığı güzel şeyleri durdurmasını istemiyordu ve aynı anda diğer göğsüne de aynısını yapmasını istiyordu ve geceliğinden kurtulmak istiyordu, böylece onu kendisine karşı daha fazla hissedebilecekti ve ... ne olduğunu bilmiyordu ama bu tatlı işkenceyi sona erdirecek bir şey istiyordu ve aynı zamanda hiç bitmesini istemiyordu.

İçindeki şiddetli arzulardan birini dindirmek isteyen Christiana bir bacağını kaldırdı ve kendisine heyecanla sürtünen sertliğe daha da yaklaşmak için bacağının yarısını adamın kalçasına doladı. Daha sonra artan baskı karşısında zevkle inledi. Adam şimdi tam merkezine sürtünüyordu, geceliğinin kumaşı tek engeldi ve bu sadece hoş sürtünmeye katkıda bulunuyordu.

Richard karşılık olarak inledi, ses göğsünün etinde titreşiyordu. Sonra dudaklarını bir kez daha almak için ağzını kaldırdı. Christiana gözlerini kapadı ve onu elinden geldiğince öptü, onun için açıldı ve sonra içgüdüsel olarak onu istila ederken dilini emdi. Adamın ellerinin üzerindeki pozisyonunu değiştirdiğini hissetti ama adam onu aniden belinden kavrayıp kaldırdığında şaşkınlıkla homurdandı. İçgüdüsel olarak diğer bacağını da adamın etrafına doladı ve oda aniden etraflarında dönerken, bir renk, ışık ve gölge girdabına dönüşürken ayak bileklerini adamın arkasından birbirine bağlayarak tutundu.

Christiana adamın kendisini odanın bir ucundan diğerine taşıdığıının belli belirsiz farkındaydı ama bu yeni pozisyon onu adamın sertliğinin okÇayıÇına açtı ve düĞünecek pek bir Çey bulmakta zorlanmasına neden oldu. Adam sadece iki adım attıktan sonra duraklayıp onu dikkatlice tekrar ayağı kaldırdığında büyük bir hayal kırıklığına uğradı.

"Ne-?" diye kararsızca başladı, ancak Richard tam olarak çıkarmadığı ve topladığı diz pantolonunu çözmek için eğildiğinde durakladı.

ayak bileklerine kadar. O anda anladı ve bir sonraki düşüncesi çilek oldu. Öne doğru eğilerek, adam pozisyon değiştirip ayağa kalkmadan önce hızlıca bir göz atmayı başardı. Christiana hemen doğruldu ama adamın arkasında kırmızı bir iz gördüğünden emindi. Radnor Kontu Richard Fairgrave'le evlenmişti, kardeşiyle değil. Adam sahtekâr değildi, bu da iyi bir şeydi çünkü evliliğin düzgün bir şekilde tamamlanmak üzere olduğundan oldukça emindi. Şimdi tek yapması gereken, doğum lekesini fark etmeye çalışırken bir şekilde kendisi için yarattığı evlilik yatağının katlanılabilir olup olmayacağı konusunda endişelenmekti. Ya da hemen şimdi evden kaçabilir, Robert'a gidip bir doktor muayenesi ayarlayabilir ve evliliği iptal ettirebilirdi, diye hatırlattı Christiana kendine.

Ne yapacağına karar vermeye çalışarak dudağını dişliyordu ki Richard işini bitirip doğruldu. Kızın ne yaptığını görünce dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı ve aniden kızın yüzünü kavradı, sesi boğuk bir hırıltıya dönüşerek, "Bunu yaptığını her gördüğümde bende de dudaklarını dişleme isteği uyandırıyor," dedi.

"Öyle mi?" diye sordu belli belirsiz.

"Mmm hmm," diye mırıldandı ve tam da bunu yapmaya başladı.

Adam ağzının şişmiş etini ısırp yalarken Christiana'nın gözleri kapandı ve sonra dudakları kulağına gitti ve "Dudakların ve diğer her şey" diye eklerken lobunu şakacı bir şekilde ısırdı.

"Her şey mi?" diye sordu nefes nefese bir sesle.

"Her şey," diye güvence verdi ona, bir eli aşağı kayarak geceliğini kalçalarının arasına sıkıştırdı.

Adam kumaşın arasından onun özünü bulduğunda Christiana inledi ve titredi. Adamın ağzı aniden tekrar kadınınkini kapladığında, kadın isteyerek ona açıldı, adamın dilinin temposu bacaklarının arasındaki okşamayla eşleşirken öpücüğü neredeyse çaresizdi, her ikisi de içinde dayanılmaz bir sıcaklık ve baskı oluşturuyordu.

"Bunu telafi edeceğim," diye nefesini tuttu, aniden öpüşmelerini kesti ve onu belinden tekrar kaldırmak için elini kaldırdı. "Her şeyi telafi edeceğim."

"Evet," diye nefes aldı Christiana. Evliliği feshetme düşüncesinden ve bu sıcaklık ve tutkudan vazgeçerek bacaklarını tekrar onun etrafına sardı. Adam tekrar öne doğru yürürken ve sertliği parmaklarının bıraktığı yerden devam ederken gözleri kapandı ve tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi.

"İyi bir koca olacağım. Seni mutlu edeceğim," diye güvence verdi, ağzı yanağından kulağına doğru ilerliyordu.

"Ah, evet lütfen," diye iç geçirdi Christiana ve bunun böyle olması, evliliğinin artık eskisi gibi bir ıstırap olmaması için neredeyse dua eder gibiydi ve sonra adam aniden onu sırt üstü yatırıp üzerine çıktı.

Richard'ın kalçaları onun uyluklarının beşiğine yerleşti ve sonra kendini tekrar ona yasladı, bu sefer kalçalarını döndürürken tüm ağırlığını arkasına aldı, öne doğru bastırdı ve tekrar döndürdü, kendini onun üzerinde bir yandan diğer yana sürttü.

Richard öpüşmelerine aniden ara verdiğinde Christiana gözlerini açtı, odasını ve yattıkları yatağın kendi yatağı olduğunu hatırladı ve sonra Richard aniden tekrar bir göğsüne yapışarak dikkatini dağıttı. Bir odadan diğerine geçerken elbisesi bir şekilde yerine kaymıştı ama Richard bunu fark etmemiş gibiydi ya da belki de umursamıyordu çünkü danteli yalayıp emiyor, sonra da nemli kumaşa ve ete üflüyordu, bu da Christiana'nın içinden dalga dalga zevk geçerken titremesine neden oluyordu.

"Richard," diye inledi, bacakları bir tür hayal kırıklığı içinde huzursuzca onunkilere doğru hareket ediyordu. Hâlâ onun üzerinde yatıyor olsa da, artık kendini onun merkezine doğru sürtmüyordu ve o artan baskıyı tekrar istiyordu. Ama sonra Christiana dizinde bir gıdıklanma hissetti ve adamın bir elini elbisesinin eteğinin altına soktuğunu ve bacaklarından yukarı doğru ittiğini görmek için başının arkasından aşağı baktı, parmakları giderken etinde kayıyordu.

Adamın parmakları kalçasının iç kısmında gezinip alaycı bir okşayışla gittikçe yükselirken kadın titredi ve adamın altında kıpırdandı. Adamın eli, dokunmak için çılgık atıyormuş gibi görünen kızın göbeğinin hemen yakınında durduğunda, kız tırnaklarını adamın sırtına geçirdi ve hayal kırıklığıyla kıpırdandı, boğazından alçak bir inilti yükseldi.

Richard o sırada bakmakta olduğu meme ucunu hafifçe ısırdı, ama sonunda elinin tekrar hareket etmesine izin verdi, parmaklarının sert pedleri kızın teninde kayıyordu.

"Oh Tanrım!" Christiana, adam sonunda kadının ortasına hafifçe dokunduğunda haykırdı.

"Tanrı değil Richard," dedi alaycı bir sesle Christiana'nın göğsüne doğru, bu kez daha sert bir şekilde tekrar dokunduğunda Christiana'dan bir kahkaha yükseldi. Kalçaları davet ve tepki olarak içgüdüsel bir şekilde büküldü ve sonra Christiana adamın diğer elinin elbisesinin korsajını çekiştirdiğini fark etti.

Yardım etmeye hevesli bir şekilde elbiseyi omuzlarından çekti ve ardından korsajı çıkarmak ve belinin etrafından aşağı doğru itmek için biraz sallandı. Bunu yaparken bile kalçaları farklı bir ritimle hareket ediyor, adamın parmaklarının okşaması altında dans ediyordu ama adam onu okşamaya devam ederken bile içine bir şeyin bastırdığını hissedince şaşkınlıkla kaskatı kesildi.

"Richard?" dedi kararsızca, onun ne yaptığından emin değildi.

Dudaklarına bir kez daha sahip olmak için başını kaldırdığında yanıtı yatıştırıcı bir mırıltıydı ve ardından dili, kızın ağzının içine doğru ilerliyordu.

Aşağıda gerçekleşen istila. Bu kombinasyon endişesini yatıştırmaktan çok bastırdı ve kısa süre sonra kendini her iki okşamaya da karşılık verirken buldu, topukları yatağa gömülürken ve kalçalarını diğer dokunuşa doğru kaldırırken onun dilini öptü ve emdi.

Bu saldırı altında Christiana'nın titreyen bir ihtiyaç kütesine dönüşmesi sadece birkaç dakika sürmüştü, vücudu tam olarak tanımlayamadığı veya anlayamadığı bir şeye doğru gerilirken daha fazlasını talep ediyordu. Ve sonra bir sonraki kalp atışında, dünyası o kadar yoğun bir zevk patlaması altında sarsılırken anladı ki tüm vücudu onunla titreşti.

Ağzını onunkinden ayıran Christiana haykırdı ve sonra yüzünü Richard'ın omzuna çevirip ısırıldı, onu bu his dalgasında boğulmaya terk edeceği korkusuyla sahip olduğu her şeyle ona tutundu. Ancak Richard, Christiana dalgalarla boğuşurken ona sarıldı ve ancak titremesinin en kötüsü geçtikten sonra onu kucaklamaktan vazgeçti.

Bitkin ve uyuşuk bir halde adamın ne yaptığını görmek için gözlerini açtı ve adam geceliğine uzanıp onu beline ve kalçalarına dolandığı yerden nazikçe çekerek tamamen üzerinden çıkardığında şaşkınlıkla nefesini tuttu.

Christiana kızardığını hissetti ama kalçalarını kaldırarak kumaşın çıkarılmasına izin verdi. Malzemeyi bir kenara fırlattı ve sonra ona yataкта yeniden katıldı, bacaklarının arasına tırmandı ve vücudunda sürünürken onları daha geniş bir şekilde ayırmaya zorladı.

Richard yol boyunca bir kalçanın kıvrımına bir öpücük kondurmak için durdu ve nazik okşayış orada bir karıncalanmanın patlak vermesine ve dışa doğru yayılmasına neden olurken Christiana iç çekti. Daha sonra yukarı doğru ilerledi, karnına bir öpücük kondurmak için durakladı, bu da karnının artan bir heyecanla zıplamasına ve dalgalanmasına neden oldu. Daha sonra ilk önce bir meme ucunu hızlı bir şekilde emmek için ağzına aldı ve dikkatini aynı şeyi yapmak için diğerine çevirmeden önce diliyle girdap yaptı.

Bu sırada Christiana yeniden ağır ağır nefes alıyordu, birkaç dakika önceki rahat doygunluğu unutmuştu ve parmaklarını Richard'ın koyu renkli, ipeksi saçlarında kıvrıp hafifçe çekiştirdi. Yaptığı şey ne kadar keyifli olsa da, aniden Richard'ın ağzını tekrar kendi ağzında istedi. Richard bu sessiz talebe karşılık vererek, kalçaları kalçalarının arasında durana ve kendi ağzıyla onun ağzına ulaşana kadar vücudunun daha da yukarısına kayd.

Richard'ın kalçalarının kaydığını ve dudaklarını öpücüklere boğarken sertliğinin göbeğine süründüğünü hissetti ve Richard'ın ağzına doğru inleyerek ve dizlerini tekrar kaldırıp kendini okşamaya bırakarak karşılık verdi. Richard onun istekli tepkisine kıkırdadı ve sonra tekrar ona sürünürken alt dudağını hafifçe ısırıldı. Christiana dilini tekrar geri çekmesini engellemek için neredeyse umutsuzca emdi, ancak Richard dilini hafifçe dışarı çıkardı ve tekrar içeri soktu,

Bu sefer erkekliğini aynı anda kızın içine daldırdı.

En azından Christiana onun böyle yaptığını düşünüyordu. Şimdi patlayacak kadar doluydu, vücudu daha önce onu istila edenden çok daha büyük bir şeyin etrafında geriliyordu ve düşünebildiği tek şey, onları açtığında pantolonundan düşen çok büyük uzantının şimdi sıkıca içine dikilmiş olduğuydu.

Christiana tam olarak ne olduğunu bilmesede, bunun o olduğunu anlayacak kadar zekiydi. Ve bundan hoşlandığından hiç de emin değildi. Ancak dili ağzından çekilirken, Christiana'nın içine sıkıca yerleşti ve sadece başını kaldırarak boğuk bir nefesle, "Sen bakiresin," dedi.

Christiana ona boş gözlerle baktı ve düğün gecelerinde bunu kesinlikle yapmadıkları için şaşkınlığını merak etti. Ama sonra adamın düğün kutlamalarında epey içki içtiğini hatırladı ve birden aklına evliliği hiçbir zaman doğru dürüst tamamlamadığının farkında bile olmayabileceği geldi.

Boğazını temizleyerek nazikçe, "Ben bakireydim," dedi.

Richard inledi ve yüzünü onun boynuna gömdü.

Görünüşe bakılırsa düşündüğü gibi nikâhı kıymadığı haberi yüzünden kendini kötü hissettiğini düşünerek, yatıştırıcı bir şekilde sırtını sıvazladı. "Düğün gecemizde oldukça sarhoştun. Aksi takdirde nikâhı kıyacağından eminim."

"Özür dilerim," diye mırıldandı boğazına doğru. "Bilseydim daha yavaş giderdim, seni daha iyi hazırlamak için daha fazla zaman ayırırdım."

Christiana onu daha iyi hazırlamakla neyi kastettiğinden emin değildi ama bunu söylemedi. Sadece orada yattı ve onu tekrar okşadı. Ancak, son birkaç dakikadır onu ele geçiren heyecan azalmaya başladığından, yaptığı şey hakkında ikinci kez düşünmeye başlamıştı. Ve ne yaptığını. Yüce Tanrım, geçen yıl hayatını bu kadar zindan eden adamı yatıştırıyordu. Daha da kötüsü, evliliği gerçekten tamamlamıştı. İptal edilemezdi. Ne düşünüyordu ki? Ne yazık ki, aslında hiç düşünmediğinden şüpheleniyordu, en azından net bir şekilde. Suçu içtiği içkilere atmak istiyordu ama Christiana, adam pantolonunu çıkarırken ne yapacağını tartışırken kendini oldukça berrak hissetmişti ve içkilerden sandığı kadar etkilenmediğinden şüpheleniyordu. Adamın öpücüklerinden ve okşamalarından daha çok etkilenmişti. Tabii o zaman sonunun bu kadar hayal kırıklığı yaratacağını bilmiyordu. Gerçekten de ilk kısım çok güzeldi ama bu son kısım geri kalanını berbat etmişti.

İç çekerek onun sırtını sıvazlamayı bıraktı ve şimdi ne yapacağına karar vermeye çalıştı.

Elbette bitmişti? Onu bırakıp uyuması gerekmez mi? Eğer o

uyuyabileceğini düşündü Christiana yüzünü buruşturarak. Uyumak yerine muhtemelen burada yatıp Robert'ı bir daha gördüğünde ona ne söyleyeceğini düşünenecekti. Belki de evliliğin artık feshedilemez olduğu kısmını atlayıp sadece yeminini sürdürmeye karar verdiğini ve evet, doğum lekesinin onda olduğunu söyleyebilirdi. Onu görmüştü. En azından adamın arkasındaki kırmızı lekeyi bir anlığına da olsa görebilmişti. Muhtemelen doğum lekesiydi.

Christiana kaşlarını çatı, aniden öyle olmayabileceğinden endişelendi. Kısa bir anlık bir bakıştı ve gördüğü şeyin çilek şeklindeki bir doğum lekesi olduğundan emin olamıyordu. Onu soyarken pencere kenarına yaslanmasının neden olduğu kırmızı bir iz olabileceğini düşündü.

Bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu ve arkasını görüp göremeyeceğini anlamak için başını kaldırıp adamın sırtına bakmaya çalıştı ama tabii ki göremedi. Yine de bunu yapmak için kıpırdanması Richard'ı uyandırdı. Aynı zamanda, yok olduğunu düşündüğü tutkusunun bir kısmını yeniden canlandırmak gibi şaşırtıcı bir etkisi de oldu.

Christiana bunu görmezden gelmeye çalışıyordu ama Richard başını kaldırıp Christiana'nın yüzüne bakarken hafifçe ona doğru kayarak durumu daha da kötüleştirdi.

"Özür dilerim," dedi ciddiyetle. "Geçen yıl yaşadıklarından çok daha iyisini hak ediyordun."

Richard'ın sesi inanılmaz derecede samimiydi ve Christiana onun gözlerine baktığında alıştığı soğuk boşluğu görmedi. Bunun yerine, baloda onda gördüğü sıcak ilgi ve sempatiyi tekrar gördü. Bu kombinasyon gözlerine beklenmedik bir yaş sızısı getirdi. Gözlerini hızla kapatıp başını başka yöne çevirdi, boğazındaki ani yumruyu da yuttu ve sonra Richard onun kapalı gözlerinin her birine, burnunun ucuna ve son olarak da kapalı dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu.

Christiana okşama altında bir an hareketsiz kaldı ama sonra yüzünü geri çevirdi ve dudaklarını aralayarak onu öpücüğü derinleştirmeye davet etti. Tutkuyu tekrar yaşamak istiyordu, geçen yıl onu ne kadar mutsuz ettiğini sadece bu gece için bile olsa unutmak ve en azından birkaç saatliğine istediği sonsuza dek mutluluğu elde etmiş gibi davranmak istiyordu.

Onu rahatlatacak şekilde, Richard öpücüğü derinleştirdi, aynı zamanda hareket etmeye başladı, ondan çekildi ve sonra tekrar içeri girdi. İlk başta nazik davranarak kızın vücuduna uyum sağlama şansı verdi, ama sonra bir elini aralarına soktu ve onu tekrar okşamaya başladı, kızın zaten uyanmakta olan tutkularını yeniden canlandırdı, ta ki kız yeniden daha önce olduğu gibi titreyen bir açlık kütlesine dönüşene kadar. Bunu başardığında, nazikliği yerini daha güçlü bir tempoya bıraktı ve her ikisi de birkaç dakika önce yaşadığı serbest bırakma için zorlandılar. Bu kez Christiana onu bulduğunda Richard da ona katıldı ve zevklerini haykırdılar

Birlikte.

Richard yatağın üzerindeki perdelere baktı, zihni az önce olanları tekrarlıyordu. Christiana'yı kısmen onu susturmak için, kısmen de bunu yapmaya karşı koyamadığı için öpmüştü. Ne de olsa sadece bir insandı ve kıyafetlerini çıkarırken istemeden yaptığı okşamalar oldukça tahrik ediciydi. Ancak onu bir kez öptüğünde, bu yeterli olmamıştı. Yanan bir ev gibiydi, alevler vücudunu sarmış ve sağduyusunu harap etmişti. Aklı başında düşünebildiği tek an, onu ayağa kaldırdığı ve çözdüğü pantolonunu çıkarmak için eğildiği andı. Neredeyse her şeye bir son verecek ve onu odasına geri gönderecekti. Ancak o zamana kadar Richard onu, toy bir genç olarak yaşadığı ilk deneyiminde bile tatmadığı bir tutkuyla arzulamıştı. Kendini toparladığında, ona sahip olmanın tek yolu George'un onun yerine başlattığı evliliği sürdürmekse, öyle olsun diye düşündü. Bu üç kadını da skandaldan koruyacaktı ve evlilik yatağında çok tutkulu bir partneri olacaktı. Bazı erkeklerin hoşlandığından daha fazlasıydı bu.

Richard onun bir bakire olmasını beklemiyordu. Yatak bir Karınız olduğunu düşünen ve buna inanmaya devam etmesine izin vermeyi amaçladığınız deneyimli bir kadın, biraz sarhoş olsun ya da olmasın, bir şeydi. Ama bekareti her şeye bambaşka bir bakış açısı getirmişti. Bir seçeneği olduğu anlamına geliyordu. Evlilik feshedilebilirdi ve muhtemelen onun için en az skandalla sonuçlanabilirdi, çünkü erkek olarak son bir yıldır onunla yatmadığı için eksik olduğu düşünülen kişi o olacaktı. Ama adam hareketleriyle bu seçeneği elinden almıştı.

Christiana uykulu bir şekilde mırıldandı ve adamın göğsünün yarısına kadar sokulduğu yerde hafifçe kaydı. İkisini de temizlemek için bir bez ve su bulduktan sonra onu koyduğu yer burasıydı, bu eylem Christiana'yı utandırmış ve bastırmış gibi görünüyordu, az önce yaptıklarından sonra bunu oldukça çekici buluyordu.

Richard küçük bir iç çekişle ona baktı. Onu ilk görüşte çekici bulmamış olabilirdi ama yüzündeki o korku dolu ifadeyi attıktan sonra yeterince çekici gelmişti, hâlâ onun zevkine göre çok zayıftı ama idare ederdi. Langley ve diğerleriyle dans ederken gülümsediğinde ve güldüğünde ise fena değildi. Ama dizlerinin üzerinde, erkekliği yüzünde sallanırken düpedüz karşı konulmazdı, diye düşündü kuru bir sesle ve böyle düşünenin erkekliğinin ta kendisi olduğunu biliyordu.

Yine de, şimdi ona bakarken, yüzü uykuda yumuşamıştı, Richard Christiana'nın çekici, hatta sevimli bir kadın olduğunu kabul etti ve kısa bir süre için onu yumuşak okşamalar ve öpücüklerle uyandırıp tekrar kucağına almak istedi.

Ancak, evinin önündeki arabada ölü bir George'un bulunması gibi küçük bir sorun vardı.

Bu düşünce yüzünü buruşturmasına ve artık kesinlikle karısı olarak kalacak olan kadının altından kalkmasına neden oldu.

Christiana kıpırdandı ve uykulu bir şekilde mırıldandı, Richard yatakta kayarken eli kalçasına doğru kayd ve sonra bilinçsiz bir okşayışla kasıklarında gezindi. Bu dokunuş erkekliğini yeniden hayata döndürmeye yetti ve yatağa geri dönüp George'u unutmak için dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Ama bu akıllıca bir şey olmazdı.

Giysileri hâlâ ana yatak odasında idi ve Richard, sönmekte olan ateşin yaydığı ışığın kendisine yol göstermesine şükrederek sessizce bağlantı kapısından içeri girdi. Pencerenin yanında giysileri buldu ve onları giymeye başladı, ama pencereden dışarı bakınca boş bir cadde görünce durakladı. Daniel'in arabası gitmişti. Ayaklarını kaydıran Richard, adamın neden kendisini aramaya gelmediğini ya da en azından arabanın yanında buluşmak için onu beklemediğini merak ederek kaşlarını çatı. Sonra Daniel'in cesedi ne yapacağını düşündü ve kısa bir süre için kendi arabasıyla takip etmeyi düşündü ama bu hizmetkârları uyandırmak ve bir araba hazırlanırken beklemek anlamına gelecekti ve Daniel'in kardeşini nereye götüreceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Onu kendi konağına götürmesi mümkün değildi, bu da başka bir yere gideceği anlamına geliyordu ve Richard'ın nereye gideceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Daniel'in evine gidip ne olduğunu öğrenmek için bekleyebilirdi ama Woodrow'un cesedi nereye götürdüğüne bağlı olarak saatlerce bekleyebilirdi. Bu meseleyi yarına bırakmak daha iyi görünüyordu. Richard, ilk iş Daniel'i görmeye gidip George'a ne yaptığını öğrenmeye karar verdi.

Bunun kesinlikle en akıllıca hareket tarzı olduğundan ve bir Yan odadaki yatakta yatan çıplak, yumuşak ve sıcak kadının bu kararla hiçbir ilgisi yoktu, Richard giysilerini bıraktı ve bağlantı kapısından Christiana'nın odasına geçti. Yatağın yan tarafına geçti ve ona kısa bir süre baktı, ateşin uykulu yüzüne nasıl ışık ve gölge düşürdüğüne dikkat etti, sonra uykulu bir şekilde içini çekti ve sırt üstü yuvarlandı, yatak örtüleri göğüslerinden aşağı kaydı.

Richard bilinçsizce dudaklarını yalayarak kısa bir süre soluk kürelere baktı ve sonra eğilerek yatak örtüsünün kenarından tuttu ve yavaşça vücudundan aşağı çekerek santim santim etlerini ortaya çıkardı. Çok zayıftı ve onu şişmanlatmak için bir şeyler yapması gerektiğine karar verdi, ama yine de ağzını sulandırıyor ve görüldüğü kadar lezzetli olup olmadığını görmek için kendini yatağa tırmanırken buldu.

Christiana yavaşça uyandı, vücudu gerildi ve onlara neyin sebep olduğunun bilincine bile varmadan dudaklarından küçük miyavlamalar döküldü. İlk başta farkında olduğu tek şey, vücudunda dolaşan, nether bölgelerinde bir yerde ortaya çıkan ve her noktaya kayan zevkti.

Tamamen uyandığında yüksek sesle inleyerek kendini tekrar gerinirken buldu, vücudu yatakta yaylanıyordu ve elleri körü körüne Richard'a uzanıyordu çünkü kaynak kesinlikle o olmalıydı, çünkü bu tatlı işkenceyi daha önce sadece onunla yaşamıştı. Ancak onu bulması biraz zaman aldı; adam beklediği gibi doğrudan tepesinde değildi ve vücudunun daha aşağısında olduğunu görmesi için gözlerini açması gerekti. Zihninin adamın ne yaptığını kabul etmesi bir an daha aldı. Adam onu daha önce olduğu gibi elleriyle ya da sertliğiyle okşamıyordu, bunun yerine kafası bacaklarının arasına gömülmüştü ve ne yaptığından tam olarak emin olmasa da bu çok lezzetliydi.

Yine de oldukça utanç vericiydi. Adam sanki hazine arıyormuş gibi yüzünü kadının bacaklarının arasına gömmüştü. Bırakın bu kadar yakından bakmayı, daha önce hiç kimse onun o kısmını görmemişti bile ve bir adam onu bu kadar derinlemesine incelerken oraya uzanmak hiç de hanımefendice görünmüyordu. Dudağını ısırarak ona doğru uzandı, onu uzaklaştırmak niyetindeydi ama elleri asla adamın kafasına ulaşmadı. Bunun yerine durdular ve bir şey, diye düşündüğü adamın dili, heyecanının merkezini törpülerken tutunmak için çarşafları tuttular. Bunun şokuyla kalçaları yataktan fırladı ve dudaklarından küçük bir "ieeee" sesi döküldü.

Richard kızın tepkisi karşısında usulca kıkırdadı, ses kızın narin bedeninde titreşti ve kızın bu onursuz ama korkutucu derecede heyecan verici şeyden kaçmak için çabalamasına neden oldu. Ancak kaçmasına izin vermedi, sadece güçlü elleriyle kalçalarını yakaladı, onları birbirinden daha da ayırdı ve çabalarını iki katına çıkardı.

"Hayır-Rich-Oh-" Christiana yatağa yığılıp başını iki yana sallarken, parmakları çarşafları yırtacağından korkacak kadar şiddetli bir şekilde çekiştirirken kelimeler kırık dökük ve soluk soluğa çıkmıştı. Ancak bu korku çekiştirmesini durdurmaya yetmedi, çünkü adam ona Christiana'nın hayal bile edemeyeceği şeyler yaptı.

Bütün kocalar bunu yapar mıydı? Evlilik yatağı bundan mı ibaretti? Tanrım, çok şey kaçırıyordu, diye düşündü Christiana sersemlemiş bir halde, bir yandan kendini onun okşamalarına bırakırken bir yandan da ondan kaçmaya çalışıyordu. Ondan çektiği tutkunun derinliği bu sefer neredeyse dehşet vericiydi, belki de bu pozisyonda tutunacak bir adamı olmadığı için ve vücudu karşılık verdiği kadar zihni de

Fırtınada bir çapa.

Bununla birlikte, sahip olunacak bir çapa yoktu ve dilinin okşamalarına katılmak için bir parmağını içine kaydırduğunda, Christiana çığlık attı ve vahşi bir şey gibi büküldü, vücudu aniden patladı ve sert zevk dalgası onu altına çekmeye çalıştı.

Christiana'yı çok rahatlatan bir şekilde, Richard onun vücuduna doğru ilerledi ve onu örtmek için sürünmeye başladı. Christiana hemen kollarını onun etrafına sardı, vücudu titrerken ve onun altında titrerken sevgili hayatı için tutundu. Onun içine girdiğini hissettiğinde inledi ve daha da sıkı tutundu, bacakları içgüdüsel olarak kalçalarının etrafına sarıldı ve topukları onu teşvik etmek için arkasına kazdı, çünkü ilkinin son dalgaları ölmeden önce bile içinde yeni bir ateş yakmaya başladı. Christiana'nın başlangıçta yapabildiği tek şey ona yosun gibi yapışmaktı, ama heyecanı yeniden arttıkça enerjisinin bir kısmı geri döndü ve onunla birlikte hareket etmeye başladı, kalçalarını onun itişlerini karşılamak için kaydırды, onu yönetebildiği kadar derine götürdü.

Christiana, adam ona ilk kez girdiğinde bu kısmı sevdiğinden tamamen emin olmasa da, şimdi bundan zevk alıyor, vücutlarının birleşme şeklinden, adamın onu nasıl doldurduğundan, vücudunun ona nasıl sarıldığından, kaçışını engellemeye çalışmasından ve her geri dönüşünde onu tekrar karşılamasından keyif alıyordu. Bunu bütün gece yapmaları gerektiğini düşündü ve her ikisi de tekrar serbest kalana kadar bunu düşünmeye devam etti ve bir kez daha uykuya dalarken bile, doymuş, tükenmiş ve gülümsüyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Diğer adam nihayet ortaya çıktığında Richard birkaç dakikadır Daniel'in salonunda volta atıyordu. Dudaklarında titreyen "Nihayet!" sözünü haykıramadan Woodrow öne atılarak, "Ne oldu? Ne oldu? Uşağım ona acil bir durum olduğunu ve benimle konuşmanız gerektiğini söylemişsiniz."

Richard başıyla onayladı. "Nerede-" duraklayarak hâlâ açık olan kapıya doğru baktı ve sonra neredeyse fısıldayarak, "-ne olduğunu biliyor musun?" dedi.

Daniel ürpererek durdu, yüzü bir an için karardı ve "Yani-" diye sordu, "o da durup kapıya doğru baktı ve sonra fısıldadı, "-kim olduğunu biliyor musun?"

Richard sabırsızlıkla, "Evet," dedi.

"Acil durumunuz *bu* mu?" diye sordu inanamayarak. "*Bunu* sormak için mi uşağım beni uykumdan uyandırdı?"

"*Kimin* nerede olduğunu benim için oldukça önemli olduğunu *biliyorsun*," dedi Richard sert bir sesle ve ardından, "Dün gece bensiz gitmemiş olsaydın, nerede olduğunu öğrenmek için seni ölü uykusundan uyandırmak zorunda kalmazdım," diye ekledi.

Daniel tiksintiyle en yakındaki koltuğa çöktü. "Başka ne yapabilirdim ki? Sen *kimin* karısına takla attırırken arabamda *oturacaktım*?"

Richard sertleşti. "O *benim* karım, çok teşekkür ederim."

Daniel kuru bir sesle, "Bu sabah kesinlikle fikrimiz değişti," dedi. "Dün gece onu tutmak istediğinizden emin değildiniz."

"Evet, şey, fikrimi değiştirdim." Adama kaşlarını çatmak için durakladı. "Onu devirdiğimi nereden biliyorsun?"

Woodrow'un kaşları kalktı. "Bunun bir sır olması mı gerekiyordu? Eğer öyleyse, bunu sokadaki herkesin görebileceği şekilde pencerenin önünde yapmamalıydın."

İlk başta pencerenin önünde olduklarını fark edince Richard'ın gözleri dehşetle açıldı. Christiana'nın ne kadarı sergilenmişti? Yüce Tanrım, ne düşünüyordu acaba? Richard bunun cevabını yeterince iyi biliyordu. Hiç düşünmüyordu, dün gece erkekliği kontrol altındaydı, şu anda çok memnun olan, iyi harcanmış erkekliği.

Richard bu sabah Christiana'yla evlenmenin gerçekten de çok iyi bir şey olabileceğini düşünerek uyanmış ve yatak odasının perdeleri arasından güneş ışığının sızdığını fark ettiğinde yine ona uzanmak üzereydi. Sonra, aniden

Beyni, erkekliğini bastırarak kadar yüksek sesle konuşmayı ve ona uğraşması gereken bazı sorunları hatırlatmayı başarmıştı. Örneğin kardeşinin bedeni.

Bu sabah Daniel'ın peşine düşüp George'a ne yaptığını öğrenme niyetini hatırlayan Richard yataktan fırlamış, ana yatak odasında ikizinin satın aldığı belli olan birkaç giysi bulmuş ve isteksizce onları giymişti. George her zaman parlak, gösterişli renkleri tercih ederken Richard daha ağırbaşlı kıyafetleri tercih etmişti. Şimdi, yepyeni bir gardırop almak zorunda kalacağını düşünüyordu.

"Eee?"

Richard gözlerini kırıştırarak düşüncelerini uzaklaştırdı ve Daniel'a soru dolu bir bakış attı. "Peki, ne?"

"Onu gerçekten tutmayı mı planlıyorsun?"

"Evet, tabii ki." İç çekerek bir sandalyeye yerleşti ve ardından, "Dün geceye kadar bakireydi," diye itiraf etti.

Daniel sessiz bir ıslık çaldı. "*Kim olduğunu biliyorsun, çok ihmalkâr davrandın.*"

Richard homurdandı, geçmişte George'un evliliği tamamlamamakta ihmalkâr davrandığını değil, bu konuda yeteneksiz olduğunu öne süren bir iki şey duyduğunu söylemeye zahmet etmedi. O zamanlar bu dedikodulara pek kulak asmamıştı ama şimdi doğru olabileceğini düşünüyordu.

"Yani *kim* olduğunu *bildiğin* ve senin olduğunu sandığı kişiyle geçirdiği bir yıllık sefaletten sonra, dün gece her şeyi affedip senin kollarına mı düştü?" Daniel sessizce sordu.

Richard arkadaşının sesindeki azarı duydu ve suçlulukla yüzünü ovaladı. Kadınlar geçip giderken Daniel kapıda onu dinliyordu. O da içkiyi ve Christiana'yı nasıl etkilediğini biliyordu, bu yüzden Christiana'nın ne durumda olduğunu tam olarak biliyordu. Ve dün gece onun deneyimli bir kadın olduğunu düğündüğünde bu o kadar da önemli görünmemişti ama Şimdi, erkekliği nihayet sükûnet bulmuşken, günün parlak ıGığında bu oldukça utanç verici bir davranış gibi görünüyordu.

Başını sallayarak kendinden iğrenerek mırıldandı. "Sarhoş bir bakireden faydalandım."

Woodrow onu rahat bırakmadı ama birkaç dakika boyunca suçluluk duygusu içinde debelenmesine izin verdi ve sonunda boğazını temizleyerek, "En azından doğru olanı yapacak ve evliliğin arkasında duracaksın," dedi.

"Ki bu yasal bile değil," diye mırıldandı Richard ve sonra gözleri aniden büyüdü. "Ya dün geceki taklalar yüzünden hamile kaldıysa? Teknik olarak çocuk gayrimeşru olur."

Daniel yatıştırıcı bir sesle, "Bir kereden bir çocuk olmaz," dedi. Richard yüzünü buruşturdu. "Doğru, ama tek seferlik bir şey değildi."

"İki tane bile olsa ..." Onun yüz ifadesini not ederken durakladı ve sonra şöyle dedi,

"Üç mü?"

Richard sadece baktı. "Dört mü?"

Richard sessiz kaldı.

"Oh," dedi Daniel etkilenmiş görünerek. "Şey, çok ... şey ... ilham verici olmalı. Sadece onun da aynı derecede doğurgan olmamasını ummalıyız." Richard'ın omuzları çöktüğünde, "Ya da her şeyin yasal olduğundan emin olmak için onunla evlenebilirsin," diye ekledi.

Richard kuru bir sesle, "Zaten evli olmamız gerekiyordu," dedi. "Yeniden evlenme ihtiyacını nasıl açıklayabilirim ki?"

Daniel ağzını açtı ama sonra kapıya baktı. Bir dakika sonra ayağa kalktı ve kapıyı kapatmak için odayı geçti. Yerine döndüğünde, kapatmayı düşünmeden önce bu kadar çok şey söyledikleri için yüzlerini buruşturdular ve sonra Daniel öneride bulundu, "Bunu bir ihtiyaç olarak sunmak yerine, belki de Christiana'ya bunu tekrar yapmak *istediğini söyleyebilirsin*, bu çok kötü geçen yılı telafi etmek için evliliğe yeni bir başlangıç olarak. Senin yaşayan en romantik adam olduğunu düşünecek ve varislerin yasal olduğundan emin olacaksın."

Richard kaşlarını kaldırdı. "Bu aslında iyi bir fikir."

"Ara sıra iyi bir iki fikrim olduğu bilinir," dedi Daniel kuru bir sesle, şüphesiz onun şaşkın ses tonundan biraz aşağılanmıştı.

Richard sadece homurdandı, Christiana'ya tam olarak ne söyleyeceğini ve onu nasıl ikna edebileceğini düşünüyordu.

"Sonra da Suzette ve benimle birlikte Gretna Green'e gidebilirsin."

"Evet, gidebiliriz-" Richard durakladı ve gözlerini kırıştırdı. "Sen ve Suzette mi?" Daniel boğazını temizledi. "Şey... evet."

"Suzette'le evleniyor musun?" diye sordu, yanlış anlamadığından emin olmak için.

Daniel pantolonundaki hayali tüyleri temizlerken, "Henüz kararımı tam olarak vermedim, ama bu yönde eğilimim var," diye mırıldandı.

Richard sessizce onu düşündü, tesadüfen karşılaştığı tutkulu kucaklaşmayı ve adamın beklediği gibi ona katılmadığı gerçeğini hatırlayınca gözleri kısıldı. Daniel Suzette'in odasında ne kadar kalmıştı? Gecenin olaylarını gözden geçirerek bunu çözmeye çalıştı.

Daniel onun düşüncelerini okumuş gibi, "Onu devirmedim," diye tersledi ve sonra içini çekerek, "Ama çok yakındı ve sonunda *kimin* varlığının bunu engellediğini sadece *sen biliyorsun*," diye itiraf etti.

Richard hemen, "Arabada *kimin* olduğunu *biliyorsun*," dedi.

"Evet, Suzette ve ben de öyleydik," diye mırıldandı Daniel.

"Suzette'i arabada *kiminle olduğunu biliyor musun?*" diye sordu dehşetle. "Orada *kimin* olduğunu bildiğini biliyor muydu?"

Daniel yüzünü buruşturdu. "Onun için başka bir isim düşünemez miyiz? Bu iş can sıkıcı olmaya başladı."

"Şu lanet soruya cevap ver."

"Tabii ki bilmiyordum. Ben de içeri girene kadar bilmiyordum. Aslında 'lanet olası yakın' kısmına yol açan şey onun varlığından dikkatini dağıtma girişimimdi." İçini çekti ve ekledi, "Bu yüzden onun varlığının da buna bir son vermiş olması ironik."

Richard neredeyse bunun nasıl olabileceğini soracaktı ama sonra gerçekten bilmek istemediğine karar verdi. Bir elini saçlarında gezdirerek sordu: "Onunla yatmadıysan, neden evlenmeyi düşünüyorsun? Çok ani oldu, değil mi? Onu tanımıyorsun bile."

"Ben de onu senin Christiana'yı tanıdığın kadar iyi tanıyorum ve onunla evleniyorsun." "Christiana özel bir kadın ve durumumuz sıradan bir durum değil." "Suzette de aynı şekilde özel ve bizim durumumuz da sıradan değil." karşılık verdi ve sonra içini çekti. "Baloda bana evlenme teklif etti ve sonra beni odasında bulduğunda ona evet demek için geldiğimi sandı. Odasındaki gerçek amacımı açıklamak yerine buna inanmasına izin verdim çünkü orada bulunmam için alternatif bir açıklama bulamadım. Hâlâ bir açıklama bulmaya çalışıyorum. Ama bu arada onun teklifini de ciddiyle değerlendiriyorum."

"Neden sana evlenme teklif etsin ki?" Richard şaşkınlıkla sordu. "Paraya ihtiyacı olan ve kendi şartlarını kabul edecek bir koca istiyor."

"Evet, mali durumum konusunda onu yanıltmış olabilirim," diye mırıldandı Daniel.

Richard kaşlarını kaldırdı. "Neden?"

"Çünkü bana gelirimi sorduğunda onun da servet peşinde koşan bir sosyete kızı olduğunu düşündüm ve yalan söyledim," diye alaycı bir şekilde itiraf etti. "Onu korkutmak yerine evlenme teklif etmesine yol açtığımda ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz."

Richard onun da biraz büyülenmiş olduğunu fark etti. İkisi de servet peşinde koşan genç kızlara ve annelerinin onları kovalamasına alışkındı. Son bir buçuk yıldır ortalıkta olmadığı zamanlar dışında, bu durum düzenli olarak gerçekleşmişti. Tam tersini isteyen bir kadın ilginç bir değişiklik olurdu.

"Yani ona sadece paran olduğunu söylemek yerine-"

"Bunu ona söylemeye hiç niyetim yok, sen de söylemesen iyi olur," dedi Daniel acımasızca. "Ve babasının kumar borçlarını ödemeyi teklif etmeyi aklından bile geçirme. Onunla evlensem de evlenmesem de o borçları kendim ödeyeceğim."

Richard *biraz da büyülenmiş* bir halde, eğlenerek düşündü ve sordu: "Neden onlara ödeme yapmayı teklif etmeyeyim ki? Bu, kadınların üzerindeki baskıyı kaldıracaktır."

"Suzette, Christiana'nın son bir yılda yaşadıklarıyla ilgili öğrendiklerinden sonra evlenme fikrine pek sıcak bakmıyor. Evliliğin bir zorunluluk olmadığını öğrenirse kendini taşraya gömebilir ve evlilikten tamamen kaçınabilir ve o Madison Malikânesi'ndeyken ben Woodrow'dayken onu daha iyi tanımam pek mümkün değil."

"Ah," diye mırıldandı Richard, arkadaşının anlattığından daha fazlasını anlamıştı. Bilse de bilmeseyse de Daniel kızla evlenmeye çoktan karar vermişti. En azından onun düşüncesi buydu, "Peki, şimdilik ödeme yapmayı teklif etmekten kaçınacağım."

Daniel hemen rahatladı. "Teşekkür ederim."

Richard onun minnettarlığını elinin tersiyle itti ve konuyu değiştirdi. "İyi haber şu ki, Christiana ile olan evliliğimi sürdürmeye karar verdiğime göre, *kim olduğunu bildiğiniz kişilerden* kolayca kurtulabiliriz. Buraya gelirken seçeneklerimizi değerlendiriyordum-"

Daniel sessizce, "Bu iyi bir fikir olmayabilir," diye araya girdi. Richard soru sormak için kaşını kaldırınca ekledi: "Bence en iyisi onu henüz ortadan kaldırmamak. En azından onu kimin öldürdüğü meselesini çözene kadar."

Richard kaşlarını çatarak arkasına yaslandı. "Neden? Kendi cinayetine tanıklık edecek değil ya."

Daniel, "Hayır, ama ceset olmadan cinayeti kanıtlayamayız," dedi ve ekledi, "Onu her kim zehirlediyse, henüz başaramadıysa, yakında başarısız olduğunu düşünecektir. Tekrar deneyeceklerdir."

"O halde dikkatli olmalıyım," dedi Richard suratsızca. "Ama katili yakalayana kadar *kim olduğunu* bildiğin kişiyi etrafta tutmaya gerek görmüyorum. Her kim olursa olsun, beni öldürmeye çalıştığında cinayete teşebbüsle suçlayabiliriz."

Daniel kaşlarını çatı. "Bana öyle geliyor *ki, kim olduğunu bildiğin* Her şeyi çözene kadar etrafta dolaşacağız."

"Pekâlâ," dedi Richard sonunda. "Onu güvenli bir yere sakladınız mı?" "Şey, aslında hayır," diye itiraf etti, rahatsız görünüyordu. "Ben yerleştirdim geceyi arka bahçedeki çardakta geçirecek."

"Bahçedeki . . . ?"

"Düşünebildiğim tek yer orasıydı. Soğuk ama üstü kapalı bir yere ihtiyacım vardı ve o anda aklıma gelen tek şey buydu. Ama çok geçmeden taşınması gerekecek."

"Evet, kesinlikle taşınması gerekiyor," diye kabul etti Richard acımasızca. "Benim de bu konuda bir fikrim vardı."

Richard kuru bir sesle, "Anlat," dedi.

Daniel onun alaycılığını görmezden geldi. "Onu ana yatak odasına geri koymanın en iyisi olacağını düşündüm."

"Ne? Sen-"

"Şimdi itiraz etmeden önce beni dinleyin," diye ısrar etti Daniel ve sonra açıkladı, "Kızlar 'Dicky'nin gittiğini çoktan gördüler ve sizin de öyle olduğunuza inanıyorlar."

. Tabii ki öylesiniz. Ayrıca senin olduğunu düşündükleri kişinin etrafına koydukları buz sayesinde yatağın harabeye döndüğünü de biliyorlar. Bu yüzden onu yatağa geri atıyoruz, odayı soğutmak için pencereleri açık tutuyorsunuz ve sonra kapıları kilitleyip anahtarları saklıyorsunuz. Sonra da harap olan yatağın yerine bir yatak sipariş ettiğinizi ve o gelene ve oda düzene girene kadar kimsenin odaya girmeye zahmet etmemesi gerektiğini söylersiniz." Memnuniyetle arkasına yaslandı ve ekledi, "Böylece herhangi bir şeyin kanıtı için ona ihtiyacımız olursa elimizin altında olur ama bulunma ihtimalinden de uzak olur."

Richard düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bu işe yarayabilir," dedi.

"Öyle olacak," diye güvence verdi Daniel ona. "Gördüğüm tek gerçek sorun onu buradan çıkarıp güpegündüz sizin konağa geri götürmek." Richard bu öneri üzerine başını kaldırdığında, "Bir an önce taşınması gerekiyor. Hizmetçilerden biri gün bitmeden bahçede bir tur atmaya karar verip ona rastlayabilir."

"Lanet olsun." Cesedi bir an önce taşımaları gerekiyordu ama asıl soru, güpegündüz kimse ceset olduğunu anlamadan bir cesedi nasıl taşıyabilecekleriydi? Sorunu düşünmek için başını eğdi, gözleri altındaki desenli halıya odaklanmadan önce kısa bir süre kendi ayaklarına baktı. Gülümseyerek başını kaldırdı. "Kurtulmak isteyeceğiniz eski bir halınız yok mu?"

Kapının açılıp kapanma sesi Christiana'yı uykusundan uyandırdı ve yatağında dönerek kapıya doğru baktı, Grace'in odayı geçip kendisine doğru geldiğini görünce daha da uyandı.

Hizmetçi ciddiyetle, "Lord Langley burada ve sizi görmek istiyor," dedi.

Christiana yattığı yerde kaskatı kesildi ve Richard'ın artık orada olmadığını görmek için yatağın diğer tarafına hızlı bir bakış attı.

"Neredeyse bir saat önce ayrıldı," diye duyurdu Grace, giymesi için yeni bir elbise toplarken.

"Ah," diye mırıldandı Christiana, o anda çeşitli duygular tarafından saldırıya uğradı. Hiçbiri iyi değildi. Dawn elindeki duruma sert bir ışık tutuyor ve onu, kocası olan ya da olmayan kocasıyla nikâh kıydığını kabul etmeye zorluyordu, çünkü Christiana hâlâ kocasının arkasındaki doğum lekesi olup olmadığından emin değildi.

Gördüm. Zekice.

Tüm bunlardan daha da kötüsü, şimdi ayıkken, yatağında tek başına yatarken, Grace orada çok acımasız görünürken ve gün ışığı pencerelerden parlayıp onu utancıyla aydınlatırken, doğal olarak ve Richard'la yalnız uyansaydı, Christiana sadece yuvarlanabileceğini, yakınlaşabileceğini ve bir başka tamamlama turunu başlatmak için onu öpmeye ve okşamaya başlayabileceğini biliyordu. Gece onu birkaç kez bu şekilde uyandırmıştı ve vücudu şimdi bile bunu tekrar istiyordu. Sadece düşüncesi bile göğüslerinin arzusuyla gerilmesine neden oluyordu. Yaptıkları şey o kadar lezzetliydi, ona gösterdiği heyecan ve zevk o kadar bağımlılık yapıcıydı.

"Langley'e müsait olmadığını söyleyeyim mi?" Grace yatağın yanındaki küçük masanın üzerine bir leğen su koyarak sordu.

Langley. Christiana yüzünü buruşturdu, Robert'la konuşma düşüncesi utancını artırıyordu. Burada onu sefil evliliğinden kurtarmaya çalışıyordu ve o da bunu yapmasının hiçbir yolu olmadığından emin olmuştu. Tanrım, keşke hiç yapmasaydım... şey, ne dilediğinden emin değildi. Böylesine bir zevki tattıktan sonra, keşke yapmasaydım demek zordu. Tanrım, vücudu hiç bilmediği yerlerinden ağrıyordu ama kendini hiç bu kadar fiziksel olarak doygun hissetmemişti. Christiana gerçekte bunun düğününden sonraki ilk sabah olmasını ve geçen yılın yaşanmamış olmasını, hâlâ mutluluk şansı olmasını, dün gece yaşadığı zevki tekrar tekrar tatmayı ve Richard'la kahkaha ve neşe dolu bir hayatı paylaşmayı dilediğini düşünüyordu.

"Ona hâlâ uyuduğunu söyleyeceğim," diye karar verdi Grace ve kapıya doğru döndü, ama Christiana doğrulmak için kendini zorladı.

Battaniyeleri iterken iç çekerek "Hayır," dedi. Bu görüşmeyi ertelemenin bir anlamı yoktu. Bu tatsızlığı bir an önce bitirip aradan çıkarabilir ve bundan ne kurtarabileceğine bakabilirdi.

"Emin misin? Yapabilirim-"

Christiana yataktan kalkarken Grace'in sözlerinin aniden kesilmesi merakla ona doğru bakmasına neden oldu. Hizmetçi yatağa ve kalkmak için yatak örtülerini kenara ittiğinde ortaya çıkan küçük kan lekelerine bakıyordu. Christiana yüzünü buruşturarak dün gece yaşananların kanıtı olduğunu fark etti ve Grace'in keskin gözleri kendisine döndüğünde yüzünün kızardığını hissetti.

"Burada uyuduğunu biliyordum, yatağı buz yüzünden mahvolmuştu ama-" Durakladı, yüzü öfkeyle dolmuştu. "Sarhoş halinizden faydalandı mı?"

Christiana yüzünü buruşturdu ve kızardığını fark ederek arkasını döndü. Ne söyleyeceğini bilemediği için su dolu leğene doğru ilerledi ve sadece mırıldandı,

"O benim kocam."

Grace öfkeyle homurdandı ve yatağı soymaya başladı. "Bu kan, son bir yıldır bir kocadan daha azı olduğunu kanıtlıyor. Düğünden beri yatağına uğramadığından şüpheleniyordum ama en azından o gece görevini yerine getirdiğini düşünmüştüm. Şeytan!" diye ekledi tiksintiyle. "Neden ölü olarak kalamadı?"

Christiana temiz çamaşır parçasını alıp parfümlü suya daldırdı ve kendini yıkamaya bağlarken dudağını ısırdı. Dün gece aynı şeyi birçok kez merak etmişti. En azından Richard onu öpmeden önce. Richard'ın maceralarının ortasında ölmesine şiddetle karşı çıkacağından şüpheleniyordu ama şimdi bunun işleri çok daha kolaylaştıracağını düşünüyordu.

"Ve bak sana ne yaptı!" Grace dehşetle, şimdilik yatağı terk edip onun yanına koştu.

Christiana bu çılgılık üzerine şaşkınlıkla etrafına bakındı ve sonra Grace'in bakışlarını vücudunda takip etti, vücudunda birkaç koyu kırmızı iz ve hatta hafif bir iki çürük olduğunu görünce kendi kaşları hafifçe kalktı. Bunları nasıl aldığını hatırlamıyordu ve o sırada kesinlikle acı hissetmemişti. Richard son bir yıldır acımasız ve soğuk olsa da, dün gece onu kasten işaretlediğini düşünmüyordu, ancak aktiviteler zaman zaman çok şiddetli hale gelmişti ve daha tutkulu anlarında onun sırtını birden fazla kez çizdiğini biliyordu.

"Sorun değil." Christiana çamaşırlarına geri döndü. "Acımıyorlar."

Grace bir an sessiz kaldı ve Christiana neredeyse hizmetçinin ağzından kaçırarak istediği lafları duyacaktı. Ancak Grace rahatlamıyordu, yatağa dönmüştü, öfkesini neredeyse yatak örtülerini yırtarak çıkarıyordu, hiç kuşkusuz Richard olduğunu ve onun etini kopardığını düşünüyordu. Grace ondan önce annesinin hizmetçisiydi ve annesinin ölümünden sonra Christiana'nın hizmetçisi olmuştu. Christiana'nın büyümesini izlemiş ve ona karşı büyük bir sevgi beslemişti. Ayrıca biraz da sinirliydi.

Grace giyinmesine yardım ederken iki kadın da sessizdi. Kafası karışık ve mutsuz olan Christiana bunu sona erdirmek için hiçbir şey yapmadı ama giyinip hazır olduğunda odadan kaçtığı için minnettardı. Langley'yle yapacağını bildiği konuşmayı yapmaya pek hevesli değildi, bu yüzden aceleyle aşağıya inmedi. Ne yazık ki, ayaklarını sürüyerek de olsa sonunda Langley'nin beklerken volta attığı salona varmıştı. Langley odaya girer girmez durdu ve ilk sözü, "Eee?" oldu.

Christiana dudaklarının yüzünü buruşturduğunu hissetti ve sonra geri dönüp salonun kapısını kapattı. Evli bir kadının kocası olmayan bir adamla odada yalnız kalması ve kapıyı kapatması pek alışılmış bir şey değildi.

Kapalı. Ama yoldan geçen herkesin konuşmalarını duyabileceği şekilde açık bırakmaktan daha akıllıca görünüyordu. Odaya geri dönerek bir sandalyeye oturmak için hareket etti ve sonra ne söyleyeceğinden ya da nasıl başlayacağından emin olamadan öylece oturdu.

"Eee?" Langley kanepenin köşesine oturarak tekrarladı. "Doğum lekesi var mı?"

Christiana dudaklarının büküldüğünü hissetti ve başını eğdi. Dün gece olanlardan sonra evet ya da hayır diyebilmeliydi, ancak emin değildi. Keşke daha yakından bakabilseydi ya da daha sonra tekrar denemeyi düşünseydi diye geçirdi içinden ama tutku onu ele geçirdiğinde umursadığı son şey adamın poposuna bakmak olmuştu. Onu teşvik etmek için elleriyle sıkıyor ve vücudunu onunkine sürerken topuklarını içine gömüyordu, evet, ama şuna bakar mısınız? Öpüp okşarken, yoğurup dokunurken, yüzünü bacaklarının arasına gömüp onu deliliğin sınırına sürüklerken ve sonra vücudunu onunkine daldırıp onu tekrar oraya sürüklerken, ve tekrar ve-

"Christiana? İyi misin?" Langley endişeyle sordu. "Birdenbire yüzün kızardı."

Giderek ateşlenen hatıralarından sıyrılıp gözlerini kırıştırdı, sonra etrafına bakındı ve elini yüzünün önünde sallayarak sordu: "Burası sıcak mı? Kendimi aşırı sıcak hissediyorum."

"Ee . . . Ben öyle düşünmüyorum. Bana gayet iyi görünüyor," dedikten sonra biraz sabırsızca sordu: "Doğum lekesi olup olmadığını görme şansınız oldu mu?"

Christiana hayır demek için ağzını açtı ama sonra durdu çünkü bu yalan olurdu. Gerçek *Guydu* ki, bu fırsatı yakalamıyordu ama başka Geylerle o kadar meğguldü ki bu fırsatı değerlendirememiştii. Sonunda, "Çileğin onda olup olmadığından emin değilim," dedi.

Langley hayal kırıklığıyla iç çekerek arkasına yaslandı ama sonra aynı hızla tekrar öne doğru oturdu. "Pekâlâ, bunu öğrenmek için başka bir yol bulmamız gerekecek. Dün gece bu evde onunla birlikte olan üçünüz için çok endişelendim. Bugün seni, Lisa'yı ve Suzie'yi götüreceğim. Ben bir sınav ve evlilik feshi ayarlarken siz de babanızın konağında kalabilirsiniz."

"Ee ... " Christiana boğazını temizledi ve sonra mırıldandı, "Bir fesih olabileceğini sanmıyorum."

"Elbette olabilir. Evlilik henüz tamamlanmadı."

"Şey... evet, şey, mesele de bu," diye mırıldandı, "Dün gece çileği görmeye çalışıyordum ve - şey, görmeye çalışıyordum - korkarım alkolün üzerimde bir etkisi oldu, ben - o - biz kesinlikle düğün gecesi ilişkimizi tamamlamamıştık," diye topallayarak bitirdi.

"Ne söylemeye çalışıyorsun Christiana?" Langley yavaşça sordu.

Sanki ne söylediğini zaten biliyordu ama inanmak istemiyordu. "Dün gece evlendik," diye ağzından kaçırdı sonunda.

"Yüce Tanrım," diye inledi, gözlerini kapattı ve hemen ardından tekrar açtı ve "Bunu nasıl yaparsın?" diye sordu.

"Oldukça kolay oldu," diye mırıldandı ve yüzünün kızardığını hissetti.

Langley aniden ağrımış gibi alnını ovuşturdu ve sonra içini çekerek doğrulup oturdu. "Pekâlâ. O zaman onu boşanmaya zorlamamız gerekecek. Sevgiliymiş gibi davranacağız ve boşanmayı talep etmekten başka çaresi kalmayana kadar sözde ilişkimizi açıkça sergileyeceğiz. Daha büyük bir skandal yaşanacak ama en azından güvende olacaksınız. I-"

"Güvenli mi?" diye sertçe araya girdi.

Kaşlarını çattı. "Eğer George'sa, Richard'ın ölümünün bir kaza olmayabileceğinin farkındasınızdır herhalde."

Aslında bunu fark etmemişti, diye düşündü Christiana belli belirsiz. George'un Richard'ı bu kadar kıskanabileceği ve onun yerini almak için onu öldürebileceği aklına gelmemişti. Sadece Robert'ın George'un bir kazadan yararlandığı için endişelendiğini düşünmüştü.

"Chrissy?"

"Bir dakika, düşünmeliyim," diye mırıldandı Christiana.

Langley durup bekledi, yüz ifadesi sorgulayıcıydı ve kadın başını eğerek dağınık düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Langley'nin önerisi onu biraz şaşırtmıştı. Bu, olaylara yepyeni bir bakış açısı getirmişti. En azından bir an için öyle oldu ama zihni önceki geceki olayları gözden geçirdikçe düşünceleri biraz olsun berraklaşmaya başladı. Son bir yıldır birlikte yaşadığı adamın böyle bir şey yapabileceğine inanmış olsa da, baloda bu kadar düşünceli ve nazık, dün gece de bu kadar sabırlı ve verici bir sevgili olan adamın kıskançlık yüzünden kendi kardeşini öldürebileceğine inanmayı imkânsız buluyordu.

Christiana, Dicky'nin iyi davranışlarını kötü davranışlarından ayırmak yerine hepsini bir bütün olarak değerlendirdiğini fark edince yüzünü buruşturdu ama kocası söz konusu olduğunda böyle düşünmeye başlamıştı. Son bir yıldır birlikte yaşadığı Dicky vardı, böyle bir şey yapabileceğine inanabilirdi ve kaçmanın bir yolunu bulmaktan mutluluk duyardı. Bir de dün geceki tatlı, düşünceli ve tutkulu sevgilisi Richard vardı. Sorun şu ki, onun hangi adam olduğu ve bir sonraki karşılaşmalarında kiminle yüzleşeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona karşı çok kaba ve soğuk davranan Dicky mi, yoksa aşık Richard mı olacaktı? Ve eğer gündüzleri Dicky, geceleri Richard ise, cennet gecelerinin tadını çıkarmak için günlerini bir tür cehennemde geçirmeye değer miydi?

Bunun gerçekten önemli olmadığını düşündü. Evlilik tamamlanmıştı, yani

Richard'ın gerçekten George olduğu ortaya çıkmadıkça, evlilik sağlam bir şekilde devam edecekti. Robert'ın, kendi ahlaksız arzuları yüzünden kaybettiğı özgürlüğünü kazanmak için sevgilisiymiş gibi davranarak kendini feda etmesine asla izin vermeyecekti. Gerçi Robert'ın bunu önermesinin bile dokunaklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Eğer kabul ederse bunu gerçekleştireceğinden şüphesi yoktu. Aynı teklifi Suzette ve Lisa da benzer durumda olsalar onlara da yapacağından hiç şüphesi yoktu. Gerçekten de en iyi arkadaşıydı, kan bağı dışında her yönden kardeşiydi ... ve onun kendisi için kendini mahvetmesine izin veremezdi.

"Chrissy?" Langley tekrar sordu.

Christiana içini çekti ve sonunda şöyle dedi: "Neden biraz beklemiyoruz? Bu gece poposunu görebileceğime eminim. Bunu yapacağımdan emin olacağım ve sonra en iyisinin ne olduğuna karar vereceğiz."

"Christiana," diye sertçe söze bağıladı, ama ancak bu kadarını söyleyebildi, çünkü tam o sırada kapı açıldı ve Lisa ile Suzette içeri girdi.

Lisa, Suzie'yi yanlarına götürürken parlak bir sesle, "İşte buradasın," dedi. "Haversham Robert'ın burada olduğunu söyledi. Kapı neden kapalıydı?"

Christiana, Lisa'nın böyle bir münasebetsizlik karşısında hem kendisine hem de Langley'ye kaşlarını çatmasına şaşırarak gözlerini kırıştırdı. Lisa nadiren bir şeye ya da birine kaşlarını çatardı. "Korkarım içeri girdiğimde düşünmeden kapattım. Gel otur, ben de tam Langley'ye bu gece katılmamız gereken bir balo olup olmadığını soracaktım."

İki kız yerlerine otururken Christiana, Langley'ye uyarıcı bir bakış attı. Konuşmanın kız kardeşlerinin önünde devam etmesini istemiyordu. Bu konuyu daha fazla tartışmak istemiyordu, en azından Richard'da çilekli doğum lekesi olmadığı sürece. O zaman çok fazla tartışma olacağını tahmin ediyordu.

Neyse ki Robert onun sessiz ricasını dinledi ve topları tartışmaya başladı.

"Sesler duyuyorum."

Richard Daniel'ın tıslayarak söylediğı sözler üzerine girişte durakladı. Bir süre dinledikten sonra rahatladı. "Ses salondan geliyor. Kadınların hepsi içeride gibi görünüyor, bu da onlarla üst katta karşılaşmayacağımız anlamına geliyor."

"Doğru, bu da bir şeydir," diye homurdandı Daniel, halıyla kaplı George'un ucundaki tutuşunu değiştirerek.

Richard başını sallayarak tekrar ilerlemeye başladı ve hızla merdivenlere doğru ilerledi. George etrafındaki halının ağırlığıyla çok daha ağırdı ve onu yere bıraktıklarında ikisinin de rahatlayacağına şüphe yoktu. Sadece bunu kimseyle karşılaşmadan yapabileceklerini umuyordu.

Merdivenleri çıkmayı başardılar ve yükleriyle birlikte koridorda hızla ilerliyorlardı, Richard bu işi fark edilmeden halledebileceklerini düşünüyordu ki

Haversham ana yatak odasından çıktı ve onlara doğru ilerlemeye başladı. Richard, Daniel'in arkasından içinden küfrettiğini duydu ve sessizce bu düşüncüyü yankıladı ama sakinliğini korudu. Çıplak, ölü bir George'u herkesin görebileceği bir yere taşımıyorlardı. Ne de olsa halıya sarılmıştı. Kimse onun orada olduğunu anlayamazdı, diye kendini temin etti Richard. Hiçbir şey olmamış gibi halıyı taşıyıp geçeceklerdi. Zaten plan da buydu, ancak Haversham koridorun ortasında, tam önünde durarak buna bir son verdi ve Richard'ı durmaya zorladı.

Yaşlı uşak rulo haline getirilmiş ve hafifçe kabartılmış halıya baktı, kaşlarını kaldırdı ve Richard'a bakarak, "Size yardım etmesi için birkaç uşak çağırmamı ister misiniz lordum?" diye sordu.

"Şey... hayır," diye gülümsemeye zorladı Richard. "Ben-biz sadece-odam biraz soğuk ve Lord Woodrow bu halıyı soğğun en kötüsünü uzaklaştırmak için önerdi."

"Hmm." Haversham ciddiyetle başını salladı. "Hanımlar daha dün benzer bir sorun yaşadılar."

Richard adamın sözleri karşısında kaşlarını çattı ama adamın bununla ne demek istediğini sormadan uşak devam etti.

"Gece pencereyi kapatmanın odanın ısınmasına da yardımcı olacağını söyleyebilirim, Lordum... ki az önce bunu yaptım. Yatağı incelerken açık olduğunu fark ettim. Üst kattaki hizmetçi yatağın harap olmasından korkuyordu. Ne yapılabileceğine bakmaya geldim, ancak bir şekilde sıırıslıklam olmuş gibi görünüyor."

"Oh ... şey ... evet. Bu . . . er . . . I . . ." Yüzünü buruşturarak, "Yatak konusunda endişelenme Haversham. Yeni bir tane sipariş ettim ve o gelene kadar Leydi Christiana ile yatacağım. Yani onun odasında, bir kocanın karısıyla yatmasında yanlış bir şey olduğundan değil, sadece-"

Daniel, "Lord hazretlerinin söylemek istediği," diye Richard'ın gevelemesini kesti. "Kendi yatağı onarılana kadar Leydi Christiana'nın odasında kalacak. Bu durumda hizmetçinin şimdilik onun odası için endişelenmesine hiç gerek yok. Aslında, muhtemelen şimdilik kapıları kilitleyecektir, böylece hizmetçi boş bir odanın tozunu almakla vakit kaybetmez."

"Evet. Aynen öyle. Ne dediyse o," diye mırıldandı Richard rahatsız bir şekilde. Aslında yalan söylemekten kaçınma eğilimindeydi çünkü bu konuda pek iyi değildi. Zaten bunun çok onurlu bir yetenek olduğunu da düşünmüyordu, bu yüzden hiç pratik yapmamıştı.

"Ah." Haversham başını sallarken son derece ciddi görünüyordu. "Çok iyi lordum. Siz aksini söyleyene kadar personele odayı terk etmelerini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim." Rahatlamış bir şekilde gülümsedi ve koridorda ilerlemeye hevesli bir şekilde adamın etrafından dolaştı.

"Leydi Christiana'ya döndüğünüzü ve hanımlara katılacağınızı söyleyeyim mi?"

Lord Langley yakında salonda olur mu?"

"Oh, hayır, sorun değil. Lord Langley mi demiştiniz?" diye sormak için sözünü yarıda kesti. Tekrar duraklayarak uşağa kaşlarını çattı.

"Evet, lordum. Bir süre önce hanımefendiyle konuşmak için geldi ve bir süredir salonda hanımefendi ve kız kardeşleriyle birlikte gizleniyor."

Richard gözlerinin kısıldığını hissetti. "Öyle, değil mi? Evet, lütfen ona kısa süre içinde onlara katılacağımı söyleyin."

"Çok iyi, lordum." Kâhya kibarca döndü ve görünüşe göre tam da bunu yapmak için merdivenlere yöneldi.

Richard arkasından kaşlarını çatarak baktı ve Langley'nin burada, evinde, karısı ve kız kardeşleriyle birlikte salona kapanmış olduğunu düşündü. Ve adam geldiğinde Christiana'yı sormuştu. Ayrıca dün gece Landon balosunda onunla iki kez dans etmiş, ona karşı çok koruyucu ve şefkatli görünmüştü. Richard o zamanlar bunu pek umursamamıştı ama geceyi Christiana ile geçirdikten ve evliliğin devam edeceğine karar verdikten sonra daha da az sevmişti. Christiana artık onun kızıydı ve Langley'e sahip olmayacaktı.

"Tanrı aşkına, Richard. Bütün gün burada mı duracağız? Bu *hal* çok ağır."

"Ah, doğru," diye mırıldandı ve tekrar hareket etmeye başladı. George'un icabına ne kadar çabuk bakarlarsa, salona o kadar çabuk inebilir ve Langley'ye Christiana'nın onun olduğunu bildirebilirdi.

Onuncu Bölüm

Langley, Suzette'in Lord Woodrow'un karakteriyle ilgili yüzüncü sorusunu yanıtlıyordu ki Haversham boğazını temizleyerek dikkatlerini salonun kapısındaki varlığına çekti.

"Evet, Haversham?" Langley cevap verirken duraklayınca Christiana sordu.

"Lord Fairgrave döndü. O ve Lord Woodrow size katılacaklar.

Birazdan burada oluruz leydim."

"Daniel burada mı?" Suzette sordu.

Haversham ciddiyetle, "Evet, leydim," dedi ve kadının birdenbire ona doğru baktığını fark ederek, "Lord hazretlerine yatak odasına bir şey taşımasında yardım ediyor," diye ekledi.

"Ah." Suzette kaşlarını çattı, anlaşılan bu haberden pek memnun olmamıştı. Christiana dalgın bir şekilde bunu fark etti ama kendi düşünceleri de bu duyuruyla ve bundan ne çıkarılması gerektiğiyle meşguldü. Dicky'nin dönüşünü ona haber vermesi hiç de alışılmış bir şey değildi. Genelde istediği zaman ortaya çıkar ve hiçbir açıklama yapmadan aniden ortadan kaybolurdu. Bu çok düşünceliydi ve bugüne kadarki davranışlarından tamamen farklıydı.

Kâhyanın kovulmayı beklediğini fark eden Christiana, "Mesajı ilettiğiniz için teşekkür ederim, Haversham," diye mırıldandı.

"Elbette leydim." Haversham ciddiyetle başını salladı ve sonra uzaklaşmak için döndü.

Christiana içini çekti ve diğerlerine doğru baktı ama aklı biraz karıştı. Dicky geri dönmüştü. Richard, diye hatırlattı kendine. Dün gece ondan kendisine böyle hitap etmesini istemişti ve o da öyle yapacaktı.

"İşte!" Lisa parlak bir sesle söyledi. "Dicky bize katılacak. Bu güzel olacak, değil mi?"

Christiana küçük kız kardeşine baktı, kızın yüzündeki sessiz yalvarışı fark etti ve kendi kendine iç geçirdi. Lisa sessizce ondan adama hatasını anlayıp değiştiğini kanıtlaması için bir şans vermesini istiyordu. Ve dün gece kesinlikle evliliğinde bugüne kadar yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu, bu yüzden bunu pekâlâ yapmış olabilirdi, ama onu tekrar değişmekten ne alıkoyacaktı? Geçen yıl birlikte yaşadığı kötü koca Dicky mi onlara katılacaktı, yoksa dün geceki sevgilisi Richard mı?

Bunun yanı sıra, bir de "poposunda çilek var mı" meselesi vardı. Adam gerçekten George olabilirdi, kendi kardeşinin katili. Dürüst olmak gerekirse, tüm bunlar bir kadının çılgılık atıp saçlarını yolmak istemesi için yeterliydi. Elbette çoğu kadının kocalarıyla böyle sorunları yoktu. Nasıl olmuştu da böylesine karışık bir evliliğin içine düşmüştü?

"Chrissy?" Lisa sordu ve Christiana aniden ayağa kalktı.

"Haversham'dan bir tepsi hazırlamasını ve bize getirmesini istemeliydim. Bunu şimdi yapacağım," dedi ve aceleyle odadan çıktı.

Christiana salondan çıktığında Haversham'ın koridorun sonundaki mutfığa girmek üzere olduğunu gördü ve isteğini iletmek için aceleyle ona yetişmeye çalıştı. Ancak işi bittikten sonra üst kata yöneldi. Christiana onun doğum lekesi olup olmadığı ve salona geldiğinde nasıl bir ruh hali içinde olacağı konusunda beklemeye ve endişelenmeye dayanamıyordu. Her iki şeyi de aynı anda öğrenmek istiyordu ve bunu şahitler yerine özel olarak yapmak istiyordu.

Yine de, kendine karşı tamamen dürüst olması gerekirse, Christiana bunun gördüğü doğum lekesi olması gerektiğine ve onu tekrar görmenin sadece bir formalite olacağına çoktan karar vermişti. Çünkü onu kollarına alıp böylesine zevk veren adamın bir katil olabileceğine inanamıyordu. Bu yüzden asıl endişesi, bir sonraki buluşmalarında Richard'ın ona nasıl davranacağıydı. Bu ilk buluşma ona dün gece hayatının en büyük hatasını mı yaptığını yoksa akıllıca bir karar mı verdiğini gösterecekti.

Christiana doğruca ebeveyn yatak odasına gitmedi ama kendi odasında durup saçlarını kontrol etti ve Grace'in o sabah otomatik olarak düzelttiği iğrenç, sıkı topuzun hâlâ yerinde olduğundan emin oldu. Dicky -Richard, diye hatırlattı kendine- her saç teli yerinde değilse onu azarlardı ve bu iyi bir başlangıç olmazdı. Ne düşündüğünü fark edince birden durdu.

Tanrım, şimdiden itaatkâr eş kalıbına geri dönüyordu! Dicky-Richard'ı üzmemek için saçının mükemmel olması konusunda endişelenmek mi? Christiana kendine acımasızca hatırlattı, artık bununla işi bitmişti. Kocasının öldüğünü sandığı sırada birkaç saatliğine özgürlüğün tadına varmış ve kız kardeşlerinin sevgisi ve desteğiyle birlikte bu kısa süreli özgürlük onun yeniden omurgasını bulmasını sağlamıştı.

Omuzlarını dikleştirerek kararlı bir şekilde döndü ve odanın içinde kararlı adımlarla ilerledi. Ebeveyn yatak odasının kapısında duraklamış ve kapıyı çalmak için elini yarı kaldırmıştı ki kendini tuttu. Bir an önce onun poposunu görmesi gerekiyordu, bu yüzden kapıyı çalmadan içeri girip onu üstünü değiştirirken ya da buna benzer bir şey yaparken yakalarsa, bu aslında iyi bir şey olurdu, dedi Christiana kendi kendine.

kapıyı çaldı ve içeri girdi.

Üstünü değiştirirken yarı çıplak falan değildi. Bunun yerine, Daniel'la birlikte odanın içinde ona doğru ilerlerken sessizce konuşuyorlardı. Ancak her iki adam da Christiana görüldüğünde aniden durakladı, gözleri sanki yapmamaları gereken bir şey yaparken yakalanmışlar gibi endişeyle açıldı. Christiana bu garip tepki karşısında kaşlarının alnından yukarı doğru kalktığını hissetti ve merakla bir adamdan diğerine baktı.

"Ah." İlk konuşan Daniel oldu. Gözlerini Richard'a çevirerek sordu: "Ben ... ?" Anlamadığı sessiz bir soruyla bakışlarını omzunun üzerinden kaydırdı.

"Hayır. Sorun değil. Devam et," dedi Richard sessizce. Anlaşılan soruyu anlamıştı.

Christiana kaşlarını çatarak Daniel'ın baktığı yöne doğru baktı ama yataktan başka bir şey göremedi. Oldukça pütürlü görünüyordu ama Grace eriyen buzun ıslatması yüzünden mahvolduğunu söylemişti. Diğer hizmetkârlar yatağın nasıl bu hale geldiği konusunda spekülasyon yapıyorlardı ama gerçeği bulabileceklerinden şüpheliydi. Christiana, kız kardeşleri ve Grace, diğer hizmetkârları işe karıştırmamak için buzu geri almaya gitmişlerdi.

"Christiana?"

O yün toplarken Daniel'ın açık bıraktığı kapıdan çıktığını ve Dicky'nin - Richard- şimdi tam karşısında durduğunu fark etmek için düşüncelerini göz kırparak uzaklaştırdı. Yüz ifadesi sorgulayıcıydı ama gözlerinin ağzına kilitlendiğini ve önceki geceden hatırladığı bir sıcaklıkla karardığını fark etmekten kendini alamadı. Bu onun içinde cevap niteliğinde bir sıcaklık yarattı.

"Saçların bu kadar sıkıyken çok rahatsız olmalısın," diye mırıldandı aniden ve saç tokalarını çıkarmak için uzandı.

"Giymem için ısrar ettiğin şekilde," diye hatırlattı Christiana ona, uyanan sıcaklığın bir kısmını kenara itmek için sinirlenerek.

"O zaman ben bir aptalım," dedi basitçe, saçlarını çözmeyi bitirip artık gevşemiş olan tellerin yüzünün etrafına düşmesine izin verirken. Onaylayarak gülümsedi. "Çok daha iyi."

Kafa derisindeki baskı azaldığında iç çekerek bunun çok daha iyi bir his olduğunu kabul etti ama adam şimdi yüzünü ellerinin arasına alıp bakışları buluşacak şekilde kaldırdığında gözleri büyüdü. "Kocana bir selam öpücüğü vermeyecek misin?" diye sorduğunda gözleri daha da açıldı.

Christiana daha cevap veremedi, adamın ağzı onunkinin üzerindeydi ve onu selamlamaya zorluyordu. Christiana ilk başta tamamen ve tamamen hareketsiz kaldı, bu adamla geçirdiği son bir yılın anıları kafasını karıştırıyordu

yeni gerçeklikle çarpıştı. Onu itmek ve her şey için bir açıklama talep etmek istedi; geçen yıl ona nasıl böyle davranabildiğini, şimdi nasıl bu kadar farklı davranabildiğini açıklamak istedi. Ne yazık ki, vücudunun dün geceye dair kendi anıları vardı ve zihninin endişelerini pek umursuyor gibi görünmüyordu. Onu sadece adamı öpmeye teşvik ediyordu. Ne de olsa iyi bir eş bunu yapardı, değil mi?

Dili kapalı dudaklarında bir çizgi çizip aralarına girmeye çalıştığında, Christiana iç çekerek ona doğru açıldı ... ve kayboldu. Birden vücudu yanmaya başladı, sırtı kamburlaştı, kalçaları öne doğru bastırarak adamın giderek büyüyen sertliğine süründü ve kolları yukarı kalkarak parmaklarının adamın saçlarında gezinmesine izin verdi.

Christiana öpücüğünü daha da derinleştirmesi için onu teşvik etmek üzere ellerini tuttuğunda, Richard'ın yanıtı neredeyse bir hırıltıya benzeyen bir sesi onun ağzına bırakmak oldu. Christiana karşılık olarak titredi ve sonra elleri yüzünden ayrılıp vücudunda gezinmeye başladığında inledi. Bir eli poposuna indi ve onu daha sıkı bir şekilde ona doğru itti. Diğer göğsüne kayarak onu elbisesinin içinden sıktı ve nefesi kesildi ve onun tutuşunda büküldü, göğsünü onun dokunuşuna daha sıkı bastırdı ve sınırsız arzuyla alt bedenine süründü.

Christiana, göğsündeki el göğsünü serbest bırakmak için sabırsızca elbisesinin yakasını çekiştirmeye başladığında, onunla tanıştığında korktuğu tepkinin bu olmadığına ama yine de onunla özel olarak tanışmasının iyi bir şey olduğuna karar verdi. Herkesin olduğu bir salonda karGılaGmıG olsalardı, aralarına uzanıp Gu anda yaptığı gibi adamın pantolonunun üzerinden sertleGmiG erkekliğini sıkamazdı.

Richard'ın dokunuşa verdiği tepki şaşırtıcıydı. Lanet okuyarak ağzını onunkinden ayırdı ve mırıldandı: "Senin içinde olmalıyım. Şimdi."

Evliliğinin durumu ve kocasının kimliği konusundaki kafa karışıklığına rağmen, Christiana nefes nefese "Evet," dedi ve sonra onu belinden tutup yatağa götürürken ve ikisini de yatağa yuvarlarken nefes nefese kaldı ve ona sarıldı.

Richard hemen onu tekrar öpmeye başladı. Christiana da onu geri öptü. Ancak bu artık daha çok otomatik bir tepkiydi ve arkasında daha önceki tutku yoktu, yatakta üzerine düştüğü şey her neyse biraz dikkatini dağıtmıştı. Sertti ve tam omurgasının dibine çarpmıştı, böylece sırtı hoş olmayan bir şekilde üzerine doğru eğilmişti. Kendini iki küçük kütüğün üzerinde yatıyormuş gibi hissediyordu ve bu durum çok hızlı bir şekilde harekete geçen tutkusunu gerçekten öldürüyordu.

Başını yana çevirerek ağzını onunkinden ayırmayı başardı ve "Richard" diye mırıldandı.

"Evet." Dudakları aşağı doğru inerken kelime hafifçe boğuk ve çarpıktı

boynunu.

"Bir şey var," diye irkildi Christiana, adam aniden korsesini aşağı çekip ortaya çıkardığı meme ucuna yapıştığında. Emmeye ve üzerine çekmeye başladığında dudağını ısırды ve içinde patlayan ateş fırtınasına karşı gözlerini kapattı, ancak ilk zevk şokundan sonra bu bile onu rahatsızlığından tamamen uzaklaştırmak için yeterli değildi. Christiana kaşlarını çatarak üzerinde yattığı şeyi hissetmek için uzandı, belki altından çekip çıkarabileceğini umuyordu ama üzerinde yattığı şey yorganın altındaydı ve kendisinden uzağa doğru uzanıyordu.

Richard göğüsleriyle uğraşırken bir yandan da eteklerini yukarı çekiyordu. Birdenbire meme ucunu bırakıp vücudundan aşağıya doğru kayarak hacimli kumaşın altına girdiğinde, kadının dikkati hemen yaptığı şeyde toplandı.

"Oh-er-Rich-oh-" Christiana'nın nefesi kesildi, adam bir kalçasını öperken yatak örtüsüne tutundu. Bu kesinlikle onu üzerinde yattığı şeyden uzaklaştırmayı başardı ve dişlerini, içinde neden olduğu heyecan karıncalanmalarına karşı sıktı ve uyluklarının tepesine yaklaştığında geleceğini bildiği çok daha güçlü zevk şokuna hazırlandı. Yine de, ağzı sonunda onun merkezini bulduğunda haykırdı. Bu en hafif okşamaydı, neredeyse bir alaydı, ama yine de yarı oturur vaziyetteydi, elleri yatak örtülerini pençeliyor ve yatağın her iki ucundan kendine doğru çekiyordu. Bu pozisyon sırtındaki rahatsızlığı hemen ortadan kaldırdı ve Christiana, adamın ağzı tekrar üzerine değene kadar bir anlık rahatlama hissetti ve başını yana çevirdi, dokunuşla birlikte içinden fırlayacak gibi olan nefesi için soluk soluğa kaldı. Ancak yeterince nefes aldığı anda, kendini yatakta yarı çıplak yatan ve kesinlikle pek de sağlıklı görünmeyen Richard'a bakarken bulduğunda bir çığlık atarak geri çekildi.

Eteğinin altındaki Richard hareketsiz kaldı ve aniden eteğin altından çekildi, "Çok hızlıydı." derken yüz ifadesi şaşkındı.

Christiana'nın tepkisi gözlerini ona doğru çevirmek ve tekrar çığlık atmak oldu. Bunu, ayağını adamın göğsüne koyarak ve dehşetten doğan bir güçle onu kendisinden uzaklaştırarak takip etti. Sonra yataktan sıçradı ve kapıya doğru koşmaya başladı.

Richard irkilerek bir küfür savurarak parke zemine düştü ve hemen ayağa kalkarak karısına doğru baktı ama onu yataktan fırlamış halde buldu... George'un yarı çıplak ve kesinlikle ölü olarak yattığı yataktan. Richard bu kez çok daha şiddetli bir şekilde küfrederek ayağa fırladı ve aceleyle peşinden gitti

Christiana. Neyse ki koridora açılan kapıya doğru koşmuştu ve kapı kilitliydi. Adam onun kolunu yakaladığında çaresizce kapıyı açmaya çalışıyordu.

"Christiana, bekle, beni dinle."

"Dokunma bana," diye bağırarak adamın elinden kurtuldu. Kapıdan vazgeçerek hızla ondan uzaklaştı, bir ona bir yatağa bir de arkasına bakarken yüzünde panik ifadesi vardı.

"Pekâlâ, sana dokunmayacağım," dedi Richard sessizce, sakın kalırsa kızın da sakınleşeceğini umarak. "Her şey yolunda. Benimle güvendesin. Her şey yolunda."

"Her şey yolunda mı?" diye yankılandı inanamayarak, onun sesinden hiç de sakınleşmiş gibi görünmüyordu. "Sen de kimsin?"

"Ben Richard Fairgrave, Radnor Kontu," dedi ciddiyetle. "O zaman bu kim?" diye sordu kadın, yatağı işaret ederek.

Richard onun elinin nasıl titrediğini fark etti ve gereksiz yere üzülmesine iç geçirdi. Bütün bunlar onun suçuydu. Kızın üzerine azgın bir boğa gibi düşen ve sonra da erkekliğine kan hücum ederken görünüşe bakılırsa aklını yitiren oydu. Ölü kardeşinin yattığı yatağa onu yuvarlamaya çalışacak kadar nasıl aptal olabileceğine dair bulabildiği tek açıklama buydu. Yüce Tanrım, adamın varlığını tamamen unutmuş, sadece en yakın yatay yüzeyi düşünebilmiş ve onu üzerine, kendisini de içine almayı başarmıştı.

"Bu," dedi yorgun bir sesle, "ikiz kardeşim George."

Richard, Christiana'nın aniden gevşeyip, "Tamam o zaman, hadi odama gidip başladığımız işi bitirelim," diyeceğini ummanın çok fazla olacağını düşündü. Ama gerçekten, hâlâ ağrıyan erkekliği bunun için minnettar olurdu. Ancak, bunun yerine gözleri şüpheyle kısıldı ve dudaklarında ani bir sıkışma ifadesi belirdi.

Yorgun bir elini saçlarında gezdirdi ve şöyle dedi: "Bir yıldan biraz fazla bir süre önce eve döndüğümde üst kattaki odalardan boğuk bir çığlık sesi duydum. Ne olduğuna bakmak için aceleyle yukarı çıktım ve uşağımı dört saldırganla boğuşurken buldum. Ne yazık ki ona yardım etmek için çok geç kalmıştım. Odama ulaştığımda bile içlerinden biri Robbie'nin boğazını kesmiş ve ölmesi için yatağa bırakmıştı. Yukarı çıkarken girişten bir büst aldım ve Robbie'yi öldüren adamın kafatasına indirdim. Sanırım onu anında öldürdü. Yine de bir adamıma karşı üç adam vardı ve biraz boğuşuktan sonra beni etkisiz hale getirmeyi başardılar.

"Beni doğrudan öldürmemelerinin tek nedeni George'un onları kiralayanın kendisi olduğunu bilmemi istemesiydi. O benimle kalıyordu.

ve benim cesedim onun yatağında tanınmayacak şekilde yanmış olarak bulunacaktı. Ölenin o olduğu varsayılacak ve benim yerime geçip Radnor Kontu olabilecekti. Sırf benden üç dakika sonra doğduğu için kendisinden esirgenen adımı, unvanımı, topraklarımı ve servetimi talep edecekti. Öz kardeşim tarafından öldürüldüğümü bilerek ölmemi istiyordu." O gece hissettiği ihanet duygusunu hatırlayınca Richard'ın ağzı acı bir şekilde burkuldu. İki yılardır yakın olmasalar da, kardeşinin kendisinden bu kadar nefret edebileceği haberinin altında ezilmişti. Şimdi yataktaki adama doğru baktı ve kendini devam etmeye zorladı. "Hayatımı kurtaran şey, içindeki o iğrenç damar oldu. Beni doğrudan öldürmeyerek hayatım için takas yapma şansı verdi. Konağın sahte bir duvarının arkasına gizlenmiş demir bir sandığım vardı. Bunu benden başka kimse bilmiyordu ve ben de hayatım karşılığında bunu onlara teklif ettim."

Bakışları Christiana'ya kaydı ve onun hâlâ temkinli görüldüğünü gördü. dinliyordu ve bu önemli bir şeydi. "İlk başta anlaşmayı kabul edeceklerini düşünmemiştim. Öldürdüğüm adam onlardan birinin arkadaşıydı ve beni sadece öldürmek istiyordu ... tabii ki sandığın yerini öğrendikten sonra. İkinci adam açgözlüydü, yaşamama izin vermek, George'un onlara ödemeyi kabul ettiği parayı alana kadar beni bir yerde bağlı tutmak ve sonra gitmeme izin vermek ve George'un beni öldürtmeye çalıştığı haberini verdiğimde ortaya çıkan kaosu izlemek istiyordu. Anladığım kadarıyla kardeşimi pek sevmiyordu." Christiana'nın başını sallamasını ya da söylediklerini onaylamasını bekledi ama Christiana sadece ona bakıp bekledi, o da devam etti.

"Üçüncü adam grubun en zekisiydi. Dayakla bile sandığın yerini bulamayacaklarını düşündü, özellikle de sonrasında beni öldüreceklerini bildiğim için. Ama aynı zamanda, gelecekteki işlerini etkileyebileceği için anlaşmadan caydıklarının duyulmasını da istemiyordu. Bu yüzden bir uzlaşma önerdi. Yaşamama izin verecekler, beni ve demir sandığı çalıştıkları gemiye götüreceklerdi. Gemi ertesi gün Amerika'ya doğru yola çıkacaktı ve beni köle olarak Kızılderililere satacaklar, karşılığında da kürk alacaklardı. Sadece beni öldürmek için George'dan almayı bekledikleri parayı üç katlayacaklardı.

"Ölü saldırganın arkadaşını ikna etmek biraz zaman aldı ama sonunda açgözlülüğü galip geldi ve hepsi planı kabul etti. Planın Kızılderililerle takas edilme kısmından pek memnun değildim ama hayatta kalacaktım ve hayatta kalmak ölmekten daha iyiydi, bu yüzden onlara sahte duvarın nerede olduğunu, nasıl açılacağını ve demir sandığı söyledim ve sonra beni bağlayıp ağzımı kapattılar. Beni bir arabanın arkasına attılar, konağı ateşe verdiler ve George'un onlara ödeme yapacağı önceden kararlaştırılmış buluşma noktasına gittiler." Tekrar kardeşine doğru baktı. "Her şeyi duydum. Olayın her anını bilmek istiyordu.

Gece olanları, hayatım için yalvarıp yalvarmadığımı, uşağımın ölümüyle nasıl yıkıldığımı öğrenmek istedi. Acı çektiğim fikrinden zevk alıyor gibiydi."

Richard tiksintiyle başını salladı. Kardeşinin kendisinden bu kadar nefret ettiğini hiç düşünmemişti. "Hastalıklı merakını giderdikten ve paralarını aldıktan sonra, adamlar beni rıhtıma götürüp bir geminin ambarına attılar. Sonsuza kadar orada kalacaktım gibi geldi."

Kendisi için uzun ve karanlık bir cehennem yolculuğuna dönüşen o anı hatırlayınca gözlerini kapadı. Yolculuk boyunca onu bağlı tutmuşlar ve sadece yemek ve su vermek için ağzındaki tıkacı çıkarmışlardı. Beslenmeler arasında bazen günler geçmiş ve yolculuk bitmek bilmez gibi görünmüştü. Yolculuk sona erdiğinde Richard yarı ölü, halsiz ve ateşler içindeydi; bilekleri ve ayak bilekleri onu bağlayan iplerin sürtünmesinden dolayı iltihaplı yaralarla doluydu. Bunu umursamayan üç tutsağı onu ambardan sürükleyerek çıkarmış, bir atın sırtına atmış ve kürk karşılığında Kızılderililere köle olarak satmak üzere yola koyulmuşlardı. Ancak, o haliyle kimse onun için bir şey takas etmeye yanaşmamıştı. Sonunda onu kaçırانlar onu attan itmiş ve sonra da atlarına binip gitmişler.

"Seni orada öylece ölüme mi terk ettiler? Onlara demir sandığını verdikten sonra mı?" Christiana öfkeyle sordu. "Nasıl hayatta kaldın?"

Richard gözlerini kırptırarak açtı, Christiana'nın üzgün ifadesini gördü ve anıları hatırladığı gibi yüksek sesle söylediğini fark etti. Boğazını temizleyerek omuz silkti. "Teddy McCormick adında bir çiftçi beni bulduğu için yeterince şanslıydım. Beni arabasının arkasına koydu ve çiftliğine götürdü. O ve karısı Hazel benimle ilgilendiler. Hayatımı kurtardılar." Çiftin anısına gülümsedi.

"Yeterince iyileşir iyileşmez Daniel'e her şeyi açıklayan bir mektup yazdım. George dışında ailem yoktu," diye açıkladı sessizce. "Ve Daniel benim en yakın arkadaşım."

Bu kez ona bakmak için durakladığında Christiana ciddiyetle başını salladı. Onun ailesinin olmadığını farkındaydı elbette. Geçen yıl onun erkek kardeşiyle evlenmişti. Eh, bir bakıma, diye düşündü Richard kendi kendine, Christiana'nın da çok daha az kuşkulu ve korkmuş görüldüğünü fark ederek rahatladı. Ona inanmıştı.

"Teddy ve Hazel'ın yanında kaldım ve beni kurtarma zahmetlerinin karşılığını ödemek için onlarla birlikte çiftlikte çalıştım ve bir cevap almak için sonsuza kadar bekledim. Evime yapılan saldırının üzerinden neredeyse bir yıl geçmişti ki Daniel'dan başka kim çiftliğe gelebilirdi ki?"

Richard onu gördüğünde yaşadığı şoku ve sevinci hatırlayarak gülümsedi. "Beni bir gemiye bindirmesini ya da beni alması için birini göndermesini bekliyordum ama o bir gemiye bindi ve peşimden kendisi geldi. Giysiler getirdi

ve bizi İngiltere'ye geri götürmek için bekleyen bir gemi vardı." "Biz mi? McCormick'ler de mi?" Christiana sordu.

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla. "Oh, hayır. Çiftliklerinde mutluydular, ama Daniel'a tüm zahmetleri için onlara biraz para bıraktırdım." Şimdi kaşlarını çatı ve ekledi, "Bu da bana ona geri ödemem gerektiğini hatırlatıyor. Döndüğümüzden beri olanlardan dolayı henüz bunu yapamadım."

"Peki tüm bu olanlar tam olarak nedir?" Christiana sessizce sordu. "İngiltere'ye döneli ne kadar oldu?"

"Ah." Richard çarpık bir gülümsemeyi başardı. "Dün sabah limana vardık."

Christiana aniden yatağa doğru ilerledi ve yatağın kenarına oturdu. Bu hareket bacaklarının artık onu tutamayacağını gösteriyor gibiydi ama yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlayamadı.

"Daniel ve ben bu durumla başa çıkmanın en iyi yolunun Landon balosunda George'la yüzleşmek olduğuna karar verdik. Sezon açılışı olduğu için baloya neredeyse tüm Ton üyeleri katılacaktı ve planımız George'u şaşırtarak itiraf ettirmektir."

"Ölmüş olması dışında," dedi sessizce.

Richard sessizce, "Evet ve o seninle evliydi, bu da planlarımızı bozdu," dedi.

Christiana şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Bu neden onları kıştırdı?" "Çünkü

George ölerken adaletten kaçmıştı. Ne olduğunu açıklarsam ortaya çıkacak skandaldan sadece sen ve kız kardeşlerin zarar görecekti.

ve üçünüz de masumsunuz."

Christiana şimdi ona sanki daha önce hiç karşılaşmadığı egzotik bir yaratmış gibi bakıyordu. Bu sabit, tuhaf bakışlar altında rahatsız olarak ekledi, "Daniel, George hayatımı benden hiç çalmamış gibi hayatıma geri dönmemi önerdiğinde ... şey, gerçek şu ki tereddüt ettim. Seni ya da kız kardeşlerini incitmek istemedim ama öte yandan seni tanıımıyordum ve onun yaptıkları yüzünden daha fazla cezalandırılmak da istemedim. Bu yüzden George'u uzaklaştırmaya ve birkaç günlüğüne saklamaya karar verdik, bu arada ben de seninle iyi anlaşıp anlaşamayacağımıza baktım."

Christiana aniden ayağa kalktı, yüzü aniden kızarmıştı ve Richard onun söylediklerini tamamen yanlış anladığını, yatakta birbirlerine uygun olup olmadıklarını kastettiğini düşündüğünü fark etti. "O şekilde değil," diye çabucak onu temin etti. "Dün gece tamamen beklenmedik bir şeydi. Aslında, hatırlarsan beni soymanı engellemeye çalışıyordum. Giysilerimi çıkarmaya bu kadar kararlı olan sendin."

"Çileğini görmeye çalışıyordum," diye tersledi ve sonra gözlerini kısarak

gözler. "Lafı açılmışken, onu şimdi görmek isterim."

"Çileğim mi?" diye sordu boş gözlerle ve kasıklarına baktı. Hatırladığı kadarıyla dün gece pantolonunu çıkarmaya kararlıydı ama daha önce hiç kimse erkekliğine çilek dememişti. Aslında, kadının kastettiği şey buysa hakarete uğrayabileceğini düşündü.

"Poponda," dedi, bir an önceki kızgınlığı bıkkınlık ve utanç karışımına dönüşmüş gibiydi. "Richard Fairgrave'in poposunda çilek şeklinde bir doğum lekesi olması gerekiyor. Onu görmek istiyorum, lütfen."

"Oh." Richard rahatladı ve hatta sırtıttı. "Hiç kimse bana bunun çilek şeklinde olduğunu söylemedi."

Sadece bir kaşını kaldırdı, görünüşe göre onu görmekten vazgeçmek istemiyordu. Onu gerçekten suçlayamayacağını düşündü. Geçen yıl Richard Fairgrave olduğunu düşündüğü kişiyle evlenmişti ve şimdi ona gerçekten kardeşi George olduğunu söylüyordu. Kimin kim olduğuna dair kanıt istemesinin makul olduğunu düşündü. İçini çekerek yüzünü buruşturdu, ona sırtını döndü, pantolonunu çıkardı ve indirdi.

Christiana bir an ağzı açık bir şekilde Richard'a bakakaldı, tamamen şaşırmıştı. Bu kadar şaşırmaması gerektiğini düşündü, çileği kontrol etmek için poposunu görmek istemişti, ama aslında belki bir tartışma ya da biraz alçakgönüllülük bekliyordu, ama adamın donunu indiriş şekli, adamda çok az alçakgönüllülük olduğunu gösteriyordu.

"Eee?" Richard sabırsızlıkla sordu.

Christiana yutkunarak adama bir adım daha yaklaştı ve kendini adamın çıplak poposuna odaklanmaya zorladı ama sonra kaşlarını çattı. Adam kapının yanında, pencereden gelen ışıktan mümkün olduğunca uzakta duruyordu. Aynı zamanda yatağın gölgesinde duruyordu. "Ben ... şey ... çok karanlık. Göremiyorum."

Richard sabırsızca gıdakladı ve odanın diğer tarafına geçmek için arkasını döndü. Pantolonu ayak bileklerindeyken bu hızlı bir manevra değildi ve onun yatağın etrafından pencereye doğru ördek yürüyüşünü izlemek, aile mücevherleri dışarı sarkarken ve frakının altında sağa sola sallanırken gerçekten de şimdiye kadar gördüğünü düşündüğü en gülünç şeydi.

"İşte. Böyle daha mı iyi?" diye sordu, pencerenin yanında durdu ve pencereye yan dönecek şekilde döndü.

Christiana boğazına düğümlenen kahkahayı çıkarmak için boğazını temizledi ve odanın diğer ucuna kadar onu takip etti. Sonra eğildi ve onun arkasına baktı.

"İşte burada," dedi ve parmağını iz üzerinde gezdirmek için uzandı. Bu

Langley'nin söylediği gibi sol popo yanağında soluk kırmızı ya da koyu pembe renkli bir leke vardı. "Aslında bir çilek değil, değil mi? Daha çok gül goncası şeklinde. Langley öyle olduğunu söylemişti-"

"Leydim mi? Kız kardeşleriniz- Oh, Yüce Tanrım."

Christiana aniden doğruldu ve açık bıraktığı ama Daniel'ın kapatmadığı bağlantı kapısına doğru döndü. Grace şimdi girişte durmuş, ikisinin pencere kenarındaki portresine bakarken gözlerini kocaman açmıştı. Christiana söyleyecek bir şey bulmaya çalışırken bir an sessizlik oldu ve sonra hizmetçi geri çekilmeye başladı, yatağın üzerindeki cesedi görünce aniden kesilen bir özür mırıldandı. Bakışları yataktaki cesetten Christiana'nın arkasındaki adama kaydı ve tekrar "Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Christiana hemen, "Her şeyi açıklayabilirim," dedi ve aceleyle kadına doğru yürüdü. Arkasından gelen bir iç çekiş ve giysilerin hışırtısını duyunca omzunun üzerinden baktı ve Richard'ın pantolonunu çekip yukarı kaldırırken bıkkın göründüğünü gördü. Kendisinin cesedi bulması, adamın poposunu görmek istemesi ve Grace'in cesedi bulması arasında adamın zor bir sabah geçirdiğini tahmin etti. Christiana onu anlayabiliyordu, zor bir yıl geçirmişti ve yakın gelecekte işler daha da kolaylaşacak gibi görünmüyordu.

On Birinci Bölüm

Christiana açıklamalarını bitirip sustuğu anda Grace, "Yani," dedi. "Dicky-George ile evliliğiniz yasal değildi, çünkü evlilik sözleşmesinde Radnor Kontu Richard Fairgrave yazıyordu ve George belgeleri imzalarken Richard'ı taklit ediyordu, öyle mi?"

"Sanırım bu muhtemelen doğru," diye itiraf etti Christiana.

"Ama şimdi Dicky-George ile yaptığınız yasadışı evliliği Dicky-Richard ile tamamladınız. Bu Dicky-Richard ile evliliğinizi artık yasal mı kılıyor? Ya da ..."

Grace sözlerini yarıda bıraktı ama sonra söylemesine gerek kalmadı, Christiana ne sorduğunu biliyordu. Artık Richard'la yasal olarak evli miydi yoksa olduğunu iddia ettiği kişi olmayan ölü bir adamla sahte bir evlilik yapan düşmüş bir kadın mıydı?

Gerçekten mi, diye düşündü Christiana, Richard baloya geldiğinde ve Dicky'nin dirildiğini düşündüğünde sorunları olduğuna inanmıştı, ama her şey gittikçe daha karmaşık bir hal alıyor, sorunlar üst üste biniyordu. Boğazını temizleyerek, "Ben öyle düşünmüyorum ama Richard buna izin verebilir. Karar vermeden önce birlikte ne kadar iyi anlaştığımızı görmek istiyor."

Grace tiksintiyle homurdandı. "Anlaşılan dün gece kardeşinin onu sürüklediği evliliği tamamladığında birlikte yeterince iyi anlaştığınızı düşünmüş."

"Evet, bu benim hatam olabilir," diye itiraf etti Christiana, kızararak. "Onun çileğini görmeye çalışıyordum ve ... şey ..."

"Ve direğinin üzerine mi düştü?" Grace kuru bir sesle sordu. "Grace!" Christiana şok içinde ağladı.

Hizmetçi sabırsızca, "Suçu üstlenmeye çalışırken kendini bir dinle," dedi. "Dün gece daha denenmemiş bir kızdın, çarşaflardaki kan bunu kanıtlıyor. Ayrıca sarhoştun da. *Ve o* aksini bildiği halde sen onu kocan sandın," diye ekledi acımasızca. "Bu olayda masum olan sensin. Tüm bu olanların suçlusu yan odadaki o ikisi."

"O haklı."

Christiana arkasını döndüğünde ana yatak odasının bağlantı kapısında asık suratlı bir Richard gördü. Christiana durumu Grace'e açıklarken Richard ana yatak odasında beklemeyi kabul etmişti ama görünüşe göre

sabırsızdı. Adam odayı geçip onlara doğru gelirken Christiana dudağını ısırđı, bazılarının soru sormayı bile haddini aşmak olarak görebileceği bir şey için Grace'i görevlendirebileceğinden endişe ediyordu. Ancak Grace hayatı boyunca onun evinin bir üyesi olmuştu. Onun hizmetçisi olsa da, aynı zamanda ailesinden biri gibiydi. Christiana yaşlı kadını seviyordu ve bu sevgi ve ilginin karşılık bulduğunu biliyordu. Kadının dilini bu kadar özgürce kullanabilmesinin tek nedeni de buydu.

Neyse ki Richard bunu anlamış görünüyordu ve Grace'e saygıyla başını salladı. "Haklısınız. Dün gece evliliğın sürmesine izin vermeye karar veren bendim." Christiana'ya döndü. "O sırada hâlâ bakire olduğunu bilmiyordum ama evliliğın muhtemelen yasal olmadığını ve senin içki yüzünden biraz daha kötü durumda olduğunu biliyordum. Durumun bu şekilde ilerlemesine asla izin vermemeliydim."

Christiana gözlerini kocaman açarak ona baktı. Dicky hiçbir zaman davranışlarının ya da hatalarının sorumluluğunu almamıştı. Yaptığı herhangi bir hatanın ya da uğradığı herhangi bir hakaretin suçunu her zaman bir başkasına, genellikle de ona atardı. Anlayabildiği kadarıyla, kendi ayağına takılıp tökezlemesinden yağan yağmura kadar her şey için onu suçluyordu.

"Peki, bu konuda ne yapacaksınız lordum?" Christiana adama bakmaya devam edince Grace aniden sordu.

"Yasal olduğundan emin olmak için bir tören daha yapmalıyız," diye açıkladı ciddiyetle. "Yeminlerimizi yenilemek istediğimizi herkese söyleyerek bunun gerekliliğini açıklayabiliriz."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Grace aniden ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. "En iyisi aşağı inip Langley ve Lisa'ya iyi olduğunu söyleyeyim."

"Onlara iyi olduğunu mu söyleyeceksin?" Richard kaşlarını çatarak sordu.

Grace başıyla onayladı. "Uzun zamandır buradasın. Genç Robert endişelendi, ben de iyi olduğundan emin olmak için kontrol edip rapor vermeyi teklif ettim."

Christiana, Richard'ın yüzünde bir kızgınlık ifadesi gördü ama o sadece homurdandı ve hizmetçinin gitmesini bekledi. Kapı arkasından kapandığı anda Christiana'ya baktı ve alaycı, özür dileyen bir gülümseme verdi. "Özür dilerim. Evliliğın devam etmesini isteyip istemediğınızı sormadım. İstiyor musun? Benimle evlenir misin?"

Hem özrü hem de yorumu karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Christiana böyle bir düşünceye alışık değildi. Üstelik bu konuda fazla seçeneği de yoktu. Yasal olsun ya da olmasın, evliliklerini çoktan tamamlamışlardı.

Görünüşe göre onun tereddütünü isteksizlik olarak algılayan Richard önünde diz çöktü ve ellerini ellerinin arasına aldı. "George'la geçen yılın zor geçtiğini anlayacak kadar çok şey duydum. Ama sana söz veriyorum, ben onun gibi değilim. Sana iyi bir koca olacağım. Olacağım-"

Christiana eliyle onun ağzını kapatarak sözlerine son verdi. Adam parmaklarının etrafında kaşlarını çatarak kaşlarını kaldırdığında içini çekerek, "Dicky, yani George. George evlenmeden önce bana harika bir koca olacağına ve birlikte muhteşem bir hayat süreceğimize dair birçok söz verdi ... ve her birini tutmadı. Söz vermemenizi tercih ederim lordum. Yalanlar kolayca söylenir. Eylemler gerçekten daha belirleyicidir."

"Pekâlâ. Söz vermiyorum," diye kabul etti Richard, kadın elini onun ağzından çektiğinde. "Ama soruma cevap vermediniz. Evliliğin devam etmesini ve törenin yeniden yapılmasını istiyor musunuz?"

Christiana bu soru karşısında alaycı bir şekilde gülümsedi. İlk soruları, *istekli misin? Ve benimle evlenir misin?* Cevap vermek daha kolay olurdu. Skandaldan kaçınmak istiyorsa gerçekten de çok az seçeneği vardı. Ama onun *evliliğin devam etmesini ve törenin yeniden yapılmasını* istiyor *musunuz?* sorusu çok daha karmaşıktı. Christiana'nın o anda kafası o kadar karışmıştı ki ne dilediğini bile bilmiyordu. Richard'ın George'dan çok daha iyi görüldüğü kesindi ama dün gece bu odada yaptıklarına rağmen ona neredeyse yabancıydı ve George düğünden önce de iyi görünüyordu. Yeminler tekrarlandığı anda Richard'ın da kontrolcü ve eleştirel bir canavara dönüşmeyeceğini nereden bilebilirdi ki? Richard'ın böyle bir şey yapmayacağına güvenemezdi ve George'un onu incittiği gibi tekrar incinmekten korkuyordu, çünkü George'un ona davranış biçimindeki en kötü şey gerçekten de buydu; ihanete uğramışlık duygusu ve kendisini sevdiğini iddia eden bir adamın ona bu kadar zalimce davranmış olmasından duyduğu acı.

En azından bu sefer dört gözle bekleyeceği geceleri olacaktı.

Zihni bunu işaret etti ve Christiana bu düşünce karşısında yüzü kızararak Richard'dan uzaklaştı. Bu küçük bir teselli değildi. Paylaştıkları zevke dair anıları canlı ve muhteşemdi. Christiana evliliklerinin tek iyi yanının bu olmamasını, Richard'ın daha nazik olmasını ve George'un gösterdiğinden daha fazla saygı ve ilgi göstermesini ummak zorundaydı. Her iki davranışın bir nebzesi bile o tutkulu geceleri yaşamasını katlanılabilir kılacaktı.

Boğazını temizleyerek kendini tekrar onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı ve ciddiyetle başını salladı. "Pekâlâ. Başka bir tören yaptığımız sürece evlilik devam edecek." Yutkundu ve sonra sessizce ekledi, "Teşekkür ederim."

Richard başını salladı. "Bana teşekkür etme. Evliliğin arkasında durarak kendimi feda ettiğimi ve sana büyük bir onur verdiğimi düşünmeni istemiyorum. Bu sadece senin için değil, benim için de işleri kolaylaştırıyor." Elini sıktı ve ekledi: "Birbirimizle iyi anlaşacağımıza ve zamanla iyi arkadaş ve ortak olacağımıza dair büyük umutlarım var."

Christiana sessizce ona baktı. Yapmaya çalıştığı şey bir yana

Kendisini ona karşı borçlu hissetmediğinden emin olan Richard, ki bu ona çok nazik görünüyordu, aynı zamanda aşk ve hayranlık, hatta hoşlanma ve cazibe gibi sahte iddialarda da bulunmuyordu. Dürüst davranıyor ve evliliğin kendisine ne gibi faydalar sağlayacağını ve gelecekte daha fazlasını umduğunu belirtiyordu. George'la tanışmadan önce bu çok çiçekli olmayan sözler onu üzebilirdi; şimdi ise rahatlatıyor ve gülümsemek istiyordu. Dersini iyi öğrenmişti ve gerçeği her zaman boş yalanlara tercih ederdi.

"İyi misin?" diye sordu Christiana sessizce ona bakmaya devam edince. Christiana küçük, içten bir gülümsemeyle başını salladı.

"Pekâlâ."

"Güzel." Genişçe gülümsedi ve onu da yanına çekerek ayağa kalktı. "Şimdi gel bakalım. Seni kurtarmak için buraya gelmeden önce kız kardeşlerine ve Langley'e katılmalıyız."

Kelimeleri yeterince alaycı bir şekilde söylemişti ama Christiana'nın merak etmesine neden olan hafif bir kenarı da vardı. Ancak birden Christiana'nın aklına Langley'nin şüphelerinden ona bahsetmediği geldi.

"Senin George olduğunu düşünüyor," diye ağzından kaçırdı adam onu odadan çıkarmaya çalışırken.

Richard onu durdurdu, bakışları keskin bir şekilde "Öyle mi?" diye sordu.

Başını salladı ve bir gece önce Robert'la yaptığı konuşmayı hızla anlattı. Kadın sözlerini bitirdiğinde, Richard öğrendiklerini sindirirken ikisi de sessiz kaldı.

"Anlıyorum," dedi sonunda, onu koridor boyunca yürütmek için koluna girerken. "Bu onun davranışlarının çoğunu açıklıyor ve sanırım doğum lekemi nasıl bildiğinizi merak etmeliydim. Herkesin bildiği bir şey değil." Merdivenlerden inerlerken sessizdi, ama aşağıya indiklerinde durdu ve onu yüzüne çevirdi. "Robert'a güveniyor musun?"

Bu soru karşısında kaşları havaya kalktı. Bu çok ciddi konuda onun muhakemesine güvenebileceğini ima ediyor gibiydi ki bu, evin günlük işleyişinde ya da kıyafet seçiminde bile onun muhakemesine güvenmeyen George'dan kesinlikle güzel bir değişiklikti.

"Evet," dedi basitçe. "O aileden biri gibi."

Richard başıyla onayladı. "O zaman onu bir kenara çekip meseleyi açıklayacağım."

Christiana kalbinin etrafında bir şeylerin hafifçe gevşediğini hissetti. Aynı zamanda gözlerinde yaşların sızladığını hissetti ve Richard görmeden önce ona doğru döndü. Zaten nereden geldiklerini de bilmiyordu. Hem nazik davranıyor hem de görünüşe bakılırsa onun fikirlerine saygı duyuyor diye minnettarlıktan ağlamak istemek aptalcaydı. Saçma. Zavallica, gerçekten, diye karar verdi kendinden iğrenerek.

"İşte buradasın! Burada sesler duyduğumu sandım."

Christiana etrafına bakınca Robert Maitland'ın birkaç metre ötede durduğunu gördü.

salonun kapısından içeri girdi. Robert'ın dikkatini dağıttığı için minnettar olan kız, adama gülümsedi ama arkasındaki Lisa'yı fark edince gülümsemesi soldu. En küçük kız kardeşinin yüzündeki hoşnutsuzluk kaşlarını kaldırmamasına neden oldu, ama sonra Robert tekrar konuşurken ona baktı.

"Çay soğuyor. Gerçekten gelip bize katılmalısın," dedi kararlılıkla. "Aslında Langley, sakıncası yoksa önce seninle konuşmam gerek."

Richard, Christiana'nın koluna girerek onu koridorda diğer adama doğru itti.

"Öyle mi?" Langley gözlerini kısarak Christiana'ya baktı.

Robert'ın gözlerinde onun iyi olup olmadığına dair sessiz soruyu okuyarak nazikçe gülümsedi ve "Çileği var. Gerçi bana sorarsan o daha çok bir gül goncası Robert."

Langley yorum yapmadı, aslında Richard'ın Richard olduğunu öğrendiği için daha mutlu görünmüyordu ve Christiana bunun nedeninin geçen yıl kendisine korkunç davranan bir adamla bu evliliğe saplanıp kalmasından endişelenmesi olduğunu düşündü. İç geçirerek uzanıp kolunu sıktı ve "Sorun değil. O düşündüğümüz gibi biri değil. Her şeyi açıklayacaktır."

Christiana daha sonra Richard'ı Robert'ı halletmesi için bırakarak salona doğru ilerledi. Ancak odaya fazla giremedi; Lisa yolunu kapatmıştı ve hareket etmeye istekli görünmüyordu.

"Adamları beklerken oturup çay koyalım mı?" Christiana kararsızca önerdi. Lisa hemen cevap vermeyip, Richard'la birlikte uzaklaşan Robert'ın ardından ters ters bakınca, "Bir terslik mi var?" diye sordu.

Lisa nefesini sabırsızca, oflaya puflaya verdi. "O sadece çok sinir bozucu."

"Robert mı?" Christiana şaşkınlıkla sordu.

"Evet, o." Lisa aniden döndü ve çay tepsisinin yanındaki sandalyeye çökmek için geri döndü. "Senin için endişelenmekten vazgeçmiyordu. Gittiğin andan itibaren kapıyı bir şahin gibi izledi ve sonra nerede olduğunu sormaya başladı ve hatta Grace'i seni kontrol etmesi için gönderdi. Tanrım, sanki Richard canı bir şeytanmış gibi davranıyordu. O senin kocan. Robert sana ne olacağını düşünüyordu?"

"Ah." Christiana ne söyleyeceğinden emin olamadan Lisa'nın karşısındaki kanepeye oturdu. Bir yanı tüm olanları anlatmak istiyordu. Ancak bunu iki kez yaptıktan sonra her iki kız kardeşe de aynı anda açıklamayı tercih etti ve sadece, "Robert geçen yıl Richard'la aramızın pek iyi olmadığını farkında ve endişeleniyor," dedi.

"Senin için çok fazla endişeleniyor," diye homurdandı, hiç memnun olmamıştı.

Christiana'nın kaşları kalktı. Lisa'nın sesi gerçekten de kıskanç geliyordu ve bu da kızın Langley'e olan hislerinin kardeşlikten öte bir şey olup olmadığını merak etmesine neden oldu.

Christiana ve Suzette'in adama karşı hissettikleri türden bir sevgi besliyordu ama sadece, "Hepimiz için endişeleniyor: sen, ben ve Suzette. Suzette demişken," diye ekledi kaşlarını çatarak. "Nerede o?"

"Oh, terliklerini değiştirmekle ilgili bir şeyler mırıldandı ve sen gittikten kısa bir süre sonra gitti," dedi Lisa iç çekerek.

"Ah." Christiana kapıya doğru baktı, kızın nerede olduğunu ve Daniel'ın da nerede olduğunu merak ediyordu. Lord Woodrow bir süre önce onu ve Richard'ı yukarıda bırakmış ve salondaki herkese katıldığını düşünmüştü ama öyle görünmüyordu.

Lisa, "Çay soğumadan içsek iyi olur," diye karar verdi ve çayı doldurmaya başladı.

Genç kız ona bir fincan uzatırken Christiana bir teşekkür mırıldandı.

Richard onun için battaniyeyi geri çektiğinde Langley, George'un yüzüne bakarak, "Onun sen olmadığını biliyordum," diye mırıldandı. "İlk başta değil, yoksa Christiana'yı ondan uzak durması için uyarırdım. Ama ilk başlarda onu çok az gördüm. Evlenip burada, Londra'da yaşamaya başladıklarında bir şeylerin ters gittiğinden şüphelenmeye başladım. Christiana ziyarete ilk geldiğimde çok gergindi, gülümsemesi gergindi, gözleri sürekli ona bakıyordu, sanki onu üzecek bir şey söylemiş ya da yapmış olabileceğinden korkuyordu. Sonra bir dahaki sefere uşağa beni geri çevirmesini söyledi. Bu ikinci kez olduğunda bir şeylerin ters gittiğini anladım ve Grace'in dışarı çıktığını görene kadar bekledim. Bana neler olduğunu anlatmasını istedim ve bana ona nasıl davrandığını anlattığında ..." Langley'nin ağzı gerildi ve sonra içini çekerek, "O piç geçen yıl Christiana'ya pislik gibi davrandı ve okuldan hatırladığım kadarıyla sen de öyle bir tipe benzemiyecektin. Öte yandan George..."

Richard battaniyeyi tekrar George'un yüzünü örtecek şekilde yukarı çekti. Onun Kardeşi ona her baktığında daha kötü görünüyordu ve onu daha fazla yanlarında tutamayacakları belli oluyordu. Açık pencere odayı serin tutsa da, yakında kokmaya başlayacaktı. George'u kimin zehirlediği meselesini bir an önce çözmeleri gerekiyordu ki adamı ve meseleyi bir kenara bırakıp hayatlarına devam edebilsinler.

"Gretna Green'e giderken onu aile kasasına mı taşıyacaksınız?" Langley yatak odasının kapısına doğru ilerleyerek sordu, belli ki odadan kaçmaya hevesliydi.

Yatak odasından çıktıklarında Richard, "Daniel her ihtimale karşı durum çözülene kadar cesedi burada tutmamız gerektiğini düşünüyor gibi görünüyor," diye itiraf etti.

Langley, Richard'ın kapıyı kilitlemesini izlerken kuru bir sesle, "Onu burada daha fazla tutamayacaksınız," dedi. "Eminim burada iyi olacaktır."

aile kasasında mı? En azından bir hizmetçinin ya da bir başkasının onunla orada karşılaşacağından endişe etmenize gerek yok."

"Doğru," diye mırıldandı Richard ve kardeşini aile kasasına taşıma fikri hoşuna gitti. Gerçekten de onun burada olması biraz rahatsız edici olmaya başlamıştı ve onu soğuk tutma çabalarının pek de işe yaramadığı açıkça görülüyordu. "Sanırım haklısın. Daniel'la konuşacağım ve bakalım planda herhangi bir hata bulabilecek mi?"

"Hangi plandaki hatalar?"

Her iki adam da kendilerine doğru gelen Daniel'a bakmak için döndüler. Richard adamın koridorun yarısını çoktan geçmiş olduğunu, oysa birkaç saniye önce koridora adım attıklarında koridorun bomboş olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Bu fark ediş, gözlerinin içgüdüsel olarak Suzette'in yatak odasının kapısına kaymasına neden oldu; Daniel'ın hemen birkaç adım gerisindeydi.

"Nereden geliyorsun Woodrow?" Langley aniden sordu, görünüşe bakılırsa Richard da aynı şeyleri fark etmişti. Belki de Daniel'ın saçlarının biraz dağınık, ceketinin buruşuk ve kravatının eksik olması Langley'nin gözlerinde hoşnutsuz bir şüphe yaratmıştı, diye düşündü Richard Daniel'ın kendini açıklamasını beklerken eğlenerek.

"Oh . . . Ben ... şey ..." Geldiği yöne doğru belli belirsiz el salladı ve sonra Suzette'in kapısı aniden açılıp dışarı fırlayıp merdivenlere yöneldiğinde aniden durakladı, "Daniel! Daniel, kravatını unutmuşsun."

Richard gülmek için dudağını ısırdı ve Daniel'a bakarak onun gözlerini devirdiğini gördü. Ancak "Suzette!" diye bağırarak Robert oldu.

Ürpererek durdu ve arkasına baktı; koridordaki üç adamı gördüğünde zaten geniş olan gözleri daha da büyüdü.

"Ah." Doğruldu, yüzünü onlara döndü ve merdivenleri işaret etti ama kravatının sallandığını fark edince durdu ve fark etmediklerini umuyormuş gibi elini hızla arkasına götürdü. "Ben de tam aşağıya iniyordum."

Richard tutamadığı kahkahasını saklamak için elinin içine öksürdü ve Suzette ona kaşlarını çatı, sonra bıkkınlıkla içini çekerek koridorda onlara doğru ilerledi. Başka bir şey söylemeden kravatı Daniel'a itti ve sonra sessizce koridorda yürümeye başladı. Daniel onun gidişini izlerken kravatını tekrar taktı, Richard gözlerinin onun arkasına kilitlendiğini fark etti. İşini bitirdiğinde geri döndü, Langley'nin dar gözlü bakışlarına baktı ve sert bir sesle, "Evleniyoruz," dedi.

"Kesin olarak karar verdin, değil mi?" Richard eğlenerek sordu.

"Bunun için doğru ifadenin bu olduğundan emin değilim," dedi alaycı bir tavırla. "Kaçınılmaz olana boyun eğdiğimi söylemek daha uygun olur. Kadın doğanın bir gücü."

Langley, Suzette'in itibarının ve geleceğinin güvende olduğunu bildiği için ses tonu kuru ve tavrı rahatlamış bir halde, "Öyle," diye onayladı. "Peki, Gretna Green'e yolculuk ne zaman gerçekleşecek? Size eşlik etmek isterim."

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi," dedi Daniel acımasızca. "Suzette dışarı fırlar ve beni bir odaya daha sürüklerse Gretna'ya şimdiki kadar saf olarak ulaşacağını garanti edemem ve zaten bugün dün olduğundan daha az saf."

Richard bir kahkaha patlattı.

Langley bile gülümsedi, Daniel kızla evleneceğine dair güvence verdiğine göre bu açık sözlülüğe aldırıyor gibiydi ama Richard'a doğru bir kaşını kaldırarak sordu: "Neye gülüyorsun? Christiana'nın daha önce bana söylediklerine bakılırsa artık kesinlikle saf değil."

"Bunu sana o mu söyledi?" Richard hayretle sordu.

"Ona evliliğimizi iptal ettirebileceğimize dair güvence veriyordum ve o da artık böyle bir şeyin söz konusu olmadığını açıklamak zorunda kaldı," dedi kuru bir sesle ve sonra omuz silkti. "Dün gece baloda evliliğin iptal *edilebileceğini* anladığımıza göre, sanırım dün gece balodan *sonra* bu durum değişti."

"Ee... evet, şey-" Richard durakladı ve Christiana'nın hizmetçisi Grace'in iki hizmetçiyle birlikte koridorda ilerlediğini fark edince kaşlarını kaldırdı. Üç kadın da yatak takımları, battaniyeler ve yastıklardan oluşan bir koleksiyon taşıyordu. Onların yanına yaklaştığında kaşlarını çattı ve "Bütün bunlar da ne?" diye sordu.

"Milly ve Sally'den senin için bir oda hazırlamama yardım etmelerini istedim," dedi Grace sakın bir sesle, ana yatak odasının karşısındaki misafir odasının kapısını açarken.

"Benim için bir oda mı?" diye sordu şaşkınlıkla, genç kızları içeri sokarken.

"Evet, yatak onarılana kadar ana yatak odasında uyuyamazsın," dedi mantıklı bir şekilde.

"Hayır, ama bu kadar zahmete girmeye gerek yok, sadece uyuyacağım-"

"Belli bir durum yasal hale getirilene kadar boş odada," dedi Grace kararlı bir şekilde. Ona sert bir gülümsemeyle baktı ve ekledi: "Leydi Christiana bu işle ilgilenmemi istedi, ben de öyle yapıyorum."

Richard, yatak odasına girip kapıyı kapatan kadının ardından bakakaldı.

"Hmm. Sanırım şaşırmamalıyız," dedi Daniel eğlencesini saklamadan. Langley de daha iyi değildi, öksürüğünü gizleme zahmetine bile girmeden açıkça kıkırdadı.

Richard ikisine de kaşlarını çattı. "Bence bu öğleden sonra Gretna Green'e gitmeliyiz. Gerçekten beklemeye gerek yok."

"Ee ..." Daniel Langley'e baktı ve sonra Richard'ı birkaç adım öteye iterek sessizce, "George'un öldürülmesi meselesi ne olacak? Sen de

Başka bir şey yapmadan önce onu kimin öldürdüğünü bulmaya çalışmamız gerektiğini düşünüyor musun?" Richard sessizce, "Langley her şeyi biliyor, Daniel," dedi. "Konuşabilirsin.

onun önünde."

"Öyle mi?"

Langley aralarındaki mesafeyi kapatarak, "Biliyorum," dedi.

"Ah, peki," diye kaşlarını çattı ve sonra tekrarladı, "Dediğim gibi, bu meseleyi daha önce çözmemiz gerektiğini düşünmüyor musun-"

"Hayır," diye sertçe araya girdi Richard. "Katilin şimdi başarısız olduğunu düşüneceğini ve tekrar deneyebileceğini söyleyen sendin. Bence en önemli şey, ikinci bir girişimin başarılı olması durumunda Christiana'nın yasal olarak benimle evli olmasını sağlamak."

"Haklı olabilirsin," diye mırıldandı Daniel.

Richard elinde bir tartışma olmadığına sevinerek biraz rahatladı ve ekledi, "Langley yolda aile mezarlığına uğrayıp George'u oraya bırakmayı önerdi. Bence bu iyi bir fikir olabilir."

Daniel kuru bir sesle, "Sanırım onu burada günlerce korumasız bırakmaktan iyidir," dedi.

Richard başını salladı.

Langley kuru bir sesle, "O zaman tek yapmamız gereken kızları gitmeye ikna etmek," dedi.

"Bunun bir sorun olmayacağından eminim," diye teminat verdi Richard, kadınların Gretna Green'e gidip evlenmek için kendisi ve Daniel kadar hevesli olacaklarından emindi.

Langley bu öneri karşısında homurdandı ve "Kadınlar hakkında öğrenmen gereken çok şey var, dostum," diyerek merdivenlere doğru ilerledi.

Richard onun ardından kaşlarını çattı ve sonra omuz silkmiş olan Daniel'a baktı. "Suzette kesinlikle evlenmeye hevesli, onun bir sorun olacağını sanmıyorum.

Ancak Christiana biraz yaygara koparabilir."

"Hayır." Richard başını salladı. Christiana dün gece onun kollarında ateş gibi yanmıştı, o da evlenmeye ve yatağa girmeye hevesli olacaktı. En azından öyle olmasını umuyordu. Evliliklerinin yasal ve uygun olduğundan emin olmadan önce tekrar birlikte olma fikrine kaşlarını çatabileceği aklına bile gelmemişti.

Ama eğer durum böyleyse, onu tekrar kollarına alabilmek için bu işin bir an önce bitmesini istiyordu. Eminim o da aynı şekilde hissedecektir? "Siz ikiniz geliyor musunuz?" Langley merdivenlerin başında duraklayarak sordu

onlara bir bakış.

Richard ve Daniel hemen yola koyuldular, Richard bir yandan da kafasında argümanlarını sıralıyordu. Ona bir şey olması ihtimaline karşı evliliklerinin yasal olduğundan emin olmaları gerekiyordu. Ne de olsa hamile olabilirdi. Acele etmelerinin bir diğer nedeni de, geri dönüp kiminle evlenebileceklerini araştırmaları gerektiği idi.

George'u zehirlemişti. Richard, George'un zehirlendiğini henüz ona söylemediğini fark etti ve bunu yapmanın zamanı olduğunu düşünmedi. Suzette ve Lisa geçen yılki Dicky'nin artık ölmüş olan kardeşi George olduğunun ve kendisinin de Amerika'dan yeni dönen gerçek Richard Fairgrave olduğunun farkında bile değillerdi.

"İyi şanslar."

Langley'nin sırtını sıvazlamasının eşlik ettiği bu sözler Richard'ın dikkatini salonun kapısına vardıkları gerçeğine çekti. Adama bakarak, kendisine acıyan bakışını fark etti ve kaşlarını çattı ama Christiana, Suzette ve Lisa'nın neşeyle sohbet ettikleri salona girmelerine öncülük etmekle yetindi.

Çay tepsisinin etrafındaki koltuk ve sandalyelere yaklaşıp boğazını temizledi ve söze başladı. "Hanımlar, ben-"

"Oh, Richard, Suzette bize Daniel'in teklifini kabul ettiğini söylüyordu. Gretna Green'e gidecekler." Christiana bu açıklamayı yaparken gülümsüyordu.

"Evet." Richard da gülümsedi. "Aslında, onlara eşlik edebileceğimizi ve -" diye devam etmeden önce bakışları Suzette ve Lisa'ya kaydı, "- kendi yeminlerimizi yenileyebileceğimizi düşündüm. Bu bizim için yeni bir başlangıç olabilir."

"Oh, ne kadar romantik," diye nefes aldı Lisa ve heyecanla sıkmak için Christiana'nın ellerini tuttu. "Harika değil mi, Chrissy? Bu çok harika," diyerek ona sarıldı ve sonra geri çekilerek "Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu.

"Şimdi. Bu öğleden sonra, ben-"

"Hayır." Bunu söyleyen Christiana değildi ama üç kız kardeş birlikte, onun dün gece baloya gelişine gösterdikleri aynı dehşetle tepki verdiler.

"Ee ..." Richard Daniel ve Langley'e baktı ama ikisi de bu işin dışında kalmaktan memnun görünüyordu.

"Bu kadar çabuk toplanıp yolculuğa hazırlanmamız mümkün değil," dedi Christiana makul bir sesle ve adamın dikkatini tekrar kızlara çekti. "Sabaha kadar bunu başarırırsak şanslı sayılırız. Yarın yola çıkmamız gerekecek, o da ancak hemen yola çıkarsak."

Suzette ve Lisa başlarıyla onaylayıp ayağa kalktılar, görünüşe göre hemen gitmeye hazırıldılar. Richard elini kaldırarak onları durdurdu.

"Şimdi, bekleyin. Panik yapmaya gerek yok. Bugün halledebiliriz. Fazla bir şey almanıza gerek yok, sadece bir kıyafet, biz-"

"Tek bir kıyafet değişikliği mi?" Christiana dehşetle yankılandı. "Richard, buradan York'a arabayla en az iki günlük yol var ve Gretna Green de bir ya da bir buçuk gün sonra olmalı. Tek bir kıyafetle idare edemeyiz."

"Sadece dümdüz gidersek Gretna Green'e iki günde varabiliriz."

Atları değiştirmek için duracağız," diye nazikçe güvence verdi. "Ve her iki yönde de durmayacağımız için, Gretna Green'deki bir handa gerçekten durup yıkanabileceğimiz zamanlar dışında yeni kıyafetler giymemize gerek yok. Ayrıca, sadece bir arabaya binmek istiyorum. Altımız için gardıroplara yer yok ve

."

"Altımız mı?" Lisa ciyak ciyak bağırdı. "Peki ya hizmetilerimiz?"

"Lisa haklı. Hizmetilerimize ihtiyaımız var. Dğnmde güzel görünmek niyetindeyim ve hizmetçim Georgina saımı nasıl yapmayı sevdiğimi bilen tek kişi. Hayır, senin planların işe yaramayacak," dedi Suzette kararlı bir şekilde.

Richard umutsuzca, "Christiana ve Lisa saın konusunda sana yardımcı olabilir," dedi.

Christiana sabırsızlıkla dilini şaklattı. "Hizmetilerimizi yanımıza almamayı kabul etsek bile, altımız küçücük bir arabaya tıkış tıkış doluşmuşken iki gün ve gece boyunca oraya gidip iki gece daha dönmemizi bekleyemezsiniz. Siz  iri yarı adamla küçücük, daracık bir arabada itişip kakışarak uyumamızı nasıl bekliyorsunuz? Hayır, dinlenmek için her gece durmamız gerekecek."

Lisa ve Suzette başlarıyla onayladıktan sonra Lisa ekledi: "En az iki arabaya ihtiyaımız olacak, eğer hizmetçileri de alacaksak tercihen üç. Ve kesinlikle birden fazla kıyafete ihtiyaımız var. Bakalım, her gece durursak yolculuk muhtemelen dört gün üç gece sürecek ve dönüş de aynı şekilde.

. . . Her birimiz için en az sekiz kıyafete ihtiyaımız var ve sonra gece kıyafetleri ve ayakkabılar var ve- Oh, bu gece hiç uyumak istiyorsak gerçekten başlamamız gerekiyor."

"Haklısın." Christiana ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. "Siz ikiniz yukarı çıkın ve almak istediklerinizi seçmeye başlayın. Ben hizmetilerimizi bulup hemen size katılacağım."

Richard, Christiana ve kız kardeşleri sohbet ederek odadan aceleyle çıkarken arkalarından bakakaldı. Gretna Green'e gitmek ve evliliklerini yasallaştırmak için onun da kendisi kadar istekli olacağını düşünmüştü. Dn geceden onun da en az kendisi kadar keyif aldığından ve bunu tekrar yapabilmek için can atacağından emindi. Ancak konu Christiana'ya geldiğinde hiçbir fikri yokmuş gibi görünüyordu. Ayrıca bu gece misafir yatak odasında tek başına uyuyacakmış gibi görünüyordu.

Langley,  baş başa kaldığında kuru bir sesle, "Seni uyarmıştım," dedi. "Dinlemeliydin. Ne de olsa onları hayatım boyunca tanıdım."

Richard ona dönerek, "Evet, yle," diye kabul etti. "Ve kadınlar toplanırken, bu süre içinde onlar hakkında öğrendiğin her şeyi bize anlatabilirsin."

On İkinci Bölüm

Araba bu Çekilde zıplarken bunu nasıl yaparsınız bilmiyorum." Christiana Richard'ın sözleri üzerine nakış işinden başını kaldırdı ve alaycı bir ifadeyle gülümsedi. Gerçek şu ki, kumaştan çok parmaklarını dürtüyordu ve başardığı dikişlerin sökülüp yeniden yapılması gerekecekti, çok dağınıklardı, ama zaman geçirmesine yardımcı oluyor ve dikkatini dağıtıyordu Richard'la bir arabada tek başına kalmasından.

Sonunda, erkekler Gretna Green'e yapılacak bu yolculuk için üç araba almayı kabul etmişlerdi. Her erkek bir arabaya katkıda bulunmuştu. Hizmetçiler Langley'nin arabasıyla küçük kafilenin arkasında, Christiana ve Richard Radnor'ın arabasıyla önde, Suzette, Lisa, Langley ve Daniel ise Woodrow'un arabasıyla ortada yer aldılar. Bu Christiana'ya adaletsiz bir dağılım gibi görünmüştü ve arabada kendisi ve Richard'la birlikte tampon görevi görecek en az bir kişinin daha olmasını tercih ederdi ama Daniel, Suzette'le birlikte yolculuk için kendi arabalarında bir refakatçiye ihtiyaç duyduklarını söylediğinde Langley gönüllü olmuş, Lisa da onlara katılmakta ısrar etmişti. Görünüşe göre hiçbirisi Christiana ve Richard'ın henüz tam anlamıyla evlenmediklerini ve yanlarında bir refakatçi olması gerektiğini düşünmemişti.

Elbette kız kardeşleri Richard'ın Richard, Dicky'nin de George olduğunu ve yasal olarak ikisinin de karısı olmadığını bilmiyorlardı. Ama erkekler bunu biliyordu. Belli ki onun itibarı için onun kadar endişelenmiyorlardı. Ama Christiana, Richard'ı hâlâ kocası sanırken onunla geçirdiği geceden sonra kurtarması gereken pek az itibarı olduğunu düşünüyordu. Buna rağmen, yetiştirildiği gibi davranmaya ve yasal olarak evlenene kadar Richard'la tekrar yatma hatasını yapmamaya kararlıydı. Sorun şuydu ki, bunu gerçekten istiyordu. Baştan çıkarmanın korkunç bir şey olduğuna karar verdi.

"Zaman geçirmeme yardımcı oluyor," dedi sonunda onun yorumuna cevap olarak. "Hmm." Richard pencereden dışarı bakarak geçen manzarayı seyretti. "Bu uzun bir yolculuk."

"Üç araba ve geceleri durma ısrarımız yüzünden daha da uzadı," di y e nazikçe önerdi. "Bunun için üzgünüm."

"Hayır." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Artık yola çıktığımıza göre siz hanımların ısrarına minnettarım. Şimdiden dışarı çıkmak için sabırsızlanıyorum ve

Bacaklarımı esnetiyorum. Ve bu gece aşağı yukarı zıplamayan bir şeyin içinde uyumak güzel olacak."

Christiana mırıldanarak onayladı ve nakış işleme çabalarına devam etti.

"Radnor'a gittin mi?" diye sordu aniden. "Evlendiğinizden beri George sizi oraya götürdü mü?"

Christiana elindeki işlemeyi kucağına indirdi ve alaycı bir ifadeyle gülümsedi. "Düğünden sonra Londra'ya giderken bir gece orada durduk ama sadece kısa bir mola oldu. Hava karardıktan sonra geldik ve sabahın ilk ışıklarıyla ayrıldık, bu yüzden pek bir şey göremedim."

"Düğün babanın evinde miydi?" diye sordu.

Christiana başını salladı.

Richard bir süre sessizce ona baktıktan sonra, "Ne sizin ne de kız kardeşlerinizin yolda babanızı almayı önermemesine şaşırdım. Onun düğünlerinize katılmasını isteyeceğinizi düşünmüştüm."

Christiana içini çekti ve iğnesini kumaşa batırdı, yere bıraktı ve itiraf etti, "Bunu düşündüm ama Suzette babama tekrar kumar oynadığı ve onu aniden evlenmeye zorladığı için o kadar kızgındı ki..." Başını mutsuzca salladı. "Konuyu hiç açmamanın daha iyi olacağını düşündüm."

"Peki ya sen? Sen de mi kızgınsın? Eğer kumarın ilk raundu olmasaydı George'la evlenmek zorunda kalmayacaktın."

"Onunla evlenmek zorunda değildim," dedi Christiana sessizce. "Onun içini görseydim ve evlenme teklifini reddetseydim, babam kararında beni desteklerdi. Dicky ile evlenmek benim seçimimdi. O bana kur yaptı, ben de onun yalanlarına inandım ve yanlış bir seçim yaptım."

"Başka ne seçeneğiniz vardı?" diye sordu.

"Suzette'in şu anda yaptığı şey sanırım," dedi omuz silkerek. "Kendime paraya ihtiyacı olan bir adam bulmak ve onunla bir anlaşma yapmak."

Kaşlarını hafifçe çattı ve ardından, "Christiana, her durumda sorumluluk alma eğilimindesin... hatta senin sorumluluğun olmasa bile" dedi. Suzette itiraz etmeye başlayınca, "Suzette'in neden kızgın olduğunu anlıyorsun, ama Dicky ile evlenmeye zorlandığın için bu öfkeyi kendine mal etme, oysa kumar ilk seferinde olmasaydı bu kararı vermek zorunda kalmayacaktın," dedi.

"Ama-"

"Ve sonra Grace ile konuşurken, tamamen benim hatam olduğu halde birlikte geçirdiğimiz gecenin sorumluluğunu üstlenmeye çalıştın."

"Ben de taraftım," dedi kızarak ve utançla başını öne eğerek. O tutkulu geceden ilk kez bahsediyorlardı. "Seni soymaya başlayan ve her şeyi harekete geçiren bendim."

"Ve ben yasal olarak evli olmadığımızı bildiğim halde sen beni yasal kocan sanıyordun," dedi sessizce. "O gece benim hatamdı. Bir centilmen olarak olaylara bir son vermeliydim."

"Evet, şey ..." İçini çekti, bu konuşmadan son derece rahatsızdı ve ne söyleyeceğinden emin değildi.

Richard, "Eminim geçen yılın büyük bir bölümünü neyin yanlış olduğunu ya da George'un sana böyle davranmasına neden olacak ne yaptığını anlamaya çalışarak geçirmişsindir," diye mırıldandı.

Christiana mutsuzca pencereden dışarı bakmak için döndü. Son bir yılını bunu çözmeye çalışarak ve işleri düzeltmenin ve kendisine kur yapan tatlı, iltifatkâr adamı geri getirmenin bir yolunu bulmaya çalışarak geçirmişti.

"Umarım artık bunun sen olmadığını anlamışsındır," dedi nazıkçe. "Kim olursan ol George sana kötü davranırdı. O herkese böyle davranırdı."

"Sanırım," diye mırıldandı, tekrar nakışına bakarken.

Richard içini çekti, bu ses onu biraz kızdırmıştı ama bu konuyu kapattı ve onun yerine, "Senin ve Suzette'in babanıza neden kızgın olduğunuzu anlıyorum ama bence bu hak edilmemiş bir kızgınlık olabilir," dedi.

Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. "Öyle mi?"

"İlk kayıpların nasıl olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Christiana başını salladı. "Tek bildiğim, babamın emlak işleriyle ilgili olarak avukatıyla görüşmek için şehre gittiği ve birkaç gün geç döndüğü, çok üzgün olduğu. Bize sorunun ne olduğunu anlatmasını sağlamak biraz çaba gerektirdi ve sonunda bir şekilde bir kumar cehennemine düştüğünü ve bizi borçlandırdığını, kumar cehenneminin sahibinin ödeme talep ettiğini ve bir kısmını ödemeyi başarsa da geri kalanını ödeyecek parası olmadığını itiraf etti. Hepimiz üzgündük ve Dicky günü kurtarmak için ortaya çıktığında parayı almanın bir yolunu bulmaya çalışıyorduk."

"Günü kurtaracağını nereden biliyordu?"

Christiana bu soru karşısında gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

Richard, "Dicky'nin günü kurtarmak için ortaya çıktığını söylemiştin," dedi. "Günün kurtarılması gerektiğini nereden biliyordu?"

"Oh." Kaşlarını çattı. "Geldiğinde bunu bildiğini kastetmemiştim. Sadece büyük bir tesadüftü ya da en azından ben öyle olduğunu düşünüyordum. Şimdi hiçbir şeyden emin değilim ama o zaman bana tesadüf gibi gelmişti ve konuşurlarken babamın ona sıkıntılarını anlattığını ve Dicky'nin de evlilik teklifini tatlandırmak için kalan borcunu ödemeyi teklif ettiğini düşünmüştüm."

"Hmm," dedi Richard'ın ağzı inceldi ve sonra, "Şey, Daniel ve ben Dicky'nin o zaman da babanı oyun cehennemine götürmekle bir ilgisi olduğundan şüpheleniyoruz."

"Öyle mi?" diye sordu şaşkınlıkla. "Neden?"

"Çünkü kasabada Radnor Kontu'nun, oyuncuların uyuşturulup soyulduğundan şüphelenilen bir oyun cehenneminin sahibiyle dost olduğuna dair söylentiler var. Sanırım babanızın parasını kaybettiği oyun cehennemiyle aynı yer. Ve George'un babanızı her iki seferde de oraya götürdüğünü öğrenmek beni şaşırtmaz." Kaşlarını çattı ve ekledi, "Döndüğümüzde bunu babana soracağım. Eğer sağlıklı düşünebilseydim bunu dün yapardım."

Christiana boş gözlerle Richard'a baktı ve sonra ağzından kaçırды, "Ama neden? Neden böyle bir şey yapsın ki?"

"Eğer ilk seferinde yaptıysa, muhtemelen seninle evlenmek ve çeyizine el koymak için bir fırsat yaratmaya çalışıyordu," dedi özür dileyerek.

"Ama kimsenin bundan haberi yok." "Langley biliyor," diye işaret etti.

"O aileden biri gibi. Robert kimseye söylemez," diye kesin bir dille güvence verdi. "Onu bir çocuk olarak tanısam da, henüz bir erkek olarak tanımıyorum, bu yüzden ona güveneceğim.

Bu konuda sizin kararınız" dedi ve ardından "Başka kim biliyor?" diye sordu.

Kaşlarını çattı. "Hiç kimse. Sadece Robert biliyor çünkü avukatlar ziyarete geldiğinde tavan arasında oynuyorduk ve babamın ofisinde konuşulanları duyabileceğiniz bir nokta var."

Richard bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Babanın avukatı kim?" diye sordu.

"Komik bıyıklı yaşlı bir beyefendi. . . Sanırım adı Buttersworth," dedi bir an düşündükten sonra.

"Ah." Richard, anlayışla dedi ve koltuğuna geri oturdu. "John Buttersworth Junior okuldan beri George'un arkadaşıdır."

"Sence babası ona büyükbabamın vasiyetinden bahsetmiş midir?"

"Buna gerek kalmayacak. John Junior şu anda babasıyla birlikte çalışıyor. Plana göre zamanı geldiğinde babasının müşterilerini devralacak."

Christiana bu haber karşısında kaşlarını çattı. "Yani John Junior'ın Dicky'ye bizim dower'larımızdan bahsettiğini ve babamı her iki seferde de normalde kumar oynamadığı halde kumar oynaması için uyuşturulmak üzere kasten kumar cehennemine götürdüğünü mü düşünüyorsun?"

"Baban kumarbaz değil mi?" Richard sordu.

Başını iki yana salladı. "Geçen yıl bir kez oynayana kadar hayatı boyunca hiç kumar oynamamıştı. Sonra da şimdiye kadar bir daha kumar oynamadı. Babam daha çok evde oturan bir tip. Malikanede çalışıyor ve akşamları bölgedeki arkadaşlarıyla yemek yiyerek ya da ateşin başında kitap okuyarak geçiriyor. Avukatını görmek ya da başka bir işi halletmek için şehre gitmesi gerektiğinde bile, dışarı çıkmaktansa evde kalmayı tercih ederdi ve o zaman da sadece bir şeyler içmek ve eski arkadaşlarıyla hasret gidermek için kulübe uğrardı. Bu yüzden kumar oynadığını öğrendiğimizde şok olduk ve çok üzüldük."

"Peki bu sefer? O kadar çok muydu?" Richard sordu.

Christiana başını salladı. "Hayır. Anladığım kadarıyla ilk seferdekinin yarısı kadar. Ama babam ilk seferinde borcunu ödemek için mal varlığını tüketti. Dicky de ancak alabildiği kadar parayı çektikten sonra hâlâ ödenmemiş olanları ödedi. Mülk yavaş yavaş toparlanacaktır, ancak elde çok az para var, bu yüzden bu sefer daha küçük bir miktar bile mülkün satışını zorlayacaktır."

Richard düşünceli bir ifadeyle, "Suzette evlenmediği sürece," dedi.

"Evet." Christiana kaşlarını çatı. "Dicky'nin babamı ilk seferinde onunla evlenmeye zorlamak için oyun cehennemine götürmesi mantıklı ama bunu ikinci kez neden yapsın ki?" Richard'ın, babasını ilk seferinde oyun cehennemine götürenin Dicky olduğuna dair şüphelerini duymadan önce bile bu konu onu rahatsız ediyordu. Dicky ilk seferinde ne olduğunu bildiği halde onu neden oraya götürmüştü?

Richard iç çekerek, "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Bu sefer bundan kazançlı çıkmazdı."

Christian sabırsızca gıdakladı ve Dicky'nin gelmesini dileyerek iğnesini kumaĞa batırdı. Aptal adamın bu sorulara cevap verecek kadar uzun bir süre için hayata dönmesini ve sonra da nazikçe tekrar ölmesini diledi. Ancak bu kesinlikle olmayacaktı. Dicky'yi, adamlar onu yataktan alıp Richard'la birlikte bindikleri arabanın üstünde duran sandığın içine katladıklarında görmüştü. Adam kesinlikle ölmüştü ve onu çok geçmeden evden çıkarıyorlardı. Gömülme vakti gelmişti. Ve ondan iyi ki kurtulmuşuz, diye düşündü mutsuzca.

Elbette bu, onun yerine Radnor Kontu gerçek Richard Fairgrave'le evleneceği anlamına geliyordu, ama son iki kısa günden sonra bile onun ağabeyine hiç benzemediği açıkça görülmeye başlamıştı. Bir kez bile onu kontrol etmeye çalışmamıştı, misafir odasında uyumak zorunda kalmasına karşı çıkmamıştı bile. Ayrıca onu bir kez bile eleştirmemiş, bunun yerine ona bir avuç dolusu iltifat etmişti ki bu, evlilikleri boyunca Dicky'den aldığı iltifatlardan çok daha fazlaydı. Bu iltifatların çoğu tutku dolu geceleri sırasında gelmişti, yani o kadar da güvenilir olmayabilirdi. Ama bir tanesi tanıştıkları gece balodaydı ve o sabah onu bir başkasıyla karşılaşmış, Grace'in çok daha yumuşak bir şekilde düzenlediği saçlarıyla çok güzel görüldüğünü söylemişti. Daha da önemlisi, onun fikirlerine saygı duyuyor gibi görünüyordu, iki kez Langley'nin sözüne güvenmişti ve bu onun için çok önemliydi. Kendini her zaman nispeten zeki ve mantıklı bir genç kadın olarak görmüştü ama George ona kendini aptal ve beceriksiz hissettirmişti. Richard ona böyle hissettirmiyordu.

Richard aniden, "Nakış yapmana şaşırdım," dedi. "Her şeyden Langley bana senin daha çok ata binmekle ilgilendiğini söyledi.

büyürken diğer fiziksel uğraşlar."

"Evet." Çocukluğunu düşününce hafifçe gülümsedi ve açıkladı: "Robert biz büyürken sık sık evimize gelirdi ve biz de sürekli koşar, zıplar, ata binerdik. Korkarım kız kardeşlerim ve ben hiçbir zaman daha hanımefendi uğraşlarla ilgilenmedik." -elindeki kumaşa baktı ve yüzünü buruşturdu- "iğne işi."

"Ama yine de şimdi yapıyorsun," diye işaret etti. "Dicky -yani George-"

"İstersen ona Dicky diyebilirsin," diye nazıkçe araya girdi. "Bana bir daha Dicky demediğin sürece sorun değil. Bu George'un bana taktığı lakaptı ve ben bundan hep nefret ettim."

Christiana başını salladı ama basitçe, "Nakış ve diğer hanımefendice uğraşları öğrenmemde ısrar etti. Çok asi olduğumu ve disiplini öğrenmem gerektiğini, iğne işinin de bana bunu öğreteceğini söyledi."

Richard tiksintiyle, "Kontrolcü aptal," diye homurdandı ve aniden küçük boşluğa doğru eğilip bezi onun elinden kaptı.

"Richard!" diye bağırdı şaşkınlıkla ve sonra onu geri almak için oturduğu yerden yarı kalktı. "Onu bana geri ver."

Sadece bezi başının arkasında tuttu ve "Bundan zevk alıyor musun yoksa sadece o söylediği için mi yapıyorsun ve bu bir alışkanlık haline mi geldi?" diye sordu.

"Ben-şey ..." Kaşlarını çattı ve mırıldandı, "Düzgün bir hanımefendi olmayı öğrenmek bana zarar vermez. Annem Lisa doğduktan kısa bir süre sonra öldü ve korkarım babam bizi biraz başıboş bıraktı. Çoğu kızın öğrendiği şeyleri öğrenemedik."

"Bu benim soruma cevap değil. Bundan zevk alıyor musun?" diye tekrarladı ve yoldaki bir tümseğe çarptıklarında onu sabitlemek için kolundan tuttu.

"Hayır," diye itiraf etti iç çekerek. "Bundan hiç hoşlanmıyorum."

"Tam düşündüğüm gibi," dedi kuru bir sesle. Richard pencereyi açtı ve işlemeyi dışarı fırlattı.

Christiana dalgalanan kumaş parçasına bakakaldı ve sonra dönüp hayretle ona baktı. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

"İnan buna," dedi Richard ciddiyetle. "Hoşuna gitmiyorsa nakış yapmana gerek yok. Seni değiştirmeye çalışmayacağım. Benimleyken kendin olabilirsin."

Bir süre onun yüzüne baktı ve sonra boğazındaki ani yumruyu yutarak başını salladı. "Beni tanı mıyorsun. Ya beni sevmezsen? Dicky öyle olduğumu söyledi."

"Ağabeyim aptalın tekiydi," dedi ciddiyetle. "Bencil ve kendini düşünen biriydi ve kendinden başka kimseyi umursama kapasitesinden yoksundu. Doğrusu, seni kontrol etmeye ve değiştirmeye yönelik tüm o çabalarının kıskançlıktan kaynaklandığından şüpheleniyorum."

"Kıskançlık mı?" Christiana şaşkınlıkla sordu.

Richard başıyla onayladı. "Sende onun asla sahip olmadığı ve olamayacağı bir şey var. Temel bir iyimserliğe ve yaşam sevincine sahip görünüyorsunuz. Ben bunu gördüm. Eminim başın derde girdiğinde endişeleniyorsun ve herkes gibi üzüntülü bir gün geçirebiliyorsun ama aynı hızla korkularından ve endişelerinden sıyrılıp gülümseyebiliyor ve bu endişeler geçtiğinde hayattan zevk alabiliyorsun. George'un hayatında tek bir günden bile keyif aldığını sanmıyorum. Hiç umut ya da mutluluk hissettiğini sanmıyorum. Belki de mutluluğu bulduğunda elinden alınacağından korkuyordu, ama durum ne olursa olsun, içinde böyle bir şey yoktu. Sanırım bu yüzden mutluluğu başkalarından almayı seviyordu." Richard ciddiyetle ona baktı. "Anladığımı kadarıyla son bir yılını senden bu mutluluğu koparmaya çalışarak geçirmiş."

"Ve seni öldürterek ve toplumdaki adını ve konumunu alarak bunu senden çalmaya çalıştı," dedi sessizce. "Yine de dediğin gibi mutlu değildi."

"Hayır, değildi," diye onayladı Richard, ama bu kez sesi dikkatini dağıtmış, bakışları aniden sabitlenmişti.

Christiana onun yüz ifadesindeki değişiklik ve kolundaki parmaklarının aniden sıkılaşması karşısında kaşlarını kaldırdı ve sonra aşağı bakıp dikkatini çeken şeyi gördü. Hâlâ nakışını geri almaya çalışırken aldığı yarı eğik pozisyonda duruyordu. Belinden hafifçe bükülmüştü ve göğsü tam adamın gözlerinin önündeydi, yaka kısmı göğsünün büyük bir kısmını ortaya çıkaracak şekilde açıldı. Öfkeyle kızarak bir arabada olduğunu unuttu ve doğrulmaya başladı, başını tavana çarpmayı başardı ve sonra yoldaki bir tümseğe çarptılar ve öne doğru tökezledi.

Kız omuzlarına yapıştığında bile Richard onu sabitlemek için uzandı ve ikisi arasında göğsü ağzından bir kıl kadar uzakta durdu.

"Düşmeden önce gerçekten oturmalıyım," dedi nefes nefese, sesini bulabildiği anda.

"Evet," diye onayladı Richard, ama onu bırakmak yerine elleri bacaklarının arkasına kayd ve biraz baskı ve yönlendirmeye kadın birdenbire bankın koltuğuna oturdu.

"Oh, sanmıyorum-"

Adamın ağzı birdenbire onunkini kaplayınca Christiana'nın çok zayıf protestosunun geri kalanı kayboldu. Christiana daha fazla protesto etmek istiyormuş gibi yapmaya bile çalışmadı, ama hemen ona açıldı ve küçük bir iç çekmeyle kollarının boynuna dolanmasına izin verdi. Onun öpücüklerinden çok hoşlanıyordu. Christiana tutku dolu gecelerinden beri çok az şey düşünebilmişti, yaptıkları şeyin anıları ve ona hissettirdikleri o zamandan beri her düşüncesine müdahale etmişti.

Adam öpücüğü derinleştirip dilini kızın ağzına soktuğunda, kız küçük bir inilti çıkardı ve başını onun için eğdi, parmakları kızın saç tellerini sıkıca kavradı.

Karnının alt kısmında tanıdık bir sıcaklık oluşmaya başladığında saçlarını ve sonra kafa derisini kazımaya başladı. Onu kucağına aldığı anda elleri kalçalarına yerleşmişti ama şimdi hareket etmeye başladı, yanlarından yukarı çıktı ve sonra elbisesinin kumaşından göğüslerini avuçlayana kadar etrafından dolaştı. Christiana okşamaya doğru eğildi, adam yumuşak malzemenin arasından istekli etini yoğurmaya başladığında inledi. Her ne kadar güzel olsa da, onun etini kendi etine karşı hissedebilmek için elbisesinin yok olmasını dilerken buldu kendini. Adamın çiftlikte geçirdiği zamandan beri pürüzlü olan ellerinin malzeme tarafından engellenmemesinin ne kadar güzel olduğunu deneyimlerinden biliyordu.

Richard onu okşamaktan vazgeçip elbisesini çekiştirmeye, omuzlarından çıkarmaya çalıştığında Christiana bunu daha yeni düşünmüştü. Başındaki tutuşunu bırakarak yardım etmek için uzandı ve sonra kumaş kollarından aşağı kayarak göğsünü serbest bırakırken küçük bir iç çekiş ve ürperti verdi. Richard öpüşmelerine ara vererek onun arkasına yaslanmasına ve kollarını kollardan çıkarmasına izin verdi. Kumaş kısa süre sonra düştü ve onu belden yukarısı tamamen, yüz­süzce çıplak bıraktı.

Christiana o anda utangaç bir şekilde kendini ona doğru bastırarak ve onu bir kez daha öperek aniden içine çöken utancı hafifletmeye çalışacaktı ama Richard onu tuttu, içini doldurmaya kararlıydı. Gözleri Christiana'nın ortaya çıkardığı şeyin üzerinde açlıkla gezindi ve sonra şöyle dedi: "Çok güzelsin. Kesinlikle mükemmelsin."

Sesi, Christiana'nın yaşadığı açlığa seslenen bir ihtiyaçla sertleşmişti ve sonra elleri her iki çıplak küreyi örtmek için yükseldi ve onu okşamaya başladığında rahatlatma ve zevk kombinasyonu ile iç çekti. Ellerini kendi elleriyle kapatan Christiana da sıkarak onu tahrik etti ve sonra inleyerek başını geriye eğdi, baş ve iğaret parmakları arasında meme uçlarını yakalayıp onlarla oynarken gözleri kapandı. Karnındaki sıcaklık artık bir orman yangınına dönüşmüştü, dışarıya doğru yayılıyor ve Richard'dan önce hiç yaşamadığı bir şekilde içini acıtiyordu.

Arzuyla nefesi kesilerek adamın ellerini daha sıkı sıktı ve sonra başını kaldırıp içinde yarattığı tüm açlıkla onu öptü. Bu yeterli değildi. Adam dilini dudaklarının arasına soktuğunda ve kadın ellerinin arasında kıvranıp kalçalarını adamın kucağına bastırduğunda bile bu yeterli değildi. Daha fazlasını istiyordu. Adam bir elini onun altından çekip çıkardığında, Christiana içgüdüsel olarak elini sıktı ve sonra adamın elinin pürüzlü parmaklarının eteğinin altından dizine dokunduğunu ve iç uyluğundan yukarı doğru kaymaya başladığını hissettiğinde bir solukla kaskatı kesildi. Uyluklarının tepesine ulaştığında ve oradaki nemli, şişmiş etin üzerinden geçtiğinde, kalçaları bir sarsıntıyla yükseldi, ancak okşaması takip etti ve umutsuzca adını inlemek için öpücüklerini kırdı. Ve sonra araba aniden sarsılarak durduğunda ve geriye doğru uçuğunda şokla çığlık attı.

Neyse ki Christiana, Richard'ın karşısındaki bank koltuğuna oturdu, ancak oraya biraz karışık bir şekilde geldi, etekleri yüzünü ve göğsünü örtmek için uçu.

"İyi misin?" Richard hemen oradaydı, onu düzeltmeye çalışıyor ve yüzünü görebilmek için eteklerini aşağı indiriyordu.

"Evet," diye güvence verdi Christiana, önlüğünü göğsünü örtecek şekilde yukarı çekip belirsizce etrafına bakarak. "Ne oldu? Neden durduk?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Richard ve pencereden dışarı bakmak için döndü. Onun dikkati dağılmışken, Christiana kollarını hızla kollarının içine soktu ve elbisesinin üst kısmını tekrar yerine çekti. Christiana saçlarını okşuyor, iyi olup olmadığını ya da düzeltilmesi gerekip gerekmediğini anlamaya çalışıyordu ki adam mırıldandı: "Görünüşe göre Stevanage'a vardık. Onlara öğle yemeği için orada durmalarını söyledim."

"Ah," diye mırıldandı ve adam ona dönerken ellerini bıraktı. Onun ne yaptığını görünce kaşları kalktı.

"Çok hızlıydı ve bu sabahki kadar mükemmel görünüyorsun. Aferin," diye övdü ve arabanın kapısını açmak için geri dönmeden önce kızın burnunun ucuna hızlı bir öpücük kondurdu.

Adam arabadan inerken Christiana şaşkınlıkla arkasından baktı. İltifat güzeldi ama burnuna kondurduğu öpücük... şey, daha gençken babasının yapacağı türden şefkatli bir şey gibi gelmişti. Richard'ın ona karşı olan hislerinin herhangi bir şekilde babacan olduğunu düşündüğünden değil, ama bu hareket sevgiden bahsediyor gibiydi.

"Geliyor musun, Christiana?"

Gözlerini kırıştırdı ve Richard'ın kendisine uzattığı ele baktı, ama sonra onu tuttu ve arabadan indi, yüz ifadesinde şefkat de olabilecek bir şey olduğunu fark etti. Ya da belki de sadece orada olduğuna inanmak istediği için hayal ediyordu, Christiana küçük bir iç çekişle kabul etti.

"Bir sorun mu var?" Richard iç çekişini duymuş olacak ki sordu.

Christiana hemen başını salladı. "Hayır, hayır. Her şey yolunda," dedi ve diğer iki vagonun arkalarında durduğunu ve herkesin inmeye başladığını görmek için etrafına bakarak onu temin etti.

"Gel, seni içeri götürelim ve yiyecek bir şeyler bulalım," dedi Richard ve onu kolundan tutarak hana doğru götürdü.

"Peki ya diğerleri?" diye sordu omzunun üzerinden bakarak.

"Takip edecekler. Ben daha çok seninle ilgileniyorum. Eşyalarını toplamak için bu sabah kahvaltıyı atlادın ve dün gece masada bize katılmadığında odana gönderdiğim tepsinin çoğunu yemediğinden şüpheleniyorum."

"Grace'in ne getireceğimizi seçmesine yardım ediyordum," diye açıkladı.

"Biliyorum ve anlıyorum, ama şu anda biraz solgun görünüyorsun ve iyi bir

Yemek muhtemelen sizi doğru yola getirecektir."

Christiana sustu ve sadece onu içeri götürmesine izin verdi ama düşünceleri sessiz değildi. George her zaman yemek yeme konusunda onun başının etini yemiş, ona kızdığında bunu bir fırsat olarak kullanıp hoşuna gitmeyen şeyleri yemeye zorlamıştı. Kasıtlı olarak yemek yemiyordu. Sorun şu ki, son bir yıldır o kadar mutsuzdu ki, hiçbir şey yapmak, hatta yemek yemek bile istemiyordu. Yine de dün gece ve bu sabah olan bu değildi. O sırada yemek yemeyi unutmasının tek nedeni çok meşgul olmasıydı.

Ama Richard ona dırdır etmiyor ve George'un her zaman yaptığı gibi bunu onu azarlamak ve aşağılamak için bir fırsat olarak kullanmıyordu. Bunun yerine tatlı, anlayışlı ve hatta ilgili davranıyordu. Bu ona önemsendiğini hissettiriyordu.

"İşte geldik." Onu herkesin katılabileceği geniş bir masaya oturttu ve sonra hancıya bakıp "Hoşuna gitmeyen bir şey var mı?" diye sordu.

Christiana gözlerinin kısıldığını hissetti. "Neden?"

"Böylece sana yanlışlıkla hoşuna gitmeyecek bir şey sipariş etmem," dedi gülerek, sanki bu çok açık olmalıymış gibi ve öyle de olmalıydı. Richard, George değildi.

Gülümseyerek, "Çiroz, böbrek ya da ciğer olmadığı sürece hoşuma gider," dedi.

Richard başıyla onayladı ve hancı ile konuşmak üzere yola koyuldu. Christiana onun gidişini izledi ve hayatının kesinlikle daha iyiye doğru değiştiğini düşündü. Baloda tanıştıklarından beri ona davrandığı gibi davranmaya devam ederse, güzel bir hayatı, hatta belki de çok güzel ve mutlu bir hayatı olabileceğini düşündü.

Ya da değil, diye düşündü Christiana iç çekerek, çünkü ona verdiği zevk, gösterdiği saygı ve onunla ilgilenme nezaketi arasında, bu adama kolayca aşık olabilirdi, George'a duyduğuna karar verdiği karasevdaya değil, gerçekten aşık olabilirdi. Ve eğer o da onu sevmezse bu korkunç olurdu.

"Erkekler!"

Lisa aniden yanındaki koltuğa çöktüğünde Christiana şaşkınlıkla etrafına bakındı, Langley'nin Richard'ın yanına, hancının yanına gitmesini izlerken yüzü hoşnutsuzdu ve gözleri parlıyordu.

"Ona aldırmayın," dedi Suzette, Daniel adamların yanına giderken Christiana'nın diğer tarafındaki koltuğa oturarak. "Sadece Robert'a kızgın."

"Neden?" Christiana birinden diğerine bakarak sordu.

"Çünkü eğer beni görmezden gelmiyorsa, bana bir çocukmuşum gibi davranıyor ve ben de bundan bıktım." Lisa yüzünü ekşitti. "Sanırım yolculuğun geri kalanında seninle ve Dicky ile birlikte gideceğim."

"Richard," diye düzeltti Christiana ve onunla bir daha yalnız kalamayacağı için bir an pişmanlık duydu. Hemen ardından aklının daha mantıklı tarafı bunun iyi bir şey olabileceğine karar verdi. Araba durmasaydı, Richard'la şimdiye kadar bir kızın evlenene kadar yapmaması gereken şeyleri yapıyor olacaklarından hiç şüphesi yoktu. Ve geçen yıl evli olduğunu düşünmesine rağmen evli değildi, bu yüzden bunları yapmamalıydı... bu gerçekten utanç vericiydi çünkü çok hoşuna gidiyordu. Ama birkaç gün içinde Gretna Green'e varıp evleneceklerdi ve bunu istedikleri gibi yapabilirlerdi, diye hatırlattı Christiana kendine... tabii Richard George gibi değilse ve "Evet" denildiği anda aniden değişmezse. Bu düşünce kaşlarını çatmasına ve endişeyle adama bakmasına neden oldu.

Suzette, "Beni erkeklerle yalnız bırakamazsın, Lisa," diye itiraz etti. "Kiminle konuşacağım?"

"Adamlar mı?" Christiana dikkatini tekrar konuşmaya vermeye zorlayarak önerdi.

Suzette bu fikir karşısında homurdandı. "Onlar konuşmaz. Birlikteyken konuşmazlar. Daniel yalnız olduğumuzda benimle konuşuyor ama Langley arabadayken onu hiçbir konuda konuşturamadım."

"Daniel ile ne zaman yalnız kaldınız?" Christiana kaşlarını çatarak sordu. "Oh erm ..." Suzette omuz silkti. "Sadece orada burada bir iki dakika son bir kaç gündür."

"Hmm." Christiana ona şüpheyle baktı, Suzette'in ne zaman yalan söylediğini anlayabiliyordu ama bu durumda gerçeği bilmek istediğinden emin değildi.

"O zaman sen de Chrissy, Dicky ve benimle gelebilirsin," dedi Lisa pişmanlık duymadan.

"Richard," diye tekrar düzeltti Christiana. Dicky evli olduğu nefret dolu sahtekârdı. Richard ise henüz evli olmadığı gerçek adamdı. Ne yazık ki, toparlanma ve yola çıkma telaşı yüzünden kız kardeşlerine henüz bir açıklama yapma fırsatı bulamamıştı.

"İşte geldik."

Önüne bir bardak içecek bulunduğu Christiana başını kaldırdı ve teşekkür ederek mırıldandı. Elma şarabı gibi kokuyordu ve masanın karşısında oturan Richard'a takdirle gülümsedi.

"Hancının karısının arka tarafta fokurdayan bir tencere et yahnisi var. Nefis kokuyor, bu yüzden ikimize de ondan söyledim. Ama sana ne içmek istediğini sormayı akıl edemedim, bu yüzden Langley'e ne sevdiğini sordum ve o da elma şarabı dedi. Neyse ki ellerinde biraz vardı."

Christiana tekrar, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Dana yahnisi kulağa çok lezzetli geliyor ve elma şarabını da severim."

"Bir yıldır evliyiz ve Langley'e neyi sevdiğini sormak zorundasın," Suzette

tiksintiyle mırıldandı.

Christiana onu masanın altından tekmeledi ve Suzette şaşkınlıkla ona bakınca ters ters baktı.

"En azından sordu," dedi yüzünü buruşturarak. "Dicky zahmet etmezdi."

Christiana ancak Suzette ona şaşkınlıkla baktığında ne söylediğini anladı. O daha açıklama yapamadan, görünüşe göre ağzından kaçırıldığını fark etmemiş olan Lisa, "Dicky, yolun geri kalanında Suzette ve ben de seninle ve Christiana'yla gelsek sorun olmaz, değil mi?" dedi.

"Richard," diye düzeltti Christiana ve Richard, sonra da alaycı bir gülümsemeyi paylaştılar.

Daniel, Richard'ın yanına otururken Suzette'in önüne bir bardak limonata koyarak, "Kızlar senin arabana binecekse, sen de Robert ve benimkine katılabilirsin," diye teklif etti.

"Ah." Richard ona doğru baktı ama sonra yenilgiyle iç geçirdi ve başını salladı. "Evet. Tamam. Teşekkürler."

Christiana bardağını kaldırdı ve yüz ifadesini gizlemek için bir yudum aldı. Adamın olayların bu şekilde gelişmesinden memnun olmadığını ve muhtemelen araba durmadan önce başladıkları şeye devam etmeyi umduğunu söyleyebilirdi ama olaylar ona karşı komplo kuruyordu.

On Üçüncü Bölüm

Nasıl uyuyabiliyor bilmiyorum."

Christiana Suzette'in kuru yorumuna hafifçe gülümsedi, bakışları handan ayrıldıktan sonraki ilk birkaç saat boyunca hiç durmadan gevezelik eden Lisa'ya kaydı, ama yavaşlamış ve sonunda başını Suzette'in omzuna koyarak uyuklamıştı. "Biz çocukken at arabasıyla gezerken hep uyuyakalırdı."

"Hmm." Suzette başını çevirerek Lisa'nın yüzüne bakmaya çalıştı ama sonra Christiana'ya bakarak, "Peki handa ne demek istediğini açıklamak ister misin?" diye sordu.

Christiana şaşkınlıkla ona baktı. "Neyi açıklayayım?"

Suzette gözlerini kısıtı ama başka bir şey söyleyemeden Lisa'nın çantası gevşek ellerinden kaydı ve küçük bir gümbürtüyle vagonun zeminine düştü. Christiana çantayı almak için hemen öne eğildi. Çantada küçük bir not defteri, tüy kalem ve kapalı bir mürekkep kabı vardı. Lisa ne zaman yazacak ilginç bir şeyler bulabileceğini düşünse çantasını yanında taşırdı. Bir gün sürekli okuduğu o korkunç macera romanlarının yazarı olmayı arzuluyordu.

Christiana doğrulurken Suzette, "Bir şeyi atladın," dedi ve yere bakıp yerde bir zarf olduğunu gördü. Tekrar eğilerek onu da aldı ama bu kez çok daha yavaş doğruldu. Zarfın dışında kime gönderildiğini gösteren hiçbir şey yoktu ve üzerine herhangi bir mühür baskısı yapılmadan koyu renkli bir balmumu damlasıyla kapatılmıştı, bu da nedense Christiana'nın içini ürpertti.

"Ah, bunu unutmuşum," diye mırıldandı Lisa uykulu bir sesle.

Christiana genç kıza baktı ve onun esnediğini ama uyanık olduğunu gördü. "Ne oldu?"

Lisa doğrulup, "Dicky için bir mektup," diye cevap verdi.

Suzette kuru bir sesle, "Richard için bir mektup demek istiyorsun," diye düzeltti. Christiana onu duymazdan geldi ve "Kimden?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Ben açmadım," dedi Lisa öfkeyle.

"Hayır, bunu görebiliyorum," dedi bıkkınlıkla. "Ama neden çantadaydı?"

"Oh." Lisa omuz silkti ve çantayı ondan aldı. "Bu sabah Daniel ve Robert, Dicky'nin göğsünü çıkarmasına yardım ediyorlardı."

"Richard," diye mırıldandı Christiana, Lisa duraklayıp kağlarını çatarken, hiç kuşkusuz adamların bunu hizmetçilere yaptırmak yerine kendilerinin doldurmuş olmasından dolayı. Christiana, üçü arasında, George içinde olduğu için adamların onu kendilerinin yüklediğini bilen tek kişiydi ve düğürüp içindekilerin dökülmesi riskini almak istememişlerdi.

"Her neyse," diye devam etti Lisa. "Çok tatlı bir çocuk koşarak geldi. Hangi adamın Earl olduğunu sordu ve ben de Dicky'yi gösterdim-"

"Richard," diye düzeltti Christiana.

"-adamlara doğru gitmeye başladı," diye devam etti Lisa durmadan. "Ama onlara meşgul oldukları bir anda zahmet vermektense mektubu bana vermesini önerdim. Sandıkla işleri bitince mektubu Dic-Richard'a verecektim ama sonra Grace evden çıktı, basamağa takılıp düştü ve ben de mektubu çantama tıkıştırıp kalkmasına yardım etmeye gittim ve ..." Omuz silkti. "Şimdiye kadar her şeyi unutmuşum."

Christiana mektuba baktı. Boş yüz ve siyah balmumu lekesi ona çok kötü bir his veriyordu. Ayrıca bu mektup Richard'a değil George'a gelmiş olmalıydı. Richard Amerika'da geçirdiği bir yılı aşkın süreden daha yeni dönmüştü ve bunu bilen tek kişi Daniel'di. Daniel, döndüklerinden beri neredeyse her an evde olduğu halde Richard'a bir not göndermezdi.

Mektubu elinde evirip çevirdi, balmumuna baktı ve sonra açmaya başladı.

"Ne yapıyorsun, Chrissy? Bu Dicky'nin!" Lisa mektubu ondan almaya çalıştı.

"Dicky öldü," diye tersledi Christiana, koltuğunda yana doğru kayarak mektubu yırttı ve açtı.

"Ne?" Lisa nefes nefese kaldı.

Christiana onu görmezden gelerek mektubu okumak için pencereye doğru tuttu. Gün geç olmaya başlamıştı, güneş batıyordu ve okumak için fazla ışık yoktu ama yine de idare etti ve bunu yaparken lanet okudu.

"Ne oldu?" Suzette sordu ve mektubu ondan kaptı.

Christiana onu durdurmaya çalışmadı ama mektubu okurken sessizce bekledi. Bir noktada onlara anlatmak istemişti. Suzette'in mektubu okuması konuyu açmak için en iyi yoldu.

"Biliyordum!" Suzette aniden haykırdı.

"Neyi biliyordun?" Lisa merakla sordu.

"Bir şeyler döndüğünü biliyordum," diye açıkladı Suzette, okumaya devam ederken dikkati dağılmıştı.

"Neden? Neler oluyor?" Lisa kısık gözlerini Christiana'ya çevirerek sordu. "Dicky öldü," diye açıkladı Suzette. "Öyle olduğunu biliyordum. Adam buz gibi soğuktu.

balo için ayrıldığımızda taş."

Lisa dehşet içinde gözlerini kırıştırdı. "Neden bahsediyorsun sen? Dicky iyi. Daniel ve Robert'la birlikte arabada."

Suzette okumaya devam ederek, "Bu Richard," diye mırıldandı.

"Ne? Anlamıyorum." Bakışları Christiana'ya kaydı. "Neden bahsediyor, Chrissy?"

"Evlendiğim adam-"

"Cinayet!" Suzette aniden ciyakladı. "Dicky öldürülmedi."

"Tabii ki değildi," dedi Lisa öfkeyle. "O yaşıyor ve iyi."

Suzette küçük kız kardeşini görmezden geldi ve mektubu tiksintiyle salladı. "Ben olsam bunu Richard'a gösterme zahmetine bile girmezdim. Hepsi palavra. Richard'ın unvanını ve adını geri almak için George'u öldürdüğünü herkese söylemekle tehdit ediyor. Ne saçmalık."

Suzette okumaya devam ederken Christiana mutsuz bir sesle, "Evet, biliyorum ama diğer mesele yeterince doğru ve George'un yaptığı ortaya çıkarsa bu bile bir skandala neden olur," dedi. "Bunu Richard'a anlatmam gerek ve ne kadar erken olursa o kadar iyi. Suzie, duvara vur ve şoföre durmasını söyle."

Suzette mektubu indirdi ve bir kaşını kaldırdı. "Radnor'a varana kadar beklesek daha iyi olmaz mı sence? Neredeyse varmış olmalıyız ve eğer adamların ısrarla yükledikleri sandık düşündüğüm şeyi taşıyorsa, onu kesinlikle Radnor'da bırakmalı ve kasabaya geri götürmemeliyiz."

"Sandıkta ne var?" Lisa hemen sordu.

Christiana, Suzette'in düşüncelerini doğrulayarak, "George," diye cevap verdi. "George kim?" Lisa kaşlarını çatarak sordu.

"Dicky," diye yanıtladı Suzette.

"Ne?" Lisa ciyakladı ve sabırsızca koltuğunda zıpladı. "Hiç mantıklı konuşmuyorsun! Birinin derhal neler olduğunu açıklamasını talep ediyorum."

Christiana ve Suzette bakiştılar ve sonra Christiana içini çekip arkasına yaslandı. Suzette haklıydı, muhtemelen Radnor'a varmak üzereydiler. Richard hava kararmadan varmaları gerektiğini söylemişti ve hava kararmak üzereydi. Ve George'u oraya götürüp bırakmaları gerekiyordu. Onun kasabadaki ana yatak odasına dönmesini kesinlikle istemiyordu. Ölmüş, henüz yasal olarak evlenmemiş kocanızın yanındaki odada uyumak biraz rahatsız ediciydi.

"Biri açıklama yapacak mı?" Lisa acımasızca sordu.

Suzette kuru bir sesle, "Ona sorun," dedi. "Ne olduğuna dair bir fikrim var ama tüm ayrıntılardan emin değilim."

Lisa ve Suzette ona döndüğünde Christiana yüzünü buruşturarak, "Bunu size dün söyleyecektim ama ikinizin birlikte açıklamasını istedim,

ve sonra aniden toparlanma ihtiyacı, yolculuk ve her şeyle birlikte, hiç iyi bir zaman gibi görünmüyordu-"

Suzette sabırsızca, "Evet, evet, bize anlatacaktın," diye araya girdi. "Hemen başlayın."

Christiana bir nefes aldı ve sonra aniden, "Evlendiğim adam bir sahtekârdı. Richard'ın ikiz kardeşi George'du."

"Ama o öldü," diye itiraz etti Lisa.

"Şimdi öyle," dedi Christiana suratsızca ve sonra içini çekerek, "Sadece dinle ve açıklamama izin ver," dedi.

Lisa ve Suzette bağılarını sallayınca, Christiana hızlı bir Çekilde her Çeyi olabildiğince açık ve net bir Çekilde anlattı. Sonra arkasına yaslandı ve beklenti içinde bekledi.

İlk konuşan Lisa oldu. Derin bir iç çekerek, "Tıpkı okuduğum kitaplardaki gibi," dedi. Suzette'e dönerek ekledi: "Hani hepsi saçmalıktı ve gerçek hayatta olmazdı?"

Christiana gözlerini kırptırdı. "Bu sizin romanlarınızdan birine benzemiyor."

"Öyle," diye ısrar etti Lisa. "George kötü adamdı, sen güzel kadın kahramansın ve Richard da seni seven ve kurtaran cesur kahraman."

Christiana kararlı bir şekilde, "Aşk diye bir şey yok," dedi.

"Tabii ki var. Yoksa neden seninle evlensin ki?"

"Çünkü o, kardeşinin günahlarının bedelini bizim ödememizi istemeyen iyi bir adam."

"Oh, o çok iyi," diye soludu Lisa. "Onu sevmek zorundasın, Chrissy."

"Tanrı aşkına, Lisa," dedi Suzette öfkeyle. "O da kendini skandaldan kurtarıyor."

"Erkekler skandaldan gerçekten muzdarip değildir," dedi Lisa acımasızca. "Sadece kadınlar çeker. Lord Mortis'in Penelope Pureheart'a saldırdığı ve kızlığını bozduğu duyulduğunda, skandal ona pek dokunmadı. Hâlâ en iyi evlerde ağırlanıyor ve kulübüne gitmekte özgürdü. Vahşi doğaya sürülen Penelope oldu-"

Suzette sabırsızca, "Lisa, bu bir kurgu," diye araya girdi.

"Christiana'nın az önce bana anlattığı hikâyeyi birine anlatacak olsaydım muhtemelen onlar da hayal ürünü olduğunu düşünürlerdi. Ben- Ah!" diye sözünü kesti, gözleri irileşmişti. "Bunu yazabilirim!"

"Hayır," dedi Christiana ve Suzette, ikisi de aynı derecede dehşete düşmüş bir halde. "Birileri bunun Christiana ve Richard'la ilgili olduğunu fark edebilir ve-" diye işaret eden Suzette oldu.

"Ah, ben olsam isimleri değiştirirdim," dedi kızgınlıkla. "Hiç korkma. Her şey yoluna girecek."

Christiana daha fazla itiraz etmek için ağzını açtı ama araba yavaşlayınca durakladı. Pencereden dışarıya bir bakış, bir sokaktan geçmekte olduklarını gösteriyordu.

büyük bir eve doğru gidiyordu. Evin Radnor'a ait olduğunu hemen anladı.

Suzette vagonun karşı tarafındaki pencereden dışarı bakarak, "Geldik," diye mırıldandı.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı Christiana ve sonra Lisa'ya döndü. "Bu konuda tek kelime bile yazmayacaksın. Anladın mı?"

"Oh, çok iyi," dedi Lisa kızgınlıkla. "Ama harika bir aşk hikayesi olabilirdi."

"Bu bir aşk hikayesi değil," diye ısrar etti.

Lisa ciddiyetle, "Öyle olacak," diye teminat verdi. "Güven bana Chrissy. O senin kahramanın, onu seveceksin."

Christiana gözlerini devirdi ve arabanın kapısını açarak daha tam olarak durmadan dışarı fırladı. İhtiyacı olan son şey Lisa'nın Richard'a aşık olmasıyla ilgili saçmalıklarıydı. Kalbinin yeniden kırılmasını hiç istemiyordu. Bunu Dicky-George ile zaten yaşamıştı ve hiç de hoş olmamıştı. Ama Richard'a aşık olacak kadar aptal olursa bunun bin kat daha kötü olacağından korkuyordu ve bu konudaki en iç karartıcı şey, o yolu çoktan yarılamış olmasından korkmasıydı.

"Christiana! Durmadan önce arabadan atlayarak ne halt ediyorsun?" Richard aynı şeyi Daniel'in arabasından kendisi de yaparak ileri doğru adım attı ve onu azarladı. "Yaralanabilirdin."

"Değildim ama," dedi hızla, sonra mektubu uzattı ve ekledi, "Ayrıca, bu önemli."

Richard bir süre daha ona kaşlarını çattı ama sonra mektubu alıp kırık mührüne baktı.

"Bu sabah genç bir çocuk bunu Lisa'ya verdi ve Kont için olduğunu söyledi. Dikkati dağıldı ve size vermeyi unuttu ve ben de birkaç dakika önce arabada açtım. Muhtemelen George içindir diye düşünmüştüm ama sizin içinmiş."

Kaşları kalkarak mektubu açtı ve okumaya başladı.

"Nedir bu?" Daniel onlara ulaştığında sordu.

"Şantaj," diye yanıtladı Suzette, arabadan inip onun yanına geçerek. "Birileri George'un ne yaptığını ve öldüğünü biliyor. Aslında Richard'ın adını ve konumunu geri almak için onu öldürdüğünü düşünüyorlar ve iyi bir miktar para ödenmezse her şeyi açıklamakla tehdit ediyorlar."

"Anlıyorum. O zaman Christiana açıkladı-?" Daniel söze başladı ama Suzette acımasızca onun sözünü kesti.

"Evet, her şeyi açıkladı. Müstakbel kocam olarak senin bundan önce mutlaka yapman gereken bir şey, öyle değil mi Woodrow? Karı kocaların böyle sırları olmamalı, değil mi?"

Christiana, Suzette'in ses tonu ve Daniel'in soyadını kullanması karşısında dudağını ısırıldı. Bu

Suzette'in memnun olmadığının iyi bir göstergesiydi. Daniel bunu fark etmiş gibiydi ama sadece omuz silkti ve ciddiyetle, "Bu benim sırrım değildi ki söyleyeyim," dedi.

Suzette kıkırdadı ve Richard mektubu tekrar kapatırken ona baktı. "Bir an önce şehre dönmemiz gerekiyor," diye açıkladı.

"Ama-" dedi ve sonra dirseğinden tutup onu Radnor arabasına doğru iterken şaşkınlıkla nefesini tuttu.

"Parayı toplamak için sadece yarından sonraki güne kadar vaktim var ve o zaman nereye bırakacağımı söyleyen bir mesaj daha alacağım," dedi. "Gitmek zorundayız."

"Hayır, bekle," dedi Christiana nefes nefese, ona yetişmek için koşmak zorunda kalmıştı. "Şantajı ödemeyeceğinden emin misin?" Daniel içine düşerek sordu

diğer tarafına adım at.

"Umarım öyle değildir. Bu yüzden hemen geri dönmek istiyorum. Kim olabileceğini çözmeye çalışmalıyız. Ama eğer bunu çözemezsek, skandalın kızlara zarar vermesi riskini almaktansa parasını öderim."

"Ama-" Christiana tekrar denedi, ancak arabaya ulaştıklarında şaşkınlıkla nefesini tuttu ve adam onu belinden tutup kaldırdı. Ancak vagonun zemininde ayağa kalktığı anda dönerek adamın girişini engelledi. "Kahretsin, kocacığım, beni dinle."

Richard bir anda durdu, gözleri irileşmiş ve ağzı şaşkınlıktan yuvarlanmıştı. Daniel'in da ağzı açık kalmıştı. Ancak Suzette ve Lisa gülümsemek için dudaklarını ısırtıyor, Robert ise aptal gibi sırtıyordu.

"İşte orada," dedi sırtarak. "İşte benim birlikte büyüdüğüm saçma sapan Chrissy." İfadesi ciddileşerek ekledi: "Dicky ile evlendikten sonra ortadan kayboldun ve bu beni her şeyden çok endişelendirdi."

"Ben de," diye açıkladı Suzette. "Dicky'nin sana böyle davranmasına izin verdiğinde buna inanmadım. Eğer içimizden biri sana bunu yapmaya kalkışsaydı, bizi tokat manyağı yapardın."

Christiana içini çekti ve sadece başını salladı. Şimdi evlenir evlenmez bu yönünü kaybetmediğini, George'un kendisini savunacak güveni kalmayana kadar hakaret ve eleştirilerle onu dövdüğünü açıklamanın zamanı değildi. Bunun yerine dikkatini tekrar Richard'a çevirdi. "Geri dönmeden önce kardeşini görmemiz gerekiyor," dedi makul bir şekilde. "Bunca yolu gelip de en azından bunu yapmamak aptalca olur. Ayrıca, onu gerçekten daha fazla tutamayız. Londra'daki tüm buzlar onun varlığını daha fazla gizleyemeyecek."

Richard arabanın tavanına ve oradaki sandığa baktı, sonra içini çekip başını salladı. "Evet, elbette. Biz ... şey ... yapmalıyız." Tereddüt etti ve sonra sürücüyü çağırdı. Adam hayvanları incelemek için atların ön tarafına doğru ilerlemişti ama hemen geldi ve Richard ona

arabayı evin etrafından dolaştırarak aile şapeline götürdü. Daha sonra arabaya binmeye başladığında, Christiana buna izin vermek için yoldan çekildi. Richard yanına otururken yer açmak için köşeye sıkışarak bir bank koltuğuna yerleşti. Diğerleri de onlara katılmak için arkalarından tırmandılar.

Altı kişi takside oldukça sıkıştı ama kimse şikâyet etmedi ve Langley kapıyı kapatır kapatmaz araba yola çıktı. Neyse ki evin etrafında hızlı bir gezinti oldu ve araba durduğu anda hepsi dışarı yığıldı.

Adamlar sandığı aşağı indirdiler ve sonra Richard şoföre arabayı ahıra götürmesini ve atları başka bir yolculuk için değiştirmesini emretmek için durakladı. Araba hareket ettiğinde Daniel ve Richard sandığın birer ucunu kaldırarak şapelin arkasına taşıdılar. Christiana ve diğerleri de onları takip ederek küçük, alçak bir taş bina olan aile mezarlığına varana kadar sessizce yürüdüler. Robert önden koşarak kapıyı açtı ve karanlığa doğru inen basamaklar ortaya çıktı.

Daniel merdivenlerden aşağı bakarken, "Yanımıza bir fener almayı düşünmeliydik," diye mırıldandı.

Merdivenlerden inmeye başladıklarında Richard, "Kapıdan fazla uzaklaşmayacağız," diye karar verdi. "Onu daha sonra uygun bir tabuta koyduracağım."

Christiana, Suzette ve Lisa'nın peşinde olduğunun farkında olarak Robert'ı merdivenlerden aşağıya kadar takip etti. En alt basamağa ulaştıklarında karanlık içeriye göz atarken burnu kırıştı. Zayıf akşam ışığı zeminde soluk bir kare oluşturunuyordu ama bundan fazlasını aydınlatmıyordu. Christiana kendisine saldıran kokulara bakarak bunun iyi bir şey olabileceğinden şüphelendi. Hayal gücü çürümüş, çökmüş tabutlar ve harap olmuş cesetlerle ilgili yeterince korkunç görüntüler sunuyordu. Gerçeğini görmesine gerek yoktu.

"Onu buraya koyacağız," dedi Richard Daniel'i kapılardan gelen ışık karesinin en ucuna yönlendirerek. İki adam sandığı yere bıraktı ve hemen dışarı çıkmak için döndüler ama diğerlerini görünce durakladılar.

"Gitmeden önce bir şey söylememiz gerekmez mi?" Christiana kararsızca sordu. Richard durakladı ve kararsızca sandığa doğru baktı.

Herkes sustuğunda rahatsız bir şekilde, "Onu öylece bırakıp aceleyle uzaklaşmak yanlış geliyor," dedi.

"Oh, hadi o zaman," dedi Suzette ve onun yanından geçerek sandığa doğru ilerledi.

Christiana onu takip ederek yanında pozisyon aldı ve diğer herkesin sandığın etrafında yarım daire oluşturmalarını bekledi.

Suzette daha sonra ellerini birbirine kenetledi, gözlerini kapattı ve başını öne eğdi.

Christiana dudaklarını ısırarak aynısını yaptı, diğerlerinin de onu takip ettiğinin farkındaydı.

Suzette'in boğazını temizlediğini duydu ve sonra kız kardeşi ciddiyetle mırıldandı: "Burada George Cainan Fairgrave yatıyor. Tanrı'ya şükür öldü. Amin."

Christiana gözlerini kırpıştırarak açtı ve kız kardeşine bakakaldı.

"Bu bana uyar," dedi Daniel eğlenerek. "Kısa, tatlı ve dürüst."

Christiana iç geçirdi, daha fazla şey söylenmesi gerektiğinden emindi ama aynı zamanda Daniel'in haklı olduğunu da biliyordu. Kesinlikle dürüsttü. Orada adamın öldüğüne sevinmeyen tek bir kişi bile yoktu.

Mahzenden dışarı çıkan merdivenlere doğru dönmeye başladı, ancak orada duran bir adamı görünce durakladı, dışarıdaki erken akşamın daha açık zemininde bir siluet.

"Peder Bertrand," dedi Richard şaşkınlıkla.

"Şoförünüz arabayı evin etrafında dolaştırırken geldim. Kasaya geldiğinizi söyledi ve ben de kardeşinizi ziyarete geldiğinizi düşündüm," dedi adam sessizce. "Onu burada toprağa vermek için geldiğimi anladığımda ne kadar şaşırdığımı tahmin edin."

Christiana Richard'ın küfrettiğini duydu ve merdivenlere tırmanmak için yanından hızla geçerken dudağını ısırıldı.

"Benimle ofisime gelerseniz, size açıklayacağım," dedi papazı kasadan dışarı çıkarırken sessizce.

Christiana ve grubun geri kalanı da onları takip etti, ölümün izlerini taşıyan küflü atmosferden kaçmaya fazlasıyla hevesliydi. Richard rahibi götürmeye başlamıştı ama durakladı ve geriye dönüp şöyle bir baktı: "Christiana, belki çalışanları selamlar ve Londra'ya dönüş yolculuğu için bir sepet yiyecek ayarlarsın?"

"Evet, elbette," dedi hemen.

"Teşekkür ederim," dedi ve ardından papazla birlikte ilerlemeye devam etti.

"Sence hikâyesini desteklemek için onunla gitmeli miyiz?" Robert kaşlarını çatarak sordu.

Daniel soruyu düşündü ama başını salladı. "Yardıma ihtiyacı olursa bizi çağıracaktır."

Richard'ın papazı evin ön tarafına değil de, Christiana'nın buradaki ofise açılıyor olabileceğini düşündüğü bir çift Fransız kapısından içeri götürmesini izlerken hepsi sessizdi.

İki adam gözden kaybolurken Daniel, "Pekâlâ," dedi. "Gidelim mi?"

Christiana başıyla onayladı ve evin etrafından dolaşarak ön kapıya doğru ilerlemeye başladı. Kapıyı açıp içeriye doğru ilerlediğinde hizmetkârların hepsi salonun iki yanında sıralanmıştı. Lord Radnor'un alıkonulduğunu ve kısa süre içinde geleceğini açıklamak için biraz zaman harcadı. Neyse ki uşak Christiana'yı bir ziyaretinden tanıyordu ve

personelin geri kalanıyla tanıştı. Ancak sayıları oldukça fazlaydı ve herkesle tanışması istediğinden daha uzun sürdü ama kabalık edip reddedemeyeceğini düşünerek hizmetçiden en alt kademedeki hizmetçiye kadar herkese gülümseyip el sıktı ve başını salladı. Son tanışma faslını henüz bitirmişlerdi ve Christiana tam Cook'la konuşmak istediğini söyleyecekti ki salon kapılarından biri açıldı ve Richard dışarı baktı.

"Christiana, buraya gelebilir misin lütfen?" diye sordu ve sonra pederin söylediği bir şeyi dinlemek için odaya baktı. Daha sonra geri dönerek, "Aslında herkes buraya gelirse çok iyi olur," dedi.

Sonra kapıyı açık bıraktı ve gözden kayboldu. Christiana içeri girdiğinde Richard Fransız kapılarının yanındaki büyük, koyu renkli ahşap masanın yanında papazla konuşuyordu. Hemen onun yanına gitti ve papazın "kesinlikle yasal" dediği son sözlerini yakaladı.

"Ne var?" diye sordu Richard'ın yanında duraklayarak.

Ona baktı ve gülümsedi. "Peder Bertrand'ın bizim için gerçekleştirmeyi kabul ettiği düşün."

Christiana'nın gözleri büyüdü ve söz konusu kutsal adama baktı.

"Hanımefendi," dedi papaz, elini tutarak ve ona nazikçe gülümseyerek. "Ben Sizin ve Lord Hazretlerinin geçen yıl yaşadığınız tüm sıkıntıları duyduğuma üzüldüm. George'un içinde hep bir şeytan varmış gibi görünürdü. Yine de bu kadar şeytan olduğunu duymak beni biraz şaşırttı ve üzdü." Onun elini okşadı. "Yine de bugün bunu düzelteceğiz ve her şeyi yasal hale getireceğiz. Ve başka kimsenin bunu bilmesine gerek olduğunu sanmıyorum. George biz eklemekten yeterince zarar verdi ve görünüşe göre Tanrı kendi cezasını verdi."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Christiana.

"Hazır mıyız o zaman?" Peder Bertrand Richard'a bakarak sordu.

Başını salladı ve Daniel'a doğru döndü, ama sonra şaşkınlıkla durakladı. Onun yüz ifadesini gören Christiana odaya baktı ve kendi gözleri de büyüdü. Onları odaya kadar takip edenler sadece Daniel, Robert, Suzette ve Lisa değildi. Görünüşe göre hizmetçiler Richard'ın herkes derken onları da kastettiğini düşünmüşlerdi ve Grace ile Christiana'nın kız kardeşlerinin hizmetçileri de dahil olmak üzere her biri şimdi odaya dolmuştu.

Richard boğazını temizleyerek özür dilercesine, "Öyle demek istemedim-" dedi.

Rahip Bertrand, "Sorun yok," diye araya girdi ve Richard'ın yanına giderek herkese gülümsedi. "Kont ve Kontes yeminlerini yenilemek ve birbirleriyle yeniden evlenmek istiyorlar ve hepiniz şahit olacaksınız."

Hizmetçiler arasında bir uğultu koptu ve Suzette hemen Christiana'nın yanına giderek endişeyle fısıldadı: "Artık yasal olacak mı?"

"Sanırım öyle," diye fısıldadı Christiana.

Papaz dönüp fısıldadığında her iki kadın da irkildi: "Evet, sevgili bayan, olacak. Richard Fairgrave ve Christiana Madison'ın nikâhı için ilanlar okundu ve ruhsat verildi... Ruhsat da tam burada, ofisteydi. Görünüşe göre, Londra yolunda mola verdiğinizde saklamak için burada bırakılmış. Töreni Radnor'daki kilisede birkaç şahidin önünde gerçekleştireceğiz. Tören bittikten sonra biz ve şahitler kilisede evlilik cüzdanını imzaladığımızda bu evlilik kesinlikle yasal olacak."

Christiana adama kararsızca gülümsedi ve sonra Richard onun koluna girince irkildi. "Gidelim mi?"

"Evet, elbette," diye mırıldandı Christiana, ama papaz onu odadaki insanların arasından geçerek ilerleyen papazı takip etmeye çağırırken biraz endişe duydu. Evlenecekti... Yine evlenecekti. Christiana'nın bir daha asla evlenmeyeceğine dair kendi kendine yemin etmesinin üzerinden o kadar da uzun zaman geçmemişti ama işte evleniyordu ve en önemlisi şu anda Richard'ın çocuğunu taşıyor olması gibi pek çok iyi nedenden ötürü evlenmek zorunda olduklarını bilmesine rağmen, bunun ilk evliliğinin tekrarı olacağından endişe etmekten kendini alamıyordu. Tören biter bitmez Richard'ın, tıpkı George gibi, birdenbire onu arzulu bulacağını ve şimdiye kadar olduğu gibi düşünceli, nazık bir adamdan eleştirel, soğuk bir yabancıya dönüşeceğini düşünüyordu. Bu düşünce iç karartıcıydı ve kız kardeşleri, Daniel, Robert ve son Radnor hizmetkârıyla birlikte Peder Bertrand'ı evden çıkıp şapele kadar takip ettiklerinde kendini düğünden çok darağacına götürülüyormuş gibi hissetti.

Öte yandan Richard aynı durumdan muzdarip görünmüyordu. Christiana, kirpiklerinin altından ona bakarken kuşukları olduğunu fark etti. Adam aceleyle ilerliyor, kiliseye gitme hevesiyle neredeyse papazın topuklarına basıyordu. Düğünler söz konusu olduğunda isteksiz olanların erkekler olması gerekmiyor muydu?

"İşte geldik." Peder Bertrand onları küçük kilisedeki mihraba götürdü ve Christiana ile Richard'ı istediği yere yerleştirmekle meşgul oldu, ardından İncil'ini almak için acele etmeden önce diğer herkesi düzenlemek için bir dakikasını ayırdı. Neredeyse Christiana nefes alamadan geri dönmüştü.

Tören Christiana için bir bulanıklıktı ve ne söylediğini gerçekten anlamadan otomatik olarak yanıtlarını verdi. Akli tören bittiğinde ne olacağı endişesindeydi. Bu durumdayken ayın sona erdiğinde oldukça şaşırdı, hatta Richard onu öptüğünde irkildi. Kız daha onu öpecek kadar kendini toparlayamadan, Richard doğruldu ve onu nikâh defterini imzalaması için papazı takip etmeye çağırdı.

Önce Christiana imzaladı, imzalarken elleri titriyordu ve sonra bir adım attı

Richard'a imza atması için yer açmak üzere geri döndüğünde kendisini kız kardeşleri ve hizmetkârlar tarafından tebrik edilirken buldu. Gülümsemeyi ve başını sallamayı başardı ama onu ele geçirmek isteyen panik yüzünden dikkati dağıldı. Daniel ve Robert'ın şahit olarak imza attıklarını fark etti, ardından üç adam papazla birlikte kafalarını birleştirdi. Ne konuştuklarını merak ederken birden başını salladı ve papaz herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırparken Richard ona doğru yöneldi.

"Şimdi eve dönelim ve Cook'un Kont ve Kontes ile misafirlerinin gelişi için hazırladığı güzel yemeği yiyelim. Gelin bakalım. Eve geri dönelim."

Hizmetçiler gitmeye başlarken Richard onun koluna girdi. "Siz ve kız kardeşleriniz yemekten önce tazelenmek ister misiniz?"

"Doğruca Londra'ya döneceğimizi sanıyordum?" dedi şaşkınlıkla.

"Adamlar beni planları biraz değiştirmeye ikna etti," dedi sessizce ve onu dışarıdaki hizmetkârları takip etmeye çağırdı. "Eminim sen ve kız kardeşlerin bugünkü uzun yolculuktan sonra yıkanmak ve üstünüzü değiştirmek istersiniz, ayrıca bir yemek de iyi olur."

"Sanırım," diye mırıldandı Christiana eve doğru ilerlerken. Hızlıca yıkanıp kıyafetlerini değiştirdikten sonra tekrar yola çıkmadan önce yemek yemek hoş olacaktı. "Ama Richard, düşünüyordum da. Bu şantajcıya ödeme yapamazsın."

"İstemiyorum," diye itiraf etti, "Ve ödeme yapmaktansa şantajcıyı yakalamak için elimizden geleni yapacağız, ama George'un beni öldürmeye çalıştığının ve benim adıma seninle evlendiğinin ortaya çıkmasını da göze alamam. Bu skandal sizi mahveder ve kız kardeşlerinizin iyi bir evlilik yapma şansını yok eder."

Christiana bakakaldı. Endişesi kendisi ve kız kardeşleri içindi. Birdenbire değişmemişti ... henüz. Boğazını temizleyerek, "Çok düşüncelisin ama ona bir kez ödeme yaparsan şantajcının para istemeye devam edeceğinden şüpheleniyorum. Ve tüm bunlar George'un suçuyken, özellikle de onu sen öldürmediysen, ödeme yapmak zorunda kalman doğru değil."

"Sen ve kız kardeşlerin de bu skandalın bedelini ödemek zorunda kalmamalısınız," dedi sessizce ve kimsenin konuşmalarını duyacak kadar yakın olmadığından emin olmak için etrafına bakındı. "George benim kardeşimdi. Eğer biri bedel ödeyecekse, bu ben olmalıyım."

Christiana kaşlarını çatı. Skandal çıkmasını en az onun kadar o da istemiyordu. Kız kardeşleri bundan çok zarar görürdü ama Bir kez ödeme yaparlarsa bu işin biteceğini düşünecek kadar aptal değildi. Şantajcı şüphesiz daha sonra daha fazlasını isteyecekti ve sonra tekrar ve bu, hepsi ölene ve gömülene kadar hepsinin kafasında asılı kalacaktı. Kaşlarını çatarak sordu, "Bu parayı alamaz mıyız?"

George'un hepimizin sandığı gibi yangında ölmediğini, geçen yıl Amerika'da olduğunu mu iddia ediyorsunuz? Ayrılırken bu yönde bir mektup bıraktığını ama yangında yandığını. Kendini iyi hissetmediği için geri döndüğünü ve bu sabah onu yatağında ölü bulduğumuzu söyleyebiliriz. Yetkililer onu inceleyebilir, doğal nedenlerden öldüğünü tespit eder ve her şey yoluna girer." Cevabı bulduğuna emin bir şekilde genişçe gülümsedi. "Böylece ne bir skandal olur ne de şantajcı bize şantaj yapabilir."

"Ah, şey ..." Richard yüzünü buruşturdu ve sonra içini çekerek itiraf etti: "Aslında Daniel ve ben George'un öldürüldüğünden şüpheleniyoruz."

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla ve yürümeyi bıraktı.

"İlk gece onu taşımaya gittiğimizde ağzının etrafında acı badem kokusu aldık," diye açıkladı Richard, onu tekrar yürümeye teşvik ederek.

Christiana boş gözlerle ona baktı. "Anlamıyorum."

"Zehirlendiğini düşünüyoruz." Richard eve vardıklarında etrafına bakındı ve onu diğerlerini içeri kadar takip etmeye teşvik etti. "Merak etmeyin. Şantajcıyı yakalamak için bir planımız var."

"Nedir bu plan?" diye sordu endişeyle, Richard onu üst kata götürmeye başlarken. Richard soruya cevap vermek yerine "Sonra açıklarım," dedi.

Ayrıca

daha hızlı hareket etmeye başladı, onu üst kata ve koridor boyunca ana yatak odasına çağırdı. "Sen içeri gir ve yemekten önce biraz dinlen. Her şey iyi olacak. Grace'i ve göğsünü yukarı getirtirim. Banyo yapmak ister misin?"

Christiana kaşlarını çattı. "Hayır, bu çok uzun sürer ve Londra'ya dönmek istediğini biliyorum. Yıkanmak için bir leğen su yeterli olacaktır."

"Tamam. Konuyu gündeme getireceğim," diyerek yatak odasının kapısını açmasını sağladı. Kadın kendiliğinden odaya doğru yürümeye başladı ama adam onu yakaladı,

Onu yüzüne doğru çekti ve sonra aniden öptü. Bu, kilisedeki gibi hızlı bir dudak teması değildi; sert, talepkâr bir öpücüktü ve kız iç çekerek kollarını adamın omuzlarına doladı.

Bir an sonra öpüşmeyi bitirirken iç çekerek, "Evliliğimizi tamamlayana kadar beni oyalamak için," dedi ve sonra çarpık bir şekilde gülümseyerek ekledi, "Artık kesinlikle ve yasal olarak benim karımsın."

Christiana çekincelerine rağmen gülümsemeyi başardı ve adam onu odaya çağırdı. "Grace'i ve göğsünü yukarı göndereceğim. Acele etmeyin. Eminim Aşçı'nın yemeği masaya koymak için biraz zamana ihtiyacı olacaktır."

Sonra kapıyı çekerek kapattı ve onu ana yatak odasında yalnız bıraktı. Christiana iç geçirdi ve odaya doğru ilerlerken etrafına bakındı. Daha önce hiç içine girmemişti. O ve George yolda durduklarında

Londra'ya geldiğinde kendisine yandaki bağlantılı oda verilmişti ve odaya hiç adım atmamıştı. Ayrıca George'un o gün kendisine neden bu kadar kısa davrandığını ve o gece neden yanına gelmediğini merak ederek uyuyana kadar ağlamıştı. Evliliklerinin ilk altı ayı boyunca birçok gece aynı şeyi düşünerek ağlamıştı.

Bu anıları silkeleyerek odanın içinde dolaştı ve Grace'i beklerken merakla her şeye baktı. Christiana'nın sandığını taşıyan iki uşakla birlikte kadının gelmesi sonsuza kadar sürecek gibi görünüyordu. Richard'ın acele etmemesini söylemesine rağmen, abdest almakta ve kıyafetlerini değiştirmekte acele etmemişti. Yine de Christiana ana yatak odasından çıkıp aşağıya indiğinde Suzette de odasından çıkıyordu.

İkisi merdivenlere doğru ilerlerken Suzette, "Kendimi daha iyi hissediyorum," dedi.

"Ben de öyle," diye mırıldandı Christiana.

"Yine de kasabaya geri dönmek için sabırsızlanıyorum."

"Bunun için üzgünüm Suzie," dedi Christiana. "Bu gecikmeyi hoş karşılamayacağınızı biliyorum. Belki de sen ve Daniel Gretna Green'e devam etmeli ve bu diğer işle ilgilenmek için bizi yalnız bırakmalısınız."

Suzette kuru bir sesle, "Sanki öyle olacakmış gibi," dedi ve merdivenlerden inmeye başladıklarında başını salladı. "Hayır, bu daha acil. Henüz biraz zamanımız var. Eğer işler uzarsa ve bu gerekiyorsa, Daniel ve ben sadece at değiştirmek için durarak gece boyunca seyahat edebiliriz. Gretna'ya bu şekilde birkaç günde gidebilir ve aynı hızla geri dönebiliriz. Yani bir haftadan fazla gecikmediğimiz sürece babamın verdiği iki haftalık süreye yetişebiliriz."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Christiana ve Suzette'in Daniel'la evlenmesinin artık gerekli olup olmadığını merak etti. Richard kardeşinin yaptıklarını telafi edeceğini söylemişti. Buna kumar borcunu ödemek de dâhil miydi? Bunu özellikle söylememişti ve ayrıca Suzette ile Daniel'ın çeyiz parası kazanmak ve borcu ödemek için evlenmelerine gerek olmadığını ima eden bir şey de söylememişti ama balo gecesinden beri işler biraz karışık ve kafa karıştırıcıydı. Belki de bir şey söylemeye fırsat bulamamıştı. Ya da bunu gerçekten düşünmeye bile. Christiana emin olmak için ilk fırsatta bu konuyu ona açması gerektiğine karar verdi. Suzette'in evliliğe zorlandığını görmek istemiyordu, kendi şartlarıyla bile olsa, eğer gerek yoksa.

"Beni bekleyin!" Lisa aniden arkalarındaki merdivenlerin başında belirerek bağırdı. "Yemek odasının nerede olduğunu bilmiyorum."

Suzette ve Christiana durakladılar, koşarak yanlarına gelen küçük kız kardeşlerine gülümsediler ve ardından üçlü koridordan yemek odasına doğru ilerledi.

Christiana, Richard ve diğer adamların da orada olmasını bekliyordu.

Geldiklerinde papazı gördüler, bu yüzden içeri girdiklerinde Peder Bertrand'ın tek başına durup pencereden dışarı baktığını görünce biraz şaşırdılar.

"Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm," diye mırıldandı Christiana kocasını aramak için boş koridora bakarken.

"Hiç de değil," dedi papaz hemen, pencereden dönerken onlara gülümseyerek. "Üçünüz de beklediğimize değdiniz." Masaya doğru ilerleyerek bir sandalye çekmeye başladı ve "Oturalım mı? Sanırım yemek hazır ve hizmetkârlar servis yapmak için sadece sizin gelmenizi bekliyorlar."

Christiana bu sözler karşısında gözlerinin dolduğunu hissetti. "Peki ya erkekler?"

"Ah." Rahip Bertrand, ikinci bir sandalye çekti ve üçüncü bir sandalyeyle aynı şeyi yapmaya devam ederek, "Sadece bir arabayla daha hızlı seyahat edebileceklerini düşündüklerini ve onlar kasabadaki meselelerle ilgilenirken sizin hizmetçilerinizle burada beklemenin daha rahat olabileceğini düşündüklerini açıklamamı istediler" dedi.

"Gittiler mi?" Suzette inanamayarak tersledi.

"Ee ... evet," diye itiraf etti, rahatsız görünüyordu.

Christiana topuklarının üzerinde döndü ve hemen odadan çıkmaya başladı.

"Gerçekten leydim, bence burada onların istediği gibi bekleseniz daha iyi olur. Bir süre önce, siz hanımları yukarıda gördükten hemen sonra ayrıldılar. Onlara asla yetişemezsiniz," diye itiraz etti adam, Suzette ve Lisa onu takip edince arkalarından aceleyle koştu.

Üç kadın da onu görmezden geldi.

Bölüm On Dört

Çok ama çok kızgın olacaklar."

Richard Robert'ın tahminine yüzünü buruşturdu, adamın haklı olduğunu biliyordu. Ama gerçekten de kadınları geride bırakmak en iyi seçimdi. Christiana ve kız kardeşleri şimdi Radnor'da dinlenip eğlenebilir ve o, Daniel ve Robert şantajcılarının peşine düşerken tehlikeden uzak kalabilirlerdi. Ayrıca, Suzette ve Daniel'ın evlenmesi için birkaç gün içinde dönüş yolculuğu yapmaları gerekecekken, hizmetçileri, sandıkları ve üç arabayı Londra'ya geri götürmek saçma görünüyordu. Üstelik tek bir arabayla çok daha hızlı seyahat edebilirlerdi.

En hızlısı olduğu için Woodrow'un arabasını almışlardı. İyi zaman geçiriyorlardı. Yol boyunca at değiştirmek için üç farklı handa durmuşlardı ama Londra'ya dönüş yolunun dörtte üçünden fazlasını kat etmişlerdi ve Richard saatin henüz gece yarısı olmadığından emindi.

"Öfkelerini yenecekler," dedi Daniel şimdi, Suzette'in onların ilticasına vereceği tepki konusunda hiç de endişeli görünmüyordu.

Robert sadece başını salladı. "Güven bana. Madison kardeşleri hayatım boyunca tanıdım. Bu işten kolayca sıyrılamayacaksınız. İkiniz de." Bunu bir süre düşündükten sonra Richard'a baktı. "Christiana'nın kendini savunduğunu ve seni evde dinlettiğini gördüğüme sevindim. Bu iyiye işaretti."

"Nasıl yani?" Richard merakla sordu, onu arabaya bindirdiğinde ve kız aniden ona çıktığında yaşadığı şaşkınlığı hatırladı.

"Seninleyken kendisi gibi davranıyor. Dicky'nin yanında olduğu gibi senden korkmadığını gösteriyor ... şey ... George," diye düzeltti kendini. "Düğünden sonra onları birlikte gördüğümde bir kedi kadar ürkekti. George'un ona yumruk atacağından korktum ama George bana korkmadığını söyledi."

"Ona inandın mı?" Richard, George'un Christiana'yı dövmüş olabileceği ihtimali karşısında kaşlarını çatarak sordu.

"Evet. Christiana korkunç bir yalancıdır ve eminim doğruyu söylüyordu ama yine de adamdan korkuyordu." Başını iki yana salladı. "Belki de sadece adam öfkesine yenik düşerse olacaklardan korkuyordu."

Richard kaşlarını çattı. Hiç kimse korku içinde yaşamak zorunda kalmamalıydı. Bir beden kendi evinde güvende hissetmeli.

Robert bir süre sonra, "Artık bunun bir önemi yok," dedi. "İyi olan

Haber şu ki, o sizden aynı şekilde korkmuyor gibi görünüyor. Bence ikiniz iyi bir eş olacaksınız."

Richard kuru bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi ama Robert'ın sözlerinden gizliden gizliye oldukça memnun olmuştu. Christiana zeki, tutkulu ve yetenekli olduğunu kanıtlıyordu. Kadından hoşlanmıştı ve biraz zaman geçerse ondan daha fazla hoşlanabileceğinden şüpheleniyordu.

"Christiana seviyor mu-" Richard söze başladı ve ardından arabanın aniden yana savrulmasından önce gelen büyük bir  atırtıyla tutunacak bir şey aradı. Sonraki anlar,    adamın savrulduğu bağırışlar ve kişnemelerden oluşan bir kaosla geçti. Araba bir uçtan bir uca yuvarlanıyor ve çarpıyor gibiydi ve sonra her şey aniden durgunlaştı ve sessizleşti.

Richard bir an için ne olduğunu ve nerede olduğunu tam olarak anlayamayacak kadar sersemlemişti ama sonra altında bir inilti duydu ve üzerinde yattığı yumru gibi şeyin ya Daniel ya da Robert olduğunu fark etti. Ayrıca üzerinde ağır bir şeyin yattığını ve nefes almasını zorlaştırdığını da fark etti. Yüzünü buruşturarak, her neyse ona dokunmak için bir elini kaldırdı ve başka bir inilti ve bir topuk ya da dirsekle ödüllendirildi - karanlıkta hangisinin olduğundan emin değildi - üstündeki her kimse kurtulmak için mücadele etmeye başladığında kasıklarına girdi.

"Lord Woodrow?"

Etraflarını saran karanlık, arabanın kapısı üstlerinden çekilerek açıldığında ve şoför elinde yanan bir fenerle içeri baktığında aniden rahatladı. O zaman Richard arabanın yan yatarak durduğunu fark etti.  st ndeki adam doğrulmaya çalışırken istemedi de olsa onu b ğr nden bı aklayınca homurdandı. Adam daha sonra açıklığa doğru uzandı ve kendini dışarı çekmeye başladı, ancak açıklığın yarısına gelene kadar, yüzü sürücünün feneri tarafından aydınlatılana kadar Richard onun Robert olduğunu anlamadı.

"Kahretsin, Richard, bırak beni, nefes alamıyorum," diye soludu Daniel altında, görünüşe göre Robert'ı da tanımıştı.

Richard hemen hareket etmeye başladı ve bunu yaparken arkadaşını dirseklememek ya da başka bir şekilde d rtmemek için elinden geleni yaptı. Tabii ki bu imkânsızdı ve ağırlığını yana kaydırırken birkaç özür mırıldandı. Devrilen arabanın üzerine diz çöktü ve sonra geri dönerek "İyi misin?" diye sordu.

"Yaralı ve bereli, ama onun dışında iyi sanırım," dedi Daniel suratsızca, onun yanına oturarak. "Sen mi?"

Richard i  çekerek, "Aynen," dedi ve sonra açıklığa ve hâlâ bekleyen şoföre baktı. Robert da şimdi onlara bakıyordu.

"Ne oldu?" Daniel ayağa kalkıp kendini açıklıktan çekmeye başlarken şoförüne sordu.

"Emin değilim lordum," dedi şoför mutsuzca. "İyi gidiyorduk ve sonra bir çatırtı duydum ve araba devrildi ve yuvarlanmaya başladı. Neyse ki arabanın gövdesi bagajın hemen arkasından kırıldı ve atlar onunla birlikte sürüklenmedi, yoksa kesinlikle ölürlerdiler."

"Ve sen yaralanmadın mı?" Richard, Daniel'ın onu arabadan çıkarken takip ederken adama sorduğunu duydu.

"Savruldum ama bir çalının üzerine düştüm. Ben iyiyim," diye mırıldandı adam ve sonra tiksintiyle ekledi, "Ama araba bir enkaz. Tamir edilebileceğini bile sanmıyorum."

"Herkes iyi olduğu sürece," dedi Daniel ve Robert'a sorar gibi bir kaşını kaldırdı.

"İyiyim," diye güvence verdi diğer adam, aşağı atlamak için vagonun kenarına doğru gevşedi. "Taklaldan birinde yüzüme bir dirsek yedim ve muhtemelen gözüm moraracak ama onun dışında iyiyim."

Daniel bu haber karşısında homurdandı ve arabanın yukarı kaldırılmış tarafındaki iki tekerleği incelemek için hareket etti. Richard da onları incelemek için arabanın kenarına kaydığını ama ikisi de iyi görünüyordu, bu yüzden Robert'ı yere kadar takip ettiler ve kırık tekerleğe bakmak için hareket ettiler.

Jant tellerine bakarlarken Daniel kuşkuyla, "Bu oldukça düz bir mola," diye mırıldandı.

"Sence kesilmişler midir?" Richard arabaya bağlı kalanlara bakarak sordu.

Daniel, "Şu üç jant teli kesinlikle öyle olabilirmiş gibi görünüyor," diye belirtti. "Diğerleri daha parçalanmış ve doğal görünümlü kırıklar. Muhtemelen o üçü yol verdiğinde basınç altında kırılmışlardır."

Richard bu öneri karşısında kaşlarını çatmış ve etrafına bakmak için doğruldu. "Katılıyorum. Asıl soru, eğer bu kasıtlıysa, bunu kim ve neden yaptı? Ve ne zaman?"

"Nedeni kolay," dedi Daniel sessizce. "George'un katilinin bildiği kadarıyla zehir işe yaramadı. Ne zaman olduğuna gelince..." Kırık tekerleğe tekrar baktı. "Kasabada yapılmış olamaz. Bu sabah Radnor'a giderken arabada dört kişiydik. Londra'dan ayrılmadan önce tekerlek o kadar ağırlığın altında ezilirdi. Ayrıca, şehirden çıkarken benim arabamda bile değildiniz."

"Demek ki Radnor'da ya da ayrıldığımızdan beri uğradığımız üç duraktan birinde yapılmış," diye düşündü Richard ve tekrar etrafına bakındı. Hedefin kendisi olduğundan bir an bile şüphe duymuyordu ama daha çok, birilerinin onları Londra'dan beri takip etmiş olabileceği ve hâlâ takip ediyor olabileceği ihtimali onu endişelendiriyordu.

"Duyduğum bir araba mı?" diye sordu aniden.

"Evet ve hızla ilerliyor. Yoldan çıksak iyi olur." Daniel şoförüne seslenerek onu uyardı ve adam hemen atları çimenli kenara çekti. Ardından feneriyle birlikte yolun kenarına geri döndü ve yaklaşan aracın dikkatini çekmek için feneri havaya kaldırıp ileri geri salladı.

Araç virajı dönüp ay ışığının aydınlattığı yolda görünürken Robert, "Bir at arabası ve altı kişi," diye mırıldandı.

Karşıdan gelen arabacı Daniel'in şoförünü fark etti ve onu kaçırmak için direksiyonu kırdı. Ancak yavaşlamadı, tam yanlarından hızla geçti.

"Bu değil miydi-?" Robert başladı.

"Evet," dedi Richard, Christiana, Suzette ve Lisa'nın pencereden onlara baktığı Radnor arabasını tanıyarak yüzünü buruşturarak.

Robert gülerek, "Ayrılışımızı oturarak kabul etmeyeceklerini söylemiştim," dedi.

"Takip edeceklerini söylememiştin," diye belirtti Daniel.

"Neden sürprizi bozalım ki?" Robert güldü.

Richard gözlerini devirdi ve sonra Radnor arabasının gittiği yönden dönüşünü izledi. Geri döndüğünü görünce şaşırmadı. Ancak, yanlarında durduğunda ve kadınlar, geçirdikleri kazadan sonra iyi olup olmadıkları konusunda endişe duyduklarını haykırarak hemen dışarı fırlamadıklarında şaşırdı. Bunun yerine, araç sessiz ve hareketsiz bir şekilde durmuş, şoför belirsiz bir şekilde adamlardan hala kapalı olan vagon kapısına ve arkasına bakmıştır.

Robert kuru bir sesle, "Müzikle yüzleşme zamanı," dedi ve kapıya doğru yöneldi.

Daniel homurdandı ve kendi şoförüne bakarak atlarının yularını Radnor arabasının arkasına bağlamasını ve sonra şoföre ön tarafta katılmasını emretti. Atları bırakmak için bir sonraki handa duracaklardı. Daniel'in şoförü de orada duracak ve kırık arabayı alacak ve tamir edilip edilemeyeceğine bakacak birini ayarlayacaktı.

Robert arabanın kapısını açıp içeri girerken neşeyle, "Merhaba hanımlar," dedi.

Richard açık kapıya yaklaşırken kibar bir merhaba korosunun ardından sessizlik olduğunu fark etti. İçeri baktığında, Robert'ın Christiana'nın yanındaki banklardan birine yerleştiğini, Suzette ve Lisa'yı da diğerine bıraktığını gördü. Bakışları kadınların kendisine bakarkenki ekşi yüz ifadelerinde gezindi ve içini çekerek, "Merhaba hanımlar," dedi o da içeri girerken. Ancak bu kez yanıt gelmedi ve Robert ile Christiana'nın arasındaki koltuğa sıkıştığında koyu bir sessizlik hüküm sürdü. Daniel aynı selamlamayla içeri girdiğinde de yanıt gelmedi. Belli ki kadınlar onu ve Daniel'i onlar olmadan ayrıldıkları için sorumlu tutuyorlardı ve yanlarında olmasına rağmen Robert sorumlu tutulmuyordu.

Richard koltukta rahat bir pozisyon bulmaya çalışırken, en azından Christiana ve Suzette tarafından değil, diye düşündü. Lisa tek başına Langley'ye bakıyordu.

O sırada araba ilerlemeye başladı ve Londra'ya doğru dönerlerken Richard kendini sarsılmış ve Christiana'ya doğru savrulurken buldu. Ona daha fazla yer açmak için hemen geri çekilmeye çalıştı ama bunu yaparken kendini Robert'a rahatsız edici bir şekilde bastırırken buldu. Sinirle mırıldanarak dar koltukta daha fazla yer açmaya çalışmaktan vazgeçti ve Christiana'yı kucağına alıp onun yerine geçti.

Christiana hemen, "Beni yere bırak," diye bağırdı. "Bu daha rahat," dedi Richard. "Belki senin için," diye tersledi.

"Senin için de," dedi kendinden emin bir şekilde, rahatlayarak ve kollarını onun beline dolayarak. "Sadece bunu kabul edemeyecek kadar kırgınsın bana."

Kucağında yana doğru dönerek ona kaşlarını çattı ve sordu: "Sana neden kızayım ki? Üçünüz bir korkak gibi sıvıştınız ve zavallı papazı bizsiz Londra'ya döndüğünüzü açıklamak zorunda bıraktınız diye mi?"

"O zamanlar sana iyilik yaptığımızı sanıyorduk," dedi Richard sessizce. "Hizmetçilerinizle birlikte Radnor'da çok daha rahat bekleyebilirdiniz."

"Hizmetçiler Robert'ın arabasıyla geliyorlar," diye duyurdu ve sonra acımasızca ekledi, "Eğer bize iyilik yaptığını düşünseydin, gideceğini bize kendin söylerdin."

"Bunun bir iyilik olduğuna inanacağınızı düşündüğümü söylemedim," dedi sakince. "Sadece öyle olduğunu biliyorduk."

Christiana homurdandı ve kollarını öfkeyle göğsünde kavuşturarak arkasını döndü. "Oh, evet, Radnor'da neler olduğunu bilmeden beklemek ve kendimizi aptalca endişelendirmek bizi çok rahatlatırdı. Dört gözle beklediğimiz bu kadar çok şey varken neden sizi takip ettiğimizi düşünemiyorum."

"Geldiğine sevindim. Teşekkür ederim. Bütün gece yolda mahsur kalabilirdik," dedi ciddiyetle.

Christiana durdu ve sonra dönüp pencerenin dışındaki fenerin yaydığı ışıktaki ona şüpheyle baktı. Bir süre sonra, "Ne oldu?" diye soracak kadar rahatladı.

"Ön sol tekerlekteki üç jant teli kesilmiş gibi görünüyor. Tekerleğin tamamı stres altında çökmüş," diye cevap verdi hemen ve bu bilgiyi kadınlardan saklamanın bir anlamı olmadığına karar verdi. Onların da hazırlıklı olması ve belaya karşı gözlerini dört açması daha iyiydi.

Christiana ona bakmak için sertçe döndü. "Kesmek mi? Emin misiniz?"

Richard tereddüt etti. "Tamamen değil, ama yan yana üç jant telindeki kırılmalar

Diğerleri tırtıklı ve parçalanmışken, bir tarafı neredeyse dümdüzdü."

"George'un zehirleyicisi mi?" diye sordu mutsuzca.

"Benim tahminim de bu yönde," diye onayladı.

"Ne? George zehirlendi mi? George zehirlendi mi?" Suzette hemen sordu ve Richard, Daniel'ın arabanın kendi taraflarında yer açmak için genç kadını kendi kucağına çektiğini görmek için baktı. Suzette de kız kardeşi gibi kollarını kavuşturmuş, suratı asık bir şekilde oturuyordu ve görünüşe göre orada olmaktan da pek memnun değildi.

"Görünüşe göre George zehirlenmiş olabilir," diye açıkladı Christiana. "Daniel ve Richard ağzından acı badem kokusu aldılar."

Suzette hemen, "Badem zehirli değildir," dedi.

"Acı badem siyanür yapımında kullanılıyor," diye açıkladı Lisa ciddiyle ve tüm bakışları üzerine çekti. Omuz silkerek, "Çok okurum" dedi.

Suzette kuru bir sesle, "Öyle," dedi ve sonra Christiana'ya döndü.

"Bilmediğimiz başka ne var?"

"Artık bildiğim her şeyi biliyorsun," diye güvence verdi ona. "Zehri de düğünden sonra öğrendim. Sadece henüz sana söyleme fırsatım olmamıştı."

Suzette başını salladı ve sonra Daniel'a dönerek bir bakış attı. "Başka ne var?"

"Hepsi bu," diye ona güvence verdi.

"Peki neden bunu bana daha önce kendin söylemedin?" diye sordu

Suzette. "Bu benim sırrım değildi ki söyleyeyim," dedi basitçe.

"Bunu daha önce nerede duymuştum?" diye sordu kuru bir sesle, yüzünü tekrar öne çevirdi, görünüşe göre yatışmamıştı.

"Yani elimizde hem bir katil hem de bir şantajcı var," diye mırıldandı Lisa düşünceli bir şekilde. "Yoksa ikisinin aynı kişi olduğunu mu düşünüyoruz?"

Richard ve Daniel karşılıklı bakıştılar.

İki adam da konuşmayınca Suzette onlar adına "Bilmiyorlar," dedi.

"Şey ..." Lisa kaşlarını çatı. "Birinin fark edilmeden konağın içine zehir sokması kolay olmasa gerek?"

Richard neredeyse George'u fark edilmeden dışarı çıkardıklarını söyleyecekti ama sonra bunun doğru olmadığını fark etti. Daniel Suzette'in odasında Suzette tarafından yakalanmıştı ve eğer cesedi adama doğru itip kadınları aşağıya götürmek için dışarı fırlamasaydı o da orada yakalanacaktı. Evin yabancısı olsaydı bunu yapamazdı. Yabancı olsaydı, ikisi de Suzette'in odasında yakalanırdı. Belki de bir yabancının zehri fark edilmeden içeri sokması kolay olmazdı.

Christiana onun mantığını takip ederek, "Yani bunu yapan muhtemelen konaktaki biri," dedi.

Suzette, "Biri bunu yapması için hizmetkârlardan birine para vermiş olabilir," diye önerdi.

Herkes bunu düşünürken bir sessizlik oldu. Bu en olası senaryo gibi görünüyordu, ancak kimse bunu benimsemeye istekli değildi. Ton'un üyeleri

hizmetkârlarının sarsılmaz sadakatine bağlıdır. Bu olmasaydı, kamuoyuna yansıyan skandalların sayısı muhtemelen üç katına çıkardı. Elbette zaman zaman bir hizmetkârın umulduğu kadar sadık olmadığı da oluyordu ama bu asla kimsenin düşünmek istemediği bir şey değildi.

"Londra'ya döndüğümüzde hizmetkârları sorgulamam gerekecek," dedi Richard iç çekerek ve olanın büyük ihtimalle çalışanlardan birinin ihaneti olduğunu kabul etti.

Lisa, "Geriye şantajcı kalıyor ... eğer zehiri vermesi için personelden birine para veren aynı kişi değilse," dedi.

"George'un geçen yıl ne yaptığını ve Richard'ın yerini aldığını bilen biri," dedi Christiana, yüz ifadesi düşünceli. "Bunu bilen çok fazla kişi olamaz. Bu bilgiyi pek çok kişiye vereceğini sanmıyorum."

"Hayır," diye onayladı Richard ve sordu, "Sence arkadaşları arasında kime güvenip bu bilgiyi verirdi?"

Christiana bu soru karşısında homurdandı. "Bana mı soruyorsun? Bunu benden daha iyi bildiğinizi sanıyorum. Arkadaşlarının kim olduğu hakkında en ufak bir fikrim bile yok. Hiç kimse aramaya gelmedi ve dışarı çıktığında nereye gittiğini ya da kiminle gittiğini bana söylemeye tenezzül etmedi."

"Bir fikrin var mı Daniel?" Richard arkadaşına bakarak sordu.

Başını iki yana salladı. "Henry Amca geçen yıl öldüğünden beri Woodrow'da tıklıp kaldım, mülkü eski haline getirmeye çalışıyorum. Amerika'dan mektubunu aldığım için ayrıldım. Senin -ya da senin gibi davranan George'un-evlendiğini bile bilmiyordum. Son bir yıldır ne yaptığı ya da kiminle birlikte olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bunu öğrenmek çok zor olmasa gerek," diye araya girdi Robert. "Ton'un iyi bir dedikodudan daha çok sevdiği bir şey yoktur. Oradan buradan sorulacak bir soru bize George'un kimi güvenilir bir dost olarak gördüğünü söyleyecektir."

"Bu yüzden personeli sorgulamamız ve George'un geçen yıl neler yaptığı ve kimlerle birlikte olduğu hakkında dedikoduları ortaya çıkarmamız gerekiyor ... ve benim de para için gerekli ayarlamaları yapmam gerekiyor." Richard durdu ve vagonun içindeki gölgeli yüzlere baktı. "Sorunları çözmek için yapabileceğimiz başka bir şey düşünen var mı?"

Herkes birbirine bakarken sessizlik onun cevabıydı ve sonra Daniel, "Sanırım bununla başlamamız gerekecek ve bazı yararlı bilgiler bulmayı umacağız," dedi.

Richard başını salladı ve sonra Christiana'nın aniden kucağında kayması üzerine ona baktı. Kızın üzerinden kalkmaya çalıştığını düşündü ve onu yerinde tutmak için kalçalarını kavradı ama koltuğun altından bir şey almak için eğildiğinde kendini kızın kışına bakarken buldu. Manzara oldukça hoşuna gitmişti ve

Doğruldu ve yanında büyük bir sepet getirdiğinde oldukça hayal kırıklığına uğradı. "Bu da ne?" Robert merakla sordu, kadın sepeti kazmaya başladığında içeriğiyle.

"Arabanın hazırlanmasını beklerken Cook'a yolculuk için biraz yiyecek hazırlattık," diye cevap verdi Christiana.

"Yemek mi?" Richard umutla sordu, midesi açlıkla guruldarken dikkati hemen sepete kaydı. Stevanage'da öğle yemeği için durduklarından beri bir şey yememişti.

"Evet." Burnunun ucuyla ona bakmak için döndü. "Siz üçünüz hırsızlar gibi sıvışmadan önce bir sepet hazırlamayı düşünmediniz mi?"

O zaman hâlâ ona kızgındı, diye onayladı Richard iç çekerek başını sallarken. Durum böyle olunca, kadınların ceza olarak onlarla paylaşmayı reddedeceklerinden emindi.

Christiana, "O zaman herkese yetecek kadar getirdiğimiz için şanslıyız," derken Suzette aniden eğilip karşı koltuğun altından ikinci bir sepet çıkardığında yanıldığı kanıtlandı.

Alnına kondurulan bir öpücük ve Richard'ın fısıltıyla söylediği "Uyan, uyuyan güzel. Neredeyse eve geldik," sözleri Christiana'yı uyandırdı. Gözlerini kırıştırarak arabanın karanlık iç kısmına baktığında Daniel'in Suzette'i de aynı şekilde uyandırdığını, Robert'ın ise Lisa'yı uyandırmak için öne eğilip bacağını salladığını fark etti.

Kendini doğrulmaya zorlayarak pencereden dışarı baktı ve gökyüzü aydınlanırken şafağın hâlâ epey uzakta olduğunu gördü. İyi zaman geçirdiklerini fark etti, bakışları geçtikleri yolu kaplayan karanlık binaların üzerinde geziniyordu. Araba konağın önünde durduğunda buranın kendi sokakları olduğunu yeni fark etmişti.

İlk inen Robert oldu. Ardından Lisa'ya inmesine yardım etmesi için elini uzattı.

Arabada geçirdiği uzun saatlerden sonra Christiana onu takip etmek için hareket ettiğinde bacaklarının kaskatı kesildiğini ve titrediğini fark etti ve Robert'ın uzattığı el için minnettar oldu. Buna rağmen biraz tökezledi ve sonra Richard aşağı inip onu hızla kollarına alınca şaşkınlıktan nefesi kesildi.

"Yürüyeblirim kocacığım," diye fısıldadı utanarak, adam onu konağın ön kapısına giden patikadan yukarı taşıırken.

"Ama seni taşımak hoşuma gidiyor," diye fısıldadı Richard, sesinde bir eğlence vardı. Christiana karanlıkta adamın yüzüne bakıp gülümsediğini gördü ve ardından Suzette'in uyukulu bir şekilde arabadan tökezleyerek çıktığını görünce omzunun üzerinden baktı. Ayakları üzerinde duramayan tek kişinin kendisi olmadığını bilmek onu daha iyi hissettirdi.

Bir gün ve gece süren yolculuktan sonra ayaklar.

"Kapıya bakabilir misin?" Richard onun dikkatini tekrar çekerek sordu.

Christiana önlerindeki kapıya baktı ve onun için kapıyı açmak üzere uzandı, kapıyı iterek açılmasını sağladı. Richard onu hemen eşikten geçirdi. Christiana'nın beklediği gibi onu yere bırakmadı, ama hâlâ kollarındayken merdivenleri çıkmaya başladı.

"Diğerlerini beklemeyelim mi?" diye sordu, hâlâ açık olan kapıya doğru bakarak.

"İyi olacaklar," diye güvence verdi Richard ona. "Siz uyurken konuştuk ve hizmetçileri uyandırıp başka bir oda hazırlamak yerine Daniel ve Robert, Grace'in biz ayrılmadan önceki gece benim için hazırladığı misafir odasını paylaşacaklar. Hepimiz birkaç saat uyuyacağız ve sonra araştırmalarımıza ve gün için planlarımıza başlayacağız."

"Ah," diye mırıldandı Christiana, adamın söylediklerinin son kısmını zorlukla duymuştu. Daniel ve Robert'ın misafir odasını paylaşmasıyla Richard'ın da onun yatağını paylaşacağını düşünüyordu... ki artık evli olduklarına göre bu son derece uygundu elbette ama Christiana bu ihtimal karşısında kendini birden gergin buldu.

Onun önünde soyunmak zorunda kalacaktı. Richard da onun önünde soyunacaktı. Peki yatağın hangi tarafını tercih edecekti? Önce onun soyunup yatağa girmesine izin vermeli miydi, böylece o da kendi tarafını seçebilirdi? Ama o zaman orada öylece uzanıp onun soyunmasını izlemekte özgür olurdu, diye fark etti Christiana. Ayrıca, neden yatağın hangi tarafında uyuyacağına dair ilk seçim hakkı ona aitti ki? Bu onun yatağıydı, diye hatırlattı kendine.

Richard, "Kapıyı tekrar açar mısın lütfen?" dediğinde Christiana hâlâ endişeliydi.

Kadın yatak odasının kapısını iterek açtığı anda, Richard onu içeri taşıdı ve doğruca yatağa götürdü. Richard onu yatağın yanına yatırdı ve hemen kapıyı kapatmak için geri döndü. Christiana gergin bir şekilde kıpırdandı, elleri elbisesine gitti ve arkadaki bağlantılara tek başına ulaşamayacağını anlayınca uzaklaştı. Richard'a baktı, ondan nasıl yardım isteyeceğini düşünüyordu ama bir an sonra bu soru aklından uçup gitti ve çenesi düştü. Adam ona doğru geliyor, bu arada giysilerini çıkarıp atıyordu. Önce koyu renk ceketini, ardından yeleşini ve kravatını çıkardı ve yatağa oturmak için hareket ettiğinde üzerinde sadece pantolonu ve kendirleri vardı. Christiana onun botlarını çıkarmasını boş gözlerle izledi, sonra doğruldu ve pantolonu da yere düşerek ona katıldı, böylece Christiana'nın önünde tamamen çıplak bir şekilde durdu.

Richard aniden onu omuzlarından yakalayıp çevirdiğinde Christiana ortaya çıkan her şeye bakmakla meşguldü. Christiana, Richard elbisesinin bağlarını çözerken ellerinin sırtında gezindiğini hissetti ve bir teşekkür mırıldandı

Sırtının derisini okşamak için serin havanın girmesine izin veren kumaşın aralandığını hissetti. Daha sonra Richard'ın elleri aniden kumaşın içine kayarak yanlarından geçip göğüslerini bulup kavrayana kadar kumaşın altından ön tarafa doğru ilerlediğinde Christiana irkilerek nefesini içine çekti. Richard onu göğsüne doğru çekmek için bu tutuşu kullandı ve onu okşarken boynunu kemirmeye başladığında Christiana nefesini bir anda bıraktı.

Christiana bir an için, içinden geçen arzu da dahil olmak üzere, her Geyin aniden oluşu karışığında o kadar irkilmişti ki, ne yapacağını bilemeden öylece kalakaldı. Ve sonra bu pozisyonda yapabileceği çok az şey olduğunu fark etti. Elbisesinin içindeki kolları ona uzanmasını ve dokunmasını imkânsız kılıyordu ve ağzı boynuna doğru ilerliyor, başını hafifçe yana doğru itiyordu ama onu öpmek için ulaşamayacağı bir yerdeydi.

"Biz evliyiz," diye fısıldadı kulağına, hafifçe ısırmadan önce. "Evet," diye nefes aldı Christiana, adam kulak memesini ağzına alırken.

"Henüz ilişkimizi tamamlamadık," diye ekledi ve dilini kulağında gezdirerek onu şaşırttı.

"Ben-Hayır, sanırım biz-ah!" Bir eli aniden göğsünden ayrılıp karnının üzerinden aşağı inip bacaklarının arasına kayınca şaşkınlıktan nefesi kesildi. Bu hareket, manevraya yer açmak için elbiseyi bir omzundan çıkarıp kolundan aşağıya doğru itti. Christiana hemen kolunu dışarı kaydırarak elbisenin düşmesine izin verdi. Ardından elbiseyi diğer omzundan çekerek çıkardı ve o kolunu da kolundan çıkararak elbiseyi belinde biriktirdi. Artık belden yukarısı onun kadar çıplaktı ve adamın bronzlaşmış elinin bir göğsünü avuçlarken diğer elinin elbisesinin altında kaybolmasını tuhaf bir şekilde erotik buldu. Ve sonra elinin topuğunu leğen kemiğine bastırarak, parmakları en hassas noktasının üzerinde gezinirken büyüyen sertliğine karşı onu daha rahat bir şekilde geri itti.

"I- Oh," diye inledi Christiana, şimdi poposunu ona doğru sürüyordu. Göğsündeki eli kendi eliyle kapattı ve sonra diğer elini omzunun üzerinden adamın kafasına uzanmak için kullandı. Christiana onu bir avuç saçından yakalamayı başardı ve başını çevirirken hafifçe çekiştirdi, onu öpmesi için çaresizdi. Richard hemen karşılık verdi, elleri onun üzerinde gezinmeye devam ederken ağzını kendi ağzıyla kapattı.

Bu yeterli değildi ve Christiana ona dokunamamanın kendisini çıldırtacağından emindi, bu yüzden kolunu onunkinin altından geçirmeyi başardı ve kendisine ısrarla bastıran sertliği bulmak için aralarına uzandı. Richard sanki kız onu yakmış gibi tepki verdi, vücudu sertleşti, parmakları kızın göğsünün etrafında neredeyse acı verici bir şekilde sıkıldı. Sonra aniden onu serbest bıraktı ve elbisesini kalçalarının üzerinden çekebilmesi için yüzünü ona çevirdi. Elbise yere düştüğü anda onu yatağa doğru itti.

Christiana yatağın kenarına oturdu, bir eli içgüdüsel olarak Richard yatağa doğru adım atarken önünde sallanan ereksiyonu yakalamak için uzandı. Richard hemen sustu ve Christiana başını kaldırıp baktığında Richard'ın çenesinin kenetlendiğini, gözlerinin neredeyse kapalı olduğunu ve yutkunurken boğazının hareket ettiğini gördü. Onu izledi ve elinin hafifçe ereksiyonunun üzerinde gezinmesine izin verdi, gözlerinin hemen tamamen kapandığını ve uzun bir nefes emerken başının geriye eğildiğini fark etti. Cesaretlenen Christiana öne doğru eğildi ve dilini ucunda gezdirerek onun kendisine yaptığını taklit etmeye çalıştı. Adam aniden başını ellerinin arasına alıp gergin bir sesle adını söylediğinde kısa bir süre durdu, ancak başını uzaklaştırmaya zorlamadığında, dilini tekrar üzerinde gezdirdi ve sonra onu ağzına aldı, böylece dili shaftın daha da aşağısına ulaşabildi. İşte o zaman başını uzaklaştırmaya zorladı, ayrıca onu yatağa geri uzanmaya çağırdı.

"Bu yanlış mıydı?" diye sordu kararsızca, geriye çekilirken.

"Hayır," diye güvence verdi ona, suratı asık bir şekilde. "Bu çok doğrudu. Daha fazlası işe yaramazdı."

"Ama bunu bana yapıyorsun ve ben-" Adam onu dizlerinin altından yakalayıp yatağın kenarına doğru çektiğinde kadının protestosu bir solukta sona erdi. Sonra tekrar doğrulmaya bağıladı ama adam aniden bacaklarını aralayıp aralarına girerek içine girdiğinde bir başka solukla geri çekildi. O zaman kısa bir süre durakladı ve Christiana gözlerini kırıştırarak açtı, ancak o zaman onları kapattığını fark etti. Hemen kapatmamış olmayı diledi. Adam ayağa kalkmış, ona bakıyordu ve bu pozisyonda tamamen ortaya çıkmıştı. Çıplaklığını örtmesine fırsat vermeden bacaklarından birini göğsüne bastırmak için kaldırdı ve bir eliyle göğsünü okşamak için uzanırken ona yaslandı. Diğeri daha sonra bacaklarının arasında hareket etti, onun içinde hareket etmeye başladığında onu tekrar okşadı ve Christiana hızla kendi bilincini ve diğer her şeyi unuttu, ona şiddetle vururken, eylemleri ve okşamaları her ikisini de uçuşuruma götürdü ve bitti.

On Beşinci Bölüm

Seslerin mırıltısı Christiana'yı uykusundan uyandırdı ve yatakta sırt üstü yuvarlanmasına neden oldu. Gözlerini açtığı anda odanın gün ışığıyla dolduğunu ve Richard'ın kalkmış, giyinmiş ve kapıda koridordaki biriyle konuştuğunu gördü. Kapıyı kapatıp odaya geri döndü, gözleri Christiana'ya dikildiğinde dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Ah, uyanmışsın." Richard yatağa yaklaştı, gelirken bir sandalyenin arkasından bir sabahlık almak için durakladı. "Banyon hazır ve diğer herkes aşağıda toplanıyor. Aşçı kahvaltıyı hazırlıyor, birazdan hazır olur, sonra da gün için planlarımızı yapmaya başlamamız gerekiyor. Daniel ve ben para konusuna bakmaya giderken sen de bugün çalışanlarla görüşme işini halletmek istiyorsun, değil mi?"

"Elbette." Christiana ayağa kalktı, bornozu ondan aldı ve çıplaklığını örtmek için yatak örtülerini tutmaya devam ederken önce bir koluna sonra diğerine çekmeyi başardı. Londra'ya dönüş yolculuğunda arabada uyuklamadan önce grup, dinlendikten sonra bugün kimin hangi görevleri üstleneceğini tartışmış ve kararlaştırmıştı. Daniel, şantaj parasını ayarlamak için Richard'a eşlik edecek, Lisa ve Robert, şantajcının kim olabileceğini bulmak umuduyla George'un geçen yıl en çok kiminle samimi görüldüğünü öğrenip öğrenemeyeceklerini görmek için parkı ve dedikodu aramak için çeşitli diğer alanları ziyaret edecek ve Suzette ve Christiana, personeli sorgulayacak ve George'un içkisini zehirlemek için kimin para almış olabileceğini bulup bulamayacaklarını göreceklerdi.

Richard görüşmelerle ilgilenmek isteyip istemediğini sorduğunda Christiana bu sorumluluğu ona vermesine oldukça şaşırmıştı. George yapmazdı.

"Güzel." Gülümsedi ve kız bornozu üzerine geçirip battaniyeleri iterken ona elini uzattı.

Christiana bir eliyle bornozu kapatırken diğer eliyle Richard'ın parmaklarını kavradı ve yataktan kalktı, başını eğdi ve tüm çabasına rağmen bacağının bir kısmını gösterdiğini fark edince yüzü kızardı. Başını öne eğdi, kuşağını bağlarken endişeyle telaşlandı ve sonra Richard onu aniden çenesinin altından yakalayıp yüzünü kendi yüzüne doğru çevirdiğinde şaşkınlıktan kaskatı kesildi.

"Günaydın." Adamın ağzı kadınınkine doğru inerken kelimeler yumuşak bir fısıltıdan ibaretti.

Christiana bu nazik okÇama karÇısında nasıl tepki vereceğini bilemeden hareketsiz ve kendinden emin bir Çekilde kaldı. Kollarını adamın boynuna dolamak, vücudunu onunkine bastırmak ve ağzını en ahlaksız şekilde ona açmak istiyordu. Ancak, sabahın ortasıydı. Gün ışığında böylesine arsız bir gösteriyi hoş karşılayacağından emin değildi, bu yüzden sadece hareketsiz durdu ve öpücüğü derinleştirip derinleştirmeyeceğini görmek için bekledi. Hayal kırıklığına uğramasına rağmen öpüşmedi ama küçük bir iç çekişle bitirdi ve doğruldu.

"Sanırım güne başlamanıza izin vermeliyim. Ben aşağıda diğerleriyle birlikte bekliyor olacağım."

Christiana onun gidişini şaşkınlıkla izledi. Bir şekilde hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve nedeninden emin değildi.

"Soğumadan gel de banyonu yap."

Christiana şaşkınlıkla etrafına bakındığında Grace'in buharlı küvetin yanında durduğunu gördü. İlk uyandığında kadının varlığını fark etmemişti ama şimdi odanın içinden geçerken gülümseyerek onu selamlıyordu. "Araban geri dönebildi mi?"

"Anladığım kadarıyla arabanız geldikten çok sonra gelmemişiz." Christiana az önce giydiği bornozu çıkarıp küvete girerken Grace bir bez ve sabun almak için harekete geçti. Sonra küvete dönüp diz çökerek Christiana'nın sırtını yıkadı ve "Lord Hazretleri iyi bir adama benziyor," dedi.

"Evet," diye mırıldandı Christiana kayıtsızca.

"Düşünceli biri olduğunu kanıtladı, sizin için banyo hazırlattı ve banyo hazırlanırken geç saatlere kadar uyumanıza izin verdi."

Christiana başını salladı ve Grace işini bitirip doğrulurken kalan kısmını yıkamak için bezi kabul etti.

"Hizmetçilerle de görüşmen için sana güveniyor." Grace işini bitirdikten sonra giymesi için bir elbise almak üzere harekete geçti. "Dicky-George kendi ayakkabılarını bağlamam için sana güvenmedi."

"Hayır, yapmadı," diye yüzünü buruşturarak kabul etti. Adam onun işe yaramaz olduğunu düşünmüştü. En azından geçen yıl ona böyle hissettirmişti.

"Her ne kadar kardeş ve ikiz doğmuş olsalar da Richard'ın George'a hiç benzemediği ortada."

Christiana sessiz kaldı. Grace'in söylediği her şey doğrudu. Şimdiye kadar Richard iyi bir adam gibi görünüyordu. Henüz onu eleştirmemiş ya da ona soğuk davranmamıştı ve Radnor'daki törenden önce bile iki kez yatağına girmişti, bu kesinlikle George'dan farklıydı. Ama George ona kur yaparken harika ve sevecen biri gibi görünmüştü ama evlendiklerinde hiç de öyle olmadığını kanıtlamıştı.

Christiana sessiz kalınca Grace kararlı bir ifadeyle, "Seni mutlu edecek," diye ekledi. "Eğer ona izin verirsen."

Kadın şaşkınlıkla hizmetçiye baktı. "Ne demek izin verirsem?" Grace topladığı giysileri bir kenara bırakıp küvete doğru ilerledi.

"Çocuğum, George'un seni incittiğini biliyorum. Onu sevdiğini sanıyordun ve o geçen yıl sana eziyet eden soğuk, eleştirel bir adama dönüşerek sana ihanet etti. Ama Richard, George değil."

"Bunu biliyorum," diye mırıldandı Christiana, yüzünü başka yöne çevirip yıkanmaya devam ederken, "Ve şimdi George'u gerçekten sevmediğimi biliyorum. Olduğu gibi davrandığı romantik kahramanı sevdim, ama o adam yoktu ve gerçek adam ..." Yorgun bir şekilde omuz silkti ve iç çekerek bezi suya daldırdı.

Grace ciddiyetle, "Richard, George değil," diye tekrarladı.

"Ama ya o da şu anda görüldüğü gibi bir adam değilse? Onun da George gibi dönüşmeyeceğini nereden bileceğim?" Christiana neredeyse ağlamaklı bir sesle sordu. Gözleri yaşlarla doldu ve iç çekerek başını salladı, içinde bir karmaşa vardı. Neden ağlamak istediğinden emin değildi ama sonra ağladı ve "Korkuyorum," diye itiraf etti.

Grace, "'Evet' denildiği anda George döndü ya da neredeyse döndü," dedi. "Ayrıca evliliği tamamlamadı bile. Richard henüz sana farklı davranmaya başlamadı. Ondan seni eleştirdiğine dair en ufak bir şey bile duymadım ve George'un güvenmediği yerde o senin kararlarına güveniyor. Evliliği tamamlama konusuna gelince, adam bunu siz daha evlenmeden önce yaptı."

Grace iç çekti. "Çocuğum, burada bir seçeneğin var. Ya onun şu anda takdim ettiği adam olduğuna güvenir ve ona göre davranırsın ya da senin yaptığın gibi sana zarar vermesin diye onu uzakta tutarsın."

Christiana kaşlarını çatı. "Onu kendimden uzak tutmuyordum."

"Öyle mi?" diye sordu kuru bir sesle. "Şey, sen de onun yanında kendinde değildin. Sizi hayatınız boyunca tanıdım ve her zaman biraz hoyrat oldunuz. Başkalarını kandırabilirsin ama zıplayan bir arabanın içinde yolculuk ederken nakış gibi işleyen, düzgün bir hanımefendi olmadığını biliyorum."

Ona sertçe baktı. "Nereden bildin-"

Grace kuru bir sesle, "Arabaya bindiğinde elinde gördüm," dedi ve tekrar küvetin yanına diz çöktü. "Öğle yemeği için durmadan önce pencereden uçup gittiğini de gördüm."

"Richard onu dışarı attı. Bunu yapmaktan hoşlanıp hoşlanmadığımı sordu ve hayır dediğimde, onu kaptığı gibi pencereden dışarı fırlattı. Onunlayken yapmak istemediğim şeyleri yapmak zorunda olmadığımı söyledi."

"O zaman onu dinle," dedi Grace kararlı bir şekilde, onu arkasına yaslanmaya ve

Saçlarını ıslatmak için başını suya soktu. Tekrar ayağa kalktığında Grace uzun saç tellerini sabunlamaya başladı ve şöyle dedi: "George'la evlendiğinden beri kendinde değilsin ve kendine olan saygını kemirip durması anlaşılabilir bir şeydi. Şimdi o yaşarken olduğundan daha iyisin ama-"

Christiana kendini savunmak için, "O öleli daha birkaç gün oldu," dedi.

"Bunu biliyorum," dedi ciddiyetle. "Ama onun ölümü seni bir tür kafesten kurtardı. Serbest kaldığın için mutlu bir şekilde deli gibi çırpınıyor olmalıydın. Bunun yerine hâlâ onun olman için ısrar ettiği küçük hanımefendi olmaya çalışıyorsun. Gözlerinde ışıltı yok, şen şakrak konuşmalar yok, eskiden olduğu gibi elbisenin altında yalınayak koşturmak yok." Christiana'nın saçlarını tutarak başını eğip bakışlarıyla buluşturdu, "Ve Lord Radnor bu sabah ayrılmadan önce seni öptüğünde orada bir oyuncak bebek gibi tahta gibi duruyordun. Bana onu öpmek istemediğini söyle. İsteddiğini söyleyebilirim. Baştan çıkmamak için ellerin yumruk oldu ve sallanmaya başladın, sonra da kendini tuttun. Onu öpmek istedin, değil mi?"

Christiana kızardı. "Evet, ama gündüz vakti ve uygun bir hanımefendinin bunu yapacağından emin değildim-"

"Hiçbir erkek yatak odasında ya da evinde düzgün bir kadın istemez," dedi Grace kuru bir sesle. "Elbette, toplum içindeyken düzgün olun, ama evde onun yanındayken o kadar da düzgün olmanıza gerek yok. Annenin her zaman düzgün bir hanımefendi olduğunu mu sanıyorsun? Hayır, değildi. Yalınayak dolaşmayı nereden öğrendin sanıyorsun?"

Christiana'nın kaşları kalktı. Annesi öldüğünde sadece beş yaşındaydı ve onu pek hatırlamıyordu. Annesinin malikânede yalınayak koşturduğunu fark etmemişti.

"Seni seven bir adamla evlenmek istiyorsan, onun istediğini düşündüğün düzgün bir hanımefendi değil, gerçek sen olmalısın. Di- George'un seni onunla evlenmeye ikna etmek için oynadığı oyun buydu. Richard'la bu oyunu oynama. Kendin ol," dedi kararlılıkla.

"Ya gerçek beni sevmezse?" Christiana mutsuz bir şekilde sordu.

"O zaman George gibi ölmesi için dua edelim ve sana bunu yapacak bir adam bulalım," dedi Grace sert bir sesle.

"Grace!" Christiana şok içinde bağırdı.

"Dalga geçtiğimi biliyorsun," diye mırıldandı Grace, saçlarını durulayabilmek için onu arkasına yaslanmaya teşvik ederek. "Gerçek seni beğenmeyeceği konusunda endişelenme. Böyle bir şey olmayacak leydim. Benden duymuş olun, sizi sevmek çok kolay."

Christiana gözlerini açtı ve Grace'in bakışlarıyla karşılaştı. Kadın sabunu durulamak için saçlarına su dökerken küvette uzanmasaydı, nazik sözleri için kadına sarılabılırdi. Yapabildiği en iyi şey

uzandı ve kolunu şefkatle sıktı. Ardından sabunlu su onlara doğru sıçrarken hızla gözlerini kapattı ve "Ben de seni seviyorum Grace" diye mırıldandı.

Hizmetçi bu sözler üzerine "hrrrr" diye bağırdı ve saçlarını durulamaya devam etti.

Christiana bir süre sessiz kaldı, son bir yıldır ve daha da önemlisi Richard'la geçirdiği son birkaç gündür nasıl davrandığını düşünüyordu. George'la olduğu kadar mutsuz değildi, aslında adam öldüğünden beri bir an bile mutsuzluk hissetmemişti ama yine de kendini biraz kısıtlanmış hissediyor ve davranışlarını yumuşatmaya çalışıyordu. Radnor'da Richard'ın onu arabaya kadar itip kakması ve onu dinlememesi karşısında sabırsızlandığı zamanlar hariç. Hatırlayınca dudağını ısırarak Christiana, "Radnor'da ona bağırıştım," diye geveledi.

"Biliyorum. Gördüm." Grace'in sesi eğlenmiş gibiydi. "İrkildi ama kızmadı."

"Hayır, yapmadı," diye kabul etti. "Dicky-George çok sinirlenirdi." "Hmm."

Grace saçıyla işini bitirdi ve onu serbest bıraktı. "Sanırım ben olsam Bu iki ismi de bir daha duymak zorunda kalmayacağım için mutluyum." Christiana başıyla onayladı ve tekrar küvete oturdu.

"Şimdi çıksan iyi olur. Seni giydirip aşağıya indirmeliyiz. Senin için kahvaltı hazırlıyorlar."

Christiana başını salladı ve saçlarını sıkamak için ayağa kalktı. Kurulanıp çabucak giyindi ve sonra Grace'in saçlarını daha da kurutmak için taramasını sabırla bekledi. O sırada saçlarını başının üstünde toplamasını bekliyordu ama Grace fırçayı bir kenara bıraktı.

"Dışarı çıkmayı planlamıyorsun, neden bugün bırakmıyorsun ve ne diyeceğini görmüyorsun?" diye nazikçe önerdi. Christiana kararsızca ona bakınca Grace ekledi: "Ve belki de bugün ayakkabılarla uğraşmazsın, sadece bu seferlik ne diyeceğini görmek için."

Christiana dudağını ısırarak Cazip geliyordu, ayakları ayakkabılar içinde her zaman sıcak ve rahatsız görünüyordu ve saçlarının açık olması gerçekten daha rahattı.

Grace sessizce, "Sadece bu seferlik, ağabeyi gibi tepki verip vermediğini görmek için," dedi. "Endişe içinde beklemektense şimdi öğrenmenin daha iyi olacağını düşünmüyor musun?"

Christiana iç çekerek pes etti ve kapıya yöneldi. Bilmek daha iyiydi, diye düşündü. Ve gerçekten de daha rahat olduğunu düşündü, ayaklarının altındaki serin ahşabı hissedince hafifçe gülümsedi. Koridorun yarısına geldiğinde kendini biraz daha eski haline dönmüş hissetmeye başlamıştı.

"Oh, güzel."

Christiana merdivenlerin tepesine ulaştığında omzunun üzerinden baktı, Lisa'nın bulunduğu odadan çıktığını görünce kaşları hafifçe kalktı.

işgal ediyor.

"Bu sabah aşağıya en son inen ben olacağım diye endişeleniyordum," diye itiraf etti en küçük kız kardeşi ona doğru aceleyle ilerlerken.

Christiana sırtarak, "Olacaksın," dedi ve merdivenlerden inmeye başladı. Arkasından koğan Lisa'nın ciyaklamasını ve ayaklarının pıtırıtısını duydu ve hemen elbisesinin eteklerini kaptığı gibi koğmaya bağıladı ve merdivenleri dikkatten çok hızla inmeye bağıladı. Son iki basamağı atladi, parkenin üzerine indi ve koridorda kahvaltı salonuna doğru hızla ilerlemek için döndü, ayakları cilalı zeminde kaydı. Christiana dengesini koruyarak aceleyle ilerledi, kapıya yaklaşıp kadar yavaşlamadı, ama sonra endişeleri zihnini doldurmak için geri aktı ve kahvaltı salonunun hemen yakınında durdu ve içeri adım atmadan önce ağır nefesini sakınleştirmek için bir nefes aldı.

Daniel, Suzette, Robert ve Richard masanın etrafında oturmuş, çaylarını yudumlarırken konuğuyordardı ama Christiana içeri girdiğinde bütün gözler ona çevrilmişti. Lisa odaya dalıp Christiana'nın sırtına çarptığında herkes onu izliyordu.

"Phooey," diye nefesini tuttu Lisa, kendini sabitlemek için Christiana'nın kollarına yapıştı. "Sen kazandın."

Christiana dudağını ısırđı ve Lisa'yı sabitlemek için arkasına uzandı, ama bunu yaparken Richard'ı dikkatle izliyordu. Richard masadan kalkıp ona doğru geldiğinde yüreğı ağzına geldi, evin içinde bu kadar asi bir Çekilde dolağtığı için onu azarlayacağından emindi. Ancak adam önünde durdu ve eğilip yanağına bir öpücük kondurarak, "Sağların bu sabah çok güzel görünüyor," diye fısıldadı. Doğrudu ve "Kahvaltıya hazır mısınız?" diye sordu.

Christiana gözlerini kocaman açarak başını salladı ve onu büfeye götürmesine izin verdi.

George sabahları çok çeşitli yiyecekler yemekte ısrar ederken, Richard çok daha muhafazakâr bir seçim talep etmiş gibi görünüyordu. Bu sabah büfede daha alışık olduğı kahvaltılıklar, erikli kek, fırında yumurta, sosıs ve sıcak ekmekler vardı. Gülümseyerek bir tabak aldı ve hızlıca seçimlerini yaptı, pişmiş yumurtayı atladi ama diğeri her şeyden bir tane aldı.

"Yumurta yok mu?" Richard bir dilim erikli keke uzanırken sordu, diğeri yiyeceklerin üzerinden büfenin arkasındaki tabağı ulaşmak için parmak uçlarında yükselmek zorunda kaldı.

Christiana gerildi ve tekrar ayaklarının üzerine çöktü ama "Pişmiş yumurtayı sevmem. Aşçımız onları benim için haşladı."

"Özür dilerim, fark etmedim. Ben fırında pişirmeyi tercih ederim ama Aşçı'ya gelecekte ikisini de yapmasını söyleyeceğim."

Christiana rahatladı ve ona gülümsedi, sonra geri döndü ve ayağı kalktı.

erikli pastadan bir dilim almak için tekrar parmak uçlarına basar.

"Ee . . . Christiana, sanırım bir şey unuttun."

Soru sorarcasına ona doğru baktı ve sonra onun nereye baktığını görünce ayaklarına doğru indi. Pozisyonunun çıplak ayaklarını ortaya çıkardığını fark edince pastayı bıraktı ve utangaç bir şekilde tekrar topuklarının üzerine düştü.

"Unuttuğundan şüpheliyim," dedi Robert gülerek, Richard'ın yanındaki tabağına sosisleri yığarken. "Madison'da sürekli yalınayak dolaşırdı."

Grace'in sözlerini hatırlayan Richard ona şaşkınlıkla baktığında Christiana omuzlarını dikleştirerek, "Ayaklarım ısınıyor. Çıplak ayakla daha rahat ediyorum ve evden çıkmadığım ya da misafirim olmadığı sürece çoğu zaman ayakkabı giymek için bir neden görmüyorum."

Richard başını salladı. "Anlıyorum. Sorun değil. Sadece acelenizden dolayı unuttuğunuzu düşündüm. Eğer takmadan daha rahat ediyorsan, o zaman takma."

"Gerçekten mi?" diye şüpheyle sordu. "Sakıncası yok

mu?" "Neden umursayayım ki?" diye sordu

şaşkınlıkla. "Şey, George dedi ki-"

Richard onu çenesinden yakalayıp bakışlarıyla buluşturarak susturdu ve sonra ciddiyetle, "Ben George değilim," dedi.

Onun bakışlarına karşılık verdi ve sonra aynı ciddiyetle başını salladı. "Hayır, değilsin."

Gülümseyerek büfeye döndü ve Christiana bir süre onu izledikten sonra nefesini bırakıp masaya yöneldi, belki de Grace haklıydı. Belki de bu adamın yanında kendisi olabilirdi. Belki de George gibi ondan nefret etmezdi.

"Christiana?"

Duraksayıp arkasına döndü ve adam tabağına bir parça erikli kek koyduğunda şaşkınlıkla yere baktı. "Bunu unuttuğunu *biliyorum*. Dikkatin dağılmadan önce iki kez almaya çalıştın."

Christiana alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Yemek yerken çok az konuğtular. Christiana kimsenin ne şantajcıdan ne de George'un öldürölmesinden bahsetmek istemediğini düşünüyordu, üstelik ev halkından birinin bu işe karışmış olabileceğinden şüpheleniyorlardı. Ayrıca o günkü bireysel görevlerini yerine getirmek için can atıyorlardı ve çok geçmeden yemeklerini bitirip masadan kalktılar.

"Çıkalım mı?" Grup yemek odasından çıkarken Daniel Richard'a sordu.

Christiana, giydiğı buruşuk koyu renk paltoya bakarken kocasının yüzündeki hoşnutsuzluğu fark etti ve şöyle dediğinde şaşırmadı: "Önce kıyafetlerimi değiştirmem gerekiyor. Uyandığımda kıyafetlerimi değiştirmeye çalışmalıydım ama mevcut olanları giymekten o kadar nefret ediyorum ki bunu erteledim. Yine de bir dakika sürmez."

Daniel başını sallayarak, "Ben salonda bekleyeceğim," dedi ve Richard merdivenleri çıkarken odaya döndü.

Christiana, Richard'ın merdivenleri hafifçe koşarak çıkmasını izledi ve Suzette koluna dokunduğunda yana baktı.

"Personelle görüşmeye ne zaman başlamak istiyorsun?" diye sordu kız kardeşi, Daniel'ın ardından salona doğru bakarak.

"Herkes gidene kadar bekleyeceğiz," diye karar verdi Christiana. "Neden gidip Daniel'a eşlik etmiyorsun? Richard'la personel konusunda nasıl ilerlememizi istediği hakkında konuşmak istiyorum."

Suzette gülümsedi ve hemen salona geçti. Christiana onun kapıyı da kapattığını fark etti ve kısa bir süre kapıyı açıp kız kardeşine evli olmayan kadınların kapalı bir odada erkeklerle yalnız kalmaması gerektiğini hatırlatmayı düşündü. Ancak, buna izin verdi ve üst kata çıkmak için döndü. İkisi yakında evlenecekti.

Richard'ı ana giyinme odasında, George'un gardırobunu pek de memnun olmayan bir ifadeyle incelerken buldu. Christiana onu suçlayamayacağını düşündü. George bir züppe gibi giyinmişti ve Richard züppe bir adam değildi.

"Ah, Christiana," dedi ve onun girişini fark ettiğinde alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bir sorun mu var?"

"Hayır," diye çabucak güvence verdi, bir elini dalgınca pembe diz pantolonunun üzerinde gezdirdi. "Sadece görüşmelere nasıl devam etmemizi istediğinizi merak ettim. Sanırım öğrenmeye çalıştığımız şeyi ele vermemizi istemezsiniz?"

"Doğru tahmin ediyorsun." Richard kaşlarını çattı. "Onları her kim tuttuysa, kim olduğunu bulmadan önce peşlerinde olduğumuzu anlamasını istemeyiz."

"Hayır," diye kabul etti.

"Sanırım sen ve Suzette aramızdaki en zor görevi üstlendiniz. Bunun için üzgünüm."

Belli belirsiz gülümsedi ve omuz silkti. "Gerçekleştirmesi zor olmayacak, sadece başarması zor olacak. Hizmetkârları listeden çıkarmayı başarabiliriz ama viskiyi kimin zehirlemiş olabileceğini tam olarak öğrenebileceğimizden şüpheliyim. Öldüğü gün ile ondan önceki son içişi arasında herhangi bir zamanda konmuş olabilir. George kendi özel viskisini başkasının içmesine izin vermezdi."

"Doğru, bu da onu ölü görmenin aciliyeti olmadığını gösteriyor," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde. Bunun ne anlama geldiğinden emin olamamış gibi başını salladı ve ardından soluk yeşil, kesik bir frakı havaya kaldırdı. "Aralarında en iyisi bu gibi görünüyor."

"Evet," diye kabul etti ve onun koyu renk paltosunu silkerek çıkarışını izledi.

Daha hafif bir tane.

"Pantolonumu değiştirmem gerekiyor mu?" diye sordu ceketini kravatının üzerinden iliklerken.

Christiana devetüyü pantolona ve kendir botlara baktı ve başını salladı. Hemen hemen her şeyle uyumlulardı. Bu rengin popüler olmasının nedeni buydu.

"Güzel." Richard içini çekti ve onu geçmeye başladı. "Gitsem iyi olacak o zaman."

"Senden önce," dedi Christiana, yanından geçmeye başlayan adamın kolunu yakalayarak. Adam durakladı ve soru sorarcasına ona baktı.

Christiana tereddüt etti ve sonra nefesini üfleyerek, "Personelle görüşme konusunda bana güvendiğiniz için teşekkür etmek istiyorum," dedi.

Kaşları hafifçe kalktı, sonra kaşlarını çattı ve onu omuzlarından tutarak birbirlerine bakacakları şekilde çevirdi. "Ben George değilim, Christiana. Senin pek çok şeyi yapabilecek zeki bir kadın olduğunun farkındayım. Aynı zamanda benim karım ve ortağımsın. Böyle bir ilişkide güven önemlidir. Eğer bu evliliğin başarılı olmasını istiyorsak birbirimize güvenmeyi öğrenmeliyiz."

"Evet," diye kabul etti. Bunun doğru olduğunu bilse de, bu çok zordu. Dicky ile yaşadığı hayattan sonra aşka ilham verebileceğine dair çok az güveni vardı.

Bu düşünce Christiana'nın şaşkınlıkla gözlerini kırpmasına neden olurken, aslında Richard'ın değişeceğinden değil, artık sevgiye layık olmadığından korktuğunu fark etti. Bu, onu seven aile ve arkadaşlarla çevrili olarak büyürken emin olduğu bir şeydi. Ama bir şekilde bu temel yıkılmış, onu bir belirsizlik denizinde yüzer halde bırakmıştı. Çünkü George onu sevmemişti ve o da bunun kendisindeki bir kusurdan kaynaklandığını düşünmüştü. Eğer yeterince zeki, güzel ve çekici olsaydı, George onu sevecekti. Gerçekte, son bir yılını bu sevgiyi kazanmaya çalışarak geçirmiş ve bu süreçte neredeyse kendini kaybetmişti.

Richard endişeyle ona bakarak, "Gitmeliyim," diye mırıldandı. Kız gülümseyip başını salladığında, Richard eğilip kızın dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. En azından bunun hızlı bir veda öpücüğü olmasını amaçladığından şüpheleniyordu. Ancak bu şekilde sonuçlanmadı çünkü Christiana o sabah yapmak istediğı -ve yapmaktan çok korktuğı- şeyi yaptı. Dudakları onunkilerle buluştuğı anda, ayak parmaklarının ucuna kalkarak kollarını onun boynuna doladı, vücudunu onunkine bastırdı ve ağzını ona açtı.

Richard şaşırmış gibi durdu, ama sonra kendi kolları Christiana'nın sırtına dolandı ve onu kendine çekip öpücüğü derinleştirdi. Christiana onun ağzına doğru rahat bir nefes aldı. İçgüdülerini takip etmişti ve adam onu reddetmemiş, kadınsı olmayan davranışları için azarlamamıştı. Bu küçük bir ilk adımdı ama yine de bir adımdı, diye düşündü ve sonra onu bıraktı

Endişeleniyor ve sadece öpücüğün tadını çıkarıyordu, çünkü eliyle başını yakaladı ve onu ağızıyla yutmaya çalışırken daha fazla erişmesine izin vermek için eğdi.

Eteğinin altından kavrayıp aralarında büyüyen sertliğe bastırmak için kaldırdığında, Christiana küçük bir inilti çıkardı ve parmaklarını adamın saçlarına doladı. Isı zaten karnının alt kısmında toplanıyor ve bu sertliğe cevap vermek için dışarıya doğru yayılıyordu, ancak daha sonra onu yere indirdi ve öpücüğü kırdı.

"Baştan çıkarıcı," diye homurdandı, alnını onunkine yaslayarak. "Baştan mı çıktın?" diye sordu memnun bir fısıltıyla.

"Öyle olduğumu biliyorsun," dedi esprisiz bir kahkaha atarak.

"Sakıncası var mı?" diye sordu ve nefesini tutarak cevabı bekledi.

"Karımın onu soyunma odasında, şapka kutularının ve pantolonların arasına götürmemi istemesinin bir sakıncası var mı?" diye sordu eğlenerek. "Hayır, benim için hiç sakıncası yok. Ama yenik düşersem Daniel muhtemelen bunu yapardı."

"Suzette onunla birlikte." Bir elini adamın omzundan kaydırdı ve onu nasıl etkilediğinin kanıtına bastırmak için aşağıya doğru kaymasına izin verdi. "Kısa bir bekleyişe aldıracağını sanmıyorum."

Kadın elini pantolonunun kumaşında gezdirirken Richard homurdandı. "Yine de, yapmalıyım-"

Kadın aniden elini pantolonunun içine sokup onu kavrayınca adamın sözleri bir solukta kesildi.

"Cadı," diye nefes aldı ve garip bir şekilde bu bir hakaret gibi gelmedi. Bir sonraki anda onu tekrar öpüyordu, kendi elleri elbisesinin içinden vücudunda gezinmeye bağıladı, göğüslerini avuçlayıp okşadı, arkasını sıktı ve sonra eteğini yukarı çekerek altından geçti ve onu daha iyi okşayabilmek için pantolonunu çıkarırken dığ bacağına ve kalçasının derisi üzerinde gezindi. Christiana henüz son düğmeyi de çözmüş ve kendi eli bacaklarının arasından kayarak Christiana'nın ortasına bastırdığında onu tekrar avucunun içine almıştı. Birbirlerinin ağızlarına doğru birlikte inlediler, ses ve titreşim sadece heyecanlarını artırdı.

Christiana tuvalet masasının elbisesinin üzerinden kalçalarına baskı yaptığını hissetti ve adamın onu desteklediğini fark etti ama adam elini bacaklarının arasından çekip aniden onu cılız bacaklı mobilya parçasının üzerine oturtmak için kaldırdığında şaşırdı. Adamın eli tekrar kıza döndü, bacaklarını okşadı ve aralarına girebilmek için bacaklarını daha da açmaya zorladı. Richard elini çekmesini istediğinde, kadın onu serbest bıraktı ve adamın omuzlarına sarıldı. Richard daha sonra kendini eline aldı ve şaftını alaycı bir şekilde ona sürttü ve Christiana nefesini tuttu ve poposunu masanın kenarına doğru oynattı, bacakları onun etrafına sarıldı ve onu daha yakına çağırdı.

"Cadı," diye tekrarladı, öpüşmelerini keserek ve sonra onun poposunu kavradı ve onu masanın üzerinde daha da öne çekti ve sonunda kendini onun içine sokmak için alay etmekten vazgeçti.

Christiana haykırdı ve adamın omuzlarını pençeledi, topukları adamın arkasına bastırıyor ve onu daha derine itiyordu. Yüzünü onunkine doğru kaldırdı, tekrar dudaklarını aradı ve sonra onu umutsuzca öptü. Richard geri çekildi ve sonra tekrar içine dalarken inledi, dili aynı anda ağzına giriyordu. Adam hareket ettikçe belli belirsiz bir çarpma sesi duydu ve masanın da onlarla birlikte hareket ettiğini ve her itişte duvara çarptığını fark etti, ama umursamadı ve ses hızlı bir dövmeye dönüşürken sadece tutundu.

Her şey ne kadar hızlı başladıysa o kadar da hızlı sona erdi; ikisi birden haykırdı ve patlamanın etkisiyle sarsılırken birbirlerine sarıldılar. Christiana daha sonra Richard'ı da yanına alarak duvara yaslandı. Bir an için başını onun omzuna yasladı ve sonra titrek bir kahkaha attı.

"Ne?" diye mırıldandı, yüzündeki ifadeyi görebilmek için bir elini kaldırarak adamın yüzündeki saçları taradı.

Richard başını kaldırdı ve alaycı bir ifadeyle ona gülümsedi. "Düşünüyordum da, hataları ne olursa olsun, George eş seçimi konusunda mükemmel bir zevke sahipti," diye neredeyse özür dilercesine itiraf etti ve sonra yüzünü kavrayıp dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu ve "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

On Altıncı Bölüm

İyi gitti."

Richard arabada arkasına yaslandı ve sadece başını salladı. Şantajcıya ödenecek paranın ayarlamalarını yeni bitirmişlerdi. Buna gerek kalmayacağını umuyordu ama gerekirse de hazırlıklıydı. Richard bu işi aradan çıkardığı için memnundu. Son bir saati sürekli olarak birinin ayağa kalkıp "Sahtekâr!" diye bağıracağından endişe ederek geçirmişti. Gerçek Richard Fairgrave, Radnor Kontu olduğu için bunun aptalca olduğunu düşünüyordu. Ancak George bir yılı aşkın süredir onu taklit ediyordu ve herkes ona alışmıştı. Richard birilerinin onda farklı bir şeyler fark edeceğinden emindi, belki nezaket ya da daha az iğneleyici bir tavır. Aslında fark etmemiş olmalarına şaşırılmış ve hatta biraz da aşağılanmıştı. Birilerinin bir şeyler fark etmesini sağlayacak kadar kardeşinden farklı olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu ve "Kimse bende yanlış ya da farklı bir şey fark etmemiş gibi görünüyordu," derken biraz hoşnutsuz bir ton takınmasına engel olamadı. Daniel alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve omuz silkti.

"İnsanlar b e k l e d i k l e r i şeyi görürler.

Ayrıca, siz çayınız için görevliye teşekkür ederken, ben de Lord'a Sherwood, ikizinin ölümünden bu yana geçen yıl seni ele geçiren garip ruh halinden nihayet kurtulduğunu görmekten memnun olduğumu söyledi," diye itiraf etti Daniel. "Sonunda kendine gelmeye başladığını ve hatta bir baloya katıldığını duyduğunu söyledi. O yüzden ben olsam fazla endişelenmezdim. Görünüşe göre herkes fark ettikleri her tuhaflığı, geçen yıl seni rahatsız eden kederini nihayet atlatmış olmana bağlayacak."

"Yine de bu da bir şeydir," dedi Richard alaycı bir ifadeyle, soluk yeşil paltosunun kolunu çekiştirip yüzünü buruşturarak. Bu renkten nefret ediyordu ama içlerinde en iyisi buydu. "Gardırobumu gerçekten geliştirmem gerekiyor."

"George'un kıyafet zevki her zaman berbat olmuştur," dedi Daniel kuru bir sesle, kıyafetine bakarak. "Neden konağa dönerken terziye uğramıyoruz?"

Richard tereddüt etti, vicdanı ona hemen konağa dönüp soruşturmayı ilerletmesi gerektiğini hissettiriyordu. Ama Christiana'nın, çalışanlarla görüşme konusunda ona güvenmediğini düşünmesini istemiyordu ve kendi hakkında da dedikodu yapamazdı. Durmamak için pek bir neden yok gibiydi, bu yüzden başıyla onayladı ve şoföre yönünü değiştirmesini emretti.

"Şimdiye kadar evliliği nasıl buldun?" Richard koltuğuna geri otururken Daniel sordu.

"Daha tam bir gün bile olmadı," dedi eğlenerek.

Daniel omuz silkti. "Christiana son derece temkinli görünüyor. Sanırım George'un yaptığı gibi senin de aniden onu eleştirmeye ve azarlamaya başlamandan korkuyor."

Richard başını salladı, arkadaşının Christiana'nın gözlerini sık sık gölgeleyen temkinliliği fark etmesine şaşırmamıştı. Bu nadiren kaybolurdu. Ona öyle geliyordu ki, Christiana'nın bunu tamamen atmayı başardığı tek zaman, onun tutkularını harekete geçirdiği zamanlardı. O zaman birlikte aldıkları zevk dışında her şeyi unutmayı ve en azından vücuduyla ona güvenmeyi başarıyordu. Bu ona eninde sonunda ona daha fazla güveneceği umudunu verdi ve şöyle dedi: "Zaman George'un verdiği zararı gidermeye yardımcı olacak. Benim değişmediğimi ve onu değiştirmeye çalışmadığımı gördüğünde rahatlayacak ve daha fazla kendisi olacaktır."

Daniel başını salladı ve sırtarak, "Bu sabah Lisa'yı yalınayak aşağı indirerek iyi bir başlangıç yaptı," dedi.

Richard bu anıya gülümsedi. Bu onu şaşırtmıştı. Christiana ilk uyandığında çok kibar ve yapmacık davranmıştı, birkaç saat önce seviştiği sıcak ve tutkulu kadının tam zıttıydı. Doğrusu, o sabah onu öptüğünde ve o da karşılık vermediğinde hayal kırıklığına uğramıştı. Bunun birlikte gelecekleri için ne anlama gelebileceği konusunda endişelenmesine neden olmuştu. Geceleri bir kadın, yataklarında sıcak ve tutkulu bir aşık, gündüzleri ise başka bir kadın, temkinli ve dikkatli bir hanımefendi mi olacaktı? Bu dünyada başa çıkılabilecek en kötü şey değildi, birçok erkek tutkuya sahip olma şansına bile sahip değildi. Ancak Richard Christiana'dan daha fazlasını istiyordu. Onun kendisine güvenmesini ve yataklarında olduğu gibi her zaman kendisine karşı da korumasız ve sıcak olmasını istiyordu. Onun kız kardeşlerine ve hatta Robert'a gösterdiği kolay şefkati istiyordu. Onu hem bir arkadaş hem de bir sevgili olarak istiyordu.

Soyunma odasında Daniel'le konuşmadan önce yaşananlar onu çok rahatlatmıştı. yine de onu rahatlatmak için uzun bir yol kat etmişti. O zamanlar gerçek bir hanımefendi değildi ve yataklarında da değil, güpegündüz dolabın içindeydiler. Richard ondaki bu farklılığa neyin yol açtığından emin değildi ama bunun için minnettardı. Bu evliliği yürütmekten daha fazlasını yapacaklarına gerçekten inanmaya başlamıştı. Gerçekten de kendi anne babasının sahip olduğu gibi sağlam bir evlilikleri olabilirdi. Onları bir aşk evliliği idi ve bunu daha önce hiç düşünmemiş olsa da Richard şimdi kendisi için de bunu istediğine karar vermişti.

"İşte geldik."

Daniel'in sözleri üzerine bakışlarını pencereden dışarı çevirdi ve terzinin bulunduğu sokağa geldiklerini gördü. İşlek cadde boyunca bir bakış ona

Şoför terziye yakın bir yeri zorlanmadan bulamayacağını düşünerek, "Terziye ulaşmak için biraz yürümemiz gerekecek gibi görünüyor," dedi.

"Benim için fark etmez," dedi Daniel. "Bütün dünü ve dün geceyi bir arabada geçirdikten sonra, bu kısa yürüyüşün tadını çıkaracağım."

Richard başını sallayarak arabanın duvarına vurdu. Birkaç dakika sonra arabadan inmişler ve kalabalık yürüyüş yolu boyunca terziye doğru ilerliyorlardı.

"Yepyeni bir gardıroba ihtiyacın olacak," diye yorumladı Daniel, ters yönde yürüyen küçük bir kadın grubundan kaçınmak için yola yaklaşırlarken.

Richard kuru bir sesle, "Evet," dedi. "Moda, George ve benim ortak noktamız olmayan pek çok şeyden biri."

"Ortak bir şeyiniz var mıydı?" Daniel eğlenerek sordu. "Kadınlardan zevk almak," diye yanıtladı Richard hemen.

"Ah." Daniel sırtıttı. "Bunu Christiana'yı eş olarak almaktan hoşnut olmadığın anlamına alıyorum."

"Eğer Suzette, Christiana'nın yarısı kadar kadınsa, ikimiz de kendimizi şanslı sayabiliriz," diye güvence verdi Richard.

"Suzette, Christiana'nın sizi üst katta takip ettiğinden bahsetmişti ve bir *süre sonra* beni salonda bulduğunuzda adımlarınızda bir sıçrama olduğunu fark ettim. Acaba buna neden olacak ne olmuş olabilir?"

Richard kuru bir sesle, "Merak etmeye devam edebilirsin," dedi ve terziye giden yolu gösterdi.

Umduğu gibi, terziyle geçirdiği süre kısa oldu. Adam hızlı ve becerikliydi, Richard'ın ölçülerini ve siparişini yılların deneyimini yansıtan bir hızla aldı. Richard'ı çok rahatlatan bir şekilde, adam birkaç parçayı hafta sonuna kadar kendisine teslim edebileceğini söyledi. Ayrıca birkaç kesik palto, bir çift pantolon ve bir çift pantolon da hemen hazırды. Paltolardan biri tam oturmuştu ve hemen alınabilirdi, diğer parçaların biraz terziye ihtiyacı vardı ama adam onları hemen düzelterceğine ve gün sonuna kadar dört parçayı da konağa göndereceğine söz verdi.

Terziden çıkıp Radnor arabasına doğru yürümeye başladıklarında Daniel, "Bu da iyi gitti," diye yorum yaptı. "Belki de şansımız yaver gider ve konağa döndüğümüzde herkesin çok başarılı bir gün geçirdiğini, şantajcının ve zehircinin kimliklerinin ortaya çıktığını ve onları yakalamamız gerektiğini görürüz."

Richard alaycı bir ifadeyle, "Çok şanslı olmalıyız," dedi.

"Terziye girerken ikimizin de şanslı adamlar olduğumuzu söyleyen sen değil miydin?" Daniel neşeyle sordu.

Richard Daniel'in sözlerine baktı ve cevap vermek için ağzını açtı ama arabanın kendilerine doğru geldiğini görünce dondu kaldı. İlk uyarı çığılığı o zaman yükseldi, ama Richard çoktan Daniel'in kolunu tutmuş ve kendini yana, yaklaşan aracın yolundan dışarı atmıştı. Etraflarındaki insanlar tehlikeyi fark edip yoldan çekilmeye çalışırken, çığılıklar ve bağırışlardan oluşan bir kakofoninin ortasında yere çakıldılar ve sonra Richard'ın duyabildiğı tek sesin atların toynakları ve arabanın tekerleklerinin hızla geçerken çıkardığı ses olduğı bir an geldi.

"İyi misiniz lordum?"

Richard bu telaşlı soru karşısında etrafına bakındı ve şoförünün yanına uzanıp diz çöktüğünü görünce içini çekti. Başını sallayarak doğrulmak için sırt üstü döndü ve henüz kıpırdamamış olan Daniel'a baktı.

"Woodrow?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Daniel inledi ve kendini oturur pozisyona itti, ama "Evet," dedi. Sizin sayenizde."

Radnor şoförü, "Sarı bir arabaydı, lordum," dedi suratsızca, posta arabasının gittiğı yöne bakarak. "Muhtemelen kiralıktı. Postilyon senden uzak durmaya bile çalışmadı. Aslında, neredeyse ikinizi hedef almış gibi görünüyordu."

Richard adamın sözleri karşısında homurdandı ve onun haklı olduğundan şüphelendi. Ne de olsa George öldürülmüştü ve katilin tekrar denemesini bekliyorlardı. Gelecekte kesinlikle daha dikkatli olmalıydı.

Richard da Daniel gibi ayağa kalktı ve sonra giysilerini fırçalamak için durakladı, alnının kenarından bir şey damlayınca kaşlarını çatı.

"Kanaman var," dedi Daniel sessizce. "Düşerken başını çarpmış olmalısın."

Richard elini alnına götürdü ve oradaki sıyrığı hissedince yüzünü buruşturdu. İç çekerek kanı sildi ve arabaya doğru ilerlemeye başladı. Daniel ve şoför de onu takip etti.

"Şimdi nereye, lordum?" diye sordu şoför, Richard ve Daniel'ın binmesi için arabanın kapısını tutarken ciddiyetle.

Richard koltuğına geri yerleşirken aniden "Ev," diye cevap verdi.

Adam başını sallayarak kapıyı kapattı.

"Şimdi ne yapacağız?" Daniel onun karşısına yerleşirken sordu.

"Radnor Kontu'nun ölmesini kimin istediğini bul, hem de hemen. Christiana tekrar dul kalmadan önce bunu başarmak istiyorum."

Christiana onu Robert ve Daniel'ın bir gece önce paylaştıkları misafir yatak odasından çıkarırken Suzette hayal kırıklığıyla, "Bu tam bir zaman kaybı," diye tısladı. Oraya yatağı hazırlayan ve odayı temizleyen üst kattaki hizmetçiyle biraz sohbet etmek için gitmişlerdi. Christiana bunun sadece bir sohbet olduğunu kabul etti. George'un viskisini zehirlemek için para alıp almadığını açıkça sormazlardı. Personeldeki herkesin George'un Richard'ı öldürme girişimini, onun taklitçisi olarak çalıştığını ve George'un artık öldüğünü bilmesini istemiyorlardı. Durum böyle olunca da pek işe yarar bir şey soramamışlar, bunun yerine herkese Lord Fairgrave için ne kadar süredir çalıştıkları, daha önce nerede çalıştıkları, aile durumlarının nasıl olduğu gibi genel sorular sormak zorunda kalmışlardı.

"Bu tamamen zaman kaybı değil," diye Suzette'e güvence verdi. "Konuştuğumuz personelin çoğunu şüpheli listesinden çıkarabileceğimizden eminim ve bu iyi bir şey."

Suzette öfkeyle içini çekti. "İyi tarafından bakmana neden şaşırmadım?"

Christiana soru dolu gözlerle ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Adamlar gitmeden önce üst katta Richard'la *konuştuğundan* beri Bayan Kanlı-Neşeli ve İyimser oldun," dedi tiksintiyle.

Christiana alaycı bir ifadeyle, "Sen de uzun zamandır Bayan Asık Suratlı ve Kötümser'sin," dedi. Suzette görüşmeler boyunca asık suratlı ve huysuzdu.

"Evet, sanırım bunun nedeni Richard salona girip sözümüzü kesmeden önce senin aldığın tatmini alamamış olmam."

Christiana durakladı ve dönerek ona baktı. "Memnuniyetten kastınız değil mi? ?"

Suzette gözlerini devirdi ve merdivenlere doğru ilerlemeye devam etmesi için onu teşvik etti. "Tabii ki biliyorum. İkinizin neyin peşinde olduğunuzu herkes anlayabilirdi. Eğer üst kattan gelen gürültü bunu ele vermediyse, o zaman buruşuk etekleriniz, Richard'ın yüzündeki gülümseme ve o zamandan beri tamamen rahatlamış ve neşeli olmanız bunu ele verirdi."

Christiana utançtan renginin attığını hissetti ve endişeyle eteğine baktı, merdivenlerden inmeye başladıklarında şimdiye kadar fark etmediği kırışıklıkları bilinçli bir şekilde fırçaladı.

"Bu arada o gürültü neydi?" Suzette sordu. "Eğer senin yatağındaysa, hizmetçilere yatağı duvardan uzaklaştırmalarını söylemelisin, yoksa bu gece kimse uyumayacak."

Christiana bu alay karşısında kaskatı kesildi ama cevap vermek yerine gözlerini Suzette'e dikti ve sordu: "*Bulamadığın* tatminle ne demek istiyorsun?"

Richard sözünüzü kesmeden önce?"

"Tam da düşündüğün gibi," diyerek onu temin etti. Ancak Suzette'in umursamaz görünmeye çalışmasına rağmen yanaklarında pembe bir kızarıklık belirdi.

Christiana ona bön bön baktı. "Ama sen-"

Suzette kuru bir sesle, "Evlenmemiş bir kadın, saf ve masum ve bir erkekle kadının kapalı kapılar ardında neler yaptığından tamamen habersiz," dedi ve onu merdivenlerden aşağı inmeye teşvik etti. "Tanrım, Christiana, on dokuzuncu yüzyıldayız. Kadınların evlilik yatağına tamamen cahil gitmesine gerek yok."

"Evet," diye mırıldandı, yarı utanmış yarı sinirlenmiş bir halde.

"Lisa'nın sürekli burnunu soktuğu o kitaplardan hiçbirini okumadın."

"Ve sen yaptın?" Merdivenlerden inip koridorda ilerlemeye başladıklarında Christiana şaşkınlıkla ona baktı. Suzette hiçbir zaman iyi bir okuyucu olmamıştı.

Suzette omuz silkti. "Sen orada olmadığın için taşra biraz sıkıcı olmaya başladı. Lisa sürekli kitap okuyor ve Robert da geçen yıl evliliğinizde neler olup bittiğini öğrenmeye çalışırken şehirdeydi. Okuyacak bir şey bulamazsam çıldıracağımı düşündüğüm günler oldu."

"Ama eminim Lisa'nın okuduğu o korkunç romanlar-"

"Hayır, çoğu değil, ama-" Suzette durup etrafına bir göz attıktan sonra onu en yakın odaya, Richard'ın ofisine yönlendirdi. Kapıyı kapattı ve Christiana'yı ateşin yanındaki sandalyelere çağırdıktan sonra, "Lisa geçenlerde Fanny adında bir genç kızın Londra'ya kaçıp fahişe olmasıyla ilgili bir kitap aldı ve ... şey ... oldukça bilgilendiriciydi," dedi.

"Ve sen ve Lisa bunu *okudunuz* mu?" diye dehşetle bağırdı. Suzette kızarıp başını sallayınca, "Babamın haberi var mı?" diye sordu.

Suzette homurdandı. "Hayır, tabii ki hayır. İlk kumar olayından beri pek bir şey bilmiyor. Düğünün ertesi günü Dicky ile birlikte gittiğinizden beri çoğunlukla ofisinde kilitli kaldı ve utancından saklandı." Kısa bir süre kaşlarını çatı ama sonra Christiana'ya bakarak yalvardı: "Ona bir şey söyleme. Lisa'ya da bir şey söyleme. Bu yasaklı bir kitap ve bundan kimseye bahsetmemem için bana yemin ettirdi."

"Eğer yasaklandıysa, bunu nasıl elde etti?" Christiana acımasızca sordu.

"Emin değilim," diye itiraf etti Suzette. "Bana söylemiyor. Ama sanırım Bayan Morgan'dan almış."

Christiana bu ismi tanımadı. "Bayan Morgan kim?"

Suzette, "Londra'ya giderken arabası malikânenin yanında bozulan dul bir kadın," diye açıkladı. "Adamlar arabaya bakarken babam onu çay içmeye davet etti. Tabii sonra onu ağırlamak için bizi bıraktı," diye ekledi acı acı.

"O zaman kitabı Lisa'ya Bayan Morgan mı verdi?" Christiana sordu.

Suzette başını salladı. "Onun arabası erkeklerin yapabileceğinin ötesindeydi.

ve köye götürülmesi gerekti. Bayan Morgan tamir süresince yaklaşık bir hafta boyunca handa kaldı ve Lisa onu her gün ziyaret etti. Oldukça samimi oldular ve sanırım Londra'ya gitmeden önce Bayan Morgan ona eşlik ettiği için teşekkür hediyesi olarak kitabı verdi."

"Yüce Tanrım," diye homurdandı Christiana. "Ne tür bir kadın evlenmemiş bir kıza böyle yasaklı bir kitap verir?"

Suzette omuz silkerek, "Bayan Morgan çok ileri görüşlüdür," dedi. "Kadınların babaları ve kocaları tarafından yönetilmek yerine daha fazla hak ve özgürlüğe sahip olmaları gerektiğine inanıyor. Ayrıca, Lisa neredeyse yirmi yaşında, Christiana. Artık çocuk değil ve çoktan ilk çıkışını yapmış, bir koca bulmuş ve çocuk sahibi olmaya başlamış olmalı."

Christiana bu konuyu tartışmadı. Babaları gelecekleriyle ilgilenme konusunda gevşek davranmıştı. Ama o ve kız kardeşleri ilk çıkışlarını yapmak için zorlamamışlardı. Hepsi de oldukları hallerinden memnundu, her biri çocukluk evlerini ve sevdiklerini tanımadıkları bir koca için terk etmek istemiyordu. Gerçi Christiana, Dicky ile evlenmeden önceki son bir yıl içinde bunu yapmayı giderek daha fazla düşünmeye *başlamıştı*. Çocuk istediğini düşünmeye başlamıştı, bu da bir koca seçmek için Londra'da bir mevsim anlamına geliyordu ve kumar masasındaki sözde yıkım Dicky'yle evlenmeye zorlamasaydı, muhtemelen konuyu yakında babasına açacaktı.

Bu düşünce Richard'ın oyun cehennemi ve orada olup bitenlerle ilgili söylentiler hakkında söylediklerini hatırlamasına neden oldu ve "Babam olanlar ve Dicky ile evlenmek zorunda kalmam nedeniyle kendini mi cezalandırıyor?" diye sordu.

"Evet, öyle de olmalı," dedi Suzette acımasızca. "Aslında onun için üzülüyordum ama sonra gitti ve yine yaptı."

"Bu doğru olmayabilir," dedi Christiana sessizce. "Hiç kumar oynamamış da olabilir."

"Ne?" Suzette ona sertçe baktı.

"Richard, Dicky'nin müşterilerine uyuşturucu verip onları dolandırdığı söylenen bir kumarhanenin sahibiyle arkadaşlık ettiğine dair söylentiler olduğunu söyledi. Babamın başına gelenin de bu olabileceğinden şüpheleniyor."

Suzette'in nefesi bir anda kesildi ve Christiana'nın kaşları kalktı. Christiana buna neyin sebep olduğunu sormadan Suzette, "Onu konağında bulduğumuzda, babam üzgün olduğunu ve bunun nasıl olduğunu bilmediğini, anılarının karmakarışık olduğunu ve kumar cehennemine nasıl düştüğünü bile hatırlamadığını, sadece her iki seferde de kumar oynayarak bizi mahvettiğini öğrenmek için orada uyandığını söyledi" dedi.

Christiana içini çekti. "Muhtemelen hiç kumar oynamamıştır."

"Ah Tanrım," diye inledi Suzette ve mutsuzca sandalyeye yaslandı. "Londra'ya vardığımız sabah ona karşı çok acımasızdım. Korkunç şeyler söyledim

şeyler."

"Bu şartlar altında anlaşılabilir bir durum," dedi Christiana sessizce. "Dicky'nin çöküşüne neden olmak için ona ilaç vermiş olabileceğini nereden bilebilirdiniz?"

"Lanet olası Dicky," diye öfkeyle bağırdı Suzette, yeniden dik oturarak. "Zaten ölmemiş olsaydı, sanırım onu kendim öldürürdüm."

"Hmm," diye mırıldandı Christiana ve sonra dudağını ısırarak, "Gerçi Dicky ve onun yaptıkları olmasaydı ben şimdi Richard'la evli olmazdım ve sen de Daniel'le hiç tanışmamış ve ona evlenme teklif etmemiş olabilirdin," dedi.

"Bu doğru." Suzette kaşlarını çatı, yüzündeki öfkenin bir kısmı hafifledi ve sonra Christiana'ya bakarak, "Yani Richard'dan memnunsun?" diye sordu.

"Sanırım iyi bir evlilik yapabiliriz," dedi temkinli bir şekilde ve Suzette'in bu uysal sözler karşısında homurdanmasına çok şaşırdı.

"Oh, pes et," dedi tiksintiyle. "*İyi* bir evlilik mi? Hem Dicky'nin öldüğü gece hem de dün gece odanızdan gelen inleme ve sızlanmaları duydum. *Oh Richard, oh ... oh ... evet ... ooooooh,*" diye taklit etti eğlenerek. "Sonra da ölecekmiş gibi çığlık atıyorsun."

Christiana öfkeyle kızardı. "Bizi duyabiliyor muydun?"

"Eminim bütün ev seni duyuyordur," dedi kuru bir sesle. "O bir aslan gibi kükrüyor, sen de sıkışmış bir domuz gibi ciyaklıyorsun." Durakladı ve sonra düşünceli bir ifadeyle ekledi, "Fanny'nin kitabında okuduklarıma bakılırsa bu da uygun bir tanımlama sanırım. Direğini senin hassas yerlerine ilk kez soktuğunda canın çok acıdı mı?"

"Onun *mayıs direği* mi?" Christiana inanamayarak nefesini tuttu.

"Fanny öyle diyordu. Şeylerden biri," diye ekledi düşünceli bir şekilde ve sonra tekrarladı, "Acıdı mı?"

Christiana inledi ve yüzünü kapattı, tüm bu konuşmadan utanmıştı.

"Eee?" Suzette ısrar etti.

"Biraz belki," dedi Christiana sonunda, ellerini çekip koltuğunda doğrulurken.

"Hmm, Fanny acıdan bayılmış," diye mırıldandı Suzette. "Ve çok fazla kan vardı, bu da acıyı gösteriyor."

Christiana yüzünü buruşturdu ve konuyu değiştirmenin doğru olacağına karar verdi. "Her neyse, yatak odasında olanlar evliliğin sadece bir kısmı Suzette. Onunla yatak odası dışında da başa çıkmalıyım ve bunu yapabileceğimi düşünmeye başladım."

Suzette merakla ona baktı. "Size Dicky'den çok daha nazik davranıyor gibi görünüyor. Ve hepimizin dışlanmasını önlemek için evliliğimizi sürdürdü."

skandala. İlk başta onun da skandaldan kaçındığını düşünmüştüm ama Lisa haklı, erkekler biz kadınlar gibi skandala maruz kalmıyor ve muhtemelen senin iyiliğin için bunu yaptı ki bu gerçekten çok centilmence bir davranış. Daniel'in benimle para için evlenmesinden çok daha centilmence."

Christiana hafifçe kaşlarını çatı. Suzette'in son sözleri kulağa neredeyse acı geliyordu ve yine de kız bu evliliğin kurallarını kendisi yazmış, Christiana'nın Dicky ile yaşadığı gibi sefil bir evliliğe hapsolmamasını sağlamak için paraya ihtiyacı olan biriyle evlenmeyi seçmişti. Ancak evliliğin artık hiç de gerekli olmayabileceğini fark etti ve Richard'la her şeyi düzeltme sözü hakkında henüz konuşmadığı için bunu söyleyemediği gerçeğine kaşlarını çatı. Christiana kendine kararlı bir şekilde, Richard'ın ne zaman döneceğini hatırlaması gerektiğini söyledi. O zamana kadar Suzette'e hiçbir şey söyleyemezdi, en azından kesin bir şey.

Derin bir iç çekiş dikkatini tekrar Suzette'e yöneltti.

Onun yüzündeki memnuniyetsizliği görünce sessizce sordu: "Daniel'le evlenme konusunda tereddütlerin mi var?" Dudağını ısırarak ekledi: "Belki Richard babamın kumar borçlarını karşılamaya razı olur. Eğer onları örtbas etmemiz gerekiyorsa bile. Uyuşturulduğunu ve kumar oynamadığını kanıtlarsak-"

"Hayır, sorun değil," dedi Suzette hemen. "Kanıtlamanın o kadar kolay olacağından şüpheliyim ve şu anda yeterince işimiz var. Bu arada, gerçekten de görevimize geri dönmeliyiz. Henüz kiminle konuşmadık?"

Christiana tereddüt etti ama sonra onun konuyu değiştirmesine izin vermeye karar verdi. Gerçekten de görevlerine devam etmeleri gerekiyordu. "Sanırım tüm hizmetçiler ve uşaklarla konuştuk. Geriye Haversham, Cook ve Richard'ın uşağı kalıyor-"

"Richard'ın ölmüş olması gereken yangında uşağının da öldüğünü sanıyordum?" Suzette araya girdi.

"Evet, tabii ki Dicky'nin uşağını kastetmiştim. Sanırım artık Richard'ın olması gerekecek. Hastalığından kurtulur kurtulmaz."

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

Suzette sordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Georgina'nın beni, biri yerime geçmeye çalışsa, ikizim bile olsa bunu anında anlayacak kadar iyi tanıdığını düşünmek istiyorum."

"Eminim Grace de bir ikiz benim yerime geçmeye çalışsa hemen fark ederdi, en azından oldukça hızlı bir şekilde." Kaşlarını çatı. "Aslında George bu yüzden Richard'ın uşağının öldürülmesini emretti. Adamın kendisinin Richard olmadığını anlayacağından korkuyordu."

"İşte buradasın," dedi Suzette sessizce. "George'un uşağı Richard'da bir terslik olduğunu fark edecek ve onun geçen yıl hizmet ettiği efendisi olmadığından şüphelenecektir."

"Yirmi yıl," diye düzeltti Christiana ve Suzette soru sormak için kaşlarını kaldırdığında düşünceli bir şekilde açıkladı, "Dicky bir keresinde Freddy'nin yirmi yıldır onunla birlikte olduğunu söylemişti, neredeyse birlikte büyümüşlerdi."

"Hmm." Suzette yüzünü buruşturdu. "O zaman Richard onu kesinlikle kandıramaz."

"Hayır," diye sertçe onayladı. "Ve George onu gerçekten Richard olduğuna inandıramazdı."

Suzette'in gözleri farkına vararak büyüdü. "Freddy, George'un ne yaptığını biliyor olmalıydı."

"Evet, şantajcı o olabilir," diye heyecanla haykırdı ve sonra aynı hızla başını salladı. "Ama sen ve Lisa'nın geldiği günden beri hasta ve o zamandan beri Dicky-George'a yardım etmeye gitmedi, bu yüzden Richard olduğunu henüz bilemez."

"Bundan emin misin?" Suzette sordu.

"Hasta olduğunu mu?" Christiana şaşkınlıkla sordu. "Haversham bizi Dicky'yle halının içinde yakaladığında Freddy'nin hasta olduğunu söyledi. Neden yalan söylesin ki?"

"Yalan söylediğini iddia etmiyorum," dedi Suzette. "Ama bu Freddy'nin hasta olması, bunca zamandır yatağa mahkûm olduğu anlamına gelmez. Belki de ayaktaydı ve Richard'ın geri döndüğünü ve George'un gittiğini fark etmesine neden olan bir şey gördü ya da duydu."

Christiana kaşlarını çatarak sandalyesine geri oturdu. Suzette'in önerdiği şey fazlasıyla mümkündü. Hasta olsun ya da olmasın, Freddy'nin kalkıp bir şeyler yemesi, içmesi ve diğer işleriyle ilgilenmesi gerekecekti. Cook yeterince meşguldü ve muhtemelen ölüm döşeginde olmadığı sürece ona hasta bir çocuk gibi bakmazdı ve Haversham da rahatsızlığının o kadar vahim olduğunu söylememiştir. Adam muhtemelen ayaktaydı ve büyük olasılıkla evin arka tarafına sıkışmış olsa da, Richard'ı bir noktada görmüş olması mümkündü. Hatta hastalığını açıklamak için Dicky'yi aramaya gitmiş ve onu görmüş bile olabilirdi, gerçi Richard adamı gördüğünden söz etmemiştir. Ama o zaman da Freddy, Richard farkına bile varmadan onu görmüş olabilirdi. Hizmetçiler, en azından iyi olanlar, varlıklarının fark edilmemesini sağlayan göze batmayan bir şekilde işlerine devam edebilirlerdi.

Başını sallayarak aniden ayağa kalktı. "Haklısınız ve en azından araştırmaya değer. Haversham'dan onu bize göndermesini isteyeceğim. Bir sonraki görüşmemiz o olacak."

Suzette başını salladı. "Bu konuda içimde iyi bir his var."

Christiana da Freddy ile ilgili bir şey bulmuş olabileceklerini düşünüyordu. Dicky-George'u zehirleyen hizmetkârın o olabileceğini bir an bile düşünmemiştir. Adam Dicky'ye karşı her zaman dalkavukluk ve yalakalık yapmıştı. Ama birdenbire Freddy'nin onların adamı olabileceğinden neredeyse emindi.

Şantajcı.

Christiana salona adım attığında salon boştu ve mutfığa doğru ilerlemeye başladı, ilerlerken Haversham'ı aramak için her odaya göz attı. Adam genellikle koridora adımını atar atmaz ortaya çıkardı. Aslında onun genellikle kapıları dinlediğinden şüpheleniyordu. Ancak bugün öyle görünmüyordu ve onu ana kattaki odaların hiçbirinde görememişti. Kaşlarını çatarak mutfığa doğru ilerledi ama adam orada da yoktu.

Adamdan ümidini kesen Suzette, mutfaktaki kızlardan birine Freddy'nin odasının nerede olduğunu sorduktan sonra adamı kendisi getirmeye gitti. Niyeti adamın kapısını çalıp Suzette'le birlikte ofise gelmesini rica etmekti, ancak yönlendirildiği odaya vardığında kapının aralık olduğunu gördü. Bir süre tereddüt ettikten sonra kapıyı iterek açtı ve "Freddy?" diye seslendi.

Kapı açıldığında odada kimsenin olmadığını gördü. Yatak da hazırlanmıştı ve hasta bir adamın yataktan kalktığına dair hiçbir işaret yoktu. Christiana kaşlarını çatarak gitmek için döndü ama söz konusu adamın arkasında durduğunu görünce irkilerek durakladı.

"Oh, Freddy! Beni korkuttun. Ben de tam senden bir dakikalığına ofise gelmeni isteyecektim," dedi sinirli bir şekilde, bir eli boğazındaydı.

"Evet, biliyorum," dedi Freddy acımasızca, ilerleyerek.

Christiana onu ezmesini önlemek için geri adım attı ama odanın içine doğru ilerlediğini fark edince aniden durakladı. Rahat edemeyerek etrafından dolaşmaya başladı, aniden çaresizce koridora geri dönmek istedi ama Freddy hızla çıkışını engelledi, kapıyı çarparak kapattı ve kesin bir klik sesiyle kilitledi.

On Yedinci Bölüm

Bu adamı tanıyor musun?" Richard sordu. Evin önüne henüz gelmişlerdi ve Richard tam kapıyı açıp dışarı çıkmak üzereydi ki, ön kapıya giden yolda bir adamın ileri geri volta attığını fark etti. Beyefendi sanki içeri girmek istiyormuş gibi eve doğru yürüyor, duruyor, başını sallıyor ve kapıdan uzaklaşıyor, ancak kapının yarısında duraklıyor ve tekrar kapıya yaklaşmak için geri dönüyordu. Adam iyi giyimli, kır saçlı, şapkalı ve bastonluydu, ancak tuhaf davranışlarını tekrarlarken kendi kendine konuşuyor gibi görünmesi asil görünümünü yalanlıyordu.

"Belli belirsiz tanıdık geliyor," dedi Daniel, pencereden dışarı bakmak için eğilerek. "Bir konuda biraz sıkıntılı görünüyor."

"Harika." Richard içini çekerek dışarı çıkmak için kapıyı açtı. "Kapımda daha fazla sorun var."

Daniel onu arabadan çıkarken takip ederken kuru bir sesle, "Son zamanlarda ilgini çekiyor gibi görünüyor," dedi.

"Hmmm," diye mırıldandı Richard ve patikaya doğru ilerledi. Adama ulaştığında, adam yine kapıya yaklaşmış ve sanki tırmanmayı çok istediği aşılmaz bir dağmış gibi durup kapıya bakıyordu. Richard dikkatini çekmek için omzuna dokunmak üzereydi ki, adam tekrar başını salladı, içinden mırıldandı ve aniden döndü, sonra Richard'ın orada durduğunu görünce birkaç adım geriye sıçradı. Richard kaşlarını kaldırdı ama kibarca sordu: "Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı efendim?"

"Ne?" diye sordu adam inanamayarak.

"Ben Richard Fairgrave, Radnor Kontu," diye teklif etti bir elini uzatarak. "Yardımcı olabilir miyim?"

Beyefendi eline bir yılanmış gibi baktı ve sonra kaşlarını çattı. "Şaka yaptığınıza eminim lordum. Karanlık işlerinle bana kaybettirdiğin onca şeyden sonra, beni tanıımıyormuş gibi davranmayı mı düşünüyorsun?"

Richard elini yana bıraktı, gözleri kısıldı. Bu belli ki kardeşinin tanıdığı ve iş yaptığı biriydi. Ve bu ilişkilerden memnun olmayan biriydi, bu da onu Dicky-George'un ölmesini isteyebilecek şüpheliler listesine sokuyordu. Şimdiye kadar bu liste bir taneydi, karşısındaki adam.

"Neden içeri girip bunu tartışmıyoruz?" Richard önerdi, hareket ederek

Kapıyı açmak için onu geçtim.

"Arkadaşın ve ben burada beklerken sen neden içeri girip kızları bana geri getirmiyorsun?"

Richard içeri girmeleri için ısrar etmek üzere arkasına baktı, ama adamın Daniel'in yanına geçtiğini ve şimdi yanında çok büyük bir siyah-fildişi tabanca tuttuğunu görünce durakladı. Woodrow ise biraz ürkmüş görünüyordu ama fazla telaşlanmamıştı. Öte yandan Richard adamın elindeki ince titremeyi fark etti ve onun için endişelendi.

"Ha! O kadar da zeki değilsin, değil mi Dicky?" diye sordu adam acımasızca. "Şimdi bana kızlarımı ver. Hepsini. Bir tanesini bile daha fazla istismar etmen için burada bırakmayacağım."

"Kızlarınız mı?" Daniel adama doğru yarı dönerek ilgiyle sordu. Neyse ki bu hareketi vurulmasına neden olmamıştı; Richard aynı anda konuşmuş, şaşkın bir ses tonuyla "Lord Madison?" demişti ve yaşlı adam silahını Woodrow'a doğrultmuş olmasına rağmen Daniel'dan çok onunla ilgileniyor gibi görünüyordu.

"Oyunlarınızı kendinize saklayın lordum." Adam hoşnutsuzlukla konuştu. "Şimdiye kadar beni birçok kez kandırmayı başardınız. Chrissy'ne kötü davrandığınızı biliyorum. Robert geçen gece Landon'ların balosundan sonra bana her şeyi anlattı. Kızların ona çok kötü davrandığını söylediğini anlattı ve ben de oradan yola çıkarak her şeyi çözdüm. Gel'imi hiç sevmedin, hepsi onun mirasına konmak için yaptığın bir numaraydı ve şimdi bir şekilde Suzette'imi de aynı duruma düşürmek için beni yine dolandırdın. Buna izin vermeyeceğim ve Chrissy'mi de senin ellerine bırakmayacağım, evlilik olsun ya da olmasın. İptal ettireceğim. Gerekirse Kral'a kadar giderim. Şimdi sabrım tükenmeden üç kızı da bana getir."

"Baba?"

Üç adam da patikadan hızla kendilerine doğru gelen kadına baktı: Lisa Madison ve peşinde Robert Langley.

"Baba, o tabancayı Suzette'in nişanlısına doğrultarak ne yapıyorsun? Birini incitmeden kaldır onu."

"Hayır," dedi Lord Madison kararlı bir şekilde, boştaki eliyle Suzette'in kolunu tuttu ve tabancayı Daniel'in karnına daha sıkı saplarken zarar görmemesi için onu yana doğru itti. "Suzette'in bu alçakla evlenmesine izin vermeyeceğim. O şeytanın arkadaşı olduğuna şüphe yok, bu da Dicky kadar kötü olacağı anlamına geliyor. Şimdi iyi bir kız ol ve kız kardeşlerini getir, gel. Buradan ayrılıp Madison'a dönüyoruz. Borçları ödemek için konağı sattım. Suzette'in kimseyle evlenmesine gerek yok."

"Evini mi sattın?" Daniel telaşla sordu.

"Evet." Gözleri Daniel'dan Richard'a kayarken acımasızca gülümsedi. "The

İkiniz de bunu yapacağımı düşünmediniz, değil mi? Ama kızlarımdan birini daha sefil bir evliliğe sürüklemene izin vermektense malikanenin kendisini satarım." Biraz daha dik durdu ve ekledi, "Ve Chrissy'nin de evliliğinden kurtulmasını sağlayacağım."

"Ah baba," dedi Lisa iç çekerek. "Buna hiç gerek yoktu. Daniel, Suzette'in borcunu ödemek için çeyizinin yarısını almasına ve geri kalanını dilediği gibi kullanmasına izin verdi. O Dicky gibi bir şeytan değil."

"Ve aslında Richard sandığınız kadar kötü biri değil," diye ekledi Robert, adamın yanına doğru ilerleyerek. Duraklayarak öne doğru eğildi ve yaşlı adamın kulağına fısıldadı, fısıldadı ve fısıldadı. Gerçekten de Richard bunun açıklanması gereken bir şey olduğunu biliyordu ama Langley'nin biraz daha kısa ve öz konuşabileceğini düşünüyordu. Madison'ın ağzının kapanması ve silahı tutan elinin yanına düşmesi çok uzun zaman almış gibi görünüyordu.

"Ne?" diye hayretle ciyakladı.

Robert ciddiyetle başını salladı. "Chrissy Radnor Kontu'yla çok mutlu. *Bu*," diye ekledi kararlılıkla. "Daniel da iyi ve onurlu bir adam. Suzette'e iyi bir koca olacaktır."

"Tabii ona borçlarını ödemek için lanet olası konağı sattığını söylemezse," diye mırıldandı Daniel tiksintiyle. "Eğer bunu öğrenirse, benimle evlenmekten vazgeçebilecek kadar aykırı biri olur."

Richard kuru bir sesle, "Eminim Lord Madison bu bilgiyi şimdilik kendine saklayacaktır," dedi.

"Bunu neden yapayım ki?" diye sordu Lord Madison. "Suzette onunla evlenmek istemiyorsa, onu buna zorlamalarına izin vermeyeceğim."

Richard ciddiyetle, "Normal şartlar altında sana katılırdım," dedi. "Ancak, bu sabah salonda ikisinin arasına girdikten sonra, onuru onunla evlenmesini gerektiriyor ve kayınbiraderi olarak bunu sağlamanın benim görevim olduğunu hissediyorum."

"Eh?" Madison'ın gözleri aniden sırtan Daniel'a kaydı.

"Bunu unutmuştum." Neşeyle başını salladı. "Evet, mahvolmamak için benimle evlenmek zorunda."

Madison'ın gözleri kısıldı ve Robert'a döndü. "Onun iyi ve onurlu bir adam olduğundan emin misin?"

"Olumlu," diye güvence verdi Robert, belli ki sırtmamak için kendini zor tutuyordu. "Gerçekten, doğru olanı yapmak için ne kadar hevesli olduğuna bir baksana. Ayrıca, Suzie'nin onun kendisiyle oynaşmasına izin vermesi de evliliğe karşı olmadığını kanıtıyor. Bununla birlikte, aykırı olabiliyor. Şimdilik evliliğin gerekli olduğunu düşünmeye devam etmesine izin vermek en iyisi olabilir."

"Hmm." Madison yüzünü buruşturdu. "Üçü arasında her zaman en inatçı ve zor olan o olmuştur." Daniel'a baktı. "Bildiğine emin misin?"

Kendini neyin içine sokuyorsun? Hayatını kolaylaştırmayacak."

Daniel umursamaz bir tavırla, "Belki de hayır," dedi. "Ama hayat onunla da asla sıkıcı olmayacak."

Madison rahatladı ve ciddiyetle başını salladı. "Bunun için söylenecek çok şey var. Tıpkı annesi gibi ve o kadın evlendiğimiz günden beri beni ona ayak uydurmaya zorladı. Onunla evlendiğime bir an bile pişman olmadım."

"Yani ona evlenmeye gerek olmadığını söylemeyecek misin?" Daniel umutla sordu.

Madison dudaklarını büzdü, bakışları önce ciddiyetle başını sallayan Lisa'ya, sonra da iç geçirmeden önce adamların her birine kayd. "Onunla konuşacağım ve Suzie seninle evlenmeye karşı çıkmazsa, konağın satışını şimdilik kendime saklayacağım."

Daniel rahatladı ve başını salladı. "Teşekkür ederim."

Madison o zaman Richard'a döndü, bakışları onun yüz hatlarında yavaşça gezindi ve sonra başını salladı. "Dicky'ye çok benziyorsun."

"Biz ikizdik," dedi sessizce.

"Evet, şey, gözlerde bir fark var. Onun gözlerine baktığında genellikle boş ya da hesapçı olurlardı. Seninkiler . . ." Başını salladı, görünüşe göre aradaki farkı tarif edecek bir yol bulamamıştı.

"Belki de artık içeri girmeliyiz," diye önerdi Richard, bir araba geçerken bakışları yola kayd.

"Evet. Hadi içeri girelim. Güzel ve tatlı bir fincan çay içebilirim. Buraya gelmek için kendimi çok yıprattım ve şimdi kendimi oldukça bitkin hissediyorum," diye itiraf etti Madison.

"Çay o zaman," dedi Richard, kapıyı açtı ve küçük grubu evin içine götürdü.

"Ne yapıyorsun sen? Aç şunu," diye bağırdı Christiana, anahtarı Freddy'nin elinden almaya çalışarak, ama o sadece bir eliyle onun elini yakaladı, diğer eliyle de anahtarı cebine attı.

Freddy onu yatağa doğru iterek, "Kapa çeneni ve ben ne yapacağıma karar verene kadar otur," diye bağırdı.

Christiana onun itişiyile tökezleyerek yatağın kenarına doğru zarif olmayan bir yığın halinde düştü ama hemen ayağa fırladı. "Derhal şu kapıyı açmanı ve bana izin vermeni talep ediyorum-" Adam yüzüne bir tokat atıp onu tekrar yatağa itince sözlerinin geri kalanı boşa gitti.

"Otur ve çeneni kapa dedim," diye homurdandı ve tekrar ayağa kalkmasını engellemek için üzerine yürüdü. "Ne yapacağımı düşünmem gerek."

Elini tokat attığı yere kenetleyen Christiana bir süre ona baktı ve sonra elini yavaşça bıraktı. "Sen

şantajcı."

"Evet ve ben o parayı istiyorum. Hayatımın geri kalanını soyluların uşağı olarak, çekmecelerini çekmelerine ve çizmelerini çıkarmalarına yardım ederek geçirmeyeceğim."

"George'un kardeşine ne yaptığını başından beri biliyor muydun?" Christiana bunun cevabını zaten bildiğinden emin olmasına rağmen sordu.

"Evet, evet," dedi sabırsız bir iç çekişle. "Başından beri biliyordum ve çenemi kapalı tutmam için iyi para aldım. Sen ve kız kardeşin buna hakkınız vardı."

Christiana bu sözler karşısında irkildi. "Kız kardeşimle ne konuştuğumuzu nereden biliyorsun? Dinliyor muydun?"

"Ofiste bir şey bulmaya çalışıyordum ki seslerinizin kapıya yaklaştığını duydum. Fransız kapılarından sıvıştım ama ne zaman çıktığınızı duymak için bir tanesini açık bıraktım, böylece aramama devam edebilecektim ve bunun yerine çok daha fazlasını duydum." Sinirle yüzünü buruşturdu ama devam etti: "Beni aramaya geldiğinizi fark ettiğim anda sizden önce buraya gelebilmek için evin içinde koşturdum ama yeterince hızlı değildim."

Sonra ona sırtını döndü ve yerde birkaç kez volta attı. Christiana silah olarak kullanabileceği bir şey görmeyi umarak etrafına bakındı ama oda gerçekten de bir keşişin hücresi kadar seyrekli. Adama dönerek merakla sordu: "Ofiste ne arıyordun?"

Tereddüt etti ve sonra görünüşe göre ona söylemenin bir zararı olmadığına karar verdi ve itiraf etti, "Baban işaretleyici. Bu ve şantaj parası sayesinde Fransa ya da İspanya'da iyi bir hayat kurabilirim. Varlıklı bir adam olarak iyi bir hayatım olur." Bu düşünce karşısında iç çekti.

"Dicky'de neden işaretleyici olsun ki?" Christiana sordu.

Kaşlarını çatarak ona doğru baktı ve ellerini kalçalarına dayadı. "Lanet olası kadınlar, her zaman soru sorarlar, her şeyi bilmek zorundadırlar. Sanırım her şeyi öğrenene kadar susmayacak ve bana bir an bile huzur vermeyeceksin?"

"Muhtemelen hayır," diye anlayışsızca itiraf etti.

Ağzı buruştu ve tersledi, "İyi. Başından beri her şeyi biliyordum. George kardeşini öldürmeleri için o adamları tuttuğunda, onun yerine geçip onun gibi davrandığını, onun yerine servetinin ve unvanının tadını çıkardığını biliyordum. John Butterworth, George'a senin ve kız kardeşlerin için yapılacaklardan bahsettiğinde anladım. I-"

"Demek her şey düşkünler içindi," diye sözünü kesti Christiana tiksintiyle. Bir süredir bundan şüphelenmesine rağmen, bu sözleri gerçekten duymak onu beklediğinden daha fazla öfkelenmişti.

"Oh, evet," dedi Freddy eğlenerek. "Babana ilaç verdi ve onu kumar cehennemine sürükledi, öyle bir kumar oynadı ki, George'a karşılık seninle evlenme teklifini kabul etti."

Sözde elindeki senetleri ödüyordu. Ve aynısını bu kez Suzette'i arkadaşlarından biriyle evlenmeye zorlamak için tekrar yaptı. İşaretler, George'un tedarikçi olarak hareket etmesinin karşılığı olacaktı."

"Suzette'le evlenmesi gereken arkadaşın kimdi?" Christiana merakla sordu.

"Ne fark eder ki? O lanet olası Woodrow'la evlenmeyi kafasına koymuş," dedi kuru bir sesle ve sonra başını salladı. "George hâlâ hayatta olsaydı, adam için bir kaza ya da benzeri bir şey ayarlardı ama aptal herif gitti ve kardeşini öldürmeleri için salakları tuttu. Onu hayal kırıklığına uğrattılar ve şimdi Richard geri döndü ve unvanını geri almak için onu zehirledi."

"Richard onu zehirlemedi," dedi Christiana

kararlılıkla. "Ama biri yaptı," diye tersledi Freddy.

"Evet, ama Richard değildi," diye güvence verdi ve sonra başını soruyla yana eğdi. "Zehirlendiğini nasıl anladınız?"

"Çünkü onun öldüğünü gördüm," dedi acımasızca. "Kız kardeşlerinizin geldiği sabah, planlarının son başarısı hakkında övünmek için beni ofisine sürükledi. Babanızın son gafından dolayı orada olduklarından emindi," diye açıkladı ve devam etti, "Zekâsından iyice etkilendiğimden emin olduktan sonra George beni enfiye almaya gönderdi. Geri döndüğümde viski oradaydı ve boğazını tırmalıyordu, sonra da gözümün önünde öldü."

Yüzünü buruşturdu. "Belayı gördüğümde anlarım ve hemen oradan çıktım. Aşçıya hasta olduğumu ve lord hazretlerinin iyileşmem için beni mazur gördüğünü söyledim, sonra da öldüğüne dair yaygara kopmasını beklemek için buraya geldim. *Ama hiç ses çıkmadı,*" diye ekledi bıkkınlıkla. "Sonunda dışarı çıkmaya cesaret ettiğimde Lord Hazretlerinin kendini iyi hissetmediğini ve yattığını öğrendim. Bunu çözmek için odama geri döndüm. Adamın öldüğünü çok iyi biliyordum. Hizmetçiler yatana ve siz baloda olana kadar bekledim ve sonra kendim görmek için gizlice yukarı çıktım, ama koridordan yukarı çıkarken yatak odanızın kapısı açıldı. Sizin yatak odanızın karşısındaki misafir yatak odasına girdim ve aralık kapıdan George'u omzunda taşıyan bir adamın dışarı çıktığını, ikinci bir adamın da onu takip ettiğini izledim. Adamlardan birini Lord Woodrow olarak tanıdım ve George'un bedeni diğer adamın yüzünü görmemi engellese de Woodrow ona Richard diye seslendiğinde ölmediğini anladım."

"O gece uzun süre o odada durdum, gelenleri ve gidenleri izledim.

Kafamda bir plan şekilleniyordu. Radnor'a George'un ölümüyle ilgili şantaj yapabilir, markerleri alıp babanı borçlarını ödemeye zorlayabilir ve sonra da kıtaya doğru yola çıkabilirdim." Sustu, dudakları hoşnutsuzlukla büküldü. "Ve bu mükemmel bir şekilde işe yarayacaktı. Yarın bu saatlerde şantaj parasını almış olurum. Oyun borcunun parası da onu takip edecekti.

Sonra da yoluma giderim."

"Suzette ve ben hariç," diye mırıldandı.

"Evet," diye sertçe onayladı, bakışları hoşnutsuzlukla onu tarıyordu.

Christiana sessizce, "Seni aramaya gittiğimi bildiğinin ve yakında dönmediğim için endişeleneceğinin farkındasın," dedi. "Beni serbest bırakıp gidebilirsin. Bunu yaparsan kimsenin seni takip etmeyeceğine söz veriyorum."

"Bunun çok nazik bir teklif olduğunu düşündüğünüze eminim," dedi kuru bir sesle. "Ancak, para olmadan hiçbir yere gitmiyorum."

"Siz olduğunuzu bile bile kocamın ödeme yapmasını mı bekliyorsunuz?"

Freddy, "Bilmiyor," diye belirtti. "Ve ödeyecek. Aslına bakarsanız, pazarlık kozum siz olduğunuz için fiyatı artırmayı düşünüyorum."

"Ben mi?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Evet. Son birkaç gecedir odanızdan gelen hırıltılara bakılırsa, sağ salim dönmenizin bedelini cömertçe ödeyeceğini söylemek yanlış olmaz."

Christiana kızardı ve gözlerini kaçırdı. Richard'la yalnız kaldıklarında kesinlikle ağzına bir parça bez ya da başka bir şey tıkmaması gerekecekti. Herkesin onları duyabildiğini bilmek çok aşağılayıcıydı.

Kulağına bir yırtılma sesi geldi ve arkasını döndüğünde Freddy'nin eski bir gömleği alıp şeritler halinde parçaladığını görünce kaşlarını çatı. Tedirginliği omurgasına tırmanırken, "Bu ne için?" diye sordu.

"Seni bağlamak ve ağzını tıkmak için. Burada kalamayız ve o işaretleyiciyi bulmak istiyorum ama çılgılık atıp bizi ele vermeyeceğinden emin olana kadar seni ofise gizlice sokmayacağım."

Christiana gözlerini kocaman açarak ona baktı, zihni hızla çalışıyordu. Şu anda biraz zor durumdaydı ama onu bağlayıp ağzını tıkarsa çaresiz kalacaktı ve kendisini bu duruma sokmasına izin vermek istemiyordu. Yapabiliyorken dikkat çekmesi gerekiyordu. Derin bir nefes alarak çılgılık atmak için ağzını açtı ama adamın yumruğu aniden başının yan tarafına çarpıp onu bilincini kaybetmesine neden olunca ağzından çıkan tek şey bir inilti oldu.

"Burada sesler duyduğumu sandım."

Suzette koridora çıkarken Richard ofis kapısına doğru baktı. Onları gözden geçirirken kapıyı kapattı. Lord Madison'ı orada görünce gözleri şaşkınlıkla açıldı ve hemen ilerlemeye başladı.

"Baba, burada ne yapıyorsun?"

"Bizi kurtarmaya geldi," dedi Lisa başka kimse konuşmadan. "Hatta Robert ve ben durumu açıklayana kadar Richard ve Daniel'i silah zoruyla tuttu."

ona yeni bir durum."

Suzette babasının önünde durup ona sarılırken, "Ne kadar tatlı," deyince adam biraz irkilmiş gibi göründü. Görünüşe göre adam Suzette'ten sıcak bir karşılama beklememişti ama Suzette, "Londra'ya vardığımızda o kadar kızgın olduğum için özür dilerim baba. Bunu hak etmemiştiniz." Geri çekildi ve ekledi, "Chrissy adamların Dicky'nin sana ilaç verdiğini ve parayı kumarda kaybettiğini düşünmeni sağladığını düşündüklerini söylüyor. Hepsi bizim paralarımızı almak için bir numaraydı."

Lord Madison soru sormak için ona doğru baktığında, Richard ciddiyetle başını salladı ve şöyle dedi: "Benim ya da Dicky'nin bu numarayla ünlü bir oyun cehenneminin sahibiyle oldukça samimi olduğumuza dair söylentiler var."

Lord Madison rahatlayarak başını salladı. "Ben de bundan şüphelenmeye başlamıştım. Kumar oynadığımı hiç hatırlamıyorum ve oyun cehennemine dair hatırladığım şeyler de cehennemin içinde dolaştırıldığım, insanların konuşup güldüğü, bir şeyler imzalamamın söylendiği bulanık anlardan ibaret..." Yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Kumarla hiç ilgilenmedim ve o yerlerdeki şans oyunlarının nasıl oynandığını bile bilmiyorum. Yine de üzerinde imzam olan bir işaret vardı."

Suzette onun sırtını sıvazladı ve ona tekrar sarıldı.

"Her şey açıklığa kavuştuğuna göre, neden oturup herkesin neler öğrendiğini dinlemiyoruz?" Daniel, Suzette'in diğer tarafına geçerek iki adamın arasında durmasını önerdi.

Richard dudaklarını kaplamak isteyen eğlence dolu sırtışı dizginlemeyi başardı. Daniel'ın asıl derdinin, kimse Lord Madison'ın Suzette'in çeyizine ihtiyaç duymadan borcunu ödeyecek parayı kazanmak için konağını sattığından bahsetmeden önce konuyu değiştirmek olduğunu biliyordu. Biri ağzındaki baklayı çıkarmadan önce adam Suzette'i Gretna Green'e götürmek için sabırsızlanıyordu. Karısı olacak kadını kesin olarak seçmiş gibi görünüyordu ama içinde bulunduğu koşullar olmasaydı Suzette'in de onunla isteyerek evleneceğinden emin değildi. Richard ise Daniel'ın endişelenmesini gerektirecek bir şey olduğundan pek emin değildi. Suzette'in her zaman gözleriyle onu izlediğini ve ona yakın durma eğiliminde olduğunu fark etmişti. Bir de o sabah Christiana'yı kıyafetlerini düzeltmesi için bıraktıktan sonra girdiği sahne vardı. Tahminine göre çiftin yeminlerini etmelerine bir kalp atışı kalmıştı. Suzette'in arkadaşına karşı olan hislerinin herkesin şüphelendiğinden çok daha derin olduğundan şüpheleniyordu.

Richard, "Evet, salona geçelim," diye önerdi ve ardından Suzette "Christiana nerede?" diye sordu.

"Ah." Kaşlarını çatı ve koridor boyunca göz gezdirdi. "Ben de tam onu aramaya gidiyordum. Haversham'a Freddy'yi sorgulaması için bize getirmesini söyleyecekti ama

çok uzun sürdü, bu yüzden onu kontrol etsem iyi olur diye düşündüm."

"George'un uşağı Freddy mi?" Richard kaşlarını çatarak sordu. Freddy yirmi yıldır kardeşinin uşağıydı ve tıpkı Robbie gibi George'un Richard olduğuna inanacak kadar aptal olamazdı. Adam başından beri biliyor olmalıydı.

"Evet, George'un uşağı," dedi Suzette şimdi. "George'un yaptığı değişikliğe kanmamış olabileceğini ve son bir iki gün içinde sizi bir şekilde gördüyse George olmadığınızı anlayabileceğini fark ettik. Eğer öyleyse, şantajcı o olabilir."

"Elbette," diye homurdandı Richard ve sonra Haversham mutfaktan hızla çıkıp onlara doğru gelirken koridora baktı. Bir sorun olduğunu hemen anlamıştı. Haversham özünde tam bir İngiliz uşağıydı ve hiçbir yerde acele etmezdi. Bu yakışıksız bir davranış sayılırdı ve uşaklar asla yakışıksız olmazlardı. Yine de Richard, Christiana'nın nerede olduğuyla uşağın yaklaşıyor olabileceği küçük bir acil durumdan daha fazla ilgilendi ve sordu: "Haversham, karımı gördün mü? Anlaşılan Freddy'yi ona göndermen için seni aramaya gitmiş."

"Aslında lordum, ben de tam bu konuda sizi aramaya geliyordum. Görünüşe göre Leydi Christiana beni bulamadı ve uşağınızı kendisi aramaya çıktı ve şimdi kendini zor bir durumda buldu."

"Ne tür bir düzeltme?" Richard acımasızca sordu.

"Freddy'nin odasının önünden geçiyordum ve onu alıp sağ salim geri getirmek için sizi para ödemeye zorlayacağını söylerken kulak misafiri oldum," diye itiraf etti acımasızca. "Sanırım önce bir şeyler bulmak için onu ofise götürmeyi planlıyor, bu yüzden kendimizi orada gizler ve yaklaşmasını beklersek onu gafil avlayabilir ve Leydi Christiana'ya zarar gelmeden onu kurtarabiliriz."

Daniel biraz şaşkınlıkla, "Aslında iyi bir plan," dedi ve uşağa yeni bir saygıyla baktı. Sonra Richard'a baktı ve "Yine de hızlı hareket etmeliyiz, ofiste saklanacak pek fazla yer hatırlamıyorum," dedi.

Robert, "Ben de geliyorum," dediğinde Richard ofisine doğru dönmüştü bile.

"Ve ben," dedi Lord Madison kararlı bir şekilde. "Ben de," diye açıkladı Suzette.

Richard aniden durdu ve Lisa ile Haversham da dahil olmak üzere herkesin onu takip ettiğini görmek için arkasına baktı. Kaşlarını çatarak başını salladı. "Herkes için yeterince saklanacak yer yok. Sadece Robert ve Daniel gelecek. Geri kalanınız salona girmeli ve Freddy'yi korkutmamak için salondan çıkmalısınız." Bakışları, itiraz etmek için ağzını açan Lord Madison'a kaydı ve "Burada Suzette ve Lisa'yı salonda tutabilecek tek kişinin siz olduğunuza inanıyorum," diye ekleyerek onu engelledi.

Lord Madison iç çekerek ağzını kapattı ve başını salladı.

Richard arkasını dönmeye başladı ama durakladı ve geri dönerek "Tabancanızı ödünç alabilir miyim lordum?" diye sordu.

"Elbette." Madison tabancayı uzattı ve acımasızca, "Onu güvende tut," dedi.

Richard silahı alırken, "Niyetim o," diye güvence verdi. Sonra bir adım attı Christiana'nın babası Suzette ve Lisa'yı kollarından tutup salona götürmek için arkasını döndü ve bekledi. Her iki kız da hemen itiraz etmeye başladılar ama baba sadece, "Ben sizin babanızım ve salona girip orayı seveceksiniz," demekle yetindi.

Richard'ın bakışları Haversham'a kaydığında, uşak tereddüt etti ama sonra sertçe başını salladı ve diğerlerini takip etmek için döndü. Richard hemen dönüp Robert ve Daniel'ı saklanacak bir yer bulmaları ve karısıyla onu kaçıranın gelişini beklemeleri için ofise götürdü.

Christiana bilinci yerine geldiğinde inledi ya da inlemeye çalıştı. Ancak iniltisi ağzındaki tıkaç tarafından bastırıldı. Gözlerini kırıştırtarak açtı ve hemen sonra keşke açmasaydım diyerek tekrar kapattı. Aşağıda hareket eden zeminin görüntüsü, içinde olmak istediği bir pozisyonda olmadığına dair ilk ipucuydu. Karnına saplanan omzunun acısı ise ikinci ipucuydu.

Freddy belli ki onu bayıltmış, bağlamış ve ağzını tıkamıştı ve şimdi onu bir buğday çuvalı gibi omzunda taşıyordu. Başı adamın sırtından aşağı sarkıyordu ve ağrıyordu. Gerçi bu ağrının kafasına aldığı darbeden mi, aynı şekilde hırpalanmış kafasında kan birikmesine neden olan pozisyonundan mı yoksa her ikisinin bir kombinasyonundan mı kaynaklandığından emin değildi. Christiana'nın gerçekten bildiği tek şey başının ağrıdığı, midesinin her adımda sarsılmasından dolayı acıdığı ve ağzının köşelerinin tıkaçın sıkıca sürtündüğü yerde acıdığı idi. Ağzının içi de o kadar mutlu değildi; ağzındaki her damla sıvıyı emdiği anlaşılan tıkaç sayesinde bir kemik kadar kuruydu.

Aslında çok rahatsızdı ve bu yüzden Freddy'ye giderek daha çok kızılıyordu. Christiana adamı kovmak için sabırsızlanıyordu, çünkü ağzındaki tıkaç çıkarıldığında ağzından çıkacak ilk sözler bunlar olacaktı. İştten ayrılmayı ve kıtaya taşınmayı planladığı düşünülürse, bunun onu fazla üzmeyeceğinden emindi. Ancak yine de bu sözleri söylemekten keyif alacaktı.

Kendisini rahatsızlığından uzaklaştırma çabasından ibaret olan düşüncelerine yüzünü buruşturan Christiana gözlerini tekrar açmaya zorladı. Yer hâlâ altından geçip gidiyordu ama artık çimenler vardı. Dışarıdaydılar. Başını kaldırarak etrafına baktı ve Freddy'nin elinde

Ev boyunca ofise açılan Fransız kapılarına doğru ilerledi. Christiana bunun daha güvenli bir yaklaşım olduğuna karar verdiğini düşündü ve Suzette'in hâlâ içeride olmadığını umarak başını eğdi. Kendisinin fidye için alıkonulmasından daha kötü olabileceğini düşündüğü tek şey Suzette'in yakalanıp onunla birlikte alıkonulmasıydı.

Freddy yavaşladı ve kadın etrafına bakınarak neredeyse Fransız kapılarına ulaştıklarını gördü. Şimdi eve yaklaşıyordu, muhtemelen içeride biri olma ihtimaline karşı temkinli yaklaşıyordu.

Görünüşe göre oda boştu. En azından Freddy yeniden hızlanmaya başlayıp kapıyı açarak Christiana hâlâ omzunun üzerindeyken odaya girdiğinde böyle tahmin ediyordu. Kapının yarısında durakladı, rüzgârda yırtıcı bir hayvanın kokusunu alan bir tavşan gibi gerildi ve Christiana onu aniden geren şeyin ne olduğunu görmek için etrafına bakmaya çalıştı ama onun arkasından odayı göremedi. Tekrar onun sırtına yaslandı, bakışları avluda gezinmeye başladı ve o zaman evin arka tarafında arkalarından sürünerek yaklaşan adamı fark etti. Haversham. Kâhya yaklaşıırken bir hırsızın sessizliği ve sinsiliğiyle hareket ediyordu. Ayrıca elinde oldukça kötü bir kasap bıçağı taşıyordu.

Haversham'ın arkasındaki hareketlilik dikkatini uşağı takip eden başka bir adam olduğu gerçeğine çekti. Christiana babasını tanıyınca gözleri fal taşı gibi açıldı. Onun orada ne aradığına dair hiçbir fikri yoktu ama işte oradaydı, yüzü asık ve gözleri kararlıydı, elinde daha küçük bir bıçakla Haversham'la aynı şekilde ilerliyordu.

Christiana bunu daha yeni fark etmişti ki Suzette ve Lisa'nın iki adamın arkasında sessizce ilerlediğini gördü. Kız kardeşleri de silahlıydı; Suzette'in elinde bir oklava, Lisa'nın elinde ise büyük, uzun, iki uçlu bir piçirme çatalı vardı. Görünüşe göre bütün ev halkı onu kurtarmak istiyordu ve bunun için mutfığa baskın yapmışlardı, diye düşündü alaycı bir tavırla ve sonra Richard ve adamların nerede olduklarını merak etti. Şantaj parasını ayarlama görevlerinden henüz dönmemiş olmalarının mümkün olduğunu düşündü, ama Lisa ve Robert birlikteydiler, bu yüzden onu henüz görmemiş olsa da en azından orada bir yerde olması gerektiğini biliyordu. Ve sonra Freddy görünüşe göre onu korkutan şeyi atlatıp ofise girmeye devam etti ve Christiana artık muhtemel kurtarıcılarını göremiyordu.

On Sekizinci Bölüm

Fransız kapılarından biri açılıp da George'un uşağı Christiana'yı bağlı, ağzı tıkalı ve omzunun üzerinden kıpırdamadan içeri girdiğinde Richard ellerinin yumruk haline geldiğini hissetti. Onu endişelendiren ve öfkeliendiren bu hareketsizlik ve etkilenme derecesi onu neredeyse ürkütüyordu. Christiana'yı adamın sırtından söküp almak, hayatta ve iyi olduğundan emin olmak ve sonra Freddy'yi, bırakın ona böyle davranmayı, dokunmaya bile cüret ettiği için lime lime etmek istedi.

Freddy kapıda duraklayıp Christiana'yı tutuşunu yeniden ayarladığında ve bir elindeki kısa, hıncır bıçağı ortaya çıkardığında bu öfkeyi hızla dehşet izledi. Richard böylesine derin duygulara alışık değildi. George'un ona yaptıkları bile onda bu düzeyde bir korku ya da öfke bırakmamıştı ve şimdi böyle hissetmek onu rahatsız ediyordu ama zihni Amerika'dan eve döndüğünden beri geçen zamanın görüntüleriyle dolup taşıyordu ve bunların hepsi Christiana'nın güldüğü, gülümsediği, düşünceli ve sonra da kızgın görüldüğü anlardı.

Richard o sabah onu soyunma odasında bıraktığında, onu bir daha böyle bir durumda, hayatı tehlikeye koyan ve onu kurtarabileceğinden emin olmadığı ama bunu yapmak için de çaresiz olduğu bir durumda göreceğini hiç düşünmemişti. Ve çaresizdi. Birlikte geçirdikleri zaman kısa olsa da, onsuz bir hayat düşünemiyordu ve düşünmek de istemiyordu. Bir şekilde onun derisinin altına ve kalbine girmeyi başarmıştı ve onu orada tutmak istiyordu.

Freddy tutuşunu ayarlamayı bitirmişti ama Fransız kapısını yarıya kadar kapatmadan önce sanki bir tehlike sezmiş gibi bir süre daha durdu. Kapıdan en uzaktaki ofis köşesinde bir zırh takımının arkasında saklandığı yerden izleyen Richard, muhtemelen hızlı bir kaçış için kapıyı bir aralık açık bıraktığını düşündü. Robert perdelerin arkasına saklanmayı önermişti ama Richard, Freddy dışarıdan gelirse onları mutlaka orada göreceğini ve sürpriz avantajlarının kaybolacağını, bu yüzden hepsinin başka bir yer bulması gerektiğini söylemişti. Richard zırh takımını seçmişti, Daniel başka bir köşedeki kanepenin arkasına saklanmıştı ve Robert kalan tek yeri, masanın altındaki diz bölmesini almıştı. Kendini oraya sıkıştırmış ve varlığını gizlemeye yardımcı olmak için masa sandalyesini arkasına çekmişti.

Richard, Robert'ın muhtemelen en rahatsız noktada olduğunu düşündü, ama

Keşke kendisi alsaydı. Bu onu daha da yakınlaştırabilirdi. Adamın arama yapmak için Christiana'yı yere bırakmasını beklerken eli Lord Madison'ın tabancasına sıkıca sarıldı. Adamla yüzleşmeden önce Christiana'nın yoldan çekilmesini tercih ederdi. Ancak uşağın onu yere bırakmayacağı kısa sürede anlaşıldı. Masanın üst tarafındaki çekmeceyi karıştırıyordu, Robert'a sadece birkaç santim uzaklıktaydı ama Christiana hâlâ onun sırtındaydı.

Richard dişlerini birbirine geçirdi. Christiana kalkan görevi görürken tabancayı adama doğrultmak bile istemiyordu ve keşke böyle bir şey olması ihtimaline karşı içlerinden birini bahçede bir yere saklamayı akıl etseydi diye düşündü. O zaman arkasından yaklaşabilirlerdi.

Richard, Freddy'nin arkasından Fransız kapısının yavaşça açıldığını fark ettiğinde bunu daha yeni düşünmüştü. Kısa bir süre nefesini tuttu ve sonra Haversham'ın elinde büyük bir kasap bıçağıyla odaya girdiğini fark etti.

İçinden alarm sesleri yükselen Richard elindeki tabancayı sıkıca kavradı ve zırhın arkasından dışarı çıktı. Bu hareket Freddy'nin dikkatini hemen karıştırmakta olduğu çekmecedan çekti ve donakaldı. Richard silahını adama doğrultarak ilerlemeye başladı ve "Karımı indirmenizin gerçekten sizin yararınıza olacağını düşünüyorum" dedi.

Freddy'nin yüzünden kısa bir süre panik geçti, ama sonra yerini hesapçı bir bakış aldı. Masadan yavaşça doğrulurken, "Beni vuramazsın. Onu vurabilirsin."

"Zincirlenmediğiniz sürece buradan ayrılmanıza da izin vermeyeceğim," dedi Richard acımasızca ve Lord Madison Haversham'ın arkasındaki odaya girerken yavaşça ilerlemeye devam etti. Suzette ve Lisa onun arkasındaydı ve durumu değerlendirirken kapıda tereddüt ediyorlardı.

Freddy bilmeden Haversham'a doğru bir adım attı ve sonra diğer adam kanepenin arkasından kalkıp ilerlemeye başlayınca Daniel'a sertçe baktı. Kendinden biraz daha az emin görünmeye başlayan Freddy elindeki bıçağı kaydırarak Christiana'nın sırtına bastırdı. "Geri çekil yoksa onu keserim."

"Ah! Bu benim popom," diye ciyakladı Christiana.

Richard onun hayatta ve iyi olduğuna dair ilk işaretle bir an rahatladı ama hırlayarak, "Onu yere bırakın," dedi.

"Cehenneme kadar yolun var!" Freddy hayal kırıklığı içinde bağırdı ve odadan çıkmak için döndü, ancak Haversham'a çarptığında kısa düştü. Yarım saniye boyunca kimse kıpırdamadı ve sonra Freddy Christiana'yı da yanına alarak geri çekilmeye başladı. Richard, Haversham ve Lord Madison'ın Christiana'yı yakalamaya çalıştığını gördü, hatta son birkaç metreye sıçradı ve Freddy düşerken kendisi de Christiana'yı yakaladı. Görünüşe göre kimse Freddy'yi tutup onu bu şekilde düşmekten kurtarmayı düşünmemişti, bu yüzden hepsi onu tutarak yukarı kaldırdı. Richard onu

Haversham Christiana'nın bir bacağını elbisesinin içinden yakalamayı başarmış, Lord Madison ise sadece bir avuç eteğini kapabilmişti. Ne yazık ki Christiana hâlâ baş aşağı, arkası havada ve eteği havada asılı duruyordu.

Adamların hepsi dehşetle birbirlerine baktılar ve sonra Lord Madison hızla Christiana'nın eteklerindeki tutuşunu bıraktı, Haversham da tutuşunu bırakarak geri çekildi ve Richard Christiana'yı yere bırakıp doğrulmasına izin vermek için geri çekildi. Ancak Christiana eğilmiş halde kaldı ve "Ah canım," diye mırıldandı.

Richard yere baktı ve onun Freddy'ye, daha doğrusu göğsünden çıkan büyük bıçağa baktığını fark etti.

Haversham sakince, "Tam üzerine düştü, lordum," dedi.

Richard başını salladı ama Haversham biraz daha yana çekilmiş olsaydı, bıçağın şimdi Christiana'ya saplanmış olacağı gerçeğiyle meşguldü.

Christiana sonunda doğruldu ve uşağın kolunu okşadı. "Kendini kötü hissetme Haversham. O çok iyi bir adam değildi."

"Evet leydim," diye mırıldandı uşak, sonra boğazını temizleyip Richard'a baktı. "Yetkilileri çağırayım mı lordum?"

"Ah . . ." Richard kaşlarını çatarak Freddy'ye baktı, yetkililere adamın kendilerine şantaj yaptığını itiraf etmek zorunda kalma olasılığı hiç hoşuna gitmemişti. Kendilerine ne konuda şantaj yaptığını açıklamak zorunda kalacaklar ve George'un faaliyetlerini gizli tutmaya yönelik tüm çabaları boşa gidecekti.

Haversham sessizce, "Leydi Christiana'yı kaçırıp fidye almaya çalışıyordu," dedi. "Yetkililer bu olaydan ve onun ölümünden haberdar edilmeli."

Richard rahatladı ve başını salladı. Sadece bununla yetinecekler ve şantajdan ya da başka bir şeyden bahsetmeyeceklerdi.

"Çok iyi, lordum." Kâhya sessizce odadan çıktı ve Richard Christiana'ya döndü ama onun babası ve kız kardeşleriyle konuşmak için kapının yanına gittiğini gördü. Ona dokunmak, sarılmak ve iyi olduğuna dair kendini rahatlatmak için can atarak yoluna devam etti. Aslında onu çırılçıplak soymak, hiçbir yarası olmadığından emin olmak için her santimini incelemek ve sonra onunla sevişmek istiyordu ama bunun için beklemek zorunda kalacağını biliyordu.

"Alo? Biri şu sandalyeyi yoldan çekebilir mi? Alo?"

Richard, Robert'ın çağrısına bakınca Freddy'nin sandalyenin arkasına düştüğünü ve Langley'nin onu itip saklandığı yerden çıkamaması için sandalyeyi engellediğini gördü.

"Sorun mu var Langley?" Daniel masanın etrafından Richard'ın yanına gelerek gülerek sordu.

Robert, "Çek şu lanet sandalyeyi Woodrow," diye bağırdı. "'Burası cehennem kadar sıcak

ve sanırım bacağıma kramp girdi."

Richard kıkırdadı ve Daniel'la birlikte Freddy'nin bedenini masanın yan tarafına doğru kaydıldılar. Düzeldiklerinde, Robert masanın altından sürünerek çıkıyordu.

Langley doğrulurken kendinden iğrenerek, "Saklanmak için çok aptalca bir yerdi," diye mırıldandı. "Freddy masayı ararken sandalyeye yaslanmıştı ve orada sıkışıp kalmışken birine yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu."

Adam kendini fırçalarken Richard alaycı bir ifadeyle, "Saklanacak pek fazla yer yoktu," dedi.

"Hmm." Robert Freddy'nin vücuduna baktı. "Eh, bu her halükarda halledilmiş bir sorun. Şantaj tehdidi sona erdi."

Daniel kuru bir sesle, "Şimdi tek yapmamız gereken George'u kimin zehirlediğini ve Richard'ı hâlâ kimin öldürmeye çalıştığını bulmak," dedi.

Robert kaşlarını çatı ve başını salladı. "Korkarım Lisa ve ben bugün işe yarar bir şey öğrenemedik. Sanırım insanlar Lisa oradayken senin hakkında dedikodu yapmaktan çekindiler. Ne de olsa o senin baldızın. Belki de Christiana ve Suzette zehri hangi hizmetkârın vermiş olabileceğini keşfetme konusunda daha başarılı oldular."

"Onlara sormalıyız," diye mırıldandı Richard ve döndüğünde Christiana ile babasının gitmiş olduğunu gördü. "Nerede-"

"Babam Christiana ile konuşmak istiyordu. Bahçeye çıktılar," diye açıkladı Suzette, o sorusunu tamamlayamadan.

Richard Fransız kapılarına doğru baktı ve bahçenin arka tarafında başlarını birleştirmiş olan ikiliyi gördü. İzinsiz girip girmeyeceğine ya da bekleyip beklemeyeceğine karar veremeden ofisin kapısı açıldı ve Haversham iki adamı odaya soktu; ikisi de Bow Street koşucularının kırmızı yeleklerini giyiyordu. Yetkililer gelmişti.

"Ne oldu baba?" Christiana yürümeyi bıraktığında sordu ama onu tartışmak için dışarı çıkardığı konudan bahsetmek yerine ayaklarına baktı. "Eğer konu bu kumar işiyse, bunu sizin yapmadığınızı bilmelisiniz. George as Dicky'nin sana ilaç verdiğini düşünüyoruz ve-"

"Evet, biliyorum, Suzette söyledi," diye araya girdi ve ekledi, "Bugün buraya seni götürmek için geldim."

"Beni götürmek mi?" diye sordu şaşkınlıkla.

Lord Madison başını salladı. "Robert bana evliliğinizde ne kadar mutsuz görüldüğünüzü ve Dicky'nin size nasıl davrandığını anlatan bir mektup yazmıştı. Londra'ya gelmemin ilk nedeni de buydu. Jellere avukatı görmem gerektiğini söyledim ama aslında sizi görmeye geliyordum."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve ona sıkıca sarıldı.

Lord Madison ona tekrar sarıldı ve "Seni hâlâ götürebilirim," dedi. Christiana irkilerek geri çekilip ona baktı. "Bunu kimse açıklamadı mı?"

George Dicky idi ve şimdi Richard ile evliyim, gerçek-"

"Evet," dedi ciddiyetle, onun sözünü keserek. "Robert her şeyi açıkladı. Ayrıca Richard'ın iyi ve onurlu bir adam olduğunu, sana iyi davranacağını ve birlikte iyi bir hayatınız olmasını umduğunu söyledi. Ama Dicky ile evlenmek için kandırıldınız ve Richard'la sadece skandaldan kaçınmak için evlendiyseniz, kendinizi tuzağa düşmüş gibi hissetmenizi istemiyorum." Ona ciddiyetle baktı ve sonra şöyle dedi: "Sadece söyle, seni eve götüreyim ve bu evlilikten kurtulmanın bir yolunu bulalım."

Gözleri inanamayarak açıldı. "Baba, bu skandal-"

"Skandalın canı cehenneme," diye homurdandı. "Bunu atlatabiliriz. Benim önemseydiğim senin mutluluğun ve tek itirazının olası bir skandal olması bana bu evliliği gerçekten istemediğini söylüyor. Gel." Elini tuttu ve onu eve doğru sürüklemeye başladı. "Kız kardeşlerini alalım ve doğruca eve gidelim. Bu lanet şehirle işim bitti."

"Hayır, bekle!" Richard'ı terk etme düşüncesi onu paniğe sürüklerken Christiana elini çekiştirerek bağırdı. "Lütfen baba, dur. Gitmek istemiyorum. Gerçekten. Onu seviyorum."

Lord Madison bir anda durakladı ve dönüp soruyla ona baktı. "Gerçekten mi? Onu seviyor musun?"

Christiana ona boş boş baktı, zihni bir karmaşa içindeydi. Bunu söylemek istememişti, kelimelerin nereden geldiğinden bile emin değildi. Mantıklı tarafı bunları kastetmediğini söylüyordu ama onu terk etme fikri içinde öyle bir dehşet yaratmıştı ki...

Derin bir nefes alarak sağlıklı düşünmeye çalıştı. Paylaştıkları tutku elbette inanılmazdı ama aşk tutkudan daha fazlasıydı ve onu yeterince uzun süredir tanıımıyordu - Christiana bu düşüncenin kafasında ölmesine izin verdi, çünkü zihninin başka bir kısmı onu tanıdığını iddia ediyordu. Dicky- George'la Christiana sürekli diken üstündeydi, onun ne söyleyeceği ya da ne yapacağı konusunda endişeliydi ve öfkesinin ortaya çıkmasından ve etrafındakilere saldırmasından çekiniyordu. Ama Richard'da aynı öngörülemezlik yoktu: Karşılaştığı herkese, en alt düzeydeki hizmetçiye bile nazik ve saygılıydı. Richard ayrıca, George'un muhtemelen bu kelimeyi telaffuz bile edemeyeceği kadar onurluydu. Ve onunla, kendisini ve kız kardeşlerini skandaldan kurtarmak için evlenmişti, bu da bir erkeğin olabileceği kadar şövalyece bir davranıştı, gerçekten, Lisa'nın haklı olduğunu kabul etti ve fark etti, Richard onun kahramanıydı ve onu bunun için sevmeye *başlamıştı*. Bunun için ve daha pek çok şey için.

Omuzlarını dikleştiren Christiana ciddiyetle başını salladı. "Richard'ı seviyorum. I

onu bırakmak istemiyorum."

Lord Madison ciddiyle başını salladı. "Pekâlâ."

"Ama teşekkür ederim Peder," diye ekledi ona sarılarak.

Lord Madison onun sırtını sıvazladı ve geri adım attığında koluna girdi. "İçeri dönüp diğerlerine katılmalıyız."

Christiana başıyla onayladı ve eve doğru yürümeye başladılar ama ikisi de Richard'ın açık Fransız kapılarında durduğunu görünce aniden durakladılar. Christiana onun ne kadar süredir orada olduğunu ve açıklamasını duyup duymadığını merak ederek dudağını ısırdı ama kocası sadece, "Yetkililer geldi ve gitti. Freddy'nin seni fide için kaçırmaya çalıştığını açıkladık ve hepimiz onu durdurduk, onlar da açıklamalarımızı kabul edip onu götürdüler."

"Oh," diye mırıldandı Christiana. "Benimle konuşmak istemediler mi?"

"Onlara üzgün olduğunuzu söyledim. Bunu kabul ettiler ve bu kadar çok tanık varken sizinle konuşmaya gerek olmadığını söylediler."

"Oh, güzel," diye çarpık bir şekilde gülümsedi, bir şeyleri açıklamak zorunda kalmadığı için mutluydu. Gerçekten de kötü bir yalancıydı, konu ihmal yalanları olduğunda bile muhtemelen her şeyi ağzından geçirirdi.

Babası onu ileri doğru itti ve Christiana yeniden yürümeye başladı. Richard'ın yanına geldiklerinde, babası kolunu Christiana'nın beline dolayarak onu durmaya zorladı. Babası hemen kolunu bıraktı ve ofise doğru yürümeye devam ederek Christiana'yı kocasına endişeyle gülümsemek zorunda bıraktı.

"İyi misin?" diye sordu ciddiyle. "Freddy sana zarar vermedi mi?"

"Hafif bir baş ağrım ve beni bayılttığı zamanki kaz yumurtam var, ama onun dışında iyiyim," diye güvence verdi ve onu içeri götürürken ofise göz gezdirdi. Babası, Daniel ve Robert oradaydı ama Suzette ve Lisa kayıptı, Haversham da öyle. "Nerede-?"

"Suzette, koşucular sorular sorarken Lisa'yı salona götürdü," diye cevapladı Richard, o daha sorusunu bitiremeden. "Anlaşılan Freddy'nin burada yatan cesedi onu rahatsız etmiş."

"Öyle olmalı. Lisa kan görmekten hoşlanmaz. Yeterince kan olursa bayılır bile," diye mırıldandı Christiana ve sonra alnındaki sıyrığı fark edince kaşlarını çattı. "Başına ne oldu?"

"Önemli bir şey değil," diye güvence verdi Richard. "Daniel ve ben şantaj parasını ayarladıktan sonra terzide durduk ve bir araba peşimizden geldi. Yoldan atladığımız sırada bunu aldım."

Daniel kuru bir sesle, "Yoldan atlayıp beni de kendisiyle birlikte sürüklerken," diye düzeltti. "Neredeyse üzerimize gelene kadar o şeyi görmedim bile."

"Sanırım o Freddy değildi," dedi Christiana iç çekerek ve en kötüsünün henüz bitmediğini fark etti. Şantajcıyı yakalamış olsalar da, hâlâ bir

katili bulmak için.

"Hayır," dedi Daniel kuşkulu bir ifadeyle. Yine de, "Freddy hem katil hem de şantajcı olduğunu itiraf etmediyse?" diye sorarken umutlu görünüyordu.

Christiana özür dileyerek gülümsedi. "Özür dilerim. Hayır. Richard'ın onu öldürdüğünü sanıyordu."

"O zaman George'u kim öldürdü?" Robert kaşlarını çatarak sordu. "Korkarım bu ben oluyorum, Lord Langley."

Christiana kapıya doğru döndü, Haversham'a bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Uşak açık kapıda duruyordu, sırtı dik ve yüzü her zamanki gibi ifadesizdi. Mükemmel bir hizmetkâr.

"Açıklamak ister misin, Haversham?" Richard birkaç dakikalık sessizlikten sonra sessizce sordu.

"Elbette," diye mırıldandı adam. "Yangından kısa bir süre sonra Kont kılığındaki adamın siz değil, kardeşiniz Efendi George olduğundan şüphelendim lordum. Sizin her zaman uygun gördüğünüz gibi bir lord gibi davranmıyordu. Mallarına karşı dikkatsiz, personele karşı acımasız ve Leydi Christiana'ya karşı hem dikkatsiz hem de acımasızdı."

"Şüphelerinizden kimseye bahsettiniz mi?" Richard sordu ve Christiana onun yanında gerildiğini hissetti. Haversham şüphelerini birine anlatırsa endişelerinin sona ermeyeceğinden endişe ettiğini düşündü. Ama Haversham başını salladı.

"Hayır. Sadece şüphelerim vardı. Hiçbir şey kanıtlayamadım ve kim bir soylu yerine bir hizmetçiye inanır ki?"

Richard rahatlayarak, "Anlıyorum," diye mırıldandı.

"Durumun olduğu gibi ilerlemesine izin vermekten ve bazı kanıtların ortaya çıkmasını ummaktan başka çare görmedim. Daha ziyade Lord Woodrow'un kendisinin şüphelenip konuyu araştırmasını bekliyordum. Elbette o zaman kendi şüphelerimle ortaya çıkacaktım. Ancak bu hiç gerçekleşmedi. Lord Woodrow konağın yandığı hafta toplumdan kayboldu ve bir daha da geri dönmedi."

"Şey... evet. Korkarım Woodrow'daki işlerle biraz meşguldüm," diye özür dileyerek açıkladı Daniel sert adamın hoşnutsuz bakışları altında.

"Evet," dedi uşak kuru bir sesle. "Ben de Efendi George'un konumunu kötüye kullanmasına ve Leydi Christiana'ya kötü davranmasına tanıklık etmek ama bu konuda hiçbir şey yapamamak için öylece durup beklemek zorunda kaldım."

"Beklemeyi bırakmana ne sebep oldu?" Christiana merakla sordu, bunca zamandır en azından bir müttefiki olduğunu ve bunu fark etmediğini merak ediyordu.

"Kız kardeşlerinizin konağa geldiği sabahtı leydim," dedi ciddiyetle. "Efendi George gergin ve beklenti içindeydi, neredeyse

İki hafta öncesinden beri belli bir heyecan vardı ve bir şeylerin peşinde olduğunu tahmin ediyordum, ancak kız kardeşleriniz babanızın görünüşe göre yine kumar oynadığı haberiyle gelene kadar ne olduğundan emin değildim. O zaman bunun Efendi George'un beklediği şey olduğunu anladım ve oldukça sabırsızlıkla beklediğini de eklemeliyim. Sonradan kulak misafiri olduğum konuşmalardan anladığım kadarıyla, size çok daha erken gelmelerini ya da babanızın gelip davasını savunmasını bekliyordu.

"Ancak," diye devam etti Haversham, "Siz hanımları salonda bıraktıktan sonra Efendi George oldukça neşeliydi ve en iyi viskisini ofisinde kendisine getirmemi emretti. O sırada Freddy ortaya çıktı, mutfığa yöneldi ve Efendi George onu ofise götürdü, orada planın nihayet yeniden ilerlediğine dair neşeli açıklamasına kulak misafiri oldum. Kız kardeşlerin kumar için orada olduklarından emindi ve Suzette'i arkadaşlarından biriyle evlendirmesi hiç de uzun sürmeyecekti."

"Kim?" Daniel sertçe sordu ve Christiana'nın merakla ona bakmasına neden oldu. Yüz ifadesinden cevabın onun için önemli olduğu anlaşılıyordu ama neden umursadığını anlayamıyordu. O ve Suzette evleniyorlardı. Arkadaşı her kimse, şanssızdı.

"Korkarım arkadaşının gerçek adını söylemedi ama ondan Twiddly diye bahsetti."

"Twiddly mi?" diye yankılandı babası inanamayarak.

Haversham başını salladı ve devam etti, "Görünüşe göre Efendi George, Twiddly adındaki bu beyefendiden, aracılık yaptığı için kumar cehennemine borçlu olunan paranın büyük bir kısmını alacaktı. Sonra tek yapmaları gereken Lord Madison'ın tekrar kasabaya gelmesini beklemek, onu üçüncü kez uyuşturup kumar cehennemine sürüklemek ve Leydi Lisa'yı da evliliğe zorlamaktı. Efendi George bu durumda da kadının mirasının bir kısmını alacaktı. Kumar cehennemi, aslında hiç para borcu olmadığı gerçeğini ağzından kaçırmamak için sadece bir yüzde aldı."

Robert öfkeyle, "Burayı kapattıracağım," diye homurdandı.

Haversham ona, "Şüphesiz birçok dikkatsiz erkeğe iyilik yapmış olursunuz," diye güvence verdikten sonra devam etti. "Üç kadın da evlenip paralarını aldıktan sonra, planımız hepsini trajik bir araba kazasıyla ortadan kaldırmaktı."

Haversham bir an sessiz kaldıktan sonra ekledi: "Kadınlar öldükten sonra Efendi George, henüz sosyeteye girmek için çok genç olan ama dul kaldığında sosyeteye girmenin eşiğinde olacak genç bir varisi gözüne kestirmişti bile. Efendi George kendisinden ve zekice entrikalarından oldukça memnundu," diye ekledi.

"Leydi Christiana'yı uyarmayı düşündüm," diye itiraf etti. "Ancak, korkarım ki

bunun nasıl yardımcı olacağını göremiyordum. Adamın hainliğine dair hâlâ bir kanıt yoktu ve babasını uyarıp Efendi George'un yanına bir daha yaklaşmasını engelleyebilecek olsa da, bunun Efendi George'u hepsini planlanandan daha önce öldürmeye zorlayacağından endişeliydim, belki Lord Madison da dahil, çünkü neler olup bittiğini bilecek ve kadınların başına gelebilecek herhangi bir kazadan şüphelenecekti. Bana diğer tek seçenek Efendi George'u kendim durdurmakmış gibi geldi ve bu yüzden ona götürmeden önce viski bardağına siyanür attım."

İçini çekti. "Zehirli içkiyi Üstat George'a götürdüğümde Freddy'nin orada olmasını bekliyordum ve adamlar nasıl başa çıkacağıma henüz karar vermemiştim. Ancak ortalıkta görünmüyordu, ben de ustayı kutlama içkisinin tadını çıkarması için bıraktım ve olayların gelişmesini bekledim. Çok geçmeden Freddy kendini iyi hissetmediğini ve Üstat George'un onu mazur gördüğünü söyledi. Kısa bir süre için onun yerine ustanın viskisini içmiş olabileceğinden oldukça endişelendim. Ancak Usta George'u kontrol ettiğimde ölmüş olduğunu gördüm. Yaptığım şeyin kanıtını ortadan kaldırmak için bardağı hızla boşalttım ve sildim, sonra bardağı yarısına kadar yeniden doldurdum ve onun bulunmasını beklemek üzere mutfığa dönmeden önce yerine koydum. Ama tabii ki hiç gelmedi. Sonunda Leydi Christiana ofise gitti, kız kardeşleri de onu takip etti ve bir süre orada kaldılar, ama hiç gürültü patırtı olmadı. Bunun yerine, üç hanım bir süre sonra ölü George'u bir kilimin içinde taşıyarak dışarı çıktılar."

"Onun orada olduğunu biliyor muydun?" Christiana şaşkınlıkla sordu.

Haversham kibarca, "Leydim, gerçekten de kurnazlık konusunda yetenekli değilsiniz," dedi.

Christiana, Haversham'la karşılaştığında söylediği ilk sözün *Dicky'yi halıyı ısıtmaya götürüyoruz* olduğunu hatırlayınca yüzü kızardı. Dürüst olmak gerekirse, hiç de iyi yalan söylememişti.

"Ve tabii bir de parmakları vardı," diye ekledi Haversham.

"Parmakları mı?" Christiana şaşkınlıkla yineledi.

Haversham başıyla onayladı. "Görünüşe göre üçünüz Efendi George'u kollarını başının üzerine uzatmış bir şekilde sarmışsınız?"

"Halının bu şekilde daha az pütürlü görüneceğini düşündük," diye itiraf etti Christiana kaşlarını çatarak.

"Eminim öyledir. Ancak, sen o şeyi tutmaya çalışırken ve üçünüzün ne yaptığı konusunda yalan söylerken parmakları üst ucundan dışarı çıkıyor ve bana el sallıyordu. Bu çok dikkat dağıtıcıydı."

"Ah canım," diye mırıldandı Christiana.

Haversham ona nazıkçe gülümseyerek devam etti, "Leydi Suzette'e bir koca bulma umuduyla ölümü gizleyeceğinizi hemen anladım ve personele evin o kanadından bir süre uzak durmalarını emrettim.

şimdilik. Tabii o gecenin ilerleyen saatlerinde Kont -gerçek Kont-" diye ekledi sertçe, Richard'a bakarak, "ben koridora çıkarken ofisinden koşarak çıktı. Her şeye rağmen başarısız olduğumu ve Efendi George'un hâlâ hayatta olduğunu düşündüm. Ancak lord hazretleri konuştuğu anda onun olduğunu anladım."

"Nasıl?" Richard şaşkınlıkla sordu.

Haversham basitçe, "'Affedersiniz' dediniz," dedi.

"Ve bundan o olduğunu mu anladın?" Daniel eğlenerek sordu.

Haversham ciddiyle başını salladı. "Lord Hazretleri en alt düzeydeki hizmetkârdan en üst düzeydeki asilzadeye kadar herkese, kardeşinde ne yazık ki eksik olan bir saygıyla davranır. George asla kendini affettirme zahmetine girmezdi, Kral'a bile."

"Ah." Daniel başıyla onayladı ve uşak devam etti.

"Ondan sonra evdeki olaylar kafamı karıştırmaya başladı," diye itiraf etti Haversham. "Kütüphanenin önünden geçerken bir cereyan hissettim, kapıyı açtığımda Fransız kapılarının ardına kadar açık olduğunu gördüm, kapatmak için içeri girdim ve çimenlerin üzerinde yatan bir şey gördüm. Bunun battaniyeye sarılmış Efendi George olduğunu anlayınca başımı kaldırdım ve Lord Woodrow ile Leydi Suzette'i pencerede tutkulu bir kucaklaşma içinde gördüm."

Herkes Daniel'a bakmak için döndü. Daniel kıpırdandı ve rahatsız edici bir şekilde "Eee" diye mırıldandı. Sonra Haversham dikkatleri tekrar kendi üzerine çekerek şöyle dedi: "Efendi George'u bulduğum gibi bırakıp yukarı çıktım ama Leydi Lisa ile Lord Richard'ın konuşmalarını duydum ve onun -ve dolayısıyla herkesin- Lord Richard'ın Dicky olduğuna inandığını fark ettim. O zaman bana öyle geldi ki, George'un cesedini kaldırıp hayatına geri dönecek ve her şey yoluna girecekti. O zaman neredeyse gidiyordum-"

"Sol mu?" Christiana şaşkınlıkla araya girdi.

"Ben bir katilim leydim, ayrılmak akıllıca görünüyordu," dedi nazikçe. "Ancak, geçişin zorlanmadan gerçekleştiğinden emin olmak için beklemem gerektiğine karar verdim. Ayrıca, hâlâ endişelenmem gereken Freddy vardı. Richard'ın George olmadığını mutlaka anlayacaktı ve ben de en iyisinin bunu nasıl karşılayacağını görmek olduğunu düşündüm. Eğer bilmiyormuş gibi davranır ve devam ederse sessizce uzaklaşır ve emekli olurum. Ancak bunu yapmaz ve sorun çıkarırsa, işleri düzeltmek için olay yerinde olmak istedim.

"Bu iş artık bitti," diye ekledi küçük bir iç çekişle. "Ve bundan sonra her şeyin yolunda gideceğinden oldukça eminim, bu yüzden kimse itiraz etmezse, eşyalarımı toplayacağım ve emekliliğime başlayacağım . . kıtada emekliliğime başlayacağım."

Christiana'yı çok rahatlatan bir şekilde, Richard onun yanından geçip adama doğru ilerledi. En azından ilk başta rahatlamıştı, ama onu dehşete düşüren şey, adamın sadece elini sıkıp her şey için teşekkür etmesi ve ardından onu dışarı çıkarması oldu.

Oda.

"Gitmesine izin vermeyecek, değil mi?" diye fısıldadı dehşetle.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı Daniel ve sonra kapıya doğru ilerleyerek, "Suzette'e her şeyin çözüldüğünü ve Gretna Green'e gidebileceğimizi söylemeliyim," dedi.

"Beni bekleyin," dedi Robert, aceleyle peşinden giderek.

Christiana kaşlarını çatarak onların gidişini izledi ama sonra yanına gelen babasına baktı.

"İyi misin?" diye sordu endişeyle.

"Evet," diye iç geçirdi ve sonra "Richard'la konuşmam gerek," dedi.

Babası şaşırılmış görünmeden başını salladı. "Ben gidip kızları kontrol edeyim o zaman."

Christiana onunla birlikte kapıya doğru yürüdü ama o salona doğru ilerlerken Christiana ön kapıya doğru döndü ve Richard ile Haversham'ın orada sessizce konuştuklarını görünce rahatladı.

"Richard, onun bu şekilde gitmesine izin veremezsin," diye itiraz etti ama ön kapının yanında bekleyen küçük sandığı ve çantayı görünce şaşkınlıkla durakladı. Uşak çoktan toparlanmış ve gitmeye hazırdı. Kaşlarını çatarak Richard'a döndü ve ekledi: "George'u sadece kız kardeşlerimi ve beni kurtarmak için öldürdü."

Richard sessizce, "Bu en iyisi, Christiana," dedi ve kolunu Christiana'nın beline dolayarak onu kendi tarafına çekti.

"O haklı leydim. Ayrıca ben de böyle olmasını istiyorum. Görevlerimi gerektiği gibi yerine getiremeyecek kadar yaşıyorum. Emekli olma vaktim geldi," diyen Haversham, sandığını ve çantasını almak için eğilmeden önce kapıyı açtı. Doğruldu, geri döndü ve ekledi, "İkinize de birlikte mutlu ve sağlıklı bir yaşam diliyorum." Sonra döndü ve kapıdan dışarı çıktı.

"Richard," diye yalvardı Christiana, kurtulmaya ve adamın peşinden gitmeye çalışarak. Richard sessizce, "Bırak gitsin, Christiana," dedi.

"Gerçekten en iyisi bu."

"Neden? George'u öldürmek kız kardeşlerimi ve beni kurtarmak için anlık, umutsuz bir çabaydı. O-"

"Siyanür kullanmış, Christiana," dedi Richard sessizce. "Bu, bir insanın genellikle evde otururken bulundurduğu bir şey değildir. Önceden planlanmış olduğunu gösteriyor."

Söylediklerinin doğru olduğunu anlayınca gözleri büyüdü ve sonra Haversham'ın yolda bekleyen bir arabaya binişini izlemek için döndü. Adam çıkışını en ince ayrıntısına kadar planlamıştı.

"Bunun gerçekten önceden planlanmış olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Richard tereddüt etti ve sonra, "Haversham her şeyi planlar. Çok dikkatli bir adamdır ve hep öyle olmuştur. George'u öldürmeyi planladığından şüpheleniyorum."

Sonunda, muhtemelen beni öldürmesinin cezası olarak, ama aynı zamanda seni o adamdan ve seni içine hapsedtiği sefil evlilikten kurtarmak için. Haversham'ın bunu yapmadan önce bir süredir planladığından şüpheleniyorum. Büyük olasılıkla senin bir varis doğuracağın umuduyla bekliyordu."

Christiana şaşkınlıkla ona baktığında omuz silkti.

"Haversham gelenekseldir. Aile soyunun devamını önemli görürdü," diye açıkladı. "George'un Freddy ile konuşmasına kulak misafiri olduğunda, George'un odanızı hiç ziyaret etmediğini ve bir varis olmayacağını fark etmişti. Artık beklemek için bir neden kalmamıştı, bu yüzden onu öldürdü."

Araba uzaklaşırken Richard kapıyı kapattı. "Tüm bunların farkına varacağımı ve vicdanımın cinayet konusunda sessiz kalmama izin vermesinin tek yolunun, onun gitmesi ve İngiliz yasalarının ulaşamayacağı bir yerde olması olduğunu biliyor."

"Eminim onu ihbar etmezdin?" diye sordu şaşkınlıkla. "O zaman her şeyin ortaya çıkması gerekirdi, George'un yaptıklarının, yasal olarak evli olmadığımızın ... her şeyin."

"Bunun farkındayım ve sonucu bilseydim onu gerçekten ihbar eder miydim bilmiyorum," diye sessizce itiraf etti. "Ama bu kararı vermek için çok uğraşdım. Haversham beni bunu bilecek kadar iyi tanıyor, sanırım bu yüzden kıtaya çekileceğini söyledi. İngiliz yasalarının dışında kalacak ve yaptıklarını açıklamak sevdiklerime sıkıntı ve acı vermekten başka bir işe yaramayacak. Artık bu kararlar boğuşmak zorunda değilim."

"Anlıyorum," diye mırıldandı.

"Herkes hâlâ ofiste mi?" Richard sordu.

"Hayır, Daniel Suzette'e söylemeye gitti- Oh," diye aniden nefes

aldı. "Ne?" Adam ona endişeyle baktı.

"Yeni fark ettim. Suzette artık Daniel ile evlenmek zorunda değil. İşaretler ofiste bir yerde ve-"

Richard, "Bence bu bilgiyi bir süre kendine saklamak isteyebilirsin," diye araya girdi.

Christiana'nın kaşları kalktı. "Neden?"

"Çünkü Daniel Suzette'le gerçekten evlenmek istiyor ve bence Suzette de onunla evlenmek istiyor ama Daniel Suzette'in bir bahane olarak işaretleyicilere ihtiyacı olduğunu ya da bunun zor olabileceğini düşünüyor."

Bunu ciddiyle düşündü. Bugün Suzette'le yaptığı konuşma, kız kardeşinin Daniel'e gerçekten değer verdiğinden şüphelenmesine neden olmuştu. Aslında, Daniel'in onunla sadece çeyiz için evlendiği fikrinden oldukça hoşnutsuz görünüyordu ve bu da ona, "Onu çeyizi için mi istiyor?" diye sormasına neden oldu.

Richard sırttı ve başını salladı. "Neredeyse benim kadar zengin."

Gözleri inanamayarak açıldı. "O zaman neden-?"

"Kız onu büyülüyor ve onu istiyor. Doğrusu, bence ona yarı yarıya aşık."

"Bence o da ona aşık olabilir," dedi Christiana sessizce. "Neden onlara söylemiyoruz ve-"

"Daniel, babanla aynı fikirde, Suzette'in mecbur olmadığını anladığında duygularına rağmen onunla evlenmeyi reddedecek kadar aykırı biri olduğuna inanıyor. Ayrıca George'la geçirdiğiniz bir yıllık evliliğin onu evlilik fikrinden tamamen uzaklaştırdığını düşünüyor." Bir kaşını kaldırdı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Christiana yüzünü buruşturdu. "Sanırım onu çok iyi tanıyor."

"O zaman belki de işlerin nasıl gittiğini görene kadar işaretçilerle ilgili bilgileri kendimize saklayabiliriz," diye önerdi ve sonra alaycı bir şekilde gülümsedi. "Suzette'in tüm bu olanları duymak için odada olmaması Daniel için biraz iyi bir şans."

"Evet, sanırım," diye mırıldandı Christiana, biraz bekleyeceğini düşünüyordu ama Daniel'la evlenmeden önce Suzette'e söyleyecekti. Vicdanı aksini yapmasına izin vermezdi. Sonra konuyu değiştirerek, "Eğer George'u Haversham öldürdüyse, bu araba kazasının sadece bir kaza olduğu anlamına mı geliyor?" diye sordu.

Richard kaşlarını çatı. "Olabilirdi, sanırım. Sadece George'un cinayeti ve arabanın tekerleğindeki üç jant telinin nispeten düz görünmesi aksini düşünmemize neden oldu. Sanırım tekerlek çökerken bu şekilde kırılmış olabilirler. Daha garip şeyler de oldu."

"Peki ya bugün sizi neredeyse ezecek olan şezlong?" diye sordu.

Kaşlarını çatı ve düşündü ama sonra içini çekerek şöyle dedi: "Kazalar olur ve sürücüler arabaların kontrolünü kaybeder. Bunun sadece bir kaza olması ve George zehirlendiği için bunu bir cinayet girişimi olarak değerlendirmemiz mümkün."

Christiana kaşlarını çatı, ikna olmamıştı. "Emin olana kadar bir süre daha dikkatli ve tetikte olmamız gerekecek."

Richard gülümsedi ve iç çekerek onu göğsüne doğru çekti. "Ben de seni seviyorum." Christiana sertçe başını kaldırdı. "Ne?"

Yüzünü iki elinin arasına alarak kararlı bir şekilde, "Ben de seni seviyorum dedim," dedi.

"Seviyor musun?" Christiana hayretle nefes aldı ve sonra onun *da* seni seviyorum dediğini fark edip alaycı bir şekilde gülümsedi. "O zaman dışarıda babama ne dediğimi duydun?"

Richard başını salladı ve sonra sordu, "Ciddiydin, değil mi? Bunu sadece babanın endişelerini gidermek için söylemiyordun, değil mi?"

"Ciddiydim," diye araya girdi ve ellerini kendi elleriyle kapattı.

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı ve onu öpmek için başını eğdi.

Christiana içini çekti, vücudu onunkinin karşısında eridi ve kolları boynuna dolandı. Onun öpücüklerine bayılıyordu, daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde onu heyecanlandırıyorlardı ve görünüşe göre onu da heyecanlandırıyorlardı, onun kendisine karşı sertleştiğini hissettiğinde fark etti.

"Richard?" diye fısıldadı, ağzını onunkinden ayırarak.

"Evet?" diye mırıldandı Richard, dudakları yerine kulağını öperek. "Neden yukarı çıkmıyoruz?"

"Üst katta mı?" Onu öpmeyi bırakıp geri çekildi ve kararsızca yüzüne baktı.

Christiana başını salladı, adamın büyüyen ereksiyonuna daha sıkı bastırdı ve mırıldandı, "Duygularımızı daha fazla tartışmak isterim... yatak odasında," diye ekledi utangaç bir şekilde, belki adam yanlış anlamıştır diye.

Richard'ın kaşları havaya kalktı ve sonra onun elini tutup merdivenlere doğru yöneldi, ancak salonun kapısı aniden açılıp Daniel ve diğerleri dışarı fırlayınca aniden durakladı.

"Richard," dedi Daniel onları merdivenlerden görerek ve onlara doğru ilerleyerek. "Artık şantajcı yakalandığına ve katilin kimliği bulunduğu göre gecikmek için bir neden yok. Derhal Gretna Green'e gidiyoruz."

Christiana Richard'ın inlediğini duydu ve onunla birlikte inleyebilirdi, ama sonra aniden doğruldu ve "Elbette, sabah ilk iş yola çıkacağız," dedi.

"Sabah mı?" Daniel kaşlarını çatı.

"Kadınların toplanıp-" diye söze başladı ama Suzette onun sözünü kesti.

"Sandıklar bu sabahtan beri hâlâ dolu. En azından benimki öyle," diye ekledi kaşlarını çatarak ve soru soran Lisa'ya baktı.

"Benimki de," dedi Lisa.

Suzette sonra Christiana'ya baktı ve Christiana kısa bir süre tereddüt ettikten sonra başını salladı. "Benimki de öyle."

Richard başını onun kulağına eğdi ve "Yalan söyleyebilirdin" diye mırıldandı. "Ben berbat bir yalancıyım. Ayrıca, her şey kaybolmuş değil. Güven bana," diye fısıldadı.

"Richard, araban hâlâ dışarıda mı?" Daniel sordu. "Onu ahıra gönderdiğini hatırlamıyorum."

"Yapmadım," diye cevap verdi Richard. "Tekrar ihtiyacımız olmayacağından emin değildim." Robert, "Benimki de hâlâ ön tarafta," diye açıkladı. "Sadece yüklendi."

"Mükemmel." Daniel memnuniyetle ellerini çırpı. "O zaman tek yapmamız gereken benimkileri hazırlatıp getirmek, onları yüklemek ve biz- Kahretsin," diye sözünü kesti Daniel ve mırıldandı, "Arabamın

şu anda alışmıyor. Bir tane kiralamam gerekecek."

Lord Madison hemen, "Benimkini kullanabiliriz," diye teklif etti.

"Ön tarafta." "Mükemmel," diye nefes aldı Christiana.

"Neden mükemmel?" Richard nefesinin altında sordu.

"Madison arabası bir at arabasıdır. İçinde beş ya da daha fazla kişi rahatça binebilir."

Bunun nasıl mükemmel olabileceği konusunda kafası karışmış gibi ydi ama Christiana onun elini tutup sıktı ve ön kapıya doğru geri geri giderken onu da yanına çekti. "Lisa, Grace ile Richard'ın ve benim giysilerimin bulunduğu sandığın unutulmadığından emin olur musun?"

"Elbette," dedi şaşkınlıkla. "Ama nerede olacaksın?"

Christiana arkasından kapıya doğru uzandı. "Hemen yola ıkıyoruz. Yapmamız gereken bir şey var. Sizi Stevenage'da bekleyeceğiz," dedi ve kimse itiraz edemeden ya da başka sorular soramadan Christiana kapıyı çekip açtı ve Richard'ı da peşinden sürükleyerek hızla dışarı ıktı.

"Yapmamız gereken şey nedir?" diye sordu Radnor arabasına doğru aceleyle ilerlerken.

"Arabada açıklarım," diyerek onu temin etti ve şoförle konuşmak için kapıya doğru ilerledi. O içeri girdiğinde, kadın pencerelerdeki küçük perdeleri kapatmıştı. Richard onun karşısındaki banka otururken şaşkınlıkla perdelerle baktı.

"Ne-?" diye başladı ve sonra elbisesinin kollarını omuzlarından çekiştirip kollarını elbisenin içinden çıkardığında sorusunun geri kalanını yuttu. Elbise beline kadar indiğinde nefesi uzun bir "Ohhhh" ile kesildi.

Richard aralarındaki boşluğa uzanarak onu belinden yakaladı ve hemen oturduğu yerden kuşağına çekti.

Christiana kollarını onun boynuna doladığında rahatlayarak iç çekti. İstediği kadar küstah olmaya ve korkunun kendisini engellemesine izin vermemeye çalışıyordu ama gerçekten de kendini bu şekilde savunmasız hissetmişti ve artık bu kadar teşhirde hissetmediği için mutluydu.

"Yani yapmak zorunda olduğumuz şey bu mu?" Richard ellerini kadının sırtında daireler çizerek sordu.

Christiana başını salladı. "Gretna'ya yaptığımız son yolculuktan hatırladığım kadarıyla *duygularımızı* arabada da odamızda olduğu kadar iyi *tartışabiliyorduk*," diye fısıldadı ve adamın alnındaki sıyrığa bir öpücük *kondurdu*. "Ben de belki ..." diye düşündüm. Adamın elleri kadının göğüslerini bulup nazikçe sıktığında kelimeler bir solukta kayboldu. Daha sonra onu yukarı kaldırmak için tutuşunu kullandığında, Christiana itaat etti ve göğsü yüzünün önüne gelene kadar dizlerinin üzerinde yükseldi. Richard hemen sertleşen bir meme ucunu ağzına aldı, dudaklarıyla törpüledi.

dilini çıkardı ve kısa bir süre emdikten sonra bırakıp ona baktı. "Sana ne kadar zeki olduğunu düşündüğümü söylemiş miydin?" diye sordu ciddiyetle. Kız şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ama başını salladı.

"Evet, öyle ve sen de öylesin," diye ona güvence verdi, elleri kalçalarında gezindi ve sonra eteklerinin altına indi. "Seni çok güzel buluyorum." Göğüslerinin arasındaki noktaya bir öpücük kondurdu. "Zeki." Elleri bacaklarının dış kısmında gezindi. "Becerikli." Bir meme ucunu yaladı, ısırıldı ve kısa bir süre emdikten sonra bırakarak "Eğlenceli." dedi. Ağzı diğer göğsüne daldı, bir eli kalçasını sararken diğeri bacaklarının arasından kayarken meme ucuyla ilgilendi. "Büyüleyici."

"Richard," diye soludu Christiana, parmakları onun çekirdeğini bulduğunda.

"Sus," diye mırıldandı onun göğsüne doğru. "Duygularımı tartışıyorum." Ve sonra durakladı, sormak için başını kaldırırken elleri hareketsiz kaldı. "Yoksa yeterince duydun mu? Durayım mı?"

Christiana hemen başını salladı. "Hayır, kocacığım. Dua et devam et."

Dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi ve ciddiyetle, "Korkarım hepsini sana anlatmam çok uzun zaman alabilir," derken parmaklarının tekrar onun üzerinde gezinmesine izin verdi.

"O zaman belki de sadece bana göstermelisin," diye nefes nefese önerdi ve parmakları nemli teninde kayarken dudağını ısırıldı.

"Benim için bir zevktir," diyerek onu temin etti ve bunu yapmaya başladı.

Çok Yakında

New York Times ve
USA Today çoksatan yazarı Lynsay
Sands
hediyeler

Mirasçı

Mevcut Mart 2011

Lynsay Sands tarafından

KONTES
CEHENNEM ASLANI VE İSKOÇYALI
İSKOÇYALI GELİNİ EVCİLLEŞTİRMEK
YAYLALARIN ŞEYTANI

HUNGRY FOR YOU
BORN TO BITE
HAIN AVCI ÖLÜMSÜZ AVCI
DÜZENBAZ AVCI VAMPIR,
YARIDA KESİLDİ VAMPIRLER
SONSUZA DEK VARDIR
KAZARA VAMPIR
YAPABİLİYORSAN İSİR BENİ
UNUTULMAYACAK BİR
İSİRİK HIZLI BİR İSİRİK

Çok Yakında

MİRASÇI

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Copyright © 2011 by Lynsay Sands
ISBN 978-0-06-196304-9

EPub Baskı© 2011 ISBN: 9780062041661

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-books'un açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd. 25
Ryde Yolu (Posta Kutusu 321)
Pymble, NSW 2073, Avustralya
<http://www.harpercollinsebooks.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20th Floor Toronto,
ON, M4W, 1A8, Kanada
<http://www.harpercollinsebooks.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollinsPublishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Box 1 Auckland,
Yeni Zelanda
<http://www.harpercollinsebooks.co.nz>

Birleşik Krallık HarperCollins

Publishers Ltd. 77-85 Fulham
Palace Road Londra, W6 8JB,
Birleşik Krallık
<http://www.harpercollinsebooks.co.uk>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.
10 Doğu 53. Sokak
New York, NY 10022
<http://www.harpercollinsebooks.com>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

